

ΕΣΑ

£ Τγς

ΟΔΗΓΟΣ

ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΛΛΟΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ,

ΚΥΒΕΡΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΩΝ

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΦΙΛΟΠΟΝΗΜΑ

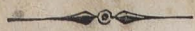
ΙΩΣΗΦ ΗΣΑΪΟΥ

Διηγήτορου και καθηγητοῦ ἐν τῷ γυμνασίῳ Σύρου.

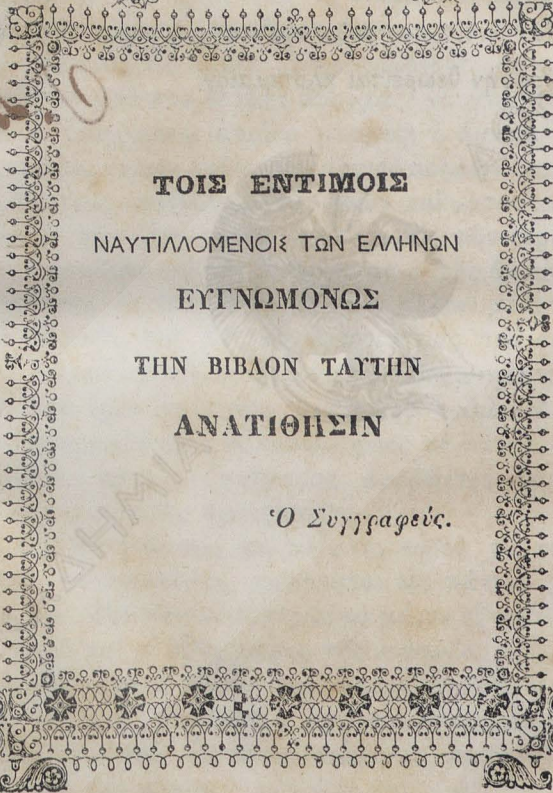
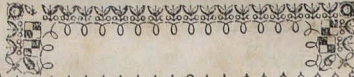

ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ ΣΥΡΟΥ

Ἐκ τῆς Τυπογραφίας Ῥενιέρη Πρίντζη.

Ἐν μηνὶ Φεβρουαρίῳ 1863.

ΤΟΙΣ ΕΝΤΙΜΟΙΣ
ΝΑΥΤΙΛΟΜΕΝΟΙΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΥΓΝΩΜΟΝΩΣ
ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ
ΑΝΑΤΙΘΕΙΝ

Ὁ Συγγραφεὺς.

1718

Πᾶν ἀντίτυπον τοῦ παρόντος μὴ φέρον τὴν ἐπομένην
ὑπογραφήν θεωρεῖται κλοπιμαῖον.

V. Hoi

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Ὁρμώμενος ἐξ ἐπιθυμίας νὰ προσφέρω ὑπηρεσίαν εἰς τὸ ἐντιμον ἑλληνικὸν ναυτικόν, προτραπείς δὲ καὶ ὑπὸ πολλῶν φίλων μου ἐκ τῶν ναυτιλλομένων ἐπεχείρησα τὸ προκείμενον πόνημα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διεπόντων τὴν ἑλληνικὴν ναυτιλίαν νόμων, ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὁδηγὸς εἰς τοὺς εἰς αὐτὴν ἀσχολουμένους ὁμοεθνεῖς μου, καθόσον μάλιστα ἔλαβον ἀφορμὰς νὰ γινώσκω ἐν τῷ μακρῷ δικηγορικῷ σταδίῳ μου, ὅτι ἡ ἀγνοία τῶν τῆς ναυτιλίας νόμων ἐγένετο πρόξενος πολλῶν δυσυχημάτων εἰς τοὺς ναυτιλλομένους ἡμῶν καὶ καταστροφῶν.

Ἄπασαν τὴν ὕλην αὐτοῦ ἠρύσθην ἐκ τῶν περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καὶ τῆς ἀστυνομίας αὐτῆς βασιλικῶν διαταγμάτων, ἐκ τοῦ ἐμπορικοῦ καὶ ἄλλων μεταγενεστέρων νόμων, καὶ ἐκ τῆς πραγματείας τοῦ σοφοῦ γάλλου νομοδιδασκάλου Περδεσσου ὑπομνηματιστοῦ τοῦ καὶ παρ' ἡμῖν ἰσχύοντος ἐμπορικοῦ γαλλικοῦ κώδικος· συνηρμολόγησα δὲ καταλλήλως τὰ πάντα, πρὸς εὐχερῆ λύσιν παντὸς ζητήματος ἀφορῶντος τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας.

Ἐκ τῆς ἀναγνώσεως καὶ μελέτης αὐτοῦ εἰς κοινὴν γλῶσσαν γεγραμμένου, καθίσταται εἰς πάντας καταληπτὸν, καὶ διδάσκονται εὐχερῶς οὐ μόνον οἱ ναυτιλλόμενοι, ἀλλὰ καὶ αἱ ἐξῆς τάξεις τῆς κοινωνίας μας, ἡτοι-

Οἱ ναυπηγοῦντες πλοῖα κατ' ἀποκοπὴν διὰ ναυπηγῶν ἐργολάβων, τίνα μέτρα ὀφείλουν νὰ λαμβάνω ἵνα μὴ ζημιῶνται, ὡς τοῦτο πολλάκις συμβαίνει, ἐκ τοῦ ἀφερεγγύου αὐτῶν.

Οἱ ἀγοράζοντες πλοῖα ἢ μετοχὰς ἐπ' αὐτῶν, κατὰ πόσους τρόπους γίνονται αἱ ἐκποιήσεις των, εἰς τίνα χρέη εἰσὶν ὑπέγγυα κατὰ προνόμιον, καίτοι εἰς ἄλλα πρόσωπα μεταβαίοντα, τίνι τρόπῳ ἐξαλείφονται τὰ ἐπ'

αὐτῶν προνόμια, διὰ τίνα χρέη κατάσχονται καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις ἐκποιοῦνται δικαστικῶς, εἰς τίνας περιπτώσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ κατάσχωνται ταῦτα ἢ τὰ πληρώματα αὐτῶν, εἰς τίνας ποινὰς ὑπόκεινται εἰς περιπτώσεις παραβάσεων τῶν ἐν ἰσχύει νόμων. ἐν ἐνὶ-δὲ λόγῳ τίνα μέτρα ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσι πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς εἰς αὐτὰ ἀσχολουμένης περιουσίας των.

Οἱ συνιδιοκτῆται πλοίων, τίνες εἰσὶν οἱ τῆς συγκυριότητος κανόνες, τίνα τὰ καθήκοντα, δικαιώματα καὶ εὐθύναι αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τοὺς πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας των, πρὸς τοὺς ναυλωτὰς ἢ φορτωτὰς ἐμπορευμάτων, πρὸς πολλὰ ἄλλα πρόσωπα μεθ' ὧν συναλλάττονται καὶ πρὸς τοὺς ναύτας· τίνες δὲ εἰσὶν αἱ ὑποχρεώσεις καὶ εὐθύναι αὐτῶν, καὶ τίνα μέτρα ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσι πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν.

Οἱ ἐφοπλισταὶ πλοίων, τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς πλοίαρχους καὶ ναύτας, πρὸς τοὺς ναυλωτὰς ἢ τοὺς φορτωτὰς ἐμπορευμάτων, καὶ πρὸς ἄλλα πρόσωπα μεθ' ὧν οἱ πλοίαρχοὶ των συναλλάττονται.

Οἱ πλοίαρχοι καὶ κυβερνήται πλοίων, τ' ἀπειρα καθήκοντα ἅτινα ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτοὺς οἱ νόμοι, καὶ τὰ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐφοπλιστὰς τῶν πλοίων τὰ ὅποια διευθύνουσι, πρὸς τοὺς ναυλωτὰς καὶ φορτωτὰς ἐμπορευμάτων μεθ' ὧν συναλλάττονται, πρὸς τοὺς ναύτας, ἐπιβάτας καὶ πρὸς διαφόρους τῆς ἐξουσίας ἀρχάς, τὰς ἀπείρους ποινὰς εἰς ἃς ὑπόκεινται εἰς περιπτώσεις παραβάσεων τῶν ἐν ἰσχύει νόμων, καὶ τέλος ὅτι ὀφείλουν νὰ διαχειρίζωνται ἀκριβῶς τὰ ἡμερολόγια των κατὰ τὸ ἐν τῷ βιβλίῳ προστεθὲν ὑπόδειγμα.

Οἱ ναύκληροι καὶ ναῦται, τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τὸν ἰδιοκτητὴν ἢ ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων ἐν οἷς ὑπηρετοῦσι,

καὶ τίνες αἱ ποιναὶ εἰς ἃς ὑπόκεινται εἰς περιπτώσεις παραβάσεων τῶν ἐν ἰσχύει νόμων.

Οἱ ἐπιβάται, τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας τῶν πλοίων δι' ὧν ταξιδεύουσι, πρὸς τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας αὐτῶν, τίνες δὲ αἱ ποιναὶ εἰς ἃς ὑπόκεινται εἰς περιπτώσεις παραβάσεων τῶν ἐν ἰσχύει νόμων.

Οἱ ἔμποροι ναυλωταὶ πλοίων ἢ φορτωταὶ ἐμπορευμάτων, τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα καὶ δικαιώματα αὐτῶν εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς ἀλλήλους, πρὸς τοὺς πλοιάρχους, τοὺς ἰδιοκτῆτας ἢ ἐφοπλιστάς, εἰς τίνας ἀποζημιώσεις καὶ εὐθύνας ὑπόκεινται ὡσάκις παραβαίνουσι τὰς μετ' αὐτῶν συμβάσεις, τί ὀφείλει ἕκαστος νὰ συνεισφέρῃ εἰς περιπτώσεις ἀβαριῶν προερχομένων ἐκ θαλασσιῶν δυστυχημάτων, καὶ τίνα μέτρα πρέπει νὰ λαμβάνωσιν εἰς πολλὰς ἄλλας πρὸς ἀποφυγὴν ζημιῶν.

Οἱ ναυτοδανειζόντες ὑπὸ ὑπεγγυότητα πλοίων, τίνα μέτρα ὀφείλουν νὰ λαμβάνωσιν ἐν ταῖς περιπτώσεσι τοῦ § Η'. β'. τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἰδίου, πρὸς ἰδίαν αὐτῶν ἀσφάλειαν καὶ διατήρησιν τοῦ προνομίου των κατὰ τε τὸ δανειζόμενον κεφάλαιον καὶ τὸν ναυτικὸν τόχον.

Αἱ δικαστικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ αἱ προξενικαὶ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὡς καὶ οἱ εἰρηνοδίκαι, τίνα εἰσὶ τὰ δικαιώματα καὶ καθήκοντα αὐτῶν, κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύει νόμους, εἰς τὰς σχέσεις των πρὸς τοὺς ἰδιοκτῆτας πλοίων, τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας, τοὺς ναύτας, τοὺς ἐπιβάτας καὶ πρὸς τὴν ἐξουσίαν.

Οἱ διοριζόμενοι ἐν μὲν τῇ ἡμεδαπῇ ὑπὸ τῶν ἐμπορικῶν δικαστηρίων καὶ τῶν εἰρηνοδικείων, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν προξένων δοκιμασται, πρὸς κανονισμοὺς τῶν ἐκ θαλασσιῶν δυστυχημάτων προερχομένων ἀβαριῶν, τίνα τρόπον ὀφείλουν νὰ συντάττωσιν αὐτοὺς, ἰδίως δὲ κατὰ τὸ προστεθὲν ὑπόδειγμα συντεταγμένον κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ή.

Οί ἀσφαλισταὶ πλοίων καὶ φορτίων, ἂν οἱ ὑπὸ τῶν δοκιμαστῶν συντασσόμενοι κανονισμοὶ συνετάχθησαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ νόμου.

Οἱ δικηγόροι καὶ δικασταί, πρὸς πρόχειρον καὶ εὐχερῆ λύσιν παντὸς νομικοῦ ζητήματος τὴν ἐλληνικὴν ναυτιλίαν ἀφορῶντος.

Οἱ παῖδες τέλος, οἱ προωρισμένοι ἐκ γενετῆς ἢ συγγενικῶν σχέσεων νὰ ἐνασχοληθῶσιν εἰς τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐλληνικῆς βιομηχανίας, ὅπως κατασταθῶσι τέλειοι καὶ ἐγκρατεῖς τῶν διεπόντων τὴν ναυτιλίαν νόμων πλοίαρχοι.

Πρὸς εὐχερῆ λύσιν παντὸς παρουσιαζομένου ζητήματος τείνουσιν αἱ προστεθεῖσαι πρὸ τοῦ κειμένου ἐκάστου κεφαλαίου, τμήματος καὶ παραγράφου περιλήψεις καὶ ὁ πίναξ, ἐκ δὲ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ προστεθέντων ὑποδειγμάτων ὁδηγοῦνται οἱ πλοίαρχοι καὶ κυβερνήται, τίνι τρόπῳ ὀφείλουν νὰ διαχειρίζονται τὰ ἡμερολόγιά των, καὶ νὰ συντάττωσιν εἰς πολλὰς περιπτώσεις τῆς θαλασσοπλοῦς τὰς ὑπὸ τῶν νόμων καὶ διαταγμάτων ἀπαιτουμένας ἐκθέσεις διασκέσεων καὶ πρωτοκόλλων. Προσηρτήθησαν δ' ἐν τέλει τοῦ βιβλίου.

Ὁ περὶ προξενικῶν τελῶν νόμος.

Ὁ περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ὁ περὶ ναυταπάτης.

Ὁ περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libreto).

Περαίνων τὸν πρόλογόν μου προσθέτω ὅτι ἔπραξα μετὰ τῆς δεούσης ἐπιμελείας πᾶν ὅ,τι ἡδυνήθην, ὅπως καταστῆ τὸ ἔργον μου τελειότερον· ἐκδίδων δ' αὐτὸ εἰς φῶς, ἐπικαλοῦμαι τὴν ἐπιείκειαν τῶν ὁμοεθνῶν μου εἰς πᾶσαν ἀτέλειαν ἢ ἔλλειψιν αὐτοῦ, μὴ λησμονούντων ὅτι μηδὲν τέλειον ἐν τοῖς ἀνθρωπίνοις ἔργοις ἐστίν· ἐπικαλοῦμαι δὲ συνάμα καὶ τὴν εὐμένειάν των.

Ὁ συγγραφεὺς καὶ ἐκδότης

Ἰωσήφ Ἡσαΐας.

ΘΑΥΤΟΣ

ΤΩΝ ΝΑΥΤΙΑΛΟΜΕΝΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

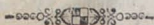
ΙΔΙΟΚΤΗΤΩΝ ΠΛΟΙΑΡΧΩΝ,

ΚΥΒΕΡΝΗΤΩΝ ΚΑΙ ΝΑΥΤΩΝ,

ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΚΕΙΜΕΝΟΥΣ ΝΟΜΟΥΣ

ΤΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α΄.

Περὶ Πλοίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

1. Τὸ πλοῖον ναυπηγεῖται ὑπὸ ἐργολάβου ναυπηγοῦ κατὰ τρεῖς τρόπους. Τίνα μέτρα ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὁ ναυπηγῶν πλοῖον δι' ἐργολάβου ναυπηγοῦ κατ' ἀποκοπὴν, πρὸς ἐξασφάλισίν του.
2. Ἄπαντα τὰ ναυπηγήματα ὀνομάζονται πλοῖα.
3. Διάφορα εἶδη πλοίων.
4. Τίνα ἀντικείμενα ἀποτελοῦσι τὴν τοῦ πλοίου ἐξάρτυσιν.
5. Τὸ πλοῖον εἶναι κινητὸν, ὑπεγγυᾶται ὅμως εἰς τὰ χρέη τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ προνομιούχα καὶ μὴ, μένει δὲ ὑπέγγυον καὶ ὅταν μεταβιβάζεται εἰς τὴν κυριότητα ἄλλου προσώπου. Πότε, καὶ πῶς παύει ἡ ὑπεγγυότης αὕτη.

6. Ἡ ἐκούσιος τοῦ πλοίου πώλησις πρέπει νὰ γίνηται ἐγγύφως.

7. Ἡ χωρητικότης πλοίου προσδιορίζεται κατὰ τόνους.

8. Εἰς πόσα, καὶ ποῖα εἶδη ἀπαλλοτριώσεως ὑπόκειται τὸ πλοῖον.

9. Τίνα πλοῖα ἀναγνωρίζονται ὡς ἐλληνικά.

10. Τίνα σημαίαν ὀφείλει νὰ φέρῃ ἕκαστον ἐλληνικὸν πλοῖον.

11. Ἀποκλειστικὸν δικαίωμα τῶν ἐλληνικῶν πλοίων εἶναι ἡ ἐντὸς τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους ἀκτοπλοῖα, ὑπὸ τινὰς ἐξαιρέσεις, κατὰ τὰς συνθήκας τοῦ βασιλείου μετὰ ξένων ἐπικρατειῶν.

12. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἀλλοδαπὸν νὰ συμμεθέξῃ εἰς ἐλληνικὸν πλοῖον πλεόν τοῦ ἡμίσεως.

13. Πόσοι τοῦ πληρώματος ἐλληνικοῦ πλοίου πρέπει νὰ ᾔναι ὑπήκοοι Ἕλληνες.

14. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ ἰδιοκτῆτης ἐμπορικοῦ πλοίου διὰ νὰ ἀναγνωρισθῇ ὡς ἐλληνικόν, τίνα ἔγγραφα ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ὅταν θέλῃ νὰ τὸ καταχωρίσῃ εἰς τὸ νηϊολόγιον ἐλληνικοῦ λιμένος, καὶ τίνα ὄρκον ὀφείλει νὰ δώσῃ.

15. Μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προηγουμένων διατυπώσεων, ὀφείλει ὁ λιμενάρχης νὰ ἐξετάσῃ τὴν ποιότητα τοῦ πλοίου, τὸ εἶδος αὐτοῦ, καὶ νὰ καταμετρήσῃ τὴν χωρητικότητά του. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ ἐξέτασιν σημειοῦται τὸ πλοῖον καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ νηϊολόγιον τοῦ λιμένος.

17. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐλληνικόν, οὔτε καταχωρισθὲν εἰς νηϊολόγιον ἐλληνικοῦ λιμένος νὰ φέρῃ ἐλληνικὴν σημαίαν.

18. Ἀπαντα ἐν γένει τὰ ἐμπορικὰ ἐλληνικά πλοῖα, ὡς

καὶ τὰ τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἀλιεῖαν μετερχόμενα μικρότερα πλοῖαρια διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις πρώτην, καὶ δευτέραν. Τὰ ὀνόματα αὐτῶν, ὡς καὶ τὰ τῶν λιμένων εἰς οὓς ἀνάγονται, καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὸ νηϊολόγιον καταχωρίσεώς των σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην. Κατὰ τίνας τρόπους γίνεται ἡ σημειώσεις, τίς δὲ εἶναι ἡ ποινὴ πάσης αὐτογνώμονος μεταβολῆς, ἐπιχρίσεως ἢ ἀποσθέσεως τῶν σημείων.

19. Δύο νηϊολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν πλοίων ὑπάρχουσιν εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ βασιλείου διὰ τὰ πλοῖα τῆς πρώτης καὶ δευτέρας κλάσεως. Τίνες σημειώσεις γίνονται ἐν αὐτοῖς.

20. Ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου δίδει ἐγγύησιν διὰ πᾶσαν περίπτωσιν παραβάσεως διαφόρων ὑποχρεώσεων αὐτοῦ.

21. Κατὰ πόσον ἰσοδυναμεῖ ἡ ἐγγύησις αὕτη, καὶ τίνι τρόπῳ δίδεται.

22. Ἡ ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὰ δημόσιον διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων.

23. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην τοῦ πλοίου τὸ ἔγγραφον τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς ἑλληνικοῦ, ὑπὸ τίνων ἀρχῶν ὑπογράφεται τὸ ἔγγραφον τοῦτο καὶ ποῖον εἶναι τὸ περιεχόμενον αὐτοῦ.

24. Εἰς τίνος τέλους πληρωμὴν ὑπόκειται τὸ ἔγγραφον τοῦτο, παρὰ τίνος δὲ ἀρχῆς εἰσπράττεται.

25. Τὶ ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ ἰδιοκτῆτης ἐὰν ἀπολεσθῇ αὐτὸ τὸ ἔγγραφον, διὰ νὰ δοθῇ εἰς αὐτὸν νέον.

26. Τὶ ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ ἰδιοκτῆτης ἐὰν τὸ πλοῖον του μεταβληθῇ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητα ἢ κατ' ἄλλον τρόπον.

27. Ὅταν πωληθῇ ἑλληνικὸν πλοῖον κατὰ μέρη ἢ καθολοκληρίαν, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ εἰς τὸ νηϊολόγιον τῆς ὁποίας εἶναι κκαχωρισμένον. Τίνα

σημείωσιν κάμνει ἡ ἀρχὴ αὕτη εἰς τὸ νηϊολόγιον. Τίς ἡ ποινὴ τῆς παραμελήσεως ταύτης.

28 Πλοῖον ἑλληνικὸν χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τάνων πρέπει νὰ ἦναι ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον (λίβρέτον), ἔνθα καταχωρίζονται ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον προνομιοῦχα χρέη αὐτοῦ, ὡς καὶ πᾶσα τῆς ιδιοκτησίας μεταβολή.

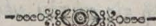
29. Διὰ πόσον χρόνον δίδονται τὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα, παρὰ τίνος ἀρχῆς ὑπογράφονται, εἰς τί τέλος χαρτοσήμου ὑπόκεινται, παρὰ τίνος ἀρχῆς χορηγοῦνται εἰς τοὺς πλοίαρχους· δίδονται δὲ μετὰ τὴν ἐξέτασιν τῶν πλοίων ἂν εὐρεθῶσιν εἰς καλὴν κατάστασιν.

30. Αἱ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἑλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ δύνανται νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, εἰς τίνας περιστάσεις, καὶ διὰ πόσον χρόνον. Ἡ παράτασις σημειοῦται ὀπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος.

31. Τίνες εἰσὶν αἱ ποιναὶ τοῦ ὅστις ἐν γνώσει ἤθελε συμπράξει, καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον, εἰς ἀναγνώρισιν ξένου πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ.

32. Τίνα ἔγγραφα ὀφείλει νὰ ἔχει πάντοτε ὁ πλοίαρχος ἐντὸς τοῦ πλοίου του, καὶ τίς ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεως ταύτης.

33. Αἱ παραβάσεις τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος δικάζονται ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, κατὰ τοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμούς.

1. Πλοῖον ὀνομάζεται πᾶν ναυπήγημα πρὸς ἐμπορίαν χρήσιμον· κατασκευάζεται δὲ ὑπὸ ἐργολάβου ναυπηγοῦ εἴτε πρὸς ἴδιον αὐτοῦ συμφέρον, εἴτε κατ' ἀποκοπὴν πρὸς τὸ συμφέρον ἄλλου προσώπου, εἴτε ὑπομισθίως ἐργαζομένου, δίδοντος τὸ σχέδιον, ὀδηγοῦντος

τούς ἐργάτας καὶ κανονίζοντας τοὺς μισθοὺς αὐτῶν καὶ τὰς δοσοληψίας τῶν προμηθευτῶν παντὸς ὕλικου πρὸς ναυπήγησιν χρησίμου. Εἰς τὴν πρώτην δὲ καὶ δευτέραν περίπτωσιν οἱ ἐργάται καὶ οἱ προμηθευταὶ παντὸς ἀναγκαιοῦντος ὕλικου, κατὰ μόνου τοῦ ἐργολάβου ἀποκτῶσι δικαίωμα ἀγωγῆς διὰ τὰς εἰς αὐτοὺς ὀφειλομένας ἀξίας, ὡς μετ' αὐτοῦ συναλλαττόμενοι· εἰς δὲ τὴν τρίτην, κατὰ μόνου τοῦ προσώπου πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὁποίου ναυπηγεῖται τὸ πλοῖον. Ἐπειδὴ ὁμως εἰς ἀπάσας τὰς προμνημονευθεῖσας περιπτώσεις ἀπολαύουσιν οὗτοι τὸ ἐν ἄρθρῳ 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ δὲ πρόσωπον πρὸς τὸ συμφέρον τοῦ ὁποίου ναυπηγεῖται κατ' ἀποκοπὴν προκαταβάλλει συνήθως εἰς τὸν ἐργολάβον χρηματικὰ ποσὰ, φρονήσεως ἔργον εἶναι νὰ λαμβάνῃ ἐγγύησιν παρ' αὐτοῦ ὅτι θέλει ἐξοφλήσει ἅπαντα τὰ προμνημονευθέντα χρέη του, διὰ νὰ μὴν ἀναγκάζεται εἰς τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ἂν τυχὸν ἤθελεν εἶσθαι ἀναξιόχρεως ὁ ἐργολάβος.

2. Ἡ λέξις πλοῖον ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰ φορτηγὰ πλοιάρια, τούτέστιν εἰς τὰς λέμβους καὶ εἰς πᾶν ναυπήγημα πλεύσιμον, ὡσάκις δὲν χρησιμεύουσι ταῦτα πρὸς ὑπηρεσίαν πλοίου μεγάλης χωρητικότητος.

3. Τὰ πλοῖα διακρίνονται ἐκ τοῦ μεγέθους αὐτῶν. Ὅθεν γαμβάρα, βρίκιον, δρομάς, φορταγωγίς, τριχαντήριον, ἐφολκίς, ἀκάτιον, πορθμεῖον κτλ., εἰσὶν ὀνόματα ὑπὸ τῆς ἐμπορικῆς συνηθείας καθιερωθέντα.

4. Τὴν ἐξάρτυσιν πλοίου ἀποτελοῦσιν ἢ μικρὰ καὶ μεγάλη λέμβος, αἱ ἄγκυραι, αἱ ἀλύσεις, αἱ κάμηλοι

(γούμεναι), οί ιστοί (κατάρτια), τὰ ιστία (πανία), αἱ τροχαλῖαι (μακαράδες), αἱ κεραῖαι (ἀντέναι), καὶ ἅπαντα τὰ λοιπὰ ἐντὸς αὐτοῦ ὑπάρχοντα σκευὴ καὶ ἔπιπλα, ἅτινα καθ' ἑαυτὰ δὲν εἶναι μὲν συμφυῆ τοῦ πλοίου μέρη καὶ ἀναπόσπαστα ἀνευ ῥήξεως, ἀποτελοῦσιν ὅμως τὴν ἀπαιτουμένην παρασκευὴν πρὸς ἐφοπλισμὸν του, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἰσὶν ἀναγκαῖα παρακολουθήματα αὐτοῦ. Εἰς τὴν ἐξάρτυσιν συμπεριλαμβάνονται προσέτι καὶ τὰ τηλεβόλα (κανόνια), οὐχὶ ὅμως καὶ τὰ πολεμεφόδια, τὰ τρόφιμα, αἱ εἰς τοὺς ναύτας δοθεῖσαι χρηματικαὶ προκαταβολαί, κατὰ μείζονα δὲ λόγον ὁ ναῦλος ἢ τὸ μίσθωμα.

5 Τὰ πλοῖα εἰσὶ κινητὰ ὁποιονδήποτε ἔχουσιν ὄνομα ἢ μέγεθος (α). αἱ ἐπὶ τῶν κινητῶν ὅμως γενικαί τοῦ δικαίου ἀρχαὶ τροποποιοῦνται εἰς αὐτὰ εἴτε ὡς πρὸς τὸν τρόπον τῆς ἀποκτήσεως αὐτῶν διὰ συμβάσεως ἢ παραγραφῆς, εἴτε ὡς πρὸς τὰς δικαστικὰς κατασχέσεις καὶ πωλήσεις αὐτῶν, εἴτε ὡς πρὸς τοὺς δανείσαντας εἰς πρῶν ἰδιοκτητῆς αὐτῶν, οἵτινες ἐξασκοῦντες τὰ δικαιώματά των δύνανται νὰ τὰ καταδιώκωσι καὶ ὑπὸ τὴν κυριότητά νέων ἀγοραστῶν μεταβάντα. Εἰς ταύτην ὅμως τὴν τελευταίαν περίπτωσιν τὰ προνόμια αὐτῶν σβέννυνται ὡσάκισ τὰ πλοῖα πωλῶνται δικαστικῶς (β), ἢ ὡσάκισ μετ' ἐκούσιον πώλησιν, τελειόνοουσιν ἕνα διάπλου (ταξειδίον) ὑπὸ τὸ ὄνομα καὶ κίνδυνον τοῦ ἀγοραστοῦ, χωρὶς νὰ γίνῃ κάμμια ἀντίστασις ὑπὸ τῶν δα-

(α) Ἄρθρον 190. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 197. αὐτόθι.

νειστῶν τοῦ πωλητοῦ. Λογίζεται ὅτι τὸ πλοῖον ἐτελειώσεν ἓνα διάπλουν ὅταν ὁ ἀπόπλους καὶ ὁ κατάπλους αὐτοῦ ἤθελον ἀποδειχθῆ εἰς δύο διάφορους λιμένας καὶ μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου, ἢ ὅταν προσορμισθέντος τοῦ πλοίου εἰς ἄλλον λιμένα, ἤθελον παρέλθαι ἐξήκοντα ἡμέραι ἀπὸ τοῦ ἀπόπλου του μέχρι τοῦ εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα κατάπλου, ἢ ὅταν τὸ πλοῖον μακρὸν τινα πλοῦν ἐπιχειρήσαν, ἤθελε διαπλεύσει πλεόν τῶν ἐξήκοντα ἡμερῶν, χωρὶς νὰ γίνῃ ἀπαίτησίς τις παρὰ τῶν δανειστῶν τοῦ πωλητοῦ. (α)

6. Ἡ ἐκούσιος τοῦ πλοίου πώλησις πρέπει νὰ γίνεταί δι' ἐπισήμου συμβολαίου ἢ καὶ ἰδιωτικοῦ, γίνεται δὲ περὶ ὅλου ἢ καὶ μέρους αὐτοῦ προσωρμισμένου ἢ διαπλέοντος (β). Ἡ κατὰ τὸν πλοῦν ὁμῶς γενομένη ἐκούσιος πώλησις δὲν βλάπτει παντάπασι τοὺς δανειστάς τοῦ πωλητοῦ, διότι καὶ μετὰ τὴν πώλησιν, τὸ πλοῖον ἢ τὸ τίμημα αὐτοῦ μένει πάντοτε ὑπέγγυον εἰς τοὺς δανειστάς, οἵτινες δύνανται νὰ προσβάλωσι καὶ ὡς δολίαν τὴν πώλησιν (γ)

7. Ἡ χωρητικότης πλοίου ὁποιοῦδήποδε προσδιορίζεται ἐκ τῆς ἐκτάσεως ἣν πληροῖ τὸ φορτίον του, ἢ μόνως δὲ τοῦ παραδεγμένου μέτρου ὀνομάζεται τόνος.

8. Τὸ πλοῖον, ὡς πᾶν ἐνσώματον ἀντικείμενον, πωλεῖται, μισθοῦται, δωρεῖται καὶ παραχωρεῖται πρὸς ἐπικαρπίαν, δάνειον, ἐνέχυρον καὶ παρακαταθήκην.

(α) Ἄρθρον 194. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 195. αὐτόθι.

(γ) Ἄρθρον 196. αὐτόθι.

9. Ὡς ἑλληνικά ἐμπορικά πλοῖα ἀναγνωρίζονται
α'. τὰ ἐν Ἑλλάδι ναυπηγούμενα, β'. τὰ κυριευόμενα
ὑπὸ ναυτικῶν ἐλλήνων εἰς ἀγώνας ὑπὲρ πατρίδος καὶ
ὡς καλὴ λεία ἀναγνωρίζόμενα, γ'. τὰ δημευόμενα διὰ
παράβασιν νόμων τοῦ βασιλείου, δ'. τὰ ναυαγοῦντα εἰς
ἑλληνικά παράλια, καὶ ὡς ἀνίκανα πρὸς περαιτέρω
πλοῦν πωλούμενα καὶ ἐπισκευαζόμενα ἐντὸς τοῦ βασι-
λείου, ε'. τ' ἀνήκοντα εἰς ἑλληνα ὅστις μεταναστεύ-
ων ἀπὸ ξένης εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν συμπα-
ραλαμβάνει αὐτὰ εἰς τὸν νέον τόπον τῆς κατοικίας του,
ς'. ὅσα χωρὶς ν' ἀνάγωνται εἰς μίαν τῶν ἀνωτέρω
κατηγοριῶν, εὐρέθησαν τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως
τοῦ ἀπὸ 15/27 ὀκτωβρίου 1833 διατάγματος ἀνήκον-
τα εἰς ὑπηκόους ἑλληνας, ζ'. τ' ἀγοραζόμενα ἐντὸς
ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος ξένα πλοῖα ὑπὸ ἐλλήνων πα-
ρακινουμένων εἰς τοῦτο ὑπὸ λόγων οὐσιώδους συμφέ-
ροντος. (α).

10. Ἄπαντα τὰ ἑλληνικά ἐμπορικά πλοῖα ὀφεί-
λουν νὰ φέρωσι τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν.

11. Τὰ ἑλληνικά πλοῖα ἔχουσιν ἀποκλειστικῶς τὸ
δικαίωμα τῆς ἀκτοπλοίας, τοῦτέστι τὸ δικαίωμα τοῦ
νὰ μετακομίζωσι τὰ προϊόντα τοῦ τόπου ἀφ' ἐνὸς εἰς
ἄλλον λιμένα τοῦ βασιλείου, καθόσον δὲν εἶναι προσ-
διωρισμένον ἢ δὲν προσδιορισθῇ ἄλλως πως διὰ συνθη-
κῶν, καὶ μάλιστα ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀμοιβαιότητος (β).

(α) Ἄρθρον 2. τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας
διατάγματος.

(β) Ἄρθρον 3 αὐτόθι.

12. Δέν συγχωρεΐται εΐς ξένους νά γίνωνται μέτοχοι εΐς έλληνικά πλοΐα πλέον του ήμίσεως αυτών· εαν δέ εΐς ξένην επικράτειαν άπαγορεύεται εΐς τους έλληνας ή μετοχή εΐς τά έμπορικά αυτης πλοΐα, επιφυλάττεται ή ελληνική κυβέρνησις νά τροποποιήση τον άνωτέρω όρισμόν (α).

13. Άπαντες οΐ άξιωματικοΐ, ή τουλάχιστον τά τρία τέταρτα του πληρώματος πλοΐου πρέπει νά ήναι ύπήκοοι έλληνης (β).

14. Πάς έλλην ιδιοκτήτης έμπορικου πλοΐου οφείλει νά παρουσιάσθ η εΐς τήν ναυτ.κήν αρχήν του λιμένος εΐς όν θέλει νά τó κατατάξη, και νά ζητήση τήν άναγνώρισιν αυτου, ως εθνικου, και τήν καταχώρισίν του εΐς τó νηϊολόγιον, παραδίδων ένταυτω τήν περιγραφήν του πλοΐου, και τó επίσημον έγγραφον, δι' ου άποδεικνύονται οΐ τίτλοι τής ιδιοκτησίας του. Όφείλει προσέτι ν' αναφέρη εΐς ποΐαν των έν αριθμω 9 του παρόντος αναφερομένων κατηγοριών ύπάγεται τó πλοΐον του. Και αν μέν εΐς τήν πρώτην, οφείλει νά παρουσιάση μαρτυρικόν τής δημοτικής αρχής του τόπου ένθα έναυπηγήθ η τó πλοΐον. Αν δέ εΐς τήν δευτέραν, τήν περι καλής λείας άπόφασιν του αρμοδίου δικαστηριου εΐς επικυρωμένον αντίγραφον. Αν δέ εΐς τήν τρίτην, τήν περι δημεύσεως άπόφασιν εΐς αντίγραφον επικυρωμένον. Αν δέ εΐς τήν τετάρτην, μαρτυρικόν τής δημοτικής

(α) Άρθρον 4. του περι Έλληνικής έμπορικής ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 5. αυτόθι.

ἀρχῆς τοῦ μέρους ἔνθα τὸ πλοῖον ἐναυάγησε, καὶ ἀπόδειξιν τῆς ἐπίσκευῆς αὐτοῦ ἐπικυρωμένην ὑπὸ τοῦ δημάρχου τοῦ μέρους ἔνθα ἐπεσκευάσθη. Ἐν δὲ εἰς τὴν πέμπτην, μαρτυρικὸν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς τοῦ τόπου ἔνθα ἀπεκατεστάθη σταθερῶς. Ἐν δὲ εἰς τὴν ἕκτην, ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁμοῦ μὲ τὰ ἔγγραφα τῆς ιδιοκτησίας, ὅτι τὸ πλοῖον εὐρέθη κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 15/27 ὀκτωβρίου 1833 διατάγματος ιδιοκτησία ἑλληνική. Ἐν δὲ εἰς τὴν ἑβδόμη, τὴν πρᾶξιν ἐν ἐπικυρωμένῳ ἀντιγράφῳ τοῦ ἀρμοδίου ἑλληνικοῦ προξένου, ἢ τῆς ἀρμοδίας ἑλληνικῆς ἀρχῆς, φανερόνους τὴν κατὰ νομίμους τύπους ἀγορὰν, καὶ πρὸ πάντων ὅτι ὁ ἀγοραστής παρεκινήθη εἰς τοῦτο ὑπὸ οὐσιώδους συμφέροντος. Ὁ ιδιοκτῆτης διαβεβαιῶν ἐνόρκως ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικείου τοῦ τόπου ἔνθα κατοικεῖ ἢ προσωρινῶς διαμένει, ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι τελεία ιδιοκτησία του, ἢ ὅτι ἔχει συμμετόχους ἑλληνας ἢ ξένους· οὗτοι δὲ ὡς καὶ ἐκεῖνοι πρέπει νὰ φανερόνωνται ἀκριβῶς, ὡς καὶ πόσον ἕκαστος μετέχει, καὶ ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ἐκτὸς αὐτῶν εἶναι συμμετοχὸς εἰς τὸ πλοῖον, ἢ ἐνέχεται καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς αὐτό (α).

15. Ἐὰν αἱ παρουσιασθεῖσαι ἀποδείξεις ἀναγνωρισθῶσιν ἰσχυραὶ, καὶ δοθῇ ὁ ἀπαιτούμενος ὄρκος, ὁ προϊστάμενος τῆς ναυτικῆς ἀρχῆς ὑπάλληλος μεταβαίνει ἐπὶ τοῦ πλοίου καὶ ἐξετάζει ἀκριβῶς τὴν ποιότητα αὐ-

(α) Ἄρθρον 6 τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

του, ἂν ἡ κατασκευὴ του ᾖ καλὴ καὶ ἀσφαλῆς, καὶ εἰς τίνος εἶδους πλοίων ἀνάγεται, ἐνταυτῷ δὲ μετράται καὶ προσδιορίζεται ἡ χωρητικότης αὐτοῦ (α).

16. Γενομένης τῆς ἐξετάσεως καὶ καταμετρήσεως, σημαδεύονται καὶ καταχωρίζονται εἰς τὰ νηϊολόγια τὰ πλοῖα ὅσα εὐρέθησαν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ὅσα ἀναφέρονται ἐν ἀριθμῷ 9 τοῦ παρόντος (β).

17. Δὲν συγχωρεῖται εἰς κἀνὲν πλοῖον μὴ ἀναγνωρισθὲν ὡς ἐθνικόν, καὶ μὴ καταχωρισθὲν εἰς τὸ νηϊολόγιον ἐνὸς λιμένος τοῦ βασιλείου νὰ φέρῃ τὴν ἑλληνικὴν σημαίαν, ἢ ν' ἀπολαμβάνῃ τὰ ἐκ τούτου προνόμια καὶ ὠφελείας (γ).

18. Ἄπαντα ἐν γένει τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα, ὡς καὶ τὰ μετερχόμενα τὴν ἀκτοπλοῖαν καὶ ἀλιεῖαν μικρότερα πλοιάρια διαιροῦνται εἰς δύο κλάσεις, ἐξ ὧν τὰ μὲν ἀπὸ 30 τόνων καὶ κατωτέρω, ἀνάγονται εἰς τὴν πρώτην, τὰ δ' ἐπέκεινα τῶν 30 τόνων εἰς τὴν δευτέραν, ἕκαστον δ' αὐτῶν λαμβάνει εἰδικὸν ὄνομα. Τὸ ὄνομα τοῦτο, τὸ τοῦ λιμένος εἰς ὃν ἀνάγεται καὶ ὁ ἀριθμὸς τῆς εἰς τὸ ἀρμόδιον νηϊολόγιον καταχωρίσεως αὐτοῦ σημειοῦνται εἰς τὴν πρύμνην. Ἡ σημείωσις τῶν ἀριθμῶν ἔσσιχείων γίνεται εἰς τε τὰ τῆς πρώτης καὶ τὰ τῆς δευτέρας κλάσεως πλοῖα διὰ λευκοῦ ἐλαιοτρίπτου χρώματος, καὶ ἐπὶ μέλανος δαπέδου, τὰ δὲ στοιχεῖα πρέπει

(α) Ἄρθρον 7 τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) Ἄρθρον 8 αὐτόθι.

(γ) " 9 αὐτόθι.

νά ἔχωσιν ὕψος ἐνὸς δεκαμέτρου. Διὰ πᾶσαν αὐτογνώ-
μονα μεταβολήν, ἐπίχρισιν ἢ ἀπόσβεσιν τῶν παρὰ τῆς
ἀρχῆς τεθέντων εἰς τὸ πλοῖον σημείων, ἐπιβάλλεται
εἰς μὲν τὰ πλοῖα πρώτης κλάσεως πρόστιμον 500
δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς δευτέρας 1000 (α).

19. Εἰς ἕκαστον λιμένα τοῦ βασιλείου ὑπάρχουσι
δύο νηϊολόγια πρὸς καταγραφὴν τῶν εἰς αὐτὴν ἀνα-
γομένων πλοίων ἀμφοτέρων τῶν κλάσεων, εἰς ἕκαστον
δ' αὐτῶν τῶν νηϊολογίων πρέπει νὰ σημειῶνται α. ἡ
ἡμέρα τῆς καταχωρίσεως τοῦ πλοίου, β'. ὁ αὐξων ἀ-
ριθμὸς ὑπὸ τὸν ὁποῖον κατεχωρίσθη, γ'. τὸ ὄνομα, τὸ
ἐπάγγελμα καὶ ἡ διαμονὴ τοῦ ἰδιοκτῆτου, δ'. ἡ ἔνορ-
κος διαβεβαίωσις τοῦ ἰδιοκτῆτου ὅτι τὸ πλοῖον εἶναι
μοναδικὴ αὐτοῦ ἰδιοκτησία, ἢ ὅτι ἔχει καὶ συμμετό-
χους Ἕλληνας ἢ ξένους, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα καὶ
τὸ μερίδιον προσεπισημειοῦνται, ε. τὸ ὄνομα τοῦ πλοίου,
ς'. εἰς ποίαν ἐκ τῶν ἑπτὰ κατηγοριῶν τῶν ἐν ἀριθμῷ θ
τοῦ παρόντος μνημονευομένων ἀνάγεται τὸ πλοῖον, ζ'.
ἡ ἀκριβὴς περιγραφὴ τοῦ πλοίου, ἐν ἣ προστίθεται ὁ
ἀριθμὸς τῶν ἰστῶν καὶ τῶν καταστρώματων, τὸ μῆ-
κος τῆς τροπίδος ἐκ τοῦ ἔμπροσθεν μέχρι τοῦ ὀπισθεν
χορακίου, τὸ μῆκος τοῦ ἄνω καταστρώματος ἐκ τῆς
μιας ἄκρας μέχρι τῆς ἄλλης, τὸ μέγιστον βάθος, τὸ
μέγιστον πλάτος τοῦ κήτους (ἀμπαρίου) καὶ τοῦ δια-
φράγματος (μεσαίου καταστρώματος), ἢ ἂν τὸ πλοῖον
ἔχη ἐν μόνον καταστρώμα τὸ μέγιστον βάθος ἐκ τοῦ
καταστρώματος μέχρι τοῦ ἐσωτροπίου, ἠ. ἡ κατὰ τό-

(α) Ἄρθρον 10 τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας
διατάγματος.

νους χωρητικότης, αὐτοῦ, θ'. τὸ εἶδος τοῦ πλοίου, ἂν παραδείγματος χάριν εἶναι θρίκιον κλπ. ἢ ἂν ἔχη παραπέτασμα (γαλερίαν), ἢ ὄχι (α)

20. Ἄμα καταχωρισθῆ τὸ πλοῖον εἰς τὸ νησιολόγιον καὶ ἀναγνωρισθῆ ὡς ἐθνικόν, ὀφείλει ὁ ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ νὰ δώσῃ ἔγγραφον ὑπόσχεσιν καὶ ἀξιόχρεων ἐγγύησιν ἅ. ὅτι θέλει φυλάξει πιστῶς καὶ ἀκριβῶς τοὺς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καθεστῶτας νόμους, β'. ὅτι θέλει κάμει χρῆσιν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ἐγγράφου, ὡς καὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος μόνον διὰ τὸ πλοῖον ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐξεδόθησαν, καὶ ὅτι ἂν ἤθελε τὸ πωλήσει καθολοκληρίαν ἢ ἐν μέρει εἰς ξένον, ἢ ἂν ἤθελε συμβῆ ν' ἀπολεσθῆ ἢ νὰ κατασχεθῆ ἀπὸ ἐχθρὸν ἢ πειρατὰς, θέλει ἀποδώσει ἀμφοτέρω εἰς τὴν ἐκδόσασαν αὐτὰ ἀρχὴν, καὶ ἂν συμβῶσιν ὅλα ταῦτα ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν ἀρμόδιον ἐλληνικὸν πρόξενον, διὰ νὰ ἀποσταλῶσι παρ' αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον τῆς ἐπικρατείας. Ἐὰν δὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ δίπλωμα ἀπολεσθῶσι, θέλει ἀναγγεῖλλει ἀμέσως τοῦτο εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν (β).

21. Ἡ διδομένη ἐγγύησις πρέπει νὰ ἰσοδυναμῆ εἰς μὲν τὰ πλοῖα κατωτέρας τῶν 30 τόνων χωρητικότητος πρὸς τὸ ἐν τρίτον τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰς δὲ τ' ἀνωτέρω τῶν 30 μέχρι 200 τόνων πρὸς δραχ. 20 δι' ἕκαστον τόνον, εἰς δὲ τὰ 200 καὶ ἐπέκεινα πρὸς δραχ. 30 κατὰ τόνον. Ἡ ἐγγύησις αὕτη δίδεται ἢ διὰ

(α) Ἄρθρον 11 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος

(α) Ἄρθρον 12 αὐτόθι.

καταθέσεως τῆς απαιτουμένης ποσότητος εἰς μετρητά, ἢ εἰς ἑλληνικὰ γραμμάτια τῆς ἐπικρατείας ἐκδοθέντα μετὰ τὴν 20 Ἰανουαρίου/1 Φεβρουαρίου 1833, ἢ δι' ὑποθήκης ἀκινήτου κτήματος, τοῦ ὁποίου ἡ ἀξία νὰ ὑπερβαίνει τὴν ποσότητα τῆς ἐγγυήσεως κατὰ τὸ τρίτον, ἢ διὰ παρουσιάσεως ἀξιοχρέων ἐγγυητῶν καὶ πληρωτῶν, οἵτινες πρέπει νὰ ᾔναι πολῖται Ἕλληνες καὶ κατοικοῦντες ἐν Ἑλλάδι (α).

22 Ἡ δοθείσα ἐγγύησις ἐξασφαλίζει τὸ δημόσιον διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν περὶ ναυτιλίας νόμων τοῦ βασιλείου, διὰ τὰ δικαστικὰ ἔξοδα ὧσων ἡ ἀπόδοσις ἀπόκειται εἰς τὸν παραβάτην καὶ διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐπιβαλλομένου προσίμου. Ἡ ἐγγύησις αὕτη μένει ἐξ ὀλοκλήρου διὰ λογαριασμὸν τῆς κυβερνήσεως ἐὰν γενῆ παράβασις τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἐν ἀριθμῷ 20 τοῦ παρόντος ὑποχρέωσεων (β).

23. Δοθείσης τῆς ἐγγυήσεως, χορηγεῖται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἔγγραφον περὶ τῆς ἀναγνωρίσεως αὐτοῦ ὡς ἑλληνικοῦ. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπογεγραμμένον παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ, καὶ ἐσφραγισμένον μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου περιέχει αὐτολεξεῖ ὅσα ἀνεφέρομεν ἐν ἀριθμῷ 19 τοῦ παρόντος (γ).

24. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὑπόκειται εἰς σταθερὸν τέλος πληρωμῆς 3 δραχμ. Διὰ τοιαῦτα ἔγγραφα ἰδιοκτησίας

(α) Ἄρθρον 13 τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 14 αὐτόθι.

(γ) " 15 αὐτόθι.

πλοίων πλέον 30 τόνων χωρητικότητας, θέλει πληρόνεσθαι ἐκτὸς τούτου καὶ τέλος 10 λεπτῶν δι' ἕκασον περιπλέον τόνον. Τὸ σταθερὸν τέλος τῶν 3 δραχμῶν εἰσπράττεται γραφομένου τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας εὐθὺς ἐπὶ χαρτοσήμου τῆς ἕκτης τάξεως τριῶν δραχμῶν, καὶ καταβαλλομένης τῆς ποσότητος ταύτης. Ἡ χορήγησις αὐτοῦ γίνεται διὰ τῆς τελωνικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος εἰς τοῦ ὁποίου τὸ νηιολόγιον καταχωρίσθη τὸ πλοῖον, ἀφοῦ προηγουμένως δοθῆ εἰς αὐτὴν τὸ ῥηθὲν διατεταγμένον τέλος (α).

25 Ἐὰν ἀπολεσθῆ τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως πλοίου τινος ὡς ἐθνικοῦ ἐγγραφον, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ, ἢ νὰ διαβεβαιώσῃ ἐνόρκως ὅτι ἀπολέσθη, καὶ τότε δίδεται εἰς αὐτὸν νέον, ἀφοῦ πληρώσῃ τὸ ἀνωτέρω διατεταγμένον τέλος. Εἰς τὸ νέον τοῦτο ἐγγραφον προστίθεται ῥητῶς ὅτι ἡ ἔκδοσις αὐτοῦ ἐγένετο πρὸς ἀναπλήρωσιν τοῦ ἀπολεσθέντος, τοῦ ὁποίου ἡ ἡμερομηνία καὶ ὁ ἀριθμὸς πρέπει ν' ἀναφέρωνται εἰς τὸ νέον ῥητῶς (β).

26. Ἐὰν τὸ πλοῖον μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἐγγράφου δι' οὗ ἀναγνωρίζεται ὡς ἐθνικὸν ἐμπορικὸν μεταβληθῆ κατὰ τὸ σχῆμα, τὴν χωρητικότητά ἢ κατ' ἄλλόν τινα τρόπον, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἀμέσως νέον ἐγγραφον, ἄλλως ζημιούται τὴν ἐγγυηθεῖσαν ποσότητα (γ).

(α) Ἄρθρον 16 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 17 αὐτόθι.

(γ) " 18 αὐτόθι.

27. Ὅσακις ἑλληνικὸν ἐμπορικὸν πλοῖον πωληθῆ κατὰ μέρος ἢ ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἄλλον ἑλληνα, πρέπει νὰ εἰδοποιῆται περὶ τούτου ἡ ναυτικὴ ἀρχὴ εἰς τῆς ὁποίας τὸ νηϊολόγιον εἶναι καταχωρισμένον. Ἡ ἀρχὴ αὕτη σημειοῖ εἰς τὸ νηϊολόγιόν της ὡς καὶ ὀπισθεν τοῦ περὶ ἀναγνωρίσεως ἐγγράφου τὴν γενομένην πώλησιν. Ἡ παραμέλησις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα πρώτης κλάσεως μὲ πρόστιμον δραχ. 200, εἰς δὲ τὰ τῆς δευτέρας μὲ 400 δραχμῶν (α).

28. Πᾶν πλοῖον φέρον ἑλληνικὴν σημαίαν χωρητικότητος πλεόν τῶν 10 τόνων, ὀφείλει νὰ ᾔηται ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον (λιβρέτον), ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι ἐπιμελεία τῶν δανειστῶν ἀ. τὰ προνοούμενα ὑπὸ τοῦ § Η περιπτώσιν β'. τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, ἐργασίαν ἢ ἡμερομίσθια, δι' ἐπισκευὴν, τροφὰς καὶ ἐξάρτυσιν τοῦ πλοίου, καὶ β'. καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου συνομολογούμενα ναυτικὰ δάνεια (β). Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ βιβλίου ὀφείλει ἐκάστη λιμενικὴ ἀρχὴ, ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 200 πρὶν παραδῶσθαι αὐτὸ εἰς τὸν πλοίαρχον, νὰ καταχωρίσῃ ἀ. τὸ ἐγγράφον τῆς πληρεξουσιότητος τὸ παρὰ τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου διδόμενον εἰς τὸν πλοίαρχον τοῦ νὰ ναυτικοδανείζηται ὑπὸ τὴν τοῦ πλοίου ὑπεγγυότητα, β'. περιίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας αὐτοῦ πε-

(α) Ἄρθρον 19 τοῦ περὶ Ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) Ἄρθρον 1 τοῦ περὶ βιβλίου ναυτικοδανείων νόμου.

ριέχουσιν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τόνον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου. Ἐὰν δὲ ἦναι ἄγνωστος αὕτη, προσδιορίζεται ἐπιμελείᾳ τῆς ἀρχῆς διὰ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας διοριζομένων. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἐκάστοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἰδιοκτησίας (α).

29. Τὰ ναυτιλιακὰ διπλώματα ἐκδίδονται δι' ἓν ἔτος, ὑπογράφονται παρὰ τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ τῆς ἐπικρατείας, καὶ σφραγίζονται μὲ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου, ὑπόκεινται δὲ εἰς τέλος χαρτοσήμου μιᾶς μὲν δραχμῆς διὰ τὰ πλοῖα τὰ μικρότερα τῶν 30 τόνων, καὶ διὰ τὰ μεγαλήτερα τῶν 100 τόνων 6 δραχμῶν. Εἰς ἰδιαιτέρον τέλος δὲν ὑπόκεινται πλέον τὰ διπλώματα ταῦτα. Ἡ χορήγησις τούτων γίνεται παρὰ τῆς τελωνικῆς ἀρχῆς τοῦ λιμένος ἐπὶ πληρωμῇ τοῦ χαρτοσήμου. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ὀφείλει πρὸ τῆς ἀνανεώσεως τοῦ διπλώματος νὰ ἐξετάζη τὸ πλοῖον, καὶ τότε μόνον νὰ ἐκδίδῃ καὶ νέον, ὅταν τὸ πλοῖον εὑρεθῇ εἰς καλὴν κατάστασιν (β).

30. Ὅλαι αἱ ἐλληνικαὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ δύνανται, ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσεως τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου, νὰ παρατείνωσι τὴν διάρκειαν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξετάσωσιν ἀκριβῶς καὶ πεισθῶσιν ὅτι ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἰδιοκτήτης, πρὸ τῆς παύσεως τῆς ἰσχύος τοῦ διπλώματος, εἶχε

(α) Ἄρθρον 7 καὶ 6 τοῦ περὶ βιβλίου ναυτικοδανείων νόμου.

(β) " 20 τοῦ περὶ ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

συνδέσει συμφωνίας υποχρεούσας αὐτὸν εἰς τὴν ἐπιχείρησιν νέου διάπλου, μὴ ἐπιτρέποντος εἰς αὐτὸν ν' ἀπέλθῃ εἰς τὸν ἀνήκοντα ἑλληνικὸν λιμένα πρὸς ἀναγέωσιν τῶν ἐγγράφων του, καὶ ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης συμφωνίας προκύπτει σημαντικὸν ὄφελος διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν ἰδιοκτήτην. Ἡ παράτασις αὕτη σημειοῦται ὀπισθεν τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος, δίδεται δὲ διὰ τόσον καιρὸν, ὅσος ἀπαιτεῖται δι' ἓνα καὶ μόνον διάπλου, μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ μεταβῆ ἀμέσως εἰς τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον διὰ νὰ ἀναγεώσῃ ἐκεῖ τὰ διπλώματά του, ὅτε θέλει γενῆ ἢ εἰσπραξίς τῶν τελῶν τῆς παρὰ τοῦ προξένου δοθείσης παρατάσεως ὁμοῦ μὲ τὴν τοῦ νέου διπλώματος. Μόνον εἰς πάντῃ ἐκτάκτους περιστάσεις καὶ εἰς ἀποδεδειγμένην ἀνάγκην, δύνανται οἱ πρόξενοι νὰ ἐνδίδωσι καὶ εἰς δευτέραν παράτασιν, εἰδοποιούντες ἐκάστοτε τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον (α).

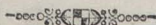
31. Ὅστις ἐν γνώσει συμπράξει καθ' ὅποιονδήποτε τρόπον εἰς τὴν παράνομον ἀναγνώρισιν ξένου τινος πλοίου ὡς ἑλληνικοῦ, ἢ εἰς τὴν παράνομον ἔκδοσιν ναυτιλιακοῦ διπλώματος διὰ τοιοῦτον πλοῖον. Ὅστις ἐπιστάτης τελωνείου εἰδοποιηθεὶς περὶ τῆς τοιαύτης παρανομίας δὲν ἐμποδίσῃ τὴν ἔκπλευσιν τοιοῦτου πλοίου ἀπὸ τὸν ὑπὸ τὴν ἐπιστάσιαν του λιμένα. Ὅστις πλοίαρχος, ὑποπλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἀναδεχθῆ τὴν δι-

(α) Ἄρθρον 21 τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

εύθυνσιν τοιούτου πλοίου, καὶ τέλος ὅστις μεταχειρισθῆ ἐν γνώσει τοιοῦτον πλοῖον πρὸς ἀποστολὴν φορτίου, ἢ ὅστις γνωρίζων τὴν γενομένην ἀπάτην δεχθῆ τὰς διὰ τοιούτου πλοίου στελλομένας εἰς αὐτὸν πραγματείας, χωρὶς νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τούτου ἐντὸς 24 ὥρων τὴν πλησιεστέραν λιμενικὴν ἀρχὴν, τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 5000 δραχμῶν (α).

32. Πᾶς πλοίαρχος ἢ ἰδιοκτήτης ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ἔχῃ πάντοτε ἐπὶ τούτου τὸ περὶ ἀναγνωρίσεως ἔγγραφον καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα, καὶ νὰ φυλάττῃ ἀκριβῶς ὅλας τὰς περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας ἐκδοθείσας ἢ ἐκδοθησομένας διατάξεις, καὶ ὅσας ὁ ἐμπορικὸς νόμος ἐπιβάλλει εἰς αὐτὸν ὑποχρεώσεις. Ἡ παράβασις τοῦ παρόντος ὅρου τιμωρεῖται εἰς μὲν τὰ πλοῖα τῆς πρώτης κλάσεως μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰς δὲ τὰ τῆς δευτέρας μὲ 300 δραχμῶν (β).

33. Αἱ παραβάσεις τοῦ περὶ ἐμπορικῆς ἑλληνικῆς ναυτιλίας διατάγματος δικάζονται διὰ τῶν τακτικῶν δικαστηρίων, ἢ δὲ διαδικασία γίνεται κατὰ τοὺς γενικοὺς περὶ ποινικῶν ὑποθέσεων κανονισμοῦς (γ).

(α) Ἄρθρον 22 τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 33 αὐτόθι.

(γ) " 24 αὐτόθι.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περί ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

34. Τίνα ἀντικείμενα πρέπει νὰ ἔχωσι τὰ πλοῖα ἐν γένει, ὅπως θεωρῶνται ἐντελῶς ἐπισκευασμένα πρὸς πλοῦν.

35. Τίνα ἀντικείμενα πρέπει νὰ ἔχωσι περιπλέον τὰ τῆς δευτέρας τάξεως πλοῖα.

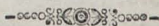
36. Τίνα ἀντικείμενα πρέπει νὰ ἔχη πᾶν πλοῖον μέλλον νὰ διαπλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τοῦ Γαδεΐρων.

37. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον χωρητικότητος κατωτέρας 10 τόνων, νὰ φέρῃ ἐν καιρῷ εἰρήνης τηλεβόλα (κανόνια)· ἐπιτρέπεται δὲ ὑπὸ τινος διατυπώσεις νὰ φέρῃ ὄπλα, τίνα καὶ πόσα.

38. Τὰ ἀνωτέρω 10 τόνων χωρητικότητος πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσι τηλεβόλα (κανόνια) ἐν καιρῷ εἰρήνης, καὶ ὄπλα ὑπὸ τινος διατυπώσεις, τίνα καὶ πόσα.

39. Ἡ παράβασις τῶν ἐν ταῖς προηγουμένοις δύο ἀριθμοῖς διαταττομένων τιμωρεῖται μὲ φυλάκισιν τοῦ πλοιάρχου καὶ μὲ δήμευσιν τῶν ὄπλων.

40. Τίνι τρόπῳ κανονίζεται ὁ ὅπλισμός ἐμπορικῶν πλοίου ἐν καιρῷ εἰρήνης.

34. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον διὰ νὰ θεωρηθῇ ἐντελῶς ἐπισκευασμένον πρὸς πλοῦν, ἀπαιτεῖται ὄχι μόνον νὰ ἔχη τὸ σκάφος ὑγιεῖς καὶ τροπισμένον (καλαφατισμένον), τὰς κεραίας (ἀντένας) καὶ τοὺς ἰστοὺς ἀβλαβεῖς ἢ καλῶς διορθωμένους, ἀλλὰ καὶ τὰ ἰστία, τὰ σχοινία,

τούς κάλωας (γούμενας), τὰς ἀγκύρας, τὰς ἀντλίας καὶ τὴν λοιπὴν ἀποσκευὴν εἰς καλὴν κατάστασιν, καὶ ἀνάλογον μὲ τὸ εἶδος αὐτοῦ καὶ τὸ μέγεθος. Ὅφειλει δὲ νὰ ἔχη δύο ἀγκύρας τοῦλάχιστον (α).

35. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον δευτέρας κλάσεως πρέπει περιπλέον νὰ ἔχη α. τοῦλάχιστον μίαν λέμβον στεραϊὰν καὶ ἀναλόγου μὲ τὸ πλοῖον μεγέθους, ἐφωδιασμένην μὲ τὰ ἀναγκαῖα ἰστία καὶ κωπία, β'. μίαν ἐφολκίδα (μικροτέραν λέμβον) ὅταν ᾔηται ἀνωτέρας 100 τόνων χωρητικότητος, καὶ τρίτην ἀγκυραν μετὰ τοῦ καταλλήλου κάλωος, γ'. ἰστία τινα καὶ σχοινία διαθέσιμα πρὸς ἀντικατάστασιν τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων διὰ τὸν πλοῦν ἂν τυχὸν βλαφθῶσι τὰ ἐν χρήσει, δ'. δοχεῖα δι' ὕδωρ ἱκανὸν δι' ὅλον τὸ πλήρωμα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, καὶ δυνάμενον ν' ἀρκέσῃ καθ' ὅλην τὴν διάρκεια τοῦ σκοπομένου διάπλου (β).

36. Πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον μέλλον νὰ πλεύσῃ πέραν τοῦ πορθμοῦ τῶν Γαδεύρων ὀφείλει πρὸς τούτοις νὰ ἔχη α. καὶ τρίτην λέμβον ἐκτὸς τῆς μεγάλης καὶ τῆς ἐφολκίδος, β'. τὰ κυριώτερα τῶν ἰστίων καὶ σχοινίων διπλά, καὶ τὸ ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὕλικόν πρὸς πρόχειρον ἐπισκευὴν τῶν ἰστίων καὶ κεραιῶν (γ).

37. Ἀπαγορεύεται εἰς πᾶν ἐμπορικὸν πλοῖον κατωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος νὰ φέρῃ ἐν

(α) Ἄρθρον 1 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλλ. ἐμπορ. ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " " 2 αὐτόθι.

(γ) " 3 αὐτόθι.

καιρῷ εἰρήνης κανόνιον, ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὸν πλοίαρχον ἐπὶ ἐγγράφῳ αἰτήσῃ αὐτοῦ ἀποχρώντως αἰτιολογημένη καὶ καθυποβαλλομένη ἐντὸς μὲν τοῦ κράτους εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐκτὸς δὲ εἰς τὴν ἑλληνικὴν προξενικὴν νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ πλοίου μικρὰ πυροβόλα, οἷον τουφέκια, καραμπίνας καὶ πιστόλια ὡς καὶ ξίφη, ὅχι ὅμως πλείοτερα τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τοῦ πληρώματος. Τὸ εἶδος καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν τοιούτων ὄπλων σημειοῦνται πάντοτε ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς αὐτοῦ παρὰ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, ἥτις ἔδωκε τὴν ἄδειαν. Δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ ἔχη ἐπὶ τοῦ πλοίου πλειοτέρας τῶν 30 βολῶν (α).

38. Ἐν ἄνωτέρῳ τῶν 10 τόνων ἐμπορικὰ πλοῖα δύνανται νὰ φέρωσιν ἐν καιρῷ εἰρήνης κανόνια· ἀλλὰ τὰ μὲν ἀπὸ 10 μέχρι 30 τόνων τὸ πολὺ δύο, τὰ μεγαλύτερα τὸ πολὺ τέσσαρα κατὰ τὴν χωρητικότητα καὶ τὸ μέγεθος ἐκάστου αὐτῶν, πρὸς δὲ καὶ μικρὰ πυροβόλα καὶ ξίφη, μὴ ὑπερβαίνοντα ὅμως τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος. Πεντήκοντα βολαὶ δι' ἕκαστον κανόνιον, καὶ τεσσαράκοντα δι' ἕκαστον μικρὸν πυροβόλον εἶναι ὁ ἀνώτατος ὅρος τῶν ἐπιτρεπομένων πολεμοφοδίων εἰς ἕκαστον πλοῖον ἀνωτέρας τῶν 10 τόνων χωρητικότητος. Τὸ ποσὸν καὶ εἶδος τῶν κανόνιων καὶ τῶν λοιπῶν ὄπλων σημειοῦνται ὡσαύτως ἐπὶ τοῦ ναυτιλιακοῦ διπλώματος

(α) Ἄρθρον 4 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλλ. ἐμπορ. ναυτιλίας διατάγματος.

τοῦ πλοίου, καὶ εἰς τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς (α).

39. Πᾶσα παράβασις τῶν ἐν τοῖς ἀνωτέρω ἀριθμοῖς 37 καὶ 38 τοῦ παρόντος ὄρων τιμωρεῖται μὲ ἐνὸς μέχρι δύο ἐτῶν φυλάκισιν, καὶ μὲ τὴν δήμευσιν τῶν ὄπλων πρὸς ὄφελος τοῦ ἀπομαχικοῦ ταμείου τοῦ ναυτικοῦ, ὑπόκεινται δὲ εἰς τὴν ποινὴν ταύτην ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου (β).

40. Ὁ ἐν καιρῷ πολέμου ὄπλισμὸς τῶν ἐμπορικῶν πλοίων κανονίζεται ἐκάστοτε δι' εἰδικῶν διαταγμάτων (γ).

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ ἰδιοκτησίας πλοίου καὶ ἰδιοκτητῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

41. Ἐκάστος δύναται νὰ κατασταθῇ ἰδιοκτῆτης πλοίου, καὶ αὐτὸς ὁ ἀνήλικος.

42. Τίνες ἀναγνωρίζονται ἰδιοκτῆται πλοίου, καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις.

43. Μόνοι οἱ ἰδιοκτῆται πλοίου ἔχουσι τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν κυβερνήτην ἢ πλοίαρχον. Τίς δύναται νὰ διορίζηται κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος. Τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν κυβερνή-

(α) Ἄρθρον 5 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορ. ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 6 αὐτόθι.

(γ) " 7 αὐτόθι.

την ἢ πλοίαρχον ἔχει καὶ ὁ ἐφοπλιστής. Τίς ὀνομάζεται ἐφοπλιστής.

44. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης πλοίου ὑποχρεοῦται νὰ φροντίζη περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς αὐτοῦ.

41. Διὰ νὰ κατασθῆ τις ἰδιοκτῆτης πλοίου δὲν εἶναι ἐπάναγκες νὰ ᾔηται ἔμπορος, διότι ἕκαστος καὶ αὐτὸς ὁ ἀνήλικος δύναται ν' ἀποκτήσῃ πλοῖον ἐκ διαδοχῆς, δωρεᾶς, κληροδοσίας κλπ. ὁ ἐπίτροπος δὲ αὐτοῦ ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκμισθῶνῃ ὡς δύναται νὰ διαχειρίζεται καὶ τὴν λοιπὴν περιουσίαν αὐτοῦ.

42. Ἰδιοκτῆται ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων ἀναγνωρίζονται μόνον ἂ. ὅσοι ἐκπληρώσαντες τοὺς ὄρους τῶν ἀρθρῶν 6 καὶ 12 τοῦ ἀπὸ 14 Νοεμβρίου 1836 περὶ ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, κατὰ τὰ ἐν ἀριθμοῖς 14 καὶ 20 τοῦ παρόντος λεχθέντα κατεγράφησαν ὡς τοιοῦτοι εἰς τὸ νηιολόγιον τοῦ ἀρμοδίου λιμένος καὶ εἰς τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας, β'. ὅσοι νομίμως κληρονομήσαντες πλοῖα ἐφρόντισαν νὰ γενῆ εἰς τὸ ἀρμόδιον νηιολόγιον ἢ ἀποκατάστασις τῶν ὀνομάτων αὐτῶν, κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 26 τοῦ παρόντος λεχθέντα, καὶ νὰ ἐκδοθῆ τὸ ἀνήκον ἔγγραφον ἰδιοκτησίας (α).

43. Οἱ ἰδιοκτῆται πλοίου ἔχουσι μόνον τὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν τοὺς κυβερνήτας ἢ πλοίαρχους τῶν πλοίων των, ὑποχρεοῦνται ὅμως νὰ λαμβάνωσιν αὐ-

(α) Ἄρθρον 8 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορ. ναυτιλίας διατάγματος.

τούς ἐκ τῶν ὅσοι ἀνεγνωρίσθησαν παρὰ τῆς κυβερνήσεως, περὶ ὧν παρακατιόντες θέλομεν πραγματευθῆ, καὶ ἔλαβον παρ' αὐτῆς δίπλωμα ὡς ἱκανοὶ ν' ἀναδεχθῶσι πλοιαρχίαν μεγάλων ἢ κυβέρνησιν μικρῶν πλοίων (α). Τὸ αὐτὸ δικαίωμα τοῦ διορίζειν κυβερνήτην ἢ πλοίαρχον ἔχει καὶ ὁ μισθόνων πλοῖον παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ διὰ νὰ τὸ ἐφοπλίσῃ πρὸς πλοῦν, ὅστις ὀνομάζεται ἐφοπλιστής, περὶ οὗ κατωτέρω γενήσεται ὁ ἀνήκων λόγος.

44. Ἐκαστος ἰδιοκτῆτης πλοίου εἶναι ὑπόχρεως νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ἀπαιτουμένης ἀποσκευῆς αὐτοῦ συμφώνως πρὸς τὰ ὀρισθέντα ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 34, 35, 36, 37 καὶ 38 τοῦ παρόντος, καὶ νὰ ἐπιφέρῃ τὰς ἐπισκευὰς αἰτινες ἤθελον θεωρηθῆ ἀναγκαῖαι παρὰ τῶν ἀρμοδίων λιμενικῶν ἢ προξενικῶν ἀρχῶν, ὑπὲρ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου. (6)

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Περὶ συγκυριότητος πλοίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

45. Πλοῖον δύναται νὰ ἦναι κτῆμα πολλῶν συνιδιοκτητῶν.

46. Τίνι τρόπῳ κανονίζονται αἱ μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν

(α) Ἄρθρον 9 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλλ. ἐμπορ. ναυτιλίας διατάγματος.

(6) » 10 αὐτόθι.

πλοίου σχέσεις. Ἡ θέλησις τῆς κατὰ μετοχὰς πλειονοψηφίας, ὡς πρὸς τὰ ἀφορῶντα τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ, κατισχύει τῆς μειονοψηφίας.

47 Ἐξαιρέσεις τοῦ κανόνος τούτου.

48 Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας ἀναγκαῖα καθίσταται ἢ κατὰ πλειστηριασμὸν ἐκποίησης τοῦ πλοίου.

49 Ὁ πλειστηριασμὸς διατάσσεται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Ὁ συνιδιοκτῆτης ἢ οἱ συνιδιοκτῆται οἱ ἔχοντες μερίδας ὀλιγωτέρας τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου, εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ μένωσιν εἰς τὴν κοινότητα· δύνανται ὅμως νὰ πωλήσωσιν εἰς ἄλλους τὰς μερίδας των.

50. Αἱ διατυπώσεις τῆς κατὰ πλειστηριασμὸν ἐκποιήσεως τοῦ πλοίου ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν συμβάσεων τῶν συνιδιοκτητῶν· μὴ ὑπαρχουσῶν δὲ τοιούτων κανονίζονται ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου. Εἰς τίνας περιστάσεις ἐκποιεῖται κοινὸν πλοῖον κατὰ τὴν περὶ ἀπαλλοτριώσεως διαδικασίαν τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

51. Ἡ διεύθυνσις πλοίου ἀνατίθεται εἰς κυβερνήτην ἢ πλοίαρχον διοριζόμενον κατὰ τὴν θέλησιν τῆς πλειονοψηφίας τῶν συνιδιοκτητῶν.

52. Ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀποβάλλεται τῆς τοῦ πλοίου διευθύνσεως κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ιδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, μὴ ὑποχρεομένου νὰ δικαιολογήσῃ τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ. Πλοίαρχος πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἀποβαλλόμενος ἀποζημιοῦται δι' ὅσον χρόνον ὑπηρέτησεν, ἀποβαλλόμενος δὲ διαρκούντος τοῦ πλοῦ, ἀποζημιοῦται διὰ τὰς δαπάνας τῆς εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου ἐπανόδου του.

53. Ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀποβάλλεται καὶ συνιδιοκτῆτης τοῦ πλοίου ὄν. Μόνοι οἱ ἀποβάλλοντες αὐτὸν συνιδιοκτῆται οἱ τὴν πλειονοψηφίαν ἀποτελοῦντες ἀφείλουν ν' ἀναδεχθῶσι τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μετοχὴν αὐτοῦ, καὶ νὰ πληρώσωσιν

αὐτῷ τὴν ἀξίαν της. Δὲν ἀποβάλλεται ὁσάκις εἶναι συνιδιοκτῆτης τοῦ πλοίου πλέον τοῦ ἡμίσεως τῆς ἀξίας αὐτοῦ.

54. Ὁ ἀποβαλλόμενος κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος συνιδιοκτῆτης ὢν τοῦ πλοίου, δὲν ἀναγκάζεται ν' ἀποσυρθῆ τῆς κοινότητος.

55. Ἡ δικαστικὴ τοῦ πλοίου κατακύρωσις ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς πλοιαρχίας.

45. Τὸ πλοῖον καίτοι πραγματικῶς ἀδιαίρετον, εἶναι διαιρετὸν κατὰ τὸ δίκαιον, καὶ ὡς ἐκ τούτου δύναται, ὡς συνήθως συμβαίνει, γὰ ἦναι πολλῶν συνιδιοκτητῶν κτῆμα. Αἱ ἐπὶ πλοίου μετοχαὶ ὀνομάζονται μερίδες, οἱ δὲ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ μεριδιοῦχοι..

46. Ἡ ἐπὶ πλοίου συγκυριότης κανονίζεται ἐκ τῶν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν συμβάσεων συναλλαττομέκων ὡς εἰς παντὸς εἶδους κοινοκτημονύνην, περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν θέλει διοικεῖσθαι τὸ κοινὸν τοῦτο κτῆμα· αἱ συμβάσεις δὲ αὗται πρέπει γὰ ἐκτελῶνται ὅσοι καὶ ἂν ἦναι οἱ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν διαφωνοῦντες. Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὅμως, ἐπειδὴ εἴτε οἱ συνιδιοκτῆται δὲν συμβάλλονται ἀνέκαθεν περὶ τοῦ τρόπου τῆς τοῦ πλοίου διευθύνσεως, εἴτε γεννῶνται ζητήματα ἐξ ἀπροσδοκῆτων περιστατικῶν καὶ συμβεβηκότων, περὶ ὧν πρόκειται γὰ λαμβάνωνται μέτρα, τὸ συμφέρον τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου καὶ τὸ ἰδιαιτέρον τοῦ πλοίου εἰσήγαγον κανόνας τινὰς τροποποιούντας τὰς γενικὰς ἀρχάς. Ὅθεν δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὡς εἰς τὰς ἐταιρίας, ἢ προσωπικὴ πλειονοψηφία ἢ ἀπαιτουμένη πρὸς κα-

γονισμὸν παντὸς ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ κοινὸν συμφέρον, ἀλλ' ἢ διεύθυνσις κανονίζεται ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν μετοχῶν, οὐχὶ δὲ ἐκ τοῦ τῶν συνιδιοκτητῶν (α). Ὅθεν εἰς μόνος μέτοχος, τοῦ ὁποίου αἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδες ὑπερβαίνουσι τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐπιβάλλει γνώμην καὶ θέλησιν ἐπὶ τῶν λοιπῶν συμμετόχων, ὅσοιδήποτε ἤθελον εἶσθαι. Ἐπειδὴ δὲ ἡ συνήθεια καὶ ὁ ὀρθὸς λόγος ἀρκούντως διδάσκουσι τί ἐστὶ συμφέρον, ὡς ἐκ τούτου ἡ ἐκλογή τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν, αἱ μεταξὺ τούτων ὑποχρεώσεις, αἱ ὁδηγίαι καθ' ἃς ὀφείλουν νὰ ἐνεργῶσι τὰ πρόσωπα ταῦτα κατὰ τὸν τοῦ πλοίου πλοῦν, ἡ ἐκμίσθωσις, ἡ ἐπισκευὴ καὶ ἡ ἐφόπλισις αὐτοῦ εἰσὶν ἔργα, περὶ ὧν ἀποφασίζει ἡ κατὰ μερίδας, καὶ οὐχὶ ἡ κατὰ πρόσωπα πλειονοψηφία παρὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας· ὥστε ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἰσχυρογνωμοῦντες τινὲς τῶν συνιδιοκτητῶν ἀρνοῦνται νὰ συνεισφέρωσι τὸ ἐπιβάλλον αὐτοῖς χρηματικὸν ποσὸν, ὅπερ ἡ πλειονοψηφία ἤθελεν ἀποφασίσει νὰ δαπανηθῇ πρὸς ἐπισκευὴν, ἀποσκευὴν καὶ ἐκκίνησιν τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν, δύναται αὕτη νὰ προκαλῆ κατ' αὐτῶν δικαστικὰς ἀποφάσεις, νὰ κατάσχῃ δὲ καὶ νὰ πωλῆ δυνάμει αὐτῶν τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδας τῶν, ἢ νὰ ὑπεγγυάζῃ αὐτὰς εἰς ναυτικὸν δάνειον. Ἡ ἐξασφάλισις ὁμῶς (σιγουριτὰ) τοῦ πλοίου δὲν θεωρεῖται ὡς ἀντικείμενον ἀφορῶν τὸ κοινὸν συμφέρον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἕκαστος τῶν συνιδιοκτητῶν εἶναι ἐλεύθερος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰς εἰς αὐτὸ μερίδας του· οὐδεὶς δὲ δύναται νὰ τὸν ὑποχρεώσῃ εἰς τοῦτο,

(α) Ἄρθρον 220 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

διότι τὴν ἐξασφάλισιν μόνον τὸ ἀτομικὸν συμφέρον ὑπαγορεύει, οὐχὶ δὲ καὶ τὸ κοινόν. Ἡ πλειονοψηφία ὡσαύτως δὲν δύναται νὰ ἐνεργῇ προβλέψεις καὶ ἀποστολὰς ἀλλαγῶν ἐμπορευμάτων πρὸς κοινόν τῶν συνδιοκτῆτων τοῦ πλοίου συμφέρον, ἐκτὸς ἂν ῥητῶς πρὸς τοιοῦτον σκοπὸν συνέστη ἢ συγχυριότης. δύναται δὲ μόνον νὰ ἐπασχολῇ τὸ πλοῖον πρὸς ἴδιον αὐτῆς συμφέρον καὶ παρὰ τὴν θέλησιν τῆς μειονοψηφίας, ὡς ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὸ ἐκμισθῶνῃ εἰς τρίτους μὴ συμμετόχους αὐτῆς. ὀφείλει ὁμως νὰ πληρῶνῃ τὸν ναῦλον κατ' ἐκτίμησινπραγματογνωμόνων διανεμόμενον μεταξὺ τῶν συνδιοκτῆτων.

47. Παρουσιάζονται μολοντοῦτο περιστάσεις καθ' ἃς ἡ πλειονοψηφία δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ν' ἀποφασίζῃ παρὰ τὴν γνώμην τῆς μειονοψηφίας, ὡς παραδείγματος χάριν ὅταν ἤθελεν ἐκμισθῶθῃ ἅπαξ τὸ πλοῖον, ἢ ἤθελεν ἀποφασισθῇ κοινῇ συναινέσει ἢ ἀποστολῇ του. διότι ἡ περὶ τοιούτων μέτρων ἀπόφασις καθίσταται νόμος ὑποχρεῶν ἅπαντας τοὺς συνδιοκτῆτας, ὥστε οὐδεὶς αὐτῶν δύναται ν' ἀπαλλαγθῇ πλέον τῆς συνεισφορᾶς τοῦ εἰς αὐτὸν ἐπιβάλλοντος χρηματικοῦ ποσοῦ, διὰ τὴν ἀναγκαίαν δαπάνην πρὸς ἐκτέλεσιν τοιούτων ἀποφάσεων. ὥστε καὶ ἡ μειονοψηφία δύναται ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι νὰ ὑποχρεῶνῃ δικαστικῶς τὴν πλειονοψηφίαν πρὸς συνεισφοράν. συνεπεῖα δὲ τοῦ κανόνος τούτου δύναται προσέτι νὰ ὑποχρεῶνῃ εἰς τοῦτο τὴν πλειονοψηφίαν, ὡς καὶ ὁσάκις παρουσιάζεται ἀνάγκη ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου.

48. Προκύπτει πολλάκις τοιαύτη διαίρεσις θελήσεων

μεταξύ τῶν συνιδιοκτητῶν εἰς τὴν τοῦ πλοιάρχου ἐκλογὴν, ὡς καὶ εἰς πᾶν ὅ,τι ἀφορᾷ τὸ κοινὸν συμφέρον, ὥστε ἀδύνατον καθίσταται νὰ σχηματισθῇ πλειονοψηφία. Ἐν τοιαύτῃ δὲ περιπτώσει ἐπειδὴ ἀδύνατον εἶναι νὰ διευθύνηται τὸ πλοῖον ὑπὸ δύο πλοιαρχῶν ἴσων κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἢ ν' ἀποπλεύσῃ πρὸς δύο διαφόρους λιμένας κλπ, καὶ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον καθίσταται νὰ σχηματισθῇ πλειονοψηφία ἐπιβάλλουσα γνώμην εἰς μειονοψηφίαν, ἀπολύτως ἀναγκαία ἀποβαίνει ἢ κατὰ πλειστηριασμὸν τοῦ πλοίου ἐκποίησις.

49. Κατ' ἐξαιρέσειν τῶν ἀρχῶν τοῦ κοινοῦ δικαίου, ὁ πλειστηριασμὸς τοῦ πλοίου, μὴ ὑπαρχούσης ἐναντίας συμβάσεως μεταξύ τῶν συνιδιοκτητῶν, δὲν δύναται νὰ διαταχθῇ δικαστικῶς ἐπὶ αἰτήσει ἐνὸς μόνου αὐτῶν, ὡς διατάσσεται ἐπὶ δικαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως κοινῆς περιουσίας κατὰ τὸ ἄρθρον 1082 καὶ ἐπόμενα τῆς πολιτικῆς δικονομίας, οὔτε καὶ κατ' αἴτησιν τῆς πλειονοψηφίας διατάσσεται, ἀλλὰ μόνον ὅταν σχηματισθῶσι δύο γνώμαι ἀντίθετοι μεριδιούχων ἰδιοκτητῶν κατὰ τὸ ἥμισυ τοῦ πλοίου (α). Συνάγεται οὖν ἐντεῦθεν ὅτι ὁ συνιδιοκτήτης ἢ οἱ συνιδιοκτῆται τῶν ὁποίων αἱ ἐπὶ τοῦ πλοίου μερίδες δὲν ἀποτελοῦσι τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ὀφείλουσι καὶ ἄκοντες νὰ μένωσιν εἰς τὴν κοινότητα, χωρὶς νὰ δύνανται νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς λοιποὺς ν' ἀγοράσωσι τὰς μερίδας των εἴτε κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων, εἴτε κατὰ πλειστηριασμὸν· ἔχουσι μό-

(α) Ἄρθρον 220 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

νον τὸ δικαίωμα νὰ πωλῶσι ταύτας εἰς τρίτους, οἱ δὲ λοιποὶ συνιδιοκτῆται αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ ἐπιφέρωσι κάμμειαν εἰς τὸ μέτρον τοῦτο ἀντίρρησην, οὔτε νὰ ἐξασκήσωσι δικαίωμα προτιμήσεως, ἐκτὸς ἂν ὑπάρχη εἰδικὴ περὶ τούτου σύμβασις. Καὶ ἂν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν ὑπάρχωσιν ἀνήλικοι, ἢ περίστασις αὕτη δὲν τροποποιεῖ τοὺς προεκτεθέντας κανόνας, διότι καὶ οὗτοι ὑπόκεινται εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐμπορικοῦ δικαίου ὡς πρὸς τὰς ἐταιρίας.

50. Αἱ διατυπώσεις τῆς διὰ πλεισηριασμοῦ ἐκποιήσεως πλοίου ἐξαρτῶνται ἐκ συμβάσεως τῶν συνιδιοκτητῶν κα-
νονιζουσῶν ταύτας· μὴ ὑπαρχούσης δὲ συμβάσεώς τινος, ἐξαρτῶνται ἐκ δικαστικῆς ἀποφάσεως. Ἐὰν ὅμως μετα-
ξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν συμβῇ νὰ ὑπάρχωσιν ἀνήλικοι, ἄφαντοι, ἀπηγορευμένοι, ἐξ ἀπογραφῆς κληρονόμοι ἢ ὁμὰς πτωχεύσαντος, φρονοῦμεν ὅτι πρέπει νὰ τηρῶνται ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν αἱ περὶ ἀπαλλοτριώσεως πλοίου διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ὅτι δὲ ἀπαιτεῖται προσέτι καὶ γνωμοδότησις συγγενικοῦ συμβουλίου διὰ τοὺς ἀνηλίκοις, ἀφάντους καὶ ἀπηγορευμένους.

51. Ἡ διεύθυνσις καὶ διοικήσις πλοίου ἀνατίθεται εἰς ἀρχηγόν, ὅστις κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ τὴν σημα-
τικότητα τῶν καθηκόντων αὐτοῦ ὀνομάζεται κυβερνή-
της ἢ πλοίαρχος· τὸ δικαίωμα δὲ τοῦ διορίζειν αὐτὸν ἀνήκει εἰς τὸν κύριον τοῦ πλοίου· ὁσάκις δὲ τὸ ἐκμισθώνει οὗτος εἰς ἕτερον πρόσωπον ἐφοπλίζον αὐτὸ, εἰς τὸ πρό-
σωπον τοῦτο ἀνήκει ἡ ἐκλογή τοῦ κυβερνήτου ἢ πλοιάρ-
χου καὶ τῶν ναυτῶν· ὑπαρχόντων ὅμως πολλῶν συνι-
διοκτητῶν, ἀνήκει τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὴν με-

ταξὺ τῶν εἰς τὸ πλοῖον μερίδων αὐτῶν πλειονοψηφίαν.

52. Ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου αὐτοῦ καὶ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, χωρὶς νὰ ἦναι ὑπόχρεως ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς νὰ δίδῃ οὐδένα περὶ τοῦ μέτρου τούτου λόγον, οὔτε ν' ἀναφέρῃ ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ἀρχῶν τοὺς ὁποίους ἔχει πρὸς τοῦτο λόγους. Τὸ πλεονέκτημα τοῦτο ἐκπηγάζει ἐκ τοῦ δικαιώματος, ὅπερ, κατὰ τὸν πολιτικὸν νόμον, ἕκαστος ἔχει ν' ἀνακαλῆ πᾶσαν ἐντολὴν παρ' αὐτοῦ δοθεῖσαν· ἄλλως τε ἕκαστος κατανοεῖ ὅτι μέγιστον συμφέρον ἔχων ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς νὰ διατηρῆ καλὸν εἰς τὸ πλοῖον του κυβερνήτην ἢ πλοίαρχον, δὲν ἀποφασίζει τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ ἐπιπολαίως· παρὰ πάντων δὲ ὁμολογούμενον εἶναι, ὅτι τὸ ν' ἀναφέρωνται οἱ τῆς ἀναβολῆς λόγοι ἐπιφέρει σοβαρὰ ἀτοπήματα. Ἐὰν δὲ δὲν ὑπάρχη ἔγγραφος ῥητὴ περὶ ἀποζημιώσεως αὐτοῦ σύμβασις, δὲν δύναται ν' ἀπαιτῆ τῆς αὐτοῦ· ἀποβαλλόμενος ὅμως πρὸ τοῦ ἀπόπλου, δικαιούται ν' ἀποζημιωθῇ δι' ὅσον χρόνον ἐδαπάνησε φροντίσας ὑπὲρ τῆς τοῦ πλοίου ἐφοπλίσεως· ἀποβαλλόμενος δὲ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, δικαιούται ν' ἀπαιτῆ ἀποζημίωσιν διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐπανόδου του εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου, ὡς πᾶς ναυτικὸς ἀπολυόμενος τῆς ὑπηρεσίας.

53. Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποβάλλειν τὸν πλοίαρχον ὑφίσταται προσέτι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελεν εἶσθαι συνιδιοκτήτης εἰς τὸ πλοῖον, καὶ ὅταν ὅρος τις τοῦ τῆς συγκυριότητος συναλλάγματος χορηγεῖ εἰς αὐτὸν τὸ

δικαίωμα τοῦ πλοίαρχου (α), διότι κατ' ἐξαιρέσειν τοῦ κοινοῦ δικαίου σχηματιζομένη ἢ πλειονοψηφία, κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 46 τοῦ παρόντος λεχθέντα, δύναται νὰ μεταιώσῃ τὸ δικαίωμα τοῦτο τὸ εἰς τὸν πλοίαρχον διὰ συμβάσεως χορηγηθέν. Κατ' ἀπαίτησιν ὅμως αὐτοῦ ὀφείλουσιν οἱ ἀποβάλλοντες αὐτὸν, ἐὰν ᾖναι συνιδιοκτῆτης εἰς τὸ πλοῖον, ν' ἀναδεχθῶσι τὴν ἐν αὐτῷ μετοχὴν του, καὶ νὰ πληρώσωσιν εἰς αὐτὸν τὴν ἀξίαν τῆς, κατ' ἐκτίμησιν πραγματογνωμόνων διοριζομένων παρὰ τῶν μερῶν, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου· διαφωνούντων ὅμως περὶ τοῦ μέτρου τούτου τῶν λοιπῶν τοῦ πλοίου συνιδιοκτῆτῶν, φρονοῦμεν ὅτι οἱ κατὰ πλειονοψηφίαν ἀποβάλλοντες τὸν πλοίαρχον συνιδιοκτῆται, δὲν ἔχουν τὸ δικαίωμα νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς τῆς μειονοψηφίας διαφωνούντας κατὰ τοῦ μέτρου τούτου, νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὸ τίμημα τὸ ὁποῖον ὀφείλουν νὰ δώσωσιν εἰς τὸν ἀποβαλλόμενον πλοίαρχον διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου μετοχὴν αὐτοῦ. Ὁ πλοίαρχος ὅμως συνιδιοκτῆτης εἰς τὸ πλοῖον κατὰ μερίδα ὑπερβαίνουσαν τὸ ἥμισυ αὐτοῦ δὲν ἀποβάλλεται, διότι ἐὰν δὲν ἤθελεν εἶσθαι πλοίαρχος, ἤθελεν ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ διορίζη ἄλλον κατ' ἰδίαν αὐτοῦ θέλησιν ὡς ἀποτελῶν μόνος τὴν πλειονοψηφίαν, κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 46 τοῦ παρόντος λεχθέντα.

54 Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀποβαλλομένου πλοιάρχου συνιδιοκτῆτου τοῦ πλοίου πρὸς ἀπαίτησιν τῆς εἰς αὐτὸν πληρωμῆς τῆς ἀξίας τῆς μετοχῆς του εἶναι

(α) Ἄρθρον 218 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

προαιρετικόν. Δικαιοῦται μὲν οὗτος μὴ θέλων νᾶ μείνῃ τοῦ λοιποῦ εἰς κοινότητα κτήματος μετὰ συνιδιοκτητῶν, οἵτινες ὅπωςδῆποτε τὸν προσβάλλουσιν ἀποβάλλοντες αὐτὸν τῆς πλοιαρχίας, δύναται δὲ νᾶ μὴ κάμῃ χρῆσιν τοῦ δικαιώματός του τούτου, οἱ δὲ λοιποὶ συνιδιοκτῆται αὐτοῦ δὲν δύνανται νᾶ τὸν ὑποχρεώσωσι πρὸς τοῦτο. (α).

55. Ἡ δικαστικὴ τοῦ πλοίου κατακύρωσις γενομένη συνεπείᾳ κατασχέσεως ἐπιφέρει τὴν παῦσιν τῆς πλοιαρχίας (β). ὁ πλοίαρχος ὅμως ἔχει τὸ δικαίωμα νᾶ ζητήσῃ ἀποζημιώσεις κατὰ τοῦ διορίσαντος ἢ τὸν διορισάντων αὐτὸν, εἰὰν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ ἐκείνων ὑπάρχῃ σύμβασις νᾶ μὴ ἀποβάλῃται τοῦ πλοίου ἄνευ ἀποζημιώσεως.

ΤΜΗΜΑ Δ΄.

Περὶ ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ ἀπαλλοτριώσεως πλοίου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

56. Τί δικόγραφον ὀφείλει νᾶ φέρῃ ὁ θέλων νᾶ κατασχῇ ἀναγκαστικῶς πλοῖον ἀνήκον εἰς τὸν ὀφειλέτην αὐτοῦ.

57. Τί πρέπει νᾶ προηγήται τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου.

(α) Ἄρθρον 219 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 208. αὐτόθι.

58 Μετὰ πόσας ὥρας ἀπὸ τῆς ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν δύναται ὁ δανειστὴς νὰ κατὰσχη ἀναγκαστικῶς πλοῖον.

59. Ὅταν ὁ πλοίαρχος εἶναι ἕτοιμος πρὸς ἀπόπλουν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ κατὰσχεσις τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν του πλοίου, εἰ μὴ διὰ χρέη γενόμενα διὰ τὸν ἐπιχειρούμενον πλοῦν ἐμποδίζεται δὲ ἡ κατὰσχεσις ἔταν δοθῇ ἐγγύησις, καὶ τίς.

60. Πότε λογίζεται τὸ πλοῖον ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν.

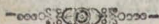
61. Καὶ κατὰ τὸν πλοῦν δύναται νὰ κατασχεθῇ πλοῖον διὰ χρέη συμφωνηθέντα εἰς τὸν τόπον ὅπου προσωρμίσθη. Ὁ πλοίαρχος δίδων ἐγγύησιν ἐμποδίζει τὴν κατὰσχεσιν.

62. Τίνι τρόπῳ συντάσσεται ἡ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἔκθεσις τῆς ἀναγκαστικῆς τοῦ πλοίου κατασχέσεως, καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις ἐκποιεῖται τὸ πλοῖον.

63. Ὁ πρὸ τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου ἀγοράσας ὁλόκληρον ἢ μέρος αὐτοῦ, δύναται ν' ἀνακόψῃ τὰς καταδιώξεις κατὰ τοῦ πλοίου καὶ τὴν κατακύρωσιν αὐτοῦ.

64. Ὁ κύριος πραγμάτων θεωρουμένων ὡς παρακολουθημάτων πλοίου, δύναται νὰ παρεμβῇ διὰ νὰ τὰ ἀποχωρίσῃ τῆς κατασχέσεως καὶ νὰ τὰ λάβῃ.

65. Κανὼν καθ' ὃν ὁ καταδιώκων δανειστὴς ὑπεγγύου πλοίου δὲν ἀπολαύει πλείοτερα ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματα, ἀφ' ὅσα ἔχει ὁ ὀφειλέτης του.

56. Ὁ δανειστὴς ὁ θέλων νὰ κατὰσχη ἀναγκαστικῶς πλοῖον εἰς τὸν ὀφειλέτην του ἀνῆκον, πρέπει νὰ φέρῃ δικόγραφον ἐκτελεστὸν, διότι ἡ πρᾶξις δι' ἧς ὁ πρόεδρος τῶν πρωτοδικῶν ἐπιτρέπει συντηρητικὴν πλοίου κατὰσχεσιν, δὲν ἀρκεῖ πρὸς ἀναγκαστικὴν, τῆς ὁποίας ἄμεσος συνέπεια εἶναι ἡ ἐκποίηση αὐτοῦ. Τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως μόνον πλεονέκτημα

εἶναι τὸ νὰ μὴ δυνηθῆ ὁ ὀφειλέτης νὰ διαθέσῃ τὸ πλοῖον πρὸς βλάβην τοῦ κατασχόντος αὐτὸ δανειστοῦ του· διὰ ν' ἀπαλλοτριωθῆ ὁμως τὸ πλοῖον, ἐπάναγκες καθίσταται νὰ λάβῃ ὁ κατασχὼν καὶ καταδικαστικὴν κατὰ τοῦ ὀφειλέτου τοῦ ἀπόφασιν συνεπεῖα τῆς συντηρητικῆς κατασχέσεως, ἐπικυροῦσαν αὐτήν.

57. Τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ μνημονευομένης ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πρέπει νὰ προηγηθῆται ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμὴν τῆς ὀφειλῆς (α). ὅποταν δὲ σκοπὸς τῆς καταδιώξεως ᾗναι ἡ ἀπότισις δανείου μὴ προνομιούχου, κατὰ τὸ ἄρθρον 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, ἡ ἐπιταγὴ πρέπει νὰ γίνηται πρὸς τὸν ἴδιον ὀφειλέτην, ἢ εἰς τὴν κατοικίαν του, ἢ εἰς τὴν προσδιορισθεῖσαν παρ' αὐτοῦ κατοικίαν, καίτοι κατοικοῦντος ἐκτὸς τῆς δικαιοδοσίας τοῦ δικαστηρίου ἐνώπιον τοῦ ὁποίου μέλλει νὰ γενῆ ἡ καταδίωξις (β). Ἐὰν δὲ ὁ ἰδιοκτήτης ᾗναι δικαστικῶς κεκηρυγμένος ὡς ἄφαντος, ἡ ἐπιταγὴ γίνεται πρὸς τὸν νομίμως διοικοῦντα τὰς ὑποθέσεις αὐτοῦ, ἢ εἰς τοὺς κληρονόμους του εἰς τοὺς ὁποίους παρεχωρήθη ἡ κατοχὴ τῆς περιουσίας του· ἐὰν δὲ κατοικῆ εἰς τὴν ἀλλοδαπήν, ἡ ἐπιταγὴ κοινοποιεῖται εἰς τὸν εἰσαγγελέα τοῦ δικαστηρίου εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εὐρίσχεται τὸ πλοῖον (γ). Ἐὰν τέλος διαμῆνῃ εἰς ἄγνωστον τόπον, κοινοποιεῖται ἡ ἐπιταγὴ εἰς τὸν αὐτὸν εἰσαγγελέα, καὶ συγχρόνως δημοσιεύεται

(α) Ἄρθρον 863 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

(β) " 199 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(γ) " 145 § 6 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

διά τινος φύλλου ἐφημερίδος (α). Ὅταν ὁμοῦς τὸ δάνειον ἦναι προνομιούχον ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ἐπιταγὴ γίνεται εἰς τὸν πλοίαρχον. Ὅσακις δέ τις ἐνεργεῖ δυνάμει δύο δανείων ἐπίσης ἀπαιτητῶν καὶ ἐκτελεστῶν, ἐξ ὧν τὸ μὲν εἶναι προνομιούχον, τὸ δὲ οὐ, ὀφείλει ν' ἀκολουθῆ δι' ἕνα ἕκαστον αὐτῶν τὴν προεκτεθεῖσαν διάκρισιν. πρέπει ὁμοῦς πάντοτε νὰ ἐξαιρῆται ἢ περίπτωσις καθ' ἣν ὁ ὀφειλέτης ἐξελέξατο κατοικίαν διὰ τοῦ δανειστικοῦ συμβολαίου, ἢ διὰ παντὸς ἄλλου ἐπίσης ἰσχυροῦ ἐγγράφου, διότι πρέπει νὰ τηρῆται πάντοτε ἡ σύμβασις.

58. Μόνον μετὰ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς ἐπιταγῆς, δύναται ὁ δανειστῆς νὰ κατάρχη ἀναγκαστικῶς πλοῖον εἴτε προσωρμισμένον ἐντὸς τοῦ λιμένος, ἢ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐπιπλέον ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν του (β).

59. Ἐὰν ὁμοῦς ὁ πλοίαρχος ἦναι ἔτοιμος πρὸς ἀπόπλουν, ὁποιοῦδήποτε μεγέθους καὶ ἂν ἦναι τὸ πλοῖον δὲν κατάρχεται, εἰμὴ ἕνεκα χρεῶν γενομένων διὰ τὸν ἐπιχειρούμενον πλοῦν (γ). Καὶ εἰς ταύτην δὲ τὴν περίπτωσηιν ὁ πλοίαρχος ἢ οἱ τρίτοι οἱ ἐνδιαφερόμενοι εἰς τὸν πλοῦν, δύνανται νὰ ἐμποδίσωσι δι' ἀνακοπῆς τὴν κατάρχεσιν καὶ τὴν πώλησιν τοῦ πλοίου, δίδοντες ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ δικαστηρίου τῆς περιφερείας ἐντὸς τῆς ὁποίας ἐνεργήθη ἡ κατάρχεσις ἰκανὴν καὶ

(α) Ἄρθρον 145 § 7 τῆς πολιτικῆς δικονομίας.

(β) " 198 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(γ) " 215 αὐτόθι.

ἀξιδόχρεων ἐγγύησιν, ὅτι θέλουν προσαγάγει τὸ πλοῖον εἰς προσδιωρισμένην ἐποχὴν, τοὔτεστι μετὰ τὸ πέρασ τοῦ ἐπιχειρουμένου πλοῦ, ἢ ὅτι θέλουν πληρώσει τὸ χρέος ἂν δὲν ἐπανέλθῃ τὸ πλοῖον κωλυόμενον ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως· ἢ ἐγγύησις δὲ αὐτὴ καταπίπτει ἐν τῇ συμφωνηθείσῃ ἐποχῇ ὑπὲρ οὗ ἐδόθη.

60. Τὸ πλοῖον λογίζεται ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ὅταν ὁ πλοίαρχος ἔχῃ ἤδη παρ' αὐτῷ τὴν ἄδειαν καὶ τὰ λοιπὰ ἔγγραφα, ἅτινα κατὰ τοὺς νόμους καὶ κανονισμοὺς ὑποχρεοῦται νὰ φέρῃ κατὰ τὸν διάπλουν του (α).

61. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων συνάγεται ὅτι καὶ κατὰ τὸν πλοῦν δύναται νὰ κατασχεθῇ πλοῖον διὰ χρέη συμφωνηθέντα εἰς τόπον ἔνθα προσορμίζεται· ἀλλ' ὁ πλοίαρχος δίδων ἐγγύησιν ἀνακόπτει τὴν κατάσχεσιν κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 59 τοῦ παρόντος λεχθέντα.

62. Τίνι τρόπῳ συντάσσεται ἡ τοῦ δικαστικοῦ κλητῆρος ἔκθεσις τῆς ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως πλοίου, καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις ἐκποιεῖται τὸ πλοῖον, ταῦτα πάντα ἀναφέρονται ἐν τοῖς ἄρθροις 200 μέχρι 209 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

63. Συμβαίνει ἐνίοτε νὰ κατασχεθῇ πλοῖον ὡς κτήμα δῆθεν ὀφειλέτου, ὅστις ὅμως εἶχεν ἤδη προπωλήσει μέρος αὐτοῦ ἢ καὶ ὀλόκληρον εἰς τρίτον πρόσωπον. Συμβαίνει ὡσαύτως νὰ κατασχεθῶσι μετὰ τοῦ πλοίου πράγματα λογιζόμενα ὡς παρακολουθήματα αὐτοῦ, τοὔτεστιν ἢ ἐφορκίς, ἢ λέμβος ἢ τὰ τηλεβόλα αὐτοῦ

(α) * Ἄρθρον 215 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

εις τρίτον ὅμως ἢ τρίτους ἀνήκοντα. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ἐπειδὴ ἄδικον εἶναι νὰ ἐκποιηθῶσιν ἀντικείμενα εἰς ἄλλον ἢ ἄλλους παρὰ τὸν ὀφειλέτην ἀνήκοντα, δύνανται οὗτοι νὰ παρεμβῶσιν εἴτε διὰ νὰ διεκδικήσωσι τὸ εἰς τὸ πλοῖον ἀνήκον μέρος αὐτῶν, εἴτε διὰ ν' ἀποχωρίσωσι τῆς κατασχέσεως τὰ εἰς αὐτοὺς ἀνήκοντα πράγματα. Εἰς ὅλας λοιπὸν τὰς περιπτώσεις ταύτας, αἱ ἀγωγαὶ περὶ διεκδικήσεως ἢ ἀποχωρισμοῦ πρέπει νὰ γίνωνται πρὸ τῆς κατακύρωσεως τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὅμως γίνωσι μετὰ τὴν κατακύρωσιν, μεταβάλλονται αὐτοδικαίως εἰς ἀνακοπὰς περὶ ἀποδόσεως εἰς τοὺς τρίτους τῶν ἐκ τῆς πωλήσεως χρημάτων. Αἱ ἀνακοπαὶ αὗται γίνονται καὶ κοινοποιοῦνται εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστήν ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ἀπὸ τῆς κατακύρωσεως, οὗτος δὲ ἐντὸς ἐτέρων τριῶν ἡμερῶν ἀπολογεῖται, μετὰ δὲ τὰς προθεσμίας ταύτας εἰσάγονται αἱ δίκαι εἰς τὸ ἀκροατήριον, συζητοῦνται καὶ ἐκδίδονται ἀποφάσεις· ἂν γίνωσιν ὅμως αἱ ἀνακοπαὶ μετὰ παρέλευσιν τῆς ῥηθείσης προθεσμίας καθίστανται ἀπαράδεκτοι (α).

64. Αἱ ἀποφάσεις αἱ ἀπορρίπτουσαι ἢ παραδεχόμεναι τὰς ἀνακοπὰς δύνανται νὰ προσβληθῶσι δι' ἐφέσεων ἂν δὲν ἤθελον ἐκδοθῆ ἀνεκκλήτως· ἂν ὅμως εἰσὶν ἐφέσιμοι, δύναται τὸ δικαστήριον, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἔγκρισιν, νὰ διατάξῃ τὴν προσωρινὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἀποφάσεων δι' ὧν ἀπερρίφθησαν αἱ ἀνακοπαὶ, καὶ νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν κατακύρωσιν ἢ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἐκ-

(α) Ἄρθρον 211 καὶ 211 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

πλειστηριάσματος τοῦ πλοίου εἰς τὸν καταδιώκοντα δανειστήν.

65. Ἄν δὲν γινῶσι δεκταὶ αἱ διεκδικητικαὶ ἀγωγαί, ἢ αἱ περὶ ἀποχωρισμοῦ τῶν παρακολουθημάτων τοῦ πλοίου ἀνακοπαί, ἐπιφυλάσσεται εἰς τοὺς τρίτους ἀνακόψαντας πᾶν δικαίωμα αὐτῶν κατὰ μόνου τοῦ ὀφειλέτου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β΄.

Περὶ κυβερνητῶν καὶ πλοιάρχων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

66. Ὁ διευθύνων πλοῖον ὀνομάζεται κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος.

67. Ἐκαστος αὐτῶν ὀφείλει νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος μὲ δίπλωμα.

68. Προσόντα τα ὅποια πρέπει νὰ ἔχη ὁ θέλων νὰ λάβῃ δίπλωμα κυβερνήτου ἢ πλοίαρχου.

69. Ἐξαιρέσεις.

70. Τί ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὁ θέλων νὰ γενῆ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος διὰ νὰ λάβῃ τὸ ἀπαιτούμενον δίπλωμα.

71. Τί πράττει ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ μετὰ τὴν αἴτησιν πρὸς αὐτὴν τοῦ θέλοντος νὰ γενῆ πλοίαρχος.

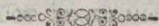
72. Παρὰ τίνος ἀρχῆς ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα τοῦ κυβερνήτου ἢ τοῦ πλοίαρχου.

73. Παρὰ τίνος ἀρχῆς παραδίδεται τὸ δίπλωμα εἰς τὸν κυβερνήτην ἢ τὸν πλοίαρχον, καὶ εἰς τίνος τέλους πληρωμὴν ὑπόκειται.

74. Οἱ κυβερνηταὶ πλοίων κατωτέρας 5 τόνων χωρητικότη-

τητος παρὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς λαμβάνουσι τὴν ἄδειαν τοῦ κυβερνᾶν.

75. Ἀπαγορεύεται εἰς τὰς λιμενικὰς ἀρχὰς νὰ δίδωσιν ἄδειαν τοῦ κυβερνᾶν πλοῖα εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας 16 ἐτῶν.

66. Οἱ διευθύνοντες πλοῖα πρώτης κλάσεως ὀνομάζονται κυβερνήται, πλοίαρχοι δὲ οἱ τῆς δευτέρας.

67. Οὐδεὶς δύναται νὰ διορισθῆ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἐλληνικοῦ πλοίου, χωρὶς νὰ ᾖναι ἐφωδιασμένος μὲ δίπλωμα διὰ νὰ λάβῃ δὲ δίπλωμα κυβερνήτου ἀπαιτεῖται α. νὰ ἔχη πλήρη εἴκοσι ἐτῶν ἡλικίαν· β. νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τρία ἔτη τοῦλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισεν εἴτε διευθυντῆς μικροῦ πλοίου ἐν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου τρία ἔτη καὶ νὰ ἐξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του τιμίως καὶ μὲ ἰκανότητα. γ. ἐξεταζόμενος εἰς τὸ εἰς πρακτικὸν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ ἀνεγνωρίσθῃ ἰκανὸς διὰ τὸ ὅποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἐπάγγελμα (α).

68. Διὰ νὰ λάβῃ δὲ τις δίπλωμα πλοίου ἀπαιτεῖται α. νὰ ἔχη πλήρη εἴκοσιδύο ἐτῶν ἡλικίαν· β. νὰ μετῆλθε τὴν ναυτιλίαν τέσσαρα ἔτη τοῦλάχιστον, ἢ νὰ ἐχρημάτισε κυβερνήτης ὑπὲρ τὸ ἐν ἔτος, ἢ ναύκληρος ἐμπορικοῦ πλοίου ἐπέκεινα 100 τόνων χωρητικότητος, τρία ἔτη, ἢ ὑπαξιωματικὸς πρώτης τάξεως, εἰς πολε-

(α) Ἄρθρον 13 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

μικόν πλοῖον δύο ἔτη· γ'. ἐξεταζόμενος κατὰ τὸ θεωρητικόν καὶ πρακτικόν μέρος τῆς ναυτικῆς, νὰ δώτῃ ἀποχρώσας ἀποδείξεις ἰκανότητος, διὰ τὸ ὁποῖον μέλλει νὰ μετέλθῃ ἔργον (α).

69. Ἐξαιροῦνται τῶν ἐν τοῖς προηγουμένοις δύο ἀριθμοῖς ὄρων οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ ἐλληνικοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, οἵτινες ἔχουσι τὸ δικαίωμα νὰ διευθύνωσιν ἐμπορικὰ πλοῖα πάσης τάξεως, χωρὶς νὰ ὑποβάλλωνται εἰς ἐξετάσεις, ἀφοῦ λάβωσιν ἐντίμως τὴν παραίτησίν των, ἢ ἄδειαν ἀπουσίας μὲ εἰδικὴν ἔγκρισιν ν' ἀναδεχθῶσι τοιαύτην διεύθυνσιν (β).

70. Ἐκαστος θέλων νὰ γενῆ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὀφείλει νὰ παρουσιάζεται εἰς τὸν λιμενάρχην τοῦ ναυτικοῦ τμήματος ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου ἔχει τὴν διαμονήν του, καὶ νὰ καθυποβάλλῃ τὴν περὶ τούτου ἔκθεσίν του. Εἰς τὴν ἔκθεσιν ταύτην πρέπει νὰ φανεράνεται καθαρῶς α. τὸ ὄνομα καὶ ἐπώνυμον τοῦ αἰτοῦντος τὸ δίπλωμα· β'. ἡ ἡλικία, ἡ πατρὶς καὶ τὸ μέρος τῆς διαμονῆς του. γ'. ἡ ἐποχὴ ἀπὸ τῆς ὁποίας μετέρχεται τὴν ναυτιλίαν· δ'. τὰ ὀνόματα καὶ τὸ εἶδος τῶν πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων ἐπὶ τῶν ὁποίων ὑπηρέτησε· τὰ ὀνόματα τῶν πλοιαρχῶν αὐτῶν· ἡ διάρχεια τῆς ὑπηρεσίας καὶ ὁ βαθμὸς τὸν ὁποῖον εἶχεν ἐφ' ἑκάστου τῶν ῥηθέντων πλοίων. Δι' ἑκάστην τῶν περιστάσεων τούτων ὀφείλει νὰ ἐμφανίσῃ

(α) Ἄρθρον 14 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 15 αὐτόθι.

ἀποδείξεις ἐπικυρωμένας ὑπὸ τῶν ἐπιτοπίων ἀρχῶν (α).

71. Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ λαμβάνουσα τὴν ἔχθρην καὶ πληροφορουμένη περὶ τῆς ἀκριβείας αὐτῆς, προχωρεῖ εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν περὶ τὰ ναυτικὰ γνώσεων τοῦ ἀναφερομένου, κατὰ τὰς περὶ ἐξετάσεων γενικὰς ὁδηγίας τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ τῆς ἐπικρατείας, εἰς τὸν ὁποῖον ὀφείλει νὰ διευθύνῃ τὴν ἔχθρην αὐτοῦ, καὶ τὰ πρακτικὰ τῆς ἐξετάσεως μετὰ τῆς γνωμοδοτήσεώς της (β).

72. Ἐὰν ἡ γνωμοδότησις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ᾖ ναι σύμφωνος μὲ τὴν αἴτησιν τοῦ ἀναφερομένου, εἰ μὲν αὕτη ἀφορᾷ τὴν ἔχθρην διπλώματος κυβερνήτου ἐμπορικοῦ πλοίου, ὃ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸς ἐκδίδει ἀπ' εὐθείας αὐτὸ, φέρον τὴν ὑπογραφὴν του καὶ τὴν σφραγίδα τοῦ ὑπουργείου, εἰ δὲ ἀφορᾷ ἔχθρην διπλώματος πλοιάρχου, καλυποβάλλεται δι' ἀναφορᾶς τοῦ ἰδίου ὑπουργοῦ εἰς τὴν βασιλικὴν ἔγκρισιν, μετὰ τὴν ὁποῖαν ἐκδίδεται τὸ δίπλωμα (γ).

73. Τὰ διπλώματα πέμπονται εἰς τοὺς ἀρμοδίους λιμενάρχας, οἵτινες προσυπογράφοντες καὶ καταχωρίζοντες αὐτὰ εἰς τὸ πρωτόκολλον, τὰ διευθύνουσιν εἰς τὴν τελωνικὴν ἀρχὴν τοῦ μέρους τῆς διαμονῆς τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς αὐτοὺς, λαμβανομένων δι' ἕκαστον μὲν δίπλωμα πλοιάρ-

(α) Ἄρθρον 47 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτικῆς διατάγματος.

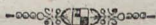
(β) " 20 αὐτόθι.

(γ) " 24 αὐτόθι.

χου δραχμῶν 10, δι' ἕκαστον δὲ κυβερνήτου δραχμῶν ἕξ. Τὰ τέλη ταῦτα παραχωροῦνται εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ (α).

74 Τὰ ἐν τοῖς ἀριθμοῖς 67 καὶ 70 λεχθέντα δὲν ἐφαρμόζονται εἰς τοὺς κυβερνήτας μικρῶν πλοίων χωρητικότητος κατωτέρας 5 τόνων. Οὗτοι ὀφείλουν νὰ παρουσιάζωνται μόνον ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, καὶ ν' ἀποδεικνύωσι δι' ἐγνωσμένων μαρτύρων, ὅτι μετῆλθον δύο ἔτη τὴν ἀλιείαν ἢ τὴν ναυτιλίαν, καὶ ὅτι ἔχουσι τὴν εἰς τοῦτο ἀπαιτουμένην ἱκανότητα διὰ νὰ λάβωσι τὴν ἄδειαν τοῦ κυβερναῦ. Ἡ ἄδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν τοῦ λιμένος ἀρχὴν, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ λιμένος καὶ παραδίδεται εἰς ὄντινα ἀνήκει, ἐπὶ πληρωμῇ τέλους δύο δραχμῶν κατατιθεμένων ἐπίσης εἰς τὸ ταμεῖον τῶν ἀπομάχων τοῦ ναυτικοῦ. Ἡ ἄδεια αὕτη ἰσχύει διὰ βίου (β).

75. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὰς ἐπὶ τῶν λιμένων ἀρχὰς νὰ δίδωσι τὴν κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ἄδειαν τοῦ κυβερναῦ εἰς παῖδας ἡλικίας κατωτέρας τῶν 16 ἐτῶν, καὶ ἂν προκατετάχθησαν οὗτοι ὡς ναῦται τρίτης τάξεως, ἐπὶ πολεμικῶν ἢ ἐμπορικῶν πλοίων. Πᾶσα παράβασις τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης, ἐκ μέρους τῆς ἐπὶ τοῦ λιμένος ἀρχῆς, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς μὲ πρόστιμον 25, μέχρις 100 δραχμῶν (γ).

(α) Ἄρθρον 22 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 23 αὐτόθι.

(γ) " 24 αὐτόθι.

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Περὶ τῶν ἐγγένει δικαιομάτων καὶ
καθηκόντων τῶν κυβερνητῶν
καὶ πλοιάρχων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

76. Ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος εἶναι ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

76. Ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος, ἐπειδὴ ὡς ἐκ τῆς φύσεως καὶ τοῦ σκοποῦ τῆς ἀποστολῆς του, τοὔτέστι τοῦ διορισμοῦ του εἰς τὴν τοῦ πλοίου κυβέρνησιν, καθίσταται ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ καὶ τῶν ναυλωτῶν καὶ φύλαξ τοῦ συμφέροντος αὐτῶν, ὡς ἐκ τῆς εὐθύνης δὲ ἣν ἀναδέχεται, ἔχει ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τοῦ πλοίου. Εἰς τινὰς ὁμως περιστάσεις ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῆς συνηθείας προβλεπομένας, περὶ ὡς θέλομεν πραγματευθῆ ἔν τῷ οἰκίῳ τόπῳ, εἶναι ὑπόχρεως νὰ συμβουλευῆται τοὺς ἐπισημοτέρους τοῦ πληρώματος, ἐνίοτε δὲ, ὡς ἐπίσης θέλομεν πραγματευθῆ ἔν τῷ οἰκίῳ τόπῳ, αἱ γνώμαι αὐτῶν εἰσὶ συμβουλευτικαὶ μόνον. Ὅθεν ἐκπληρῶν τὸ καθήκον του τοὔτο προηγουμένως, εἶναι κύριος νὰ ἐνεργῆ μετὰ ταῦτα κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἔγκρισιν, διότι αὐτὸς μόνος εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς παραδρομὰς του καὶ αὐτὰς τὰς ἐλαφρυτέρας (α).

(α) Ἄρθρον 221 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τῶν κυβερνητῶν καὶ πλοιάρχων πρὸ τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

77. Πρωτίστη φροντίς τοῦ πλοιάρχου πρὸ τοῦ ἀπόπλου εἶναι νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ καλοὺς ναύτας. Ὅφειλει νὰ γνωστοποιήσῃ τοῦτο εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἢ τὸν ἐφοπλιστὴν ὡσάκις εἶναι παρόντες.

78. Ἐξαιρέσεις.

79. Μετὰ τὴν κατάρτισιν τοῦ πληρώματος, ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ αὐτὸ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ καταγραφῇ εἰς τὸ ναυτολόγιον. Δὲν ἔχει τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸ πλήρωμα, χωρὶς νὰ σημειωθῇ ἡ πρᾶξις αὕτη εἰς τὸ ναυτολόγιον.

80. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος προσδιορίζεται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς.

81. Ὁ πλοίαρχος σχηματίζων τὸ πλήρωμα ὀφείλει νὰ παραλαμβάνῃ καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν αὐτοῦ, καὶ πόσους.

82. Δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος νὰ ναυτολογήτῃ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ἢ ναυτολογηθέντα εἰς ἄλλο πλοῖον· οὔτε ἐπιτρέπεται αὐτῷ νὰ μεταχειρισθῇ μέσα διαφθορᾶς διὰ νὰ ἀποσπάσῃ ναύτην ἐξ ἄλλου πλοίου. Ποιναὶ τῶν παραβάσεων τούτων.

83. Ὁ ναύτης εἰς τὸν ὁποῖον ὁ κυβερνήτης ἢ ὁ πλοίαρχος δὲν δίδει τὴν τῆς ἀναχωρήσεως ἄδειαν, καταφεύγει εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν διὰ νὰ τὴν λάβῃ παρ' αὐτῆς.

84. Καὶ οἱ ἰδιοκτῆται δὲ καὶ ἐροπλισταὶ οἱ πικραβαίνοντες τὰ ἐν τοῖς προηγουμένοις δύο ἀριθμοῖς ἀναφερόμενα ὑπόκεινται εἰς ποινάς, καὶ τίνας.

85. Εἰς ποίας περιπτώσεις ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ν' ἀντικαταστήσῃ ναύτας, καὶ τί ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ.

86. Εἰς τίνα περίπτωσιν δύναται ὁ πλοίαρχος νὰ συμπληρώσῃ τὸ πλήρωμα τοῦ πλοίου δι' ἄλλοεθνῶν ναυτῶν.

87. Πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ τὴν προξενικὴν ἀρχὴν ἀπογραφὴν τῆς τοῦ πλοίου ἀποσκευῆς. Τί ἐνεργεῖ ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἀφοῦ λάβῃ αὐτήν. Ποσάκις τοῦ ἔτους γίνεται ἡ ἀπογραφὴ πλοίου.

88. Ἡ ἀυστηρὰ τήρησις τῶν προηγουμένων διατάξεων ἐξασφαλίζει τὴν ἰδιοκτῆτην καὶ τὸν ἐροπλιστὴν.

89. Τίς ἡ ἐπιβαλλομένη εἰς τὸν πλοίαρχον ποινὴ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἡ ἀπογραφὴ περιέχει ἀνύπκρικτα ἢ παρηλλαγμένα εἶδη.

90. Τίνα ἔγγραφα ὀφείλει πᾶς κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου του. Τίς ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεως ταύτης.

91. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ἂν πρὸ τοῦ ἀπόπλου δραπετεύσῃ εἰς ἡ πλείονες ναῦται.

92. Τί ὀφείλει καὶ δικαιῶται νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης πρὸς ἐπίσκευὴν τοῦ πλοίου.

93. Ὅφειλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσι νὰ εἶναι καλῶς ἐπισκευάσμενον, ἐρματισμένον (σαβουρομένον), καὶ καλῶς παρασκευασμένον πρὸς πλοῦν τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν πλοῖον, καὶ νὰ μὴ τίθεται ἐν αὐτῷ βαρὺ φορτίον, καὶ τί δικαιῶται νὰ πράξῃ εἰς τοιαύτην περίπτωσιν.

94. Πότε πρέπει ν' ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον διὰ τὸν προορισμὸν του, καθ' ἃς λαμβάνει ὁδηγίας ὁ πλοίαρχος. Δὲν δύναται ν' ἀναβάλλῃ τὸν ἀπόπλου. Τίνας τύπους ὀφείλει νὰ

τηρήσει. Δέν πρέπει ν' αποπλεύσῃ μ' ἔναντίον ἄνεμον. Τίς ἡ εὐθύνη του εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην.

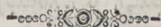
95. Δέν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ν' αποπλεύσῃ ἄνευ ἀδείας τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Τίς ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεως ταύτης. Τίς ἡ εὐθύνη του ἂν αποπλεύσῃ πρὶν πληρωθῶσιν οἱ τελωνικοὶ δεσμοὶ τοῦ φορτίου του, καὶ τὰ λιμενικὰ δικαιώματα.

96. Τὸ ἡμερολόγιόν του πρέπει νὰ ἦναι ἐσφραγισμένον διὰ χαρτοσήμου, ἠριθμημένον κατὰ σελίδα καὶ μονογραφημένον. Τίνας σημειώσεις ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐν αὐτῷ. Τίς ὁ σκοπὸς τῶν σημειώσεων τούτων.

97. Αἱ ἐν τῷ ἡμερολόγιῳ σημειώσεις του πρέπει νὰ ἦναι ἡμερούσιοι καὶ ἀκριβεῖς. Αἱ συνέπειαι τῶν κατὰ τοῦτο ἐλλείψεων του εἰσὶν ὀλέθριαι εἰς πολλὰς περιπτώσεις εἰς αὐτόν τε, τοὺς ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου καὶ τοὺς κυρίους τοῦ φορτίου.

98. Τίνας εἰσὶν αἱ ἐπιζήμιοι συνέπειαι τῆς μὴ ἀκριβοῦς διαχειρίσεως τοῦ ἡμερολογίου.

99. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου διαχείρισις αὐτοῦ προλαμβάνει ἀτοπήματα, καὶ τίνα.

77. Πρωτίστη φροντίς παντὸς πλοίαρχου ἢ κυβερνίτου εἶναι νὰ προμηθευθῇ ἀπὸ καλοὺς ναύτας· βαρύντατον δὲ σφάλμα του θέλει εἶσθαι ἂν αποπλεύσῃ μὲ πρωτοπείρους καὶ ἀνικάνους εἰς τὴν τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν· ὡς ἐκ τούτου δὲ, δέν δύναται ν' ἀναγκασθῇ εἰς τὴν ἐκλογήν τῶν ναυτῶν του οὔτε ἀμέσως, οὔτε ἐμμέσως παρ' οὐδεμιᾶς ἀρχῆς ἐπιτετραμμένης τὴν ναυτικὴν ἐπιτήρησιν, διότι ἐνῶ εἶναι παντὸς ἄλλου καταλληλότερος νὰ ἐκτιμῆσῃ τὴν ἱκανότητά καὶ δραστηριό-

τητα τῶν ναυτῶν, δίκαιον εἶναι νὰ λαμβάνη τοὺς κατὰ πάντα καταλλήλους. Τὸ σέβας ὅμως τὸ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἢ τὸν ἐφοπλιστὴν ὀφειλόμενον, καὶ πρὸ πάντων λόγοι ἰσχυροὶ στηριζόμενοι ἐπὶ τῶν ἀρχῶν, αἵτινες καθιστῶσιν αὐτὸν ὑπεύθυνον διὰ τὰ σφάλματα καὶ ἐγκλήματα τοῦ πληρώματος, δὲν ἐπιτρέπουσιν εἰς αὐτὸν νὰ ἐκλέγῃ τοὺς ναύτας ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ· κατὰ δικαιοτέρον δὲ λόγον παρὰ τὴν θέλησιν αὐτῶν, ὁσάκις εὐρίσκονται παρόντες, ἢ ὁσάκις σχηματίζεται τὸ πλήρωμα εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν (α). Ὅθεν ἢ τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου ὑποχρέωσις συνίσταται πραγματικῶς εἰς τὸ νὰ συνεννοῆται μετ' αὐτοῦ, νὰ δέχεται ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰ παρ' αὐτοῦ ἐκλεγόμενα πρόσωπα, ὁσάκις δὲν ἔχει δικαίους λόγους ἀποποιήσεως, καὶ νὰ μισθώνῃ πρόσωπα τῆς ἀρεσκείας τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

78. Ἡ συνήθεια καὶ αἱ περιστάσεις ἐρμηνεύουσι τὴν σημασίαν τῶν λέξεων « τόπος τῆς διαμονῆς τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ » οἱ περὶ διαμονῆς ὅμως κανόνες δὲν εἶναι πάντοτε ἀλάνθαστος ὁδηγός· διότι πολλάκις χωρὶς νὰ κατοικῆ ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου ἢ ὁ ἐφοπλιστής εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου αὐτοῦ, συμβαίνει νὰ διαμένῃ αὐτόθι στιγμιαίως, ἢ ἐπὶ μόνῳ τῷ σκοπῷ τῆς τοῦ πλοίου ἀποστολῆς. Ἐπειδὴ δὲ ἡ παρουσία αὐτοῦ δύναται νὰ ᾔηται ἢ οὐ γνωστὴ εἰς τὸν πλοιάρχον, ἢ διαγωγὴ αὐτοῦ ἐκτιμᾶται κατὰ τὰς περιστάσεις.

(α) * Ἄρθρον 223 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ἐν γένει ὅμως πᾶς φρόνιμος ἰδιοκτῆτης πλοίου ἢ ἐφοπλιστῆς χορηγεῖ εἰς τὸν πλοίαρχον ἄδειαν καὶ ἐξουσίαν τοσοῦτω μεγαλητέραν, καθόσεν ἡ ἀσφάλεια καὶ αὐτῇ ἢ ζωῇ αὐτοῦ ὑπόκειται ὅπωςδῆποτε εἰς τὴν διάκρισιν τῶν περιστοιχούντων αὐτὸν ναυτῶν. Εἰς οὐδεμίαν ὅμως περίπτωσιν δύνανται οἱ ναῦται νὰ προτείνωσι τὴν ἔλλειψιν πληρεξουσιότητος πρὸς τὸν πλοίαρχον τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, πρὸς ἀπαλλαγὴν τῶν ἐκ τῶν ὑποχρεώσεων ἃς ἀνεδέχθησαν πρὸς αὐτόν· οὔτε ὁ ἰδιοκτῆτης δὲ ἢ ὁ ἐφοπλιστῆς δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν πρὸς τοὺς ναύτας ὑποχρεώσεων τοῦ πλοίαρχου του.

79. Ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταρτίσῃ τὸ πλήρωμα, ὀφείλει νὰ τὸ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἂν τοῦτο γενῇ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, εἰ δὲ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὴν προξενικὴν διὰ νὰ καταγραφῆται εἰς τὸ ναυτολόγιον· δὲν ἔχει δὲ τὴν ἄδειαν ν' αὐξήσῃ ἢ νὰ ἐλαττώσῃ τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματος, χωρὶς νὰ προειδοποιήσῃ τὴν ἀρχὴν ταύτην, διὰ νὰ σημειωθῇ ἢ γενομένη πρᾶξις εἰς τὸ ναυτολόγιον. Διὰ πᾶσαν προσθήκην ἢ ἀφαίρεσιν ναύτου μὴ σημειωθεῖσαν εἰς τὸ ναυτολόγιον, ὁ μὲν πλοίαρχος τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον 50 μέχρι 500 δραχμῶν, ὁ δὲ κυβερνήτης μὲ 50 μέχρις 100 (α).

80. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ πληρώματος ἐκάστου πλοίου προσδιορίζεται ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐκτὸς

(α) Ἄρθρον 26 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

τοῦ κράτους ἐνώπιον τῆς προξενικῆς, ἀναλόγως πρὸς τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα αὐτοῦ. Οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὀφείλουν νὰ ἔχωσι πλήρη τὸν προσδιορισθέντα ἀριθμὸν, διὰ νὰ μὴ κινδυνεύωσι τὰ πλοῖα δι' ἔλλειψιν ναυτῶν (α).

81. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ παραλαμβάνη καὶ παῖδας κατ' ἀναλογίαν τοῦ πληρώματος. Ἡ ἀναλογία αὕτη δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὸ πέμπτον τοῦ ὀλικοῦ ἀριθμοῦ τῶν ναυτῶν εἰς τὰ πλοῖα τῆς δευτέρας κλάσεως, εἰς δὲ τὰ τῆς πρώτης μέχρι μὲν τῶν 5 τόνων, δὲν ἐπιτρέπεται νὰ λαμβάνωσι πλέον τοῦ ἐνός, εἰς δὲ τὰ ἀνωτέρας χωρητικότητος πλέον τῶν δύο (β).

82. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἤθελε συμφωνῆσαι ναύτην μὴ φέροντα τὴν ἀπαιτουμένην ἄδειαν ἀναχωρήσεως, ὑπόκειται εἰς τε τὴν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τὰς ὁποίας ὁ συμφωνηθεὶς ναύτης εἶχε τυχὸν πρὸς ἄλλον πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, καὶ εἰς πρόστιμον 25 μέχρις 100 δραχμῶν. Ἐν δὲ ἀποδειχθῇ ὅτι μετεχειρίσθη μέσα διαφθορᾶς διὰ ν' ἀποσπάσῃ ναύτην ἢ ναύτας συμφωνημένους εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ νὰ τοὺς μεταχειρισθῇ εἰς τὸ ἴδιόν του, στερεῖται παρὰ τὸ ἀνωτέρω πρόστιμον καὶ τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας δι' ἓν ἕως τρία ἔτη (γ).

83. Ὅταν κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἀρνήται ἄνευ

(α) Ἄρθρον 27 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 28 αὐτόθι.

(γ) " 30 αὐτόθι.

λόγου να δώσει την απόδειξιν τῆς αναχωρήσεως εἰς τὸν ναύτην, δύναται οὗτος να προστρέχη εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος, ἐκτὸς δὲ αὐτῆς εἰς τὴν προξενικὴν, ἣτις ἐξετάζουσα τὴν αἴτησιν, καὶ εὐρίσκουσα αὐτὴν βάσιμον, ἐκδίδει ἢ ἰδίᾳ τὴν ἀπόδειξιν (α).

84. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων δύο ἀριθμῶν 82 καὶ 83 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται ἐπίσης καὶ εἰς τοὺς ἰδιοκτῆτας καὶ ἐφοπλιστὰς πλοίων, ὅσοι ἐκλέγουσι πλοίαρχους ἢ κυβερνήτας μὴ φέροντας ἀπόδειξιν τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ τελευταίου πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρέτησαν, ἢ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς ὅτι δὲν ὑπάρχει ἐμπόδιον. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἤθελον μεταχειρισθῆ μέσα διαφθορᾶς, διὰ ν' ἀποσπάσωσι πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην συμφωνημένον εἰς ὑπηρεσίαν ἄλλου πλοίου, καὶ να τὸν μεταχειρισθῶσιν εἰς τὸ ἴδιόν των, τιμωροῦνται μὲ πρόστιμον 100 μέχρι 300 δραχμῶν (β).

85. Ἄν εἷς ἢ πλείονες ναῦται τοῦ πληρώματος πλοίου ἀποθάνωσι, δραπετεύσωσιν ἢ ἀσθενήσαντες μείνωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλους. Καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἢ ἀντικατάστασις γίνεται διὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, φυλαττομένων τῶν προσδιωρισμένων ὄρων, καὶ σημειουμένης τῆς ἀντικαταστάσεως

(α) Ἄρθρον 31 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 32 αὐτόθι.

ἐπὶ τοῦ ναυτολογίου· ἐὰν δὲ εἰς ξένον λιμένα, διὰ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ζητήσῃ ἔγγραφον ἀποδείξιν τῆς ἀντικαταστάσεως καὶ τῶν αἰτιῶν αὐτῆς ἀπὸ τὴν ἀρμοδίαν ἐγγώριον ἀρχήν. Ἐὰν δὲ φθάσῃ ἢ εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας ὅπου ὑπάρχει ἑλληνικὸς πρόξενος, ἢ εἰς λιμένα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, ἐνεργεῖ τακτικῶς τὴν ἀντικατάστασιν κατὰ τὸν προσημειωθέντα τρόπον (α)

86 Ἐὰν πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται εὐρισκόμενοι ἐκτὸς τοῦ κράτους ἀναγκασθῶσι νὰ συμπληρώσωσι τὸν ἀριθμὸν τοῦ πληρώματός των, ἔχουσι τὴν ἄδειαν, ἐν ἐλλείψει ἑλλήνων ναυτῶν, νὰ λαμβάνωσι ναύτας ἄλλοεθνεῖς καὶ πλεόν τοῦ προσδιωρισμένου ἀριθμοῦ, κατὰ τὰ λεχθέντα ἐν ἀριθμῷ 80 τοῦ παρόντος, προσέχοντες ὅμως πάντοτε ἵνα οἱ ναῦται ὧσιν ὑπήκοοι φίλης δυνάμεως, αἱ δὲ μετ' αὐτῶν συμφωνίαι πρέπει νὰ γίνωνται ἐνώπιον τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἑλλειψιν τῆς ἐνώπιον τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς. Τοὺς ἄλλοεθνεῖς τούτους ναύτας ὀφείλουσι ν' ἀπολύωσιν ἅμα φθάσωσιν εἰς ἑλληνικὸν λιμένα (β).

87. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου ἐτοιμαζομένου πρὸς πλοῦν, ὀφείλει πρὸ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου του παρὰ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, νὰ παραδίδῃ εἰς αὐτὴν ἐντελῆ ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευῆς

(α) Ἄρθρον 33 τοῦ περι ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 34 αὐτόθι.

αὐτοῦ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ ἰδίου. Ἡ ἀπογραφή αὕτη ἐξακριβουμένη κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἐπικυροῦται ὑπὸ τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· καὶ τὸ μὲν πρωτότυπον αὐτῆς παραδίδεται εἰς τὸ ἐμπορικὸν δικαστήριον, ἂν ὑπάρχη, ἢ φυλάττεται εἰς τὸ ἀρχεῖον τοῦ λιμένος, ἀντίγραφον δ' αὐτοῦ βεβαιωμένον διὰ τῆς ὑπογραφῆς καὶ τῆς σφραγίδος τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς παραδίδεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ ἐν ἀνάγκῃ ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ παρὰ τῆς ἀρμοδίας προξενικῆς ἀρχῆς ἂν τὸ πλοῖον ἐτοιμασθῇ εἰς ξένον λιμένα. Ἄλλ' ὁ πρόξενος ὀφείλει ἐκτὸς τοῦ ἀντιγράφου τοῦ παραδιδομένου εἰς χεῖρας τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου, νὰ πέμψῃ καὶ ἕτερον ὅμοιον εἰς τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον τῆς ἐπικρατείας. Ἡ ἀπογραφή αὕτη καὶ ἡ ἐξακρίβωσις αὐτῆς γίνεται δις τοῦ ἔτους μόνον καθ' ἑξαμηνίαν εἰ δυνατόν (α).

88. Ἡ αὐστηρὰ τήρησις τῶν προηγουμένων διατάξεων εἶναι λίαν σπουδαία, διότι ἐξασφαλίζει τοὺς ἰδιοκτητῆτας τῶν πλοίων ἢ τοὺς ἐφοπλιστάς, εἰάν οὗτοι δὲν ἤθελον εἶσθαι καὶ πλοίαρχοι, ἐκ καταχρήσεων τῶν πλοίαρχων, οἵτινες ἐν ἐλλείψει τῆς ἀπογραφῆς, δύναται νὰ σφετερίζωνται ἢ νὰ ἐκποιῶσι πρὸς ἴδιον ὄφελος τὰ τῶν ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτῶν πλοίων σκευὴ καὶ ἐπιπλα, χωρὶς νὰ δύνανται οἱ ἰδιοκτήται ἢ οἱ ἐφοπλισταὶ ν' ἀποδεικνύωσι τὰς καταχρήσεις αὐτῶν.

(α) Ἄρθρον 35 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

89. Ἄν κατὰ τὴν ἐπίσκεψιν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ παρυσιασθεῖσα ἀπογραφὴ περιέχει εἶδη ἀνύπαρκτα ἢ παρηλλαγμένα, γίνεται μὲν ἡ ἀνήκουσα σημείωσις εἰς τὴν ἀπογραφὴν παρὰ τῆς ἐπισκεπτομένης ἀρχῆς, ὑποβάλλεται δὲ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν (α)

90. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου ἔχοντος χωρητικότητα ἀνωτέραν δέκα τόνων, ὀφείλει ὁμοῦ μὲ τὸ ἔγγραφον τῆς ἰδιοκτησίας καὶ τὸ ναυτιλιακὸν δίπλωμα τὸ ὁποῖον ἔχει ἐπὶ τοῦ πλοίου, νὰ ἔχη προσέτι καὶ τὰ ἐπόμενα· α'. τὸ ναυτολόγιον· β'. τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως· γ'. τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου ἡμερολόγιον ἐπωνομαζόμενον· δ'. τὰ φορτωτικά· ε'. τὰ ἐξοφλητικὰ τῶν τελωνικῶν τελῶν καὶ τῆς περὶ ῥητῆς μετακομιδῆς ἐγγυήσεως· ς'. τὸ τῶν ναυτικοδανείων βιβλίον. Οἱ κυβερνῆται πλοίων 10 τόνων ἢ κατωτέρας χωρητικότητος, ὀφείλουν καὶ αὐτοὶ νὰ φέρωσι τ' ἀνωτέρω ἔγγραφα, ἐκτὸς μόνου τοῦ ἡμερολογίου (β). Οἱ παραβάται τῶν προεκτεθέντων ὄρων εἰ μὲν εἰσὶ κυβερνῆται, τιμωροῦνται διὰ τὴν ἔλλειψιν τοῦ ναυτολογίου μὲ πρόστιμον 100 δραχμῶν, εἰ δὲ εἰσὶ πλοίαρχοι μὲ πρόστιμον δραχ. 300 (γ). Ἡ τήρησις τῶν ὄρων τούτων εἶναι σπουδαία, διότι ἐνῶ ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ κάμῃ συχνὴν χρῆσιν τῶν ῥηθέντων ἐγγράφων ἐν τῷ

(α) Ἄρθρον 36 τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 37 αὐτόθι.

(γ) " 38 αὐτόθι.

διαστήματι τοῦ πλοῦ, ἀποφεύγει, πρὸ πάντων ἐν καιρῷ πολέμου τὴν ἄλωσιν δικαίως ἀποφασίζομένην κατὰ παντὸς πλοίου, τοῦ ὁποίου ἡ ἰδιοκτησία ὡς καὶ ἡ τοῦ φορτίου δὲν ἀποδεικνύονται διὰ τῶν ἐγγράφων τούτων.

91. Ἄν εἷς ἢ πλείονες ναῦται δραπετεύσωσι πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἀμέσως τοῦτο εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ τὸ ναυτολόγιόν του· καὶ εἰ μὲν εὐρίσκεται εἰς λιμένα τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου, εἰδοποιεῖ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, εἰ δὲ εἰς ξένον τὴν προξενικὴν, διὰ νὰ γενῆ ἡ ἀνήκουσα ἔρευνα καὶ συλληφθῶσιν οἱ δραπέται· ὅστις δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν φανερώσῃ ἐντὸς 24 ὥρῶν τὴν συμβᾶσαν δραπέτευσιν εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀρχὴν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρις 100 δραχμῶν (α).

92. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εἶναι ὁ μόνος κατ'ἀλλήλους νὰ γνωρίζῃ τὴν ἀνάγκην τῆς τοῦ πλοίου ἐπισκευῆς, τούτέστι τῆς καταρτίσεως αὐτοῦ καὶ κλπ. Ἐκτὸς τούτου δύναται νὰ θεωρήσῃ αὐτὴν ἀναγκαίαν καὶ μετὰ τὴν ἐπίσκεψιν. Ἐν τοιαύτῃ λοιπὸν περιπτώσει, ἂν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς κατοικῆ εἰς τὸν τόπον ἔνθα εὐρίσκεται τὸ πλοῖον ἢ ἀντιπροσωπεύεται παρ' ἄλλου τινός, δὲν δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ν' ἀγοράσῃ ἰστία, σχοινία ἢ ἄλλα ἀντικείμενα χρήσιμα εἰς αὐτὸ, νὰ δανεισθῆ πρὸς τοῦτο χρήματα, μήτε νὰ τὸ ναυλώσῃ ἄνευ ῥητῆς ἀδείας αὐτοῦ (β). Ἐὰν ὅμως τὸ πλοῖον ναυλωθῆ

(α) Ἄρθρον 42 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) Ἄρθρον 232 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τοῦ πλοιάρχου συναινέσει αὐτῶν, ἂν δὲ τινὲς δ' ἐξ αὐτῶν δὲν θελήσουν νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς πρὸς ἀποστολὴν αὐτοῦ ἀναγκαίας δαπάνας, δύναται ὁ πλοίαρχος εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην μετὰ 24 ὥρας ἀφοῦ κλητεύσῃ αὐτοὺς νὰ καταβάλωσι τὸ ἐπιβάλλει αὐτοῖς μέρος, νὰ λάβῃ ἄδειαν τοῦ δικαστοῦ καὶ νὰ δανεισθῇ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπὶ τοῦ πλοίου μεριδίου αὐτῶν (α).

93 Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῇ ἵνα τὸ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν αὐτοῦ πλοῖον ᾖ καλῶς ἐπισκευασμένον πρὸς πλοῦν. Ὁφείλει προσέτι νὰ ἐπαγρυπνῇ νὰ μὴ τίθεται ἐν αὐτῷ βαρὺ φορτίον. Εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίπτωσιν δικαιούται ν' ἀποβάλῃ ἀντικείμενα ἀποτελοῦντα ὑπερβολὴν φορτίου ἐπιβλαβοῦς, οἱ δὲ ναυλωταὶ ἔχουσι δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ προσώπου ἢ προσώπων μεθ' ὧν συνεφώνησαν τὴν τοῦ πλοίου ναύλωσιν.

94. Ἀφοῦ φθάσῃ ἡ ἐποχὴ ἢ προσδιωρισμένη ὑπὸ τῶν ὀδηγιῶν τὰς ὁποίας λαμβάνει ὁ πλοίαρχος, ἢ ὑπὸ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἀνεδέχθη, δὲν δύναται ν' ἀναβάλῃ τὸν ἀπόπλου. Συνήθως ὅμως συμβουλεύεται τοὺς ἐπισημοτέρους τοῦ πληρώματος, τοὺς ἀμέσως δηλονότι ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτοῦ διατελοῦντας, περὶ παντὸς ἀφορῶντος τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου, ἐπίσης δὲ καὶ τοὺς ἐπισημοτέρους ναύτας. Μ' ὄλην δὲ τὴν προφύλαξιν ταύτην λογίζεται βαρὺ σφάλμα αὐτοῦ, ἂν ἀποπλεύσῃ μετ' ἄνεμον προφανῶς ἐναντίον ἢ ἀπηγορευ-

μένον ἀπὸ τούς ἐγχωρίους κανονισμούς· ὡσαύτως δὲ καὶ ἂν ἀναβάλῃ τὸν πλοῦν ὅταν ὁ ἄνεμος ᾖ οὐριος· διότι ἂν ἡ ἀναβολὴ ἐπιφέρῃ εἰς τὸ πλοῖον δυστυχήματα ἅτινα ἤθελεν ἀποφύγει ἀποπλέων ταχύτερον, εὐθύνεται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ ὅτι συνέβη ἀσθένεια ἢ ἄλλη τις νόμιμος αἰτία (α).

95. Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς. Ἡ ἀδεια αὕτη ἐκδίδεται ἀφοῦ παρουσιασθῇ εἰς αὐτὴν ἢ ἀπόδειξις τῆς τελωνικῆς ἀρχῆς ὅτι ἐπληρωθησαν τὰ λιμενικὰ δικαιώματα (β). Ὁ πλοίαρχος δὲ ἢ κυβερνήτης ὅστις ἤθελεν ἀποπλεύσει ἄνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν πληρωτέων λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναξιοχρέου τῶν φορτωτῶν, θεωρεῖται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληρωμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων τελωνικῶν καὶ ἄλλων οἰωνδήποτε δασμῶν, διὰ τὰ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ πλοίου του ἐμπορεύματα. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον δὲν ὑπόκειται εἰς πληρωμὴν ὑγειονομικῶν ἢ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον μιᾶς μέχρις 100 δραχμῶν (γ). Αἱ ποιναὶ αὗται ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὰς τελωνικὰς ἀρχάς, φυλαττομένων τῶν περὶ τελωνικῶν παραβάσεων ὀρισμῶν (δ).

(α) Ἄρθρον 228, 230 καὶ 295 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 6 τοῦ περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων νόμου.

(γ) " 7 αὐτόθι.

(δ) " 8 αὐτόθι.

96. Τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου ὅπερ καὶ ἡμερολόγιον ὀνομάζεται, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ ἔχη ὁ πλοίαρχος ἐν-
 τὸς τοῦ πλοίου του πάντοτε κατὰ τὸν πλοῦν του, πρέ-
 πει νὰ ᾗναι ἐσφραγισμένον, ἡριθμημένον κατὰ σελίδα
 καὶ μονογραφημένον παρ' ἐνὸς τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ
 ὅπου δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον παρὰ τοῦ δημάρχου ἢ
 ἐνὸς τῶν παρέδρων του. Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι
 ὑπόχρεως νὰ σημειοῖ τὰ κατὰ τὸν διάπλουν ληφθέντα
 μέτρα, ἐν ταῖς περιπτώσεσι καθ' ἃς ὁ νόμος καὶ διάφο-
 ρα συμβεβηκότα ἐπιβάλλουσιν αὐτῷ τὴν ὑποχρέωσιν,
 νὰ συμβουλευῆται τὸ πλήρωμά του ἢ ἄλλα πρόσωπα
 ἐνδιαφερόμενα, καὶ νὰ συναποφασίζῃ μετ' αὐτῶν. Εἰς
 τὸ βιβλίον αὐτὸ εἶναι προσέτι ὑπόχρεως νὰ σημειοῖ
 καθ' ἐκάστην τὰ ἔσοδα καὶ ἔξοδα τοῦ πλοίου καὶ
 τὰς ἀφορῶσας αὐτὸ συμβάσεις, τὰς μισθώσεις καὶ ἀ-
 πολύσεις ναυτῶν καὶ τὰς γινομένας εἰς αὐτοὺς πλη-
 ρωμὰς, τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ὑποχρεοῦται νὰ λαμ-
 βάνῃ μέτρα κατ' ἐνόχων ἐγκλήματός τινος καὶ πᾶν
 τὸ ἀφορῶν τοὺς λειποτάκτας, ἢ τὴν ἀνάγκην εἰς ἣν
 εὐρίσκεται νὰ ἐγκαταλείψῃ κατὰ τὸν διάπλουν ναύτας
 ἀσθενεῖς ἢ κατασταθέντας ἀποβλητέους, τὰς συμβαι-
 νούσας ἐντὸς τοῦ πλοίου ἀποβιώσεις ναυτῶν ἢ ἐπιβα-
 τῶν, καὶ τὰ ληφθέντα ἐπὶ τῶν ἀποθνησκόντων καὶ τῆς
 τυχόν περιουσίας αὐτῶν μέτρα, τοὺς συμβαίνοντας το-
 κετοὺς, τὴν παραλαβὴν καὶ παράδοσιν ἐμπορευμάτων,
 τὰ ἐξοφλητικὰ καὶ τελωνικὰς ἀδείας, καὶ ἐν γένει πᾶν
 τὸ ἀφορῶν τὰ καθήκοντά του καὶ δυνάμενον νὰ δώσῃ
 ἀφορμὴν πρὸς λογοδοσίαν εἰς τοὺς ἐντολεῖς του, ἢ εἰς
 ἀπαίτησιν ὁποιανδήποτε κατ' αὐτοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ συμ-

φέροντος αὐτῶν, ἢ νὰ χρησιμεύσῃ ὡς βάσις τῶν ἐκθέσεων καὶ πρωτοκόλλων, τὰ ὁποῖα εἶναι ὑπόχρεως νὰ συντάττῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις ὑπὸ τῶν νόμων προβλεπομένων (α). Ὅρα τὸ ὑπ' ἀριθ. 1 ὑπόδειγμα περὶ διαχειρίσεως τοῦ βιβλίου τούτου.

97. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων ἀρρίδῆλως καταφαίνεται ἡ σπουδαιότης τοῦ ρηθέντος βιβλίου, καὶ πόσον χρήσιμος καὶ ἀναγκαῖα ἐνταυτῷ καθίσταται ἡ ἀκριβὴς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῶν νόμων διαχειρίσις αὐτοῦ, ὑπὲρ τε τοῦ πλοιάρχου, τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, τῶν ναυλωτῶν καὶ ναυτικοδανειστῶν· διότι αἱ ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἡμερούσαι καὶ ἀκριβεῖς σημειώσεις τοῦ πλοιάρχου, ὅτε ἤθελον ἐκπληρωθῆ καὶ ἕτεραι διατάξεις καὶ διατυπώσεις ὑπὸ τῶν νόμων ὡσαύτως ὠρισμένοι, ἀποτελοῦσι, κατ' ἐξαίρεσιν τοῦ κοινοῦ δικαίου, νόμιμον τεκμήριον περὶ τῆς ἀληθείας τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων γεγονότων μέχρις ἐναντίων ἀποδείξεων· καὶ τοῦτο διότι εἰς τὰ θαλάσσια δυστυχήματα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν συμβαίνοντα, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ θάλασσα εἰσὶ μόνον μάρτυρες· Μὴ διαχειριζομένου ὅμως τοῦ ρηθέντος βιβλίου συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τῶν νόμων, δὲν ἀποτελοῦσιν οὐδεμίαν ἀπόδειξιν αἱ ἐν αὐτῷ σημειώσεις τοῦ πλοιάρχου, καὶ οὕτως ἐφαρμόζονται ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ἃς μήτε ὡς ἀρχὴ ἐγγράφου ἀποδείξεως δύνανται νὰ ἰσχύσωσιν ὅσα ἤθελε σημειώσῃ τίς ὑπὲρ αὐτοῦ ἐν τοῖς βιβλίοις του. Αἱ συνέπειαι τῆς ἐλλείψεως ταύτης καθί-

(α) Ἄρθρον 224 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

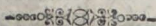
στανται πολλάκις ὀλέθριαι εἰς τε τὸν πλοίαρχον, τοὺς ἰδιοκτητὰς τοῦ πλοίου, τοὺς κυρίους τοῦ φορτίου καὶ τοὺς ναυτικοδανειστάς, ὅσάκις οἱ τελευταῖοι δὲν εἶναι ἐξησφαλισμένοι διὰ τὰς παρεκτροπὰς τοῦ πλοίαρχου, ἐξ ὧν εἶναι καὶ ἡ ἔλλειψις αὕτη.

98. Ὑποτιθεμένου ὅτι κατὰ τὸν πλοῦν ἀναγκάζεται ἐκ τρικυμίας ὁ πλοίαρχος νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας ἀντικείμενα ἀνήκοντα εἰς τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον αὐτοῦ· καὶ σημειοῖ μὲν τὸ συμβάν τοῦτο δυστύχημα εἰς τὸ ἡμερολόγιον, ἀλλὰ μὴ διαχειριζομένου αὐτοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει ὅτι αἱ περὶ τοῦ συμβάντος δυστυχήματος σημειώσεις του δὲν ἀποτελοῦσιν ἀπόδειξιν ἐνώπιον τῆς δικαιοσύνης. Τί δὲ συμβαίνει ἐντεῦθεν; Οἱ μὲν ἀσφαλισταὶ οἱ μὴ ἀναδεχθέντες τὸν κίνδυνον τῶν τοῦ πλοίαρχου παρεκτροπῶν, ἀπαλλάττονται πάσης πρὸς τοὺς κυρίους τοῦ φορτίου ὑποχρεώσεώς των, οὔτοι δὲ ἔχουσιν ὑπέγυον τὸ πλοῖον πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν (α), καθ' ὅσον ἡ ἀξία αὐτοῦ ἤθελον ἐξαρκεῖ πρὸς τοῦτο· οἱ τοῦ πλοίου δὲ ἰδιοκτῆται τότε μόνον ἀπαλλάττονται πάσης περαιτέρω εὐθύνης πρὸς τοὺς κυρίους τοῦ φορτίου, ὅτε ἤθελον ἐγκαταλείψει πρὸς αὐτοὺς τὸ πλοῖον μετὰ τοῦ ἀποκτηθέντος ναύλου (β), ὁ πλοίαρχος δὲ καίτοι ἀθῶος, καθίσταται ὑπεύθυνος πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν τοῦ πλοίου ἰδιοκτητῶν, καὶ ὕμα τῆς ἀμαθείας ἢ ἀμελείας του.

(α) Ἄρθρον 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 216 αὐτόθι.

99. Ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου διαχειρίσις τοῦ ἡμερολογίου, προλαμβάνει προσέτι πᾶσαν ἐριδα δυναμένην ν' ἀναφυῇ μεταξύ τοῦ πλοιάρχου καὶ τῶν ιδιοκτητῶν τοῦ πλοίου κατὰ τὴν λογοδοσίαν, διότι αἱ ἐν αὐτῷ ἀκριβεῖς σημειώσεις τεκμαίρονται ὡς ἀληθεῖς μέχρις ἐναντίας ἀποδείξεως, κατὰ τὰ προλεχθέντα. Αἱ σημειώσεις τέλος αὐται, μετὰ τῶν τακτικῶς συντεταγμένων εἰς διαφόρους περιπτώσεις ἐκθέσεων καὶ πρωτοκόλλων ἀπαλλάττουσι τὸν πλοίαρχον πάσης ὑποχρέωσης.

ΤΜΗΜΑ Γ'

Περὶ τῶν κατὰ τὸν πλοῦν δικαιωμάτων
καὶ καθηκόντων τοῦ πλοιάρχου
ἢ κυβερνήτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

100. Δέν δύναται ὁ πλοίαρχος νὰ παραιτηθῇ τοῦ καθήκοντος τοῦ νὰ διευθύνῃ τὸ πλοῖον πρὸς τὸν προσδιορισμὸν του. Εἰς τίνας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ διορίσῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ πλοίαρχον.

101. Ὁ πλοίαρχος δέν πρέπει ν' ἀπομακρύνηται τοῦ πλοίου του. Εἰς τίνας ἰδίως περιπτώσεις. Εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς συνεπείας τῆς ἀμελείας του. Τίνες εἰσὶν αἱ ποιναὶ εἰς ἃς ὑπόκειται ἐὰν ἐκουσίως καὶ ἐπὶ ἀπατηλῷ σκοπῷ ἀπολέσῃ τὸ πλοῖον.

102. Οἱ πλοίαρχοι καὶ οἱ κυβερνήται ἔχουσιν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ μέτρα πρὸς διατήρησιν τῆς ἐντὸς τοῦ πλοίου εὐταξίας, χρηστοτηθείας, πειθαρχίας, καθαριότητος, καὶ νὰ ἐπιβάλλωσι πειθαρχικὰς ποινὰς, καὶ ὑπὸ τίνας διατυπώσεις.

103. Τίνες εἰσὶν αἱ πειθαρχικαὶ ποιναί.

104. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχηται εἰς τὸ πλοῖον, του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωκομένους ὑπὸ τῶν τοπικῶν δικαστηρίων. Τίς ἡ ποινὴ τῆς παραβάσεως τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης.

105. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος, περὶ τῆς καλῆς ποιότητος τῶν τροφίμων, περὶ τῆς καθαριότητος τοῦ πλοίου κλπ.

106. Τὶ ὀφείλουν νὰ πράττωσιν οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ἐν περιπτώσει βαρείας ἀσθενείας ναυτῶν.

107. Τί ὀφείλουν νὰ πράττωσιν οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν.

108. Τί ὀφείλουν νὰ πράττωσι περὶ ἐξασφαλίσεως τῆς τυχόν περιουσίας τῶν ἀποβιούντων.

109. Ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ πλοιάρχου, ὁ ναυκλῆρος διαδέχεται τὸ καθήκον τῆς τοῦ πλοίου διεύθυνσεως.

110. Τίς διαδέχεται τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου ἐν περιπτώσει ἀποβιώσεως τοῦ ναυκλήρου, καὶ τίνα εἰσὶ τὰ καθήκοντα τοῦ διαδόχου.

111. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλώνῃ τὸ πλοῖον του εἰς δύναμιν ἐχθρᾶν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους.

112. Ποιναὶ κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἐὰν φωραθῇ εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἶδη ἀπηγορευμένα.

113. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης καταπλέων εἰς λιμένα

εἴτε ἑλληνικόν, εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχη ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειονομικῶν διατάξεων.

114. Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῆ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης νὰ ἐπαγρυπνῇ ἰδίως εἰς τοῦτο.

115. Ποινὰ ἐν περιπτώσει παραβάσεως τῆς προηγουμένης ἀπαγορεύσεως.

116. Ἐντὸς 24 ὥρων ἀπὸ τοῦ κατάπλου, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, νὰ παρουσιάζηται ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι, εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, εἰς τὴν προξενικὴν καὶ νὰ ἐκθέτῃ τοὺς λόγους τῆς προσορμίσσεώς του. Τίνα ἄλλα καθήκοντα ὀφείλει νὰ ἐκπληρώσῃ;

117. Εἰς τίνα ἀρχὴν ὀφείλει νὰ διευθύνηται ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὡσὰκις συμβαίνουσιν ἔριδες μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πληρώματος;

118. Τὸ αὐτὸ ὀφείλουν νὰ πράττωσι καὶ ὡσὰκις συμβαίνουσιν ἔριδες μεταξὺ τοῦ πληρώματος τῶν καὶ ἄλλου πλοίου εἴτε ἑλληνικοῦ, εἴτε ἄλλοεθνοῦς κλπ.

119. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀρνηθῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος τοῦ ὡσὰκις ζητηθῇ τοῦτο παρ' αὐτῆς. Ποινὴ τῆς ἀπειθείας αὐτοῦ.

120. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀποβάλῃ ἓνα ἢ πλειοτέρους ναύτας πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμβάσεως. Ἐν ἀνάγκῃ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἀποβαλλόμενον ναύτην ἢ ναύτας ἐνώπιον τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ αἴτια τῆς ἀποβολῆς. Ποινὰ τῆς παραβάσεως τῆς διατάξεως ταύτης.

121. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς λιμένα ξένης ἐπικρατείας, καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον του,

ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν τὸ ναυλωτικόν του. Τίνα ἄλλα ἔγγραφα ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὴν πρὸς ἐπιθεώρησιν κλπ.

122. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον διευθύνει, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ συμπράξεως τῆς λιμενικῆς ἢ προξενικῆς ἀρχῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ καὶ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου.

123. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρῶνῃ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα. Τίς ἢ ποινὴ τῆς παραβάσεως τοῦ καθήκοντος τούτου.

124. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ ξένην ἐπικράτειαν ὀφείλει, ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἕλληνας. Τίς εἶναι ἡ δαπάνη τῆς τροφῆς αὐτῶν κλπ.

125. Τὶ ὀφείλει νὰ πράξῃ πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον εὐρισκόμενον πλησίον πολεμικοῦ εἴτε ἑλληνικοῦ, εἴτε ξένης δυνάμεως.

126. Τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα ὀφείλουν κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν εἴτε ἑλληνικῶν, εἴτε ξένων φίλων δυνάμεων.

127 Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, ὀφείλει νὰ πλησιάζῃ εἰς αὐτό, διὰ νὰ γνωστοποιῇ ὅσας γνωρίζει εἰδήσεις, συμβάντα ἄξια λόγου κλπ.

128. Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς πλοῖον ὁποιοῦνδήποτε κινδυνεῦον εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, εἴτε ἐντὸς λιμένος. Ἄν τὸ βοηθοῦν ζημιωθῇ ἐντεῦθεν, δικαιούται νὰ ζητήσῃ ἀποζημίωσιν.

129 Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῆς εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν ὑποχρέωσης, τιμωρεῖται ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου.

130. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ κυβερνήτης ἢ πλοίαρχος ἂν κατὰ τὸν διάπλουν τοῦ ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν. Τιμωρεῖται μὲ πρόστιμον ἂν δὲν ἐνεργήσῃ τὰ ὑπὸ τοῦ νόμου ἐπιβαλλόμενα αὐτῷ καθήκοντα, καὶ προσέτι τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἐκ προθέσεως συνεννόηθη μετὰ τῶν πειρατῶν.

131. Τί πρέπει νὰ πράξωσι δύο πλοῖα ἀπεναντίας ἀπαντώμενα. Ποινὰ τῆς παραβάσεως τοῦ πρόποντος τούτου.

132, Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ πολεμικοῦ τοῦ ἑλληνικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὸ ὅσα ἐγγράφα ἤθελον ζητηθῆ παρ' αὐτοῦ.

132 Ὅσαίς ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέουσι πλησίον ἑλληνικοῦ πολεμικοῦ, ὀφείλου νὰ διαβαίνωσιν ἀπὸ τὴν πρύμνην αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν ὑπὲρνεμον (στοβοέντο), νὰ ὑψώνωσι τὰ διακριτικὰ αὐτῶν σημεῖα, καὶ νὰ χαιρετῶσι μὲ τὴν σημαίαν των.

134. Τὰ ἑλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα ἐκτὸς τῶν ταχυπλόων, δὲν δύγανται νὰ φέρωσιν ἐπισείοντα (φλάμπουρον).

135. Καθήκον τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου εἶναι νὰ μεταβῇ ταχύτερον εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του. Τέ χρεωστεῖ νὰ πράξῃ ὅταν ἐπιχειρήσῃ ἀμφοτερόπλουον (ταξείδιον πηγαίμου καὶ ἐπιστροφῆς).

136. Τί πρέπει νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἤθελεν ἀνακαλύψῃ εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἐν τῷ μυχῷ τῆς θαλάσσης πλοῖον ναυαγημένον ἢ ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ πλώματος, εἴτε λείψανα αὐτοῦ.

137 Τί πρέπει νὰ πράξῃ ὅταν εὔρη εἰς ὄχθην ναυάγια με-

ρονωμένα και ἐρριμένα, ἢ πράγματα ἐπὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων.

438. Τίς ἢ ἐντεῦθεν προκύπτουσα εἰς αὐτὸν ὠφέλεια.

439. Ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις τροποποιεῖ τινὰς τῶν τοῦ πλοίαρχου ὑποχρεώσεων.

440. Κράτησις τοῦ πλοίου κατὰ διαταγὴν κυβερνήσεώς τινος πότε συμβαίνει· τί ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος.

441. Ἀπαγορεύσεις τοῦ πλοῦ πότε συμβαίνει κατὰ διαταγὴν κυβερνήσεως.

442. Ἐν καιρῷ ἀπαγορεύσεως τοῦ πλοῦ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, τί πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ὁ πλοίαρχος.

443. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ πλοίαρχος εἴτε διευθύνεται εἰς τὸν πλησιέστερον καὶ μὴ ἀποκλεισμένον λιμένα, εἴτε ἐπανέρχεται εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου.

444. Ἐν περιπτώσει καταδιώξεως τοῦ πλοίου ὑπὸ ἐχθροῦ διὰ νὰ τὸ κυριεύσῃ, τί πρέπει νὰ ἐνεργήσῃ ὁ πλοίαρχος. Ἐν περιπτώσει δὲ ἀλώσεως, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ ἐνεργήσῃ πᾶν τὸ ἐπικτὸν πρὸς ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ καὶ τοῦ φορτίου, καὶ εἰ δυνατόν νὰ ἐξαγοράσῃ ἀμφοτέρω.

445. Τίνι τρόπῳ γίνεται ἡ ἐξαγόρασις τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου.

446. Ὄποταν τὸ πλοῖον ναυαγήσῃ, πέσῃ εἰς ῥηχὰ ὅπερ λέγεται κάθισμα, προσκρούσῃ εἰς ἀκτὴν ἢ βράχον ὅπερ λέγεται ῥήξις, βυθισθῇ εἰς τὴν θάλασσαν ὅπερ λέγεται καταβύθισις· εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιπτώσεις τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος.

447. Ὄφείλει προσέτι νὰ κάμῃ τὴν ἐκθεσιν τοῦ δυστυχήματος καὶ νὰ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν.

448. Τί ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὁ πλοίαρχος ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν.

149. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὅταν διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ συμβῇ τοκετὸς ἐντὸς τοῦ πλοίου.

150 Ἐξακολούθησις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

151. Ὑπὸ τίνος διατυπώσεις συντάσσεται διθῆκη ἐν τῷ πλοίῳ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, καὶ τί ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ ὁ πλοίαρχος.

152. Ἐξακολούθησις περὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου.

153. Ὡσαύτως.

154. Ὡσαύτως.

155. Ὡσαύτως.

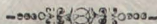
156. Ὡσαύτως.

157. Ὡσαύτως.

158. Ὡσαύτως.

159. Ὡσαύτως.

160 Ὡσαύτως.

100. Ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης νὰ παραιτηθῇ τοῦ καθήκοντος τοῦ νὰ διευθύνῃ τὸ πλοῖον πρὸς τὸν προσδιορισμὸν του (α), διότι ἀναδεχθεὶς ἅπαξ τὴν περὶ τούτου ἐντολὴν δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ αὐτῆς, μήτε νὰ τὴν μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον ἀντικαθιστῶντα αὐτὸν, κατὰ τὰς περὶ ἐντολῆς ἀρχὰς τοῦ κοινοῦ δικαίου. Ὅθεν ἂν δὲν περαιώτῃ τὸν ἐπιχειρούμενον πλοῦν, ὑπόκειται εἰς τὰς καταδιώξεις τῶν ἐνδιαφερομένων πρὸς ἀποπεράτωσιν αὐτοῦ. Ἡ ἀκαταμάχητος ὁμῶς δύναμις, καθίσταται ἰσχυρὰ ὑπεράσπισις αὐτοῦ. Ὅθεν ἢ ἀσθένειά του ἢ ἄλλο ὅμοιον αὐτῆς συμβὰν δύναται νὰ καταστῇ κώλυμα τῆς ἐξα-

(α) Ἄρθρον 238 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

κολουθήσεως τῆς ὑπηρεσίας του (α). ὀφείλει ὅμως νὰ πληροφορῇ τοὺς ἐντολεῖς του περὶ τῶν συμβάντων τούτων ὡς ἂν ἤθελες του τὸ ἐπιτρέπει, καὶ νὰ περιμείνῃ διαταγὰς αὐτῶν. Ὅσακις ὅμως αἱ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέπουσι τὸ μέτρον τοῦτο, δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου ἄλλον τινά, περὶ τῶν πράξεων τοῦ ὁποίου δὲν εὐθύνεται, ἐκτὸς ἂν ἤθελε πράξει τοῦτο ἐν κακῇ πίστει ἢ ἀπερισκέπτως. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει καλ' ἦν δὲν ἀναγκάζεται πρὸς τοῦτο ὑπὸ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, εἶναι ὑπεύθυνος περὶ τῆς ἀντικαταστάσεως ταύτης.

101. Ἐν γένει πρέπει νὰ μὴν ἀπομακρύνηται ὁ πλοίαρχος ὅσον τὸ δυνατόν τοῦ πλοίου του ὅταν ἦναι ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν, ἢ ὅταν διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ προσορμίζεται εἰς λιμένα. Πρέπει προσέτι νὰ μὴν ἐπιφορτίζεται μὲ ὑποθέσεις πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος, ὡς ἂν ἀπαιτῶσιν αὐτὰ μακρὰς καὶ πολὺ συχνὰς ἀπουσίας, μῆτε νὰ διανυκτερεύῃ ἐκτὸς τοῦ πλοίου, εἰμὴ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τῶν ἐντολέων του, ὡς ἂν δὲν δύναται ἄλλός τις νὰ ἐνεργήσῃ. Ὅφείλει πρὸ πάντων, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτοῦ εὐθύνη διὰ τὰς συνεπείας τῆς ἀμελείας του, νὰ εὐρίσκηται αὐτοπροσώπως ἐντὸς τοῦ πλοίου, ὅταν εἰσέρχεται εἰς λιμένας, κόλπους, ὄρμους ἢ ποταμοὺς, ἢ ὅταν ἐξέρχεται αὐτῶν, διότι οἱ διάπλοι οὗτοι εἰσὶν ἐπισηφαιότεροι, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀπαιτεῖται μεγίστη ἐπαγρύπνησις εἰς τὴν δίοδον αὐτῶν (β). Κατὰ δικαιοτέρον δὲ λόγον εὐθύνεται, καὶ αὐστηροτάτων ποινῶν

(α) Ἄρθρον 230 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 227 αὐτοῦ.

ἄξιός καθίσταται, ἂν ἐκουσίως καὶ ἐπὶ ἀπατηλῶ σκοπῷ ἀπολέσῃ τὸ εἰς τὴν πρόνοιαν αὐτοῦ ἐμπιστευθὲν πλοῖον. Τὸ ἄρθρον 2 § 2 τοῦ περὶ ναυταπάτης νόμου ἐπιβάλλει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ποινὴν προσκαίρων δεσμῶν, ἐὰν δὲ ἡ ζημία δὲν ὑπερβαίνει χιλίας δραχμὰς, τὴν τῆς εἰρκτῆς· τὸ δὲ ἄρθρον 1 τοῦ αὐτοῦ νόμου ἐπιβάλλει ποινὴν θανάτου, ἐὰν ἐκ ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς τοῦ πλοίου ἐπίτηδες προξενηθείσης, ἐστερήθῃ ἄνθρωπος τῆς ζωῆς ἢ ἐβλάβῃ καιρίως καθόσον ὡς ἐνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τοῦτο.

102. Ὡς ἀρχηγοὶ τοῦ πληρώματος καὶ διευθύνται οἱ πλοίαρχοι ἢ οἱ κυβερνήται, ἔχουν τὴν ἐξουσίαν νὰ λαμβάνωσιν ὅλα τὰ πρόσφορα καὶ ὑπὸ τῶν νόμων ἐπιτετραμμένα μέτρα ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως τῆς εὐταξίας, χρησιμοθηίας, πειθαρχίας καὶ καθαριότητος, ἰδίως δὲ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, ἂν τυχὸν ἤθελε κινδυνεύσει ἐξ αἰτίας ἐνὸς ἢ πλειοτέρων τοῦ πληρώματος (α). Ὅθεν ἔχουν τὴν ἐξουσίαν ἅ. νὰ ἐπιβάλωσιν πειθαρχικὰς ποινὰς εἰς τοὺς ἀμελεῖς, τοὺς ἀπειθεῖς καὶ ἀτάκτους ναύτας· ἀπαιτεῖται δὲ πρὸς τοῦτο ἡ σύμπραξις τοῦ ναυκλήρου καὶ ἐνὸς τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν καὶ νὰ συντάσσῃται ἐκάστοτε πρωτόκολλον, ("Ὁρα ὑπόδειγμα 2), τὸ ὁποῖον ὑπογράφεται παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ λοιπῶν, ἐνθα σημειοῦνται τὸ εἶδος τῆςπραχθείσης παραβάσεως καὶ τῆς ἐπιβληθείσης ποινῆς. Τοῦ πρωτοκόλλου τούτου γίνε-

(α) Ἄρθρον 39 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

ται μνεία εἰς τὸ ἡμερολόγιον· β'. νὰ κρατῶσιν εἰς ἀσφαλῆ φύλαξιν καὶ διὰ δεσμῶν εἰ χρεῖα τοὺς φωραθέντας κλέπτας, φονεῖς ἢ συνωμότης κατὰ τῆς ἀσφαλείας τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ κατὰ τῆς ζωῆς ἑνὸς ἢ πολλῶν ἐκ τοῦ πληρώματος εἴτε ναυτῶν, εἴτε ἐπιβατῶν, καὶ ἐν γένει τοὺς ἐνόχους ἢ ὑπόπτους ἐπὶ τῇ βάσει ἐνδείξεων θαρέων κακουργημάτων, πλημμελημάτων ἢ πταισμάτων περὶ ὧν διαλαμβάνει ὁ ποινικὸς νόμος. Ἡ διὰ δεσμῶν φύλαξις ἐνεργεῖται, ἀφοῦ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἀκούσῃ τὴν γνώμην τοῦ ναυκλήρου καὶ ἑνὸς ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν, καὶ μάλιστα τὴν γνώμην δύο ἐκ τῶν τελευταίων τούτων, ἐὰν πρόκηται περὶ δεσμεύσεως τοῦ ναυκλήρου· ἀλλ' ἡ γνώμη τούτων δὲν εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τὸν πλοίαρχον ἢ τὸν κυβερνήτην, καταχωρεῖται δὲ εἰς τὸ πρωτόκολλον. Ἡ ἔκθεσις τοῦ πρωτοκόλλου εἰς τοιαύτας περιπτώσεις ἀπαιτεῖται νὰ συντάσσῃται μὲ ἀκραν λεπτομέρειαν, καὶ ὄχι μόνον ὑπογράφεται ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω μνημονευομένων, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ ἐτέρων ἐκ τοῦ πληρώματος καὶ τῶν ἐπιβατῶν ὡς μαρτύρων, γίνεται δὲ μνεία τούτου εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ παρανόμου κρατήσεως εἰ μὲν τὸ πλοῖον εὑρίσκεται εἰς λιμένα ἑλληνικὸν ἢ ξένον, νὰ εἰδοποιήσῃ ἄνευ ἀναβολῆς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, καὶ νὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὴν τὸν κρατηθέντα ἅμα ζητηθῆ, ἐὰν δὲ διαπλῆ, νὰ πράξῃ τοῦτο ἅμα καταπλεύσῃ εἰς πρῶτον λιμένα (α).

(α) Ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

103. Αἱ πειθαρχικαὶ ποιναὶ τὰς ὁποίας οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται δύνανται νὰ ἐπιβάλωσιν εἰσὶν αἱ ἐφεξῆς· α'. ἐπίπληξις, β'. περιορισμὸς τῆς τροφῆς εἰς μόνον τὸν ἄρτον καὶ τὸ ὕδωρ, γ'. κράτησις ἀπὸ μιᾶς μέχρι τριῶν ἡμερῶν (α).

104. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δέχεται εἰς τὸ πλοῖον του, ὡς εἰς ἄσυλον, ἀνθρώπους καταδιωχομένους ὑπὸ τῶν τοπικῶν δικαστηρίων, ναύτην ἢ ναύτας δραπετεύσαντας ἀπὸ ἑλληνικὸν πλοῖον ἢ ἐπιβάτας ἀνευ τακτικῶν διαβατηρίων, καὶ χωρὶς νὰ σημειωθῶσι τὰ ὀνόματα αὐτῶν εἰς τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως. Εἰς πᾶσαν παράδασιν τῶν ἀνωτέρω καταδιώκεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου. Διὰ πᾶσαν δὲ πράξιν τὴν ὁποίαν ὁ νόμος οὗτος δὲν προεἶδεν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν· κατ' ἀμφοτέρας δὲ τὰς περιστάσεις ταύτας, στερεῖται τοῦ δικαιώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ ἓν ἕως τρία ἔτη (β).

105. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ φροντίζῃ περὶ τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος· ἐπομένως πρέπει νὰ προσέχῃ πάντοτε νὰ ἦναι τὰ τρόφιμα καλῆς ποιότητος, νὰ καθαρίζηται καὶ νὰ πλύνηται τὸ ὑπὸ τὸ κατάστρωμα προσδιωρισμένον διὰ κατοικίαν τῶν ναυτῶν μέρος, νὰ πλύνωνται εἰς ῥητὰς ἡμέρας τὰ ἐνδύμα-

(α) Ἄρθρον 41 τοῦ περὶ ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 43 αὐτόθι.

τα, νὰ καταβάληται ἄκρα ἐπιμέλεια καὶ προσοχὴ εἰς τὴν ἐπίσκεψιν καὶ θεραπείαν τῶν νοσοῦντων ἢ τῶν ἐκ περιστάσεως τραυματισθέντων. Διὰ ταύτην μάλιστα τὴν τελευταίαν περίστασιν ὀφείλουσιν οἱ πλοίαρχοι νὰ ἔχωσιν ὅσον τὸ δυνατόν ἐπὶ τοῦ πλοίου τὰ ἀπλούστερα καὶ εὐχρηστότερα τῶν ἰατρικῶν (α).

106. Ἄν εἷς ἢ πολλοὶ ναῦται ἀσθενήσωσι βαρέως κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, οἱ πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται ὄχι μόνον πρέπει νὰ τοὺς ἀποβιβάσωσιν εἰς τὴν ξηρὰν, ἀμα ἤθελον εὐρεθῆ εἰς μέρος ἔνθα ὑπάρχουσι νοσοκομεῖα ἢ ἱατροί, ἀλλὰ καὶ νὰ χορηγῶσιν εἰς αὐτοὺς τὴν ἀπολύτως ἀναγκαίαν δαπάνην μέχρι τῆς ἐνδεχομένης ἐπιστροφῆς των ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἂν τοῦτο κατασταθῆ δυνατόν, ἢ τῆς ἐπανόδου αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἂν ἀποβιθασθῶσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ· πάντοτε δὲ ἀπαιτεῖται ἐὰν μὲν ἡ ἀποβίβασις γίνεται ἐντὸς τοῦ κράτους, ἢ σύμπραξις τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐὰν δὲ ἐκτὸς, ἢ τῆς προξενικῆς, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης, τῆς ἐπιτοπίου λιμενικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἐνώπιον τῆς ὁποίας γίνεται ἡ συμφωνία καὶ παρακατατίθενται τὰ χρήματα, διὰ νὰ χρησιμεύσωσι πρὸς μόνον τὸν σκοπὸν δι' ὃν ἐδόθησαν. Ἡ πράξις αὕτη σημειοῦται εἰς τὸ ἡμερολόγιον καὶ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ ἐπικυροῦται παρὰ τῆς συμπραξάσης ἀρχῆς. Ἡ δὲ ἕκαστον ναύτην ἡμερούσιος τροφή, ἐντὸς μὲν τῆς Ἑλλάδος λογίζεται πρὸς λεπτὰ 50, ἐκτὸς δὲ πρὸς 60 (β).

(α) Ἄρθρον 44 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 45 αὐτοῦ.

107. Ἄν εἷς ἢ πλείονες ναῦται ἢ ἐπιβάται ἀποβά-
 νωσι κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, εἰ μὲν τὸ πλοῖον εὐρί-
 σκεται πλησίον τῆς ξηρᾶς, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνή-
 τῆς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, καὶ σι-
 νεννοούμενος μετ' αὐτῆς νὰ φροντίσῃ τὰ περὶ τῆς κη-
 δείας, φυλαττομένων τῶν περὶ ὑγείας διατάξεων· ἐάν
 δὲ εὐρίσκεται εἰς τὸ πέλαγος, ἢ ἐάν αἱ ὑγειονομικαὶ
 διατάξεις ἀπαγορεύωσι τὴν ἀποδίβασιν καὶ ἐνταφίασιν,
 διατάττει νὰ βληθῆ ὁ νεκρὸς εἰς σάκκον μὲ πέτρας ἢ
 ἔρμα ἱκανῆς βαρύτητος, ὥστε νὰ βυθισθῆ ῥιπτόμενος
 εἰς τὴν θάλασσαν. Οὔτε ἡ ἐνταφίσις, οὔτε ἡ βύθισις ἐπι-
 τρέπεται νὰ γενῆ πρὶν παρέλθωσιν 24 ὥραι μετὰ τὴν
 ἀποβίωσιν. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ
 συντάξῃ ἐντὸς τῶν 24 ὥρῶν ληξιαρχικὴν τῆς ἀποβίω-
 σεως πράξιν ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἀξι-
 ωματικῶν τοῦ πλοίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐκ τοῦ
 πληρώματος· ἐν ἐλλείψει δὲ πλοίαρχου ἢ κωλυομένου
 αὐτοῦ ὀφείλει νὰ συντάξῃ αὐτὴν ὁ ἀναπληρῶν αὐτόν.
 Ἡ πράξις αὕτη πρέπει νὰ συντάσσῃται μὲ τὴν ἐνδεχο-
 μένην λεπτομέρειαν, νὰ φανερώνη ὅσον ἔνεστι τὸ εἶδος,
 τὴν διάρκειαν καὶ τὰ συμπτώματα τῆς ἀσθενείας, τὴν
 κατάστασιν τοῦ πτώματος μετὰ τὸν θάνατον, τὴν ἡμέ-
 ραν καὶ ὥραν τοῦ θανάτου, τὴν ἡμέραν, τὴν ὥραν καὶ τὸν
 τρόπον ἢ τὸ μέρος τῆς κηδείας ἢ τῆς βυθίσεως. (Ὅρα
 ὑπόδειγμα 3). Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται μνεῖα ἐν
 τῷ ἡμερολογίῳ καὶ ναυτολογίῳ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπὶ
 ὁποιαδήποτε προφάσει ἢ ἐνταφίσις τοῦ νεκροῦ εἰς ἔ-
 ρημον μέρος, ἢ ὅπου δὲν ὑπάρχει κάμμια ἀρχὴ διὰ νὰ
 συνεννοηθῆ μετ' αὐτῆς ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης.

Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν ἡ δύθισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρεθῆ πλησίον ξηρᾶς ἐρήμου. Δι' ἐκάστην παράθασιν τῶν διατάξεων τούτων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχη αἰτία ἄλλης κατηγορίας κατ' αὐτοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν, καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματός του ἀπὸ ἓν ἕως τρία ἔτη (α).

108. Ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον ναύτου ἢ ἐπιβάτου συμβάντα κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης μετὰ τοῦ ναυκλήρου, δύο ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος, καὶ ἐτέρων δύο ἐκ τῶν ἐπιβατῶν ὀφείλει νὰ συντάξῃ ἀπογραφὴν ὄλων τῶν πραγμάτων τοῦ ἀποθανόντος, νὰ ἐμβάλῃ αὐτὰ εἰς κιβώτια ἢ σάκκους ἐνώπιον τοῦ πληρώματος, καὶ νὰ τὰ σφραγίσῃ. Τῆς πράξεως ταύτης γίνεται ἰδιαιτέρα ἔκθεσις περιέχουσα τὸν κατάλογον τῶν πραγμάτων, ὑπογράφεται παρὰ τῶν προμνημευθέντων καὶ παρ' ὅσων ἄλλων ἠξέουρον νὰ γράψωσιν, ("Ὅρα ὑπόδειγμα 4) καὶ καταχωρίζεται εἰς τὸ ἡμερολόγιον, τὰ δὲ πράγματα φυλάττονται διὰ νὰ παραδοθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, ἢ κατὰ πρόσκλησιν αὐτῆς ἔγγραφον εἰς τοὺς ἀναγνωρισθησομένους κληρονόμους ἢ ἐπιτρόπους αὐτῶν. Ἄν δὲ εὐρίσκωνται ἐπὶ τοῦ πλοίου συγγενεῖς τοῦ ἀποθανόντος, ὅχι μόνον ἀπαιτεῖται νὰ συμπράξωσιν εἰς τὴν ἀπογραφὴν καὶ νὰ συνυπογράψωσι τὴν ἔκθεσιν τῆς ὁποίας λαμβάνουσιν ἀντίγραφον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπι-

(α) Ἄρθρον 46 τοῦ περὶ ἀστυνομείας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίης διατάγματος.

θέσωσι τὴν σφαγίδα των εἰς τὰ κιβώτια καὶ τοὺς σάκ-
 κους. Ἐὰν ὁ θάνατος συμβῆ ὅτε τὸ πλοῖον εὐρίσκεται
 εἰς λιμένα, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ
 εἰδοποιῇ ἀμέσως τὴν ἀρμοδίαν ἀρχὴν, συνεργείᾳ τῆς
 ὁποίας νὰ συνταχθῶσιν ἢ τε ἀπογραφὴ καὶ ἢ ἐκθεσις
 τῆς πράξεως. Ἐν περιπτώσει δὲ καθ' ἣν ἡ ἀποβίωσις
 προῆλθεν ἐκ νόσου λοιμῶδους, ἢ δὲ ἀσφάλεια τῶν ἐν
 τῷ πλοίῳ δὲν ἐπιτρέπει νὰ ληφθῶσιν ἐντελῶς τὰ προ-
 μνημονευόμενα μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν πραγμά-
 των τοῦ ἀποβιώσαντος, ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπόχρεως
 νὰ λάβῃ πᾶν ἄλλο μέτρον ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὸν σφε-
 τερισμὸν ἢ τὴν διασκόρπισιν αὐτῶν, ἄλλως ὑπόκειται
 εἰς τὰς παρὰ τοῦ ἀρθροῦ 572 τοῦ ποινικοῦ νόμου ὀρι-
 ζόμενας ποινὰς (α). Ἐν ἄνωτέρῳ γίνονται ἀπαραλλά-
 κτως καὶ ἐν περιπτώσει δραπετεύσεως ἐνὸς ἢ πλείοτέ-
 ρων ναυτῶν (β).

109. Ἐὰν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἀποθάνῃ κα-
 τὰ τὸν πλοῦν, ὁ ναύκληρος, ἂν δὲν ὑπάρχῃ ὑποπλοί-
 αρχος, ἀναλαμβάνει δικαιοματικῶς τὴν διεύθυνσιν τοῦ
 πλοίου, καὶ ἀναδέχεται ἀπ' ἐκείνης τῆς στιγμῆς ὅλα
 τὰ δικαιώματα, καθὼς ἐπίσης καὶ τὰ καθήκοντα καὶ
 εὐθύναι, εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται κατὰ τὸν νόμον πᾶς
 πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης μέχρι τέλους τοῦ διάπλου, ἢ
 μέχρι τοῦ μέρους ὅπου εὐρίσκονται οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ
 πλοίου, ἂν τὸ πλοῖον ὀφείλῃ ἢ δύναται ἄνευ βλάβης

(α) Ἄρθρον 47 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπο-
 ρικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 48 αὐτόθι.

τῶν συμφερόντων τοῦ ναυλωτοῦ, νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο καὶ πρὸ τοῦ τέλους τοῦ διάπλου (α).

110. Ἐὰν ἀποβιώσαντος τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἀποβιώσῃ καὶ ὁ ναύκληρος, τότε εἰ μὲν εὐρίσκεται τις τῶν ἰδιοκτητῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτῶν ἐκλέγει τὸν διαδεχθῆσόμενον τὴν προσωρινὴν διεύθυνσιν, ἄλλως ὁ πρεσβύτερος τοῦ πληρώματος συγκαλεῖ αὐτὸ, καὶ γίνεται ἡ ἐκλογή τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ διὰ τῆς πλειονοψηφίας. Οἱ παῖδες δὲν προσλαμβάνονται εἰς τὴν ἐκλογὴν ταύτην. Εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίπτωσιν ὀφείλει ὁ προσωρινὸς διευθυντὴς νὰ προσορμισθῇ εἰς τὸν πλησιέστερον λιμένα εἴτε ἑλληνικόν, εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ἀλλ' εἰς τὸν ὁποῖον εὐρίσκεται ἑλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ καὶ νὰ γνωστοποιήσῃ τὸ συμβάν. Ἡ λιμενικὴ ἢ ἡ προξενικὴ ἀρχὴ πληροφορεῖται ἄνευ ἀναβολῆς ἂν ἐνηργήθησαν τὰ παρὰ τῶν ἀρθρῶν 46 καὶ 47 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος ὀριζόμενα (*Ὅρα ἐν ἀριθμοῖς 108 καὶ 109 τοῦ παρόντος), τοῦτέστιν ἂν ἡ ἐκλογή τοῦ προσωρινοῦ διευθυντοῦ ἐγένετο ταχτικῶς, καὶ ὅτι τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου ἢ τῶν ναυλωτῶν δὲν κινδυνευσιν ἕνεκα ταυτης, καὶ οὕτω σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον, καὶ εἰς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως τὴν προσωρινὴν ἀντικατάστασιν τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου μέχρι τοῦ τέλους τοῦ διάπλου, ἢ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸ μέρος ἐνθα

(α) Ἄρθρον 49 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

διαμένουσιν οἱ ἰδιοκτῆται αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ λιμενικὴ ἢ προξενικὴ ἀρχὴ παρατηρήσῃ κινδυνεύοντα τὰ συμφέροντα τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ τῶν ναυλωτῶν τοῦ πλοίου, δύνανται ἢ μὲν πρώτη συμπράττοντα ἔχουσα τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην εἰς ἔλλειψιν αὐτοῦ, ἢ δὲ προξενικὴ τῇ συνεργίᾳ δύο τοῦλάχιστον ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ἐλλήνων ἐμπόρων ν' ἀντικαταστήσῃ προσωρινὸν διευθυντὴν τοῦ πλοίου (α).

111. Ἀπαγορεύεται εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ ναυλώνη τὸ πλοῖον του εἰς ἐχθρὰν τοῦ ἐλληνικοῦ κράτους δύναμιν, ἢ νὰ φορτώνη στρατεύματα ἵππους, πολεμεφόδια, τροφὰς καὶ ἄλλας πολεμικὰς ὕλας, στρατιωτικὰς ἀποσκευὰς καὶ τὰ τοιαῦτα διὰ λογαριασμὸν αὐτῆς. Ὁ παραβάτης τιμωρεῖται κατὰ τὸ ἄρθρον 123 τοῦ ποινικοῦ νόμου (β).

112. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φωραθεὶς εἰσάγων εἰς τοὺς λιμένας τοῦ κράτους, ἢ ἐξάγων ἐν γνώσει εἶδη ἀπηγορευμένα, ἢ συνεργῶν εἰς λαθρεμπορίαν, ἐκτὸς τῶν παρὰ τοῦ νόμου ὠρισμένων ποινῶν εἰς ἃς ὑποβάλλεται, στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματός του, τὴν μὲν πρώτην φοράν δι' ἓν ἔτος, τὴν δὲ δευτέραν διὰ τρία ἔτη, καὶ τὴν τρίτην δι' ἑπτὰ (γ).

113. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης φθάνων εἰς λιμένα εἴτε ἐλληνικὸν εἴτε ξένης ἐπικρατείας, ὀφείλει νὰ προσέχῃ ἀκριβῶς εἰς τὴν διατήρησιν τῶν ὑγειογο-

(α) Ἄρθρον 50 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 52 αὐτόθι.

(γ) » 53 αὐτόθι.

μικῶν διατάξεων, καὶ πρὸ πάντων, νὰ μὴ συγχωρῆ εἰς κἀνένα τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου νὰ ἐκβαίνη εἰς τὴν ξηρὰν ἢ νὰ λαμβάνη κοινωνίαν μετὰ τίνος τῶν ἐπὶ τῆς ξηρᾶς, πρὶν ἢ μεταβῆ αὐτὸς πρῶτος εἰς τὸ ὑγειονομεῖον. Ἐξεταζόμενος δὲ ὑπὸ τῶν ὑγειονομικῶν ἀρχῶν, ὀφείλει νὰ ὁμολογῆ ὅλην τὴν ἀλήθειαν, καὶ νὰ παρουσιάσῃ εἰς αὐτὰς τὰς ὑγειονομικὰς πιστοποιήσεις, τὰς ὁποίας ἔλαβεν ἀπὸ τοὺς λιμένας τῆς ἀναχωρήσεως τῆς προσορμίσσεώς του. Εἰς ὅσα μέρη τῆς ἐπικρατείας δὲν ὑπάρχουσιν ὑγειονομικὰ καταστήματα, ὀφείλει νὰ ἐξομολογηταὶ ἐνώπιον τῶν λιμενικῶν ἀρχῶν, εἰς δὲ τὰ ξένα μέρη ὅπου δὲν ὑπάρχουσιν ὑγειονομικαὶ ἀρχαί, εἰς τὰ ἑλληνικὰ προξενεῖα. (α).

114. Ἄν ἡ διατήρησις τῆς κοινῆς ὑγείας ἀπαιτῆ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς ἀμέσου κοινωνίας τοῦ πλοίου μετὰ τὴν ξηρὰν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ ἐπαγρυπνῆ εἰς τοῦτο ἰδιαιτέρως, μὴ ἐπιτρέπων εἰς τινὰ τῶν ναυτῶν ἢ τῶν ἐπιβατῶν νὰ λαμβάνη ὅποιανδήποτε κοινωνίαν μετὰ τὴν ξηρὰν, ἢ μετὰ ἄλλα πλοῖα· πρὸς πλειοτέραν δὲ διάκρισιν ὀφείλει, νὰ ὑψῶνῃ ὡς σημεῖον ἐφ' ἐνός τῶν ἰσθῶν σημαίαν κιτρίνου χρώματος (β).

115. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὅστις ἐξελέγχεται ὅτι παρέβη εἴτε ἐν γνώσει, εἴτε ἐξ ἀμελείας τὰς ὑγειονομικὰς διατάξεις, ἢ ὅτι δὲν ὠμολόγησε τὴν ἀλήθειαν εἰς τὰς ὑγειονομικὰς ἀρχὰς, στερεῖται διὰ

(α) Ἄρθρον 54 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 55 αὐτόθι.

παντόςτου διπλώματόςτου, και υποβάλλεται συγχρόνως εις τας όριζομένας παρα του ποινικοϋ νόμου ποινάς(α).

116. Μετά την εκπλήρωσιν των διαλαμβανομένων εις τους προηγουμένους αριθμούς 113 και 114 του παρόντος, και μετά την εξασφάλισιν του πλοίου, πās πλοίαρχος ή κυβερνήτης όφείλειέντός 24 ώρων από της άφίξεώς του να παρουσιάζηται εις την λιμενικήν, ή αν εύρίσκεται εις ξένον λιμένα εις την προξενικήν αρχήν και α'. να εκθέτη τους λόγους της εις τον λιμένα εκείνον προσορμίσεώς του, εάν αύτη έγένητο κατά περιστασιν μόνον, και δέν θέλει διαρκέσει πλέον των 24 ώρων. Εάν δε διαμείνη εκ περιστάσεως προσωρμισμένος επέκεινα των 24 ώρων, να παρουσιάζη την άδειαν της αναχωρήσεως και το ναυτολόγιόν του· κατ' άμφοτέρας δε τας περιστάσεις όφείλει ν' άποκρίνεται άκριβώς εις όλας τας παρα της λιμενικής ή προξενικής αρχής άποτεινομένας εις αυτόν έρωτήσεις όμολογών όλην την αλήθειαν, και να υπογράφη την έξομολόγησίν του. β'. εάν ό λιμήν ήναι ό προς όν διευλύνετο και μέλλη να διαμείνη εις αυτόν μέχρι της άποπερατώσεως του σκοπού δι' όν κατέπλευσεν, όφείλει να εκθέτη λεπτομερώς ενώπιον της λιμενικής ή προξενικής αρχής 1', το όνομα, το επώνυμον και το μέρος της διαμονής του, 2'. το όνομα του πλοίου, την χωρητικότητα αυτού, και το είδος ή τα είδη του φορτίου. 3. το όνομα και το μέρος της διαμονής του ιδιοκτήτου, των φορτωτών και

(α) Άρθρον 56 του περι άστυνομίας της έλληνικής έμπορικης ναυτιλίας διατάγματος.

προσέτι τῶν ἀσφαλιστῶν, ἂν οἱ τελευταῖοι οὗτοι εἰσὶ γνωστοὶ εἰς αὐτόν. 4! τὸν λιμένα εἰς ὃν ἀνήκει τὸ πλοῖον καὶ τὸ μέρος εἰς ὃ ἐφορτώθη, 5! τὴν διεύθυνσιν τοῦ διάπλου μέχρι τῆς ἀφίξεως εἰς ὃν εὐρίσκεται λιμένα, τὰς διαφόρους τυχόν προσορμίσεις του εἰς ἄλλους λιμένας καὶ τὰ αἷτια αὐτῶν, 6! ὅλα τὰ κατὰ τὸν διάπλου ἐπιζήμια συμβάντα. 7! τὴν κατάστασιν τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου, τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφίμων καὶ τῶν εἰδῶν τῆς ἀποσκευεῦης, τὸ δηλωτικὸν τῆς ἀγορᾶς τῶν τροφῶν τὰς ὁποίας ἠναγκάσθη ν' ἀγοράσῃ καθὼς καὶ ποῦ ἐπώλησε τὸ φορτίον. 8! ὅ,τι ἀνεκάλυψεν ἢ ἀπῆντησε κατὰ τὸν πλοῦν, οἷον ὑφάλους ἀγνώστους, ναυαγίας, στόλους, πλοῖα πολεμικὰ ἢ ἐμπορικὰ, πειρατικὰ ἢ ὑποπτα, καὶ πᾶν ἄλλο λόγου ἄξιον ἀπάντημα ἢ ἄκουσμα. ("Ὅρα ὑπόδειγμα 5.) Τὴν ἐκθεσίν του ταύτην ὀφείλει νὰ ὑπογράψῃ καὶ νὰ διδῇ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν λαμβάνων ἀντίγραφον αὐτῆς ἐπιχυρωμένον· πρὸς ὑποστήριξιν δὲ τῆς ἐκθεσεῶς του πρέπει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν εἰρημένην λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν 1. ὅλα τὰ ἔγραφα τὰ ὁποῖα ὑποχρεοῦται νὰ ἔχῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου κατὰ τὰ ἐν ἀριθμῷ 90 τοῦ παρόντος λεχθέντα, 2. τὸ ναυλωτικὸν καὶ τὰς ἀποδείξεις τοῦ φορτίου, ἂν τὸ πλοῖον ἐναυλώθῃ ἢ ἐφορτώθῃ παρ' ἄλλων. 3. τὴν ἀπογραφὴν τῆς ἀποσκευεῦης, 4. τὰς ἰδιαιτέρας ἐκθέσεις πρακτικῶν, τὰς ὁποίας κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου καὶ τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος, ὀφείλει νὰ συντάσῃ εἰς διαφόρους περιστάσεις κινδύνου, ζημιῶν, δραπετεύσεως ναυτῶν, θανάτου ἀναγκαίων προβλέ-

φρων, δανείων κ λ π. Όλα τὰ ἀνωτέρω ἔγγραφα παρατηρηθέντα καὶ θεωρηθέντα, ἐπιστρέφονται εἰς τὸν πλοίαρχον πρὸ τῆς ἀποδημίας του (α).

117. Ὅσακις ἐλλιμενισμένου ὄντος τοῦ πλοίου συμβῶσιν ἔριδες μεταξύ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ὀφείλει οὗτος εἰάν μὲν εὐρίσκηται εἰς λιμένα ἐλληνικόν, νὰ διευθυνθῆ ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχήν, εἰάν δὲ εἰς ξένον, εἰς τὴν προξενικὴν, καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν σύμπραξιν τῆς εἰς τὴν κατάπαυσιν αὐτῶν (β).

118. Τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ ὀφείλει ὡσαύτως νὰ ἐνεργῆ α'. εἰς πᾶσαν περίστασιν ἔριδος ἢ συγκρούσεως μεταξύ τοῦ πληρώματος τοῦ ὁποίου διευθύνει πλοίου καὶ ἄλλου εἴτε ἐλληνικοῦ, εἴτε ἄλλοεθνοῦς, ἂν αἱ ἴδιαι αὐτοῦ προσπάθειαι δὲν ἀρκέσωσιν εἰς τὸ νὰ φέρωσι τὴν ἡσυχίαν. β'. εἰς πᾶσαν ἐνδεχομένην περιφρόνισιν ἢ ἐξύβρισιν τῆς σημαίας τοῦ πλοίου. γ' εἰς πᾶσαν ἔριδα μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ τῶν ναυλωτῶν, φορτωτῶν ἢ ἀγοραστῶν τοῦ φορτίου, διὰ νὰ συμβιβάσῃται ἡ ὑπόθεσις εἰ δυνατόν ἄνευ δικαστικῆς ἐπεμβάσεως (γ).

119. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀρνηθῆ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχήν τοῦ μέρους ὅπου εἶναι προσωρμισμένος τὴν ἐπίσκεψιν

(α) Ἄρθρον 57 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 58 αὐτόθι.

(γ) » 59 αὐτόθι.

τοῦ πλοίου, καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν καὶ ἐξομολόγησιν τοῦ πληρώματος, ὡσάκις τοῦτο κριθῆ ἀναγκαῖον καὶ ζητηθῆ παρ' αὐτῆς. Ὁ παραβαίνων τὴν διάταξιν ταύτην θεωρεῖται ὡς ἔνοχος κατὰ τῆς ὀφειλομένης εἰς τὰς ἀρχὰς εὐπειθείας, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου, (α) καὶ στερεῖται τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως ἀπὸ 3 ἕως 5 ἔτη (β).

120. Δὲν ἐπιτρέπεται ὡσαύτως εἰς πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, ν' ἀποβάλῃ ἓνα ἢ πλειοτέρους ναύτας τοῦ πληρώματος πρὸ τῆς ἐκπνεύσεως τῆς μετ' αὐτῶν συμβάσεως, ἐκτὸς ἂν τοῦτο γίνῃ διὰ συγκαταθέσεως τῶν ἀποβαλλομένων, ἢ ἐὰν ἀπαιτῆται ἡ ἀποβολὴ διὰ λόγους ἀσφαλείας τοῦ πλοίου, τοῦ φορτίου ἢ τῶν ἐπιβατῶν· ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς δύο ταύτας περιστάσεις ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ τὸν ναύτην εἰς τὴν λιμένικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, διὰ νὰ ἐξετάσῃ αὐτὴ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς καὶ νὰ γίνῃ ἡ σημείωσις αὐτῶν εἰς τὸ ναυτολόγιον. Διὰ πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου ἢ ναυτῶν, μὴ γενομένην διὰ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίου ἀρχῆς, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑποβάλλεται παρὰ τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ὡς πρὸς ἕκαστον τῶν ἀποβληθέντων, ὑπόκειται καὶ εἰς πρόστιμον 20 μέχρι 200 δραχμῶν (γ).

(α) Ἄρθρον 164 τοῦ ποινικοῦ νόμου

(β) " 60 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(γ) " 64 αὐτοῦ.

121. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένον λιμένα ὅπου ὑπάρχει ἐλληνικὴ προξενικὴ ἀρχὴ καὶ μέλλων νὰ ναυλώσῃ τὸ πλοῖον του, εἴτε διὰ νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα, εἴτε διὰ νὰ διευθυνθῇ εἰς ξένης ἐπικρατείας λιμένα, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῇ τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ νὰ καταστρώνη εἰς τὸ γραφεῖον αὐτῆς ἢ νὰ παρουσιάσῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τὸ ναυλωτικόν του. Πρέπει δὲ πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, νὰ καθυποβάλλῃ εἰς ἐπιθεώρησιν τῆς ἰδίας καὶ τὰ δηλωτικὰ τοῦ φορτίου καὶ νὰ λαμβάνῃ τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, θεωρουμένην κατὰ τάξιν καὶ φέρουσαν τὴν δῆλωσιν τῆς καταστάσεως τῆς ὑγείας τοῦ τόπου (α).

122. Ἀπαγορεύεται αὐστηρῶς εἰς πάντα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ πωλήσῃ τὸ ὁποῖον διευθύνει πλοῖον, ἐντὸς μὲν τῆς ἐπικρατείας, ἄνευ τῆς εἰδήσεως καὶ τῆς συμπράξεως τῆς ἀρμοδίου λιμενικῆς ἀρχῆς, ἐκτὸς δὲ, τῆς προξενικῆς, εἰς τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ παραδώσῃ ὅλα τὰ ἔγγραφα τοῦ πλοίου του λαμβάνων ἀπόδειξιν. Διὰ τὴν παράβασιν τῆς ἀνωτέρω διατάξεως, παρὰ τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐναντίον αὐτοῦ ἀγωγῆς τῶν ἐνδιαφερομένων, στερεῖται διὰ παντὸς τοῦ διπλώματος τῆς πλοιαρχίας ἢ κυβερνήσεως (β).

123. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πληρώνη εἰς τὸ γραφεῖον τῆς προξενικῆς ἀρχῆς τὰ κανονισμένα δικαιώματα, κατὰ τὴν ἐπίσημον διατί-

(α) Ἄρθρον 62 τοῦ περι ἀτυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 63 αὐτόθι.

ρησιν, καὶ νὰ λαμβάνη ἀποδεικτικὸν τῆς πληρωμῆς ὑπογεγραμμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ τὸν ἐπίτροπον αὐτοῦ, τὸ ὁποῖον ὀφείλει νὰ παραδίδῃ εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμενικὴν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν του εἰς τὴν Ἑλλάδα. Ἄν δὲ δὲν ἀποδείξῃ τὴν πληρωμὴν διὰ τῆς ἐμφανίσεως τοιοῦτου ἀποδεικτικοῦ, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον δεκαπλάσιον τῶν ὅσα ὀφείλει νὰ πληρώσῃ (α).

124. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης εὐρισκόμενος εἰς ξένην ἐπικράτειαν καὶ ἐπιστρέφων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὀφείλει ἐπὶ τῇ προσκλήσει τῆς προξενικῆς ἀρχῆς, νὰ δεχθῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου του ναύτας Ἕλληνας εὐρισκομένους ἐκεῖ ἐξ αἰτίας ναυαγίας, ἀσθενείας ἢ ἄλλης περιπτώσεως, λαμβάνων διὰ τὴν δαπάνην τῆς τροφῆς τὴν ὁποίαν ὀφείλει νὰ χορηγῇ εἰς αὐτοὺς ἀνά 50 λεπτὰ δι' ἕκαστον ἄτομον τὴν ἡμέραν. Ἄλλ' ἐὰν τὸ πλήρωμά του δὲν ᾖ πλῆρες, καὶ ἀπαιτῆται νὰ προσλάβῃ καὶ ἄλλους ναύτας, τότε θέλει τὸ συμπληροῦν ἐκ τῶν ἀνωτέρω κατ' ἰδίαν ἐκλογὴν, χωρὶς ὅμως νὰ ἔχη δικαίωμα εἰς τὴν ἀπαίτησιν τῆς ἐκ λεπτῶν 50 ἀποζημιώσεως, εἰ μὴ μόνον διὰ τοὺς ὑπεραρίθμους (β).

125. Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον εὐρισκόμενον κατὰ τὸν πλοῦν του πλησίον πολεμικοῦ πλοίου, εἴτε τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, εἴτε ξένης δυνάμεως, ὀφείλει καὶ πρὶν φθάσῃ ἐντὸς βολῆς κανονίου νὰ ὑψόνῃ τὴν σημαίαν του (γ). Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ

(α) Ἄρθρον 64 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 65 αὐτόθι.

(γ) " 95 αὐτόθι.

ὅταν πλησιάσῃ πλοῖον ἑλληνικὸν πολεμικὸν εἰς τὸν λιμένα ὅπου εἶναι προσωρισμένον (α).

126. Τὰ ἐμπορικὰ ἑλληνικὰ πλοῖα κατὰ τὴν Θαλασσοπλοῖαν ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσιν εἰς πρώτην πρόσκλησιν τῶν πολεμικῶν εἴτε ἑλληνικῶν, εἴτε πάσης φίλης δυνάμεως γενομένην διὰ σάλπιγγος ἢ τουφεκισμοῦ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται εἰς μικρὰν ἀπόστασιν, ἢ διὰ καπνισμοῦ ἢ κρότου κανονίου ἂν εὐρίσκηται εἰς μακροτέραν, καὶ νὰ πλησιάζωσιν εἰς αὐτά· πλησίον δὲ ὄντα, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου, εἴτε ἐρωτώμενος, εἴτε προσκαλούμενος ἐπὶ τοῦ πολεμικοῦ πλοίου ὀφείλει νὰ ὁμολογῇ τὴν ἀλήθειαν καὶ νὰ ὑπακούῃ (β).

127. Καὶ χωρὶς νὰ προσκληθῇ ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης παντὸς ἐμπορικοῦ πλοίου ἑλληνικοῦ, διακρίνων μακρόθεν πλοῖον τοῦ ἑλληνικοῦ στόλου, καὶ γνωρίζων εἰδήσεις ἢ συμβάντα ἄξια λόγου, πρὸ πάντων δὲ ἂν ἀπήντησε πλοῖον ἢ πλοῖα ἐχθρικά, καταδρομικά (κουρσάρικα) ἢ πειρατικά, ὀφείλει νὰ πλησιάσῃ εἰς αὐτὰ καὶ νὰ εἰδοποιῇ τὸν πλοίαρχον (γ). Τὸ αὐτὸ ὀφείλει νὰ πράττῃ καὶ πρὸς πᾶν πολεμικὸν πλοῖον φίλης δυνάμεως, ἂν τυχὸν ἀπήντησε κατὰ τὸν πλοῦν τοῦ πειρατάς, ἢ ἔμαθε τί περὶ πειρατικοῦ πλοίου (δ).

(α) Ἄρθρον 96 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 97 αὐτόθι.

(γ) " 98 αὐτόθι.

(δ) " 99 αὐτόθι.

Διὰ τὴν παράβασιν τῶν ἀνωτέρω ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης, καὶ ἂν δὲν ὑπάρχῃ ἄλλη αἰτία ἀγωγῆς κατ' αὐτοῦ, ἐπὶ λόγῳ συνεννόησεως αὐτοῦ μετὰ τῶν πειρατῶν, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν (α).

128. Πᾶν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ὀφείλει νὰ δίδῃ πᾶσαν δυνατὴν βοήθειαν εἰς ἄλλο πλοῖον ὁποιοῦν-δήποτε κινδυνεῦον εἴτε κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν, εἴτε ἐντὸς τοῦ λιμένος. Ἐὰν δὲ ὡς ἐκ τῆς χορηγηθείσης βοηθείας προκύψωσιν εἰς τὸ πλοῖον του ζημίαι ἢ δαπάναι, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης τοῦ βοηθήσαντος πλοίου δικαιούται εἰς ἀποζημίωσιν (β). ἀπαραλλάκτως ὀφείλει νὰ συντρέχῃ μὲ πάντα τρόπον καὶ εἰς τὴν διάσωσιν ἀνθρώπων κινδυνευόντων νὰ πνιγῶσιν (γ).

129. Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν εἰς τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν διαλαμβανομένων, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων δικαστηρίων· καὶ ἂν ἀποδειχθῇ ἐξ ἀμελείας αἰτιος ἢ τῆς ναυαγίας τοῦ πλοίου, ἢ τῆς ἀπωλείας ἀνθρώπων τοὺς ὁποίους ἠδύνατο νὰ σώσῃ, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ποινικοῦ νόμου (δ).

130. Ἐὰν ἐμπορικὸν ἑλληνικὸν πλοῖον ἀπαντήσῃ ἢ ἀνακαλύψῃ πλοῖον πειρατικόν, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνή-

(α) Ἄρθρον 100 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(δ) " 101 αὐτόθι.

(γ) " 102 αὐτόθι.

(β) " 103 αὐτόθι.

της ὀφείλει νὰ συγκαλέσῃ ἀμέσως εἰς συμβούλιον τὸν ναύκληρον καὶ τοὺς ὑπὲρ τὰ 25 ἔτη ἔχοντας ναύτας τοῦ πληρώματος, καθὼς καὶ τοὺς παρόντας ἰδιοκτῆτας τοῦ πλοίου καὶ τοὺς συμμετόχους τοῦ φορτίου, καὶ νὰ συσχεφθῇ μετ' αὐτῶν περὶ τῶν μέσων τῆς ἀντιστάσεως. Ἄν, κατὰ τὴν γνώμην τῆς πλειονοψηφίας, ἡ δύναμις τοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου ᾖ ἀνωτέρα τῆς τοῦ πειρατικοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐξακολουθῶν τὸν πλοῦν, ὀφείλει νὰ ᾖ προσεκτικὸς καὶ ἔτοιμος κατὰ πάντα εἰς ἀντίκρουσιν τῆς ἐπιθέσεως· ἂν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ δύναμις τοῦ πειρατικοῦ πλοίου γνωρισθῇ ἀνωτέρα τῆς τοῦ ἐμπορικοῦ, ὄχι μόνον ὀφείλει νὰ σπεύσῃ ν' ἀπομακρυνθῇ διὰ παντὸς τρόπου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸν πλοῦν νὰ δώσῃ εἶδησιν εἰς πᾶν πλοῖον, τὸ ὁποῖον ἤθελεν ἀπαντήσῃ, καὶ προσορμιζόμενος εἰς πρῶτον λιμένα ἢ ἄλλο μέρος νὰ εἰδοποιήσῃ ἀμέσως τὰς ἀρχάς. Εἰς ἀμφοτέρας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις γίνεται λεπτομερῆς ἐκθεσις πρακτικῶν (Ὅρα ὑπόδειγμα 6), καὶ μνεία αὐτῶν εἰς τὸ ἡμερολόγιον. Διὰ πᾶσαν δὲ παράβασιν τῶν ἀνωτέρω, ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐνάγεται ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων, καὶ εἰ μὲν ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐξ ἀμελείας, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον 50 μέχρι 200 δραχμῶν, ἐν δὲ ὑποτροπῇ στερεῖται καὶ τοῦ διπλώματος του· ἂν δὲ ἀποδειχθῇ παραβάτης ἐκ προθέσεως καὶ διὰ προϋπάρχουσιν συνεννόησιν μετὰ τῶν πειραρατῶν, τιμωρεῖται κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ ποινικοῦ νόμου (α).

(α) Ἄρθρον 103 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

131. Όταν δύο πλοῖα συναντηθῶσιν ἐρχόμενα ἀπεναντίας, καὶ ἀμφιβάλωσι ποῖον τῶν δύο θέλει διαβῆ πρὸς τὸν ἄνεμον, τότε πλέει ἕκαστον αὐτῶν πρὸς δεξιά. Θί παραβάται πλοίαρχοι ἢ κυβερνήται καθυποβάλλονται εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν ζημιῶν, αἵτινες ἤθελον ἐπισυμβῆ ἐκ τούτου εἰς τὸ συγχρυσθὲν πλοῖον (α).

132. Πᾶν ἐμπορικὸν ἐλληνικὸν πλοῖον ὑπόκειται εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν πολεμικῶν τοῦ ἐλληνικοῦ ναυτικοῦ, καὶ ὀφείλει νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὸν διευθυντὴν αὐτοῦ ὅλα τὰ ἐγγραφα ἅτινα ἀναφέρονται ἐν ἀριθμῷ 90 τοῦ παρόντος ἂν ζητηθῶσι παρ' αὐτοῦ (β).

133. Όταν τὰ ἐλληνικὰ ἐμπορικὰ πλοῖα διαπλέωσι πλησίον ἐλληνικοῦ πολεμικοῦ, διαβαίνουσιν ἀπὸ τὴν πρῦμνην αὐτοῦ καὶ πρὸς τὴν ὑπήνεμον (σοτοβέντο), ὑψόνοусι δὲ καὶ τὰ διακριτικὰ τῶν σημεῖα, καὶ χαιρετῶσι μὲ τὴν σημαίαν των (γ).

134. Κάνεν τῶν ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων, ἐκτὸς τῶν ἐχόντων ἄδειαν ταχυπλόων, δὲν δύναται νὰ φέρῃ ἐπισείοντα (φλάμπουρον) (δ).

135. Καθῆκον τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου εἶναι, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 94 τοῦ παρόντος, νὰ μεταβῆ εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του ὅσον ἔνεσι ταχύ-

(α) Ἄρθρον 105 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 106 αὐτόθι.

(γ) » 1 τῆς προσθήκης τοῦ αὐτοῦ διατάγματος.

(δ) » 2 αὐτόθι.

τερον· όταν δ' επιχειρήτη ἀμφοτερόπλου (ταξείδιον πηγαίμου καὶ ἐπιστροφῆς), ὀφείλει ν' ἀποπλεύσῃ τὴν ἐκ τῶν ῥητῶν ἢ ὑπονοουμένων ὁδηγιῶν τῶν ἐντολέων του προσδιωρισμένην ἐποχὴν, καὶ πρὸ τῆς ἐπανελεύσεώς του νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς περὶ ἐπισκέψεως τοῦ πλοίου του διατυπώσεις, καὶ ἄλλας ὁμοίας μ' ὅσας ἐπιβάλλονται αὐτῶ ἐν καιρῶ τοῦ ἀπόπλου. Ὅφείλει προσέτι ν' ἀκολουθῇ τὸν εὐθὺν δρόμον, καὶ ἂν ἀκολουθήσῃ ψευδῆ, τυτέστιν ἂν ἀκολουθήσῃ ἄλλον παρὰ τὸν συνήθη, εἰς ἄνευ ἀνάγκης καταπλεύσῃ εἰς λιμένα ἢ ὄρμον, ἔσω καὶ ἐθνικόν, κατὰ δικαιότερον δὲ λόγον, ἂν προσορμισθῇ εἰς ὄχθην ξένην, ὑπόκειται εἰς πᾶσαν ἀποζημίωσιν καὶ προσέτι τιμωρεῖται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον· παρεκτὸς ἂν ἦναι συγκεχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ προσορμισθῇ εἰς τοιοῦτον λιμένα· ἀλλὰ καὶ τότε ὀφείλει νὰ μὴ διαμείνῃ εἰς τόπον ὅπου ἤθελον εἶσθαι ἐκτεθειμένος εἰς πανώλην ἢ ἄλλον κίνδυνον ὅποιονδῆπατε. Ἡ ἀνάγκη ὅμως ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει εἶναι ἱκανὴ ὑπὲρ αὐτοῦ ὑπεράσπισις. Τυτέστιν ἂν σφοδρὸς ἄνεμος, φόβος ἐχθροῦ, ἀνάγκη ἐπισκευῆς τοῦ πλοίου κ λ π. ἀπαιτῶσι τὴν προσόρμισίν του εἰς τινὰ διάμεσον λιμένα, ὀφείλει ἐντὸς βραχυτάτου, κατὰ τὰς περιστάσεις, καιροῦ νὰ γνωστοποιήσῃ εἰς τὸν πρόεδρον τῶν ἐμποροδικῶν τοῦ τόπου τὰς αἰτίας τῆς ἐκεῖ προσορμίσεώς του ("Ὅρα ὑπόδειγμα 7), ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει ἐμποροδικεῖον, εἰς τὸν εἰρηνοδίκην ἂν ὁ τόπος οὗτος ἀνεῖκῃ εἰς τὴν ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν· ἂν δὲ προσορμισθῇ εἰς ξένον λιμένα, ἢ γνωστοποιήσις γίνεται εἰς τὸν ἑλληνικὸν πρόξενον, ἢ ἐν ἑλλείψει τοιοῦτου εἰς τὴν τοπικὴν ἀρ-

χὴν ὀφείλει ὁμῶς νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν τοῦ ἅμα δυνηθῆ (α).

136. Ὅστις ἠθελεν ἀνακαλύψει εἰς τὸ πέλαγος ἢ ἐν τῷ μυχῷ τῆς θαλάσσης καὶ διασῶσει πλοῖον ναυαγῆμένον ἢ ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματος, εἴτε λείψανα αὐτοῦ ἢ τοῦ φορτίου του, ὀφείλει νὰ τὰ διατηρήσῃ ἐντὸς δὲ 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς εὐοδοσεως του, νὰ κάμῃ τὴν περὶ τούτου δήλωσιν εἰς τὸ λιμεναρχεῖον τοῦ τόπου τῆς προσορμίσεως του, καὶ νὰ τὰ παραδώσῃ εἰς αὐτὸ ἀσφαλῶς ἐπὶ τακτικῇ ἐκθέσει, ἄλλως θεωρεῖται ὡς ἐνοχος ὑπεξαιρέσεως (β).

137. Τὰ αὐτὰ πράττονται καὶ ὅταν τις εὔρη εἰς ὄχθην ναυάγια μεμονωμένα καὶ ἐρριμένα ὑπὸ τῶν κυμάτων, ἢ ἐνδύματα ἢ ἄλλα πράγματα ἐπὶ ἀνθρωπίνων πτωμάτων. Ἡ δήλωσις καὶ παράδοσις αὐτῶν γίνεται τότε εἰς τὸ πλησιέστερον λιμεναρχεῖον, ἢ δε προθεσμία τῶν 24 ὥρῶν ἀρχεται ἀπὸ τῆς εὐρέσεως, λογιζομένης καὶ τῆς τοῦ ἀποστήματος προθεσμίας (γ).

138. Ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐν ἀριθμῷ 136 τοῦ παρόντος ἀναφερομένων περιστατικῶν, τὸ ἥμισυ τοῦ καθαρῶ ἐκπλεισιηριάσματος, ἐν δὲ τῇ περιπτώσει τῶν ἐν ἀριθμῷ 137 τὰ δύο δέκατα δίδονται ὡς δικαίωμα σώστρων καὶ εὐρέτρων εἰς τὸν ναυαγαιρέτην, ἀνευ οὐδεμιᾶς ἄλλης πληρωμῆς ἐφ' ὅποιωδῆποτε λόγῳ.

(α) Ἄρθρον 245 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 35 τοῦ περὶ ναυαγίας καὶ ναυαγαιρέσεως νόμου.

(γ) " 36. αὐτόθι.

ἂν δὲ πολλοὶ συνέπρεξαν εἰς τὴν εὕρεσιν καὶ διάσωσιν αὐτῶν, διανεμόνται μεταξύ αὐτῶν ἀναλόγως (α).

139. Ἡ ἀκαταμάχητος δύναμις, ἥτις ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, τροποποιεῖ τινὰς τῶν τοῦ πλοίαρχου ὑποχρεώσεων, δύναται νὰ ἦναι εἰς τινὰς περιστάσεις τοιαύτη, ὥστε ν' ἀναγκάσῃ αὐτὸν νὰ παραιτηθῇ τοῦ πλοῦ, ὡς παραδείγματος χάριν ἡ κράτησις κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας, ἡ ἄλωσις, ἡ ἀπώλεια τοῦ πλοίου ἢ ἡ ἀνικανότης αὐτοῦ πρὸς πλοῦν.

140. Κράτησις κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως ἢ κωλοσοπλοία (ἀμπάργον) συμβαίνει, ὅταν ὁ ἡγεμὼν ἐν καιρῷ πολέμου δὲν ἐπιτρέπη, ὑπὲρ τοῦ δημοσίου συμφέροντος, ν' ἀποπλέωσιν ἐκ τῶν λιμένων τῆς ἐπικρατείας τοῦ πλοῖα ἀνήκοντα εἴτε εἰς τοὺς ὑπηκόους αὐτοῦ, εἴτε καὶ εἰς ξένους, ἐπὶ σκοπῷ νὰ ἐμποδίσῃ συγκοινωνίαν μετὰ τῶν ἐχθρῶν του, ἢ νὰ τὰ μεταχειρισθῇ εἰς ὑπηρεσίαν του. Τὸ μέτρον τοῦτο δὲν θεωρεῖται ἐχθροπραξία, καὶ ἐπομένως δὲν πρέπει νὰ συγχέηται μετὰ τὸ μέτρον, δι' οὗ ὁ ἡγεμὼν κηρύττων πόλεμον εἰς ἄλλον ἡγεμόνα, κατακρατεῖ τὰ εἰς τοὺς ὑπηκόους τοῦ ἐχθροῦ του ἀνήκοντα πλοῖα, ὅπερ ἰσοδυναμεῖ μετὰ ἄλωσιν, ὡς θέλομεν πραγματευθῆ ἐπομένως. Οἱ πλοίαρχοι δὲ τῶν ὁποίων τὰ πλοῖα κρατοῦνται κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνος, ὀφείλουσι νὰ ἐνεργῶσι πᾶν τὸ συντείνον πρὸς ἀπελευθέρωσίν των, καὶ νὰ λαμβάνωσι τὸν μισθὸν

(α) Ἄρθρον 40 τοῦ περὶ ναυαγίας καὶ ναυαγιαρίσεως νόμου.

τῶν πλοίων των, δι' ὄλον τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐκρατη-
θησαν ἢ ἐνησχολήθησαν (α).

141. Ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας συμβαίνει, ὅταν κυ-
βέρνησις τις ἀπαγορεύῃ εἰς τοὺς ὑπηκόους τῆς νὰ κα-
ταπλέωσιν εἰς τινὰς ὠρισμένους λιμένας, ἢ ὅταν δὲν
ἐπιτρέπη τὴν εἰς τοὺς λιμένας τῆς ἐπικρατείας τῆς
εἴσοδον πλοίων ἀνηκόντων εἰς ὑπηκόους ἄλλης δυνά-
μεως. Ἡ ἐμπορία ἀπαγορεύεται ἐν περιπτώσει πολέ-
μου, πανώλους ἢ ἄλλης λοιμώδους νόσου καὶ ἐπανα-
στάσεως κατὰ τῆς νομίμου ἐξουσίας. Ἀληθῶς τὰ
πλοῖα ἐκάστου τῶν πολεμίων ἐθνῶν εἰσὶν ἐκτεθειμένα
εἴτε εἰς τὸ νὰ συλληφθῶσιν ὑπὸ τῶν ἐχθρικῶν, εἴτε εἰς
λοιμώδεις νόσους, εἴτε εἰς τὰς αὐθαιρέτους τῶν ἐπα-
ναστατῶν πράξεις, εἴτε τέλος εἰς τὸ νὰ ἐνοχοποιήσωσι
τὸ ἔθνος των ἀναγνωρίζοντα τὴν ἄρπαγα ἐξουσίαν.

142. Ἐὰν ἐν καιρῷ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας
εὐρίσκηται ὁ πλοίαρχος εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου,
δὲν ἦναι δὲ παρῶν ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ἐφοπλιστῆς ἢ ἀντι-
πρόσωπος αὐτοῦ δύναται νὰ διακόψῃ τὸν πλοῦν. Ἐὰν
δὲ ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει παρῶν εὐρίσκόμενος ὁ ἰδιο-
κτῆτης ἢ ἐφοπλιστῆς ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ διατάτῃ
τὸν πλοίαρχον ν' ἀποπλεύσῃ, δύναται οὗτος κατ' αὐ-
στηρὸν δίκαιον ν' ἀποποιηθῇ τὸν ἀπόπλου, διότι ἀνα-
δεχθεὶς τὴν τῆς πλοιαρχίας ὑποχρέωσιν, δὲν ἐνόησε
νὰ διακινδυνεύσῃ τὴν ζωὴν ἢ τὴν ἐλευθερίαν του, οὔτε
νὰ ἐκτεθῇ εἰς ἀπροσδοκίτους κινδύνους. Ἡ ἀρμοδία
ἀρχὴ ἐκτιμᾷ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τοὺς τῆς ἀποποι-
ήσεως αὐτοῦ λόγους.

(α) * Ἄρθρον 300 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

143. Ἐὰν αἱ αἰτίαι τῆς ἀπαγορεύσεως προέλθωσι διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς διάκρισις· τούτέστιν ἐὰν ὁ λιμὴν τοῦ προσδιορισμοῦ ᾖ ναὶ ἀποκλεισμένος, ὁ πλοίαρχος δὲν ὑποχρεοῦται νὰ διευθυνθῆ ἐκεῖ, διότι κατὰ τὸ κοινὸν ἐν Εὐρώπῃ δίκαιον, πᾶν πλοῖον διευθυνόμενον εἰς λιμένα ἀποκλεισμένον ἀλίσκεται ὑπὸ τοῦ ἔθνους τοῦ διακηρύξαντος τὸν ἀποκλεισμόν· ὥστε ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, μὴ ὑπαρχουσῶν ὀδηγητῶν, πρέπει νὰ διευθύνηται ὁ πλοίαρχος πρὸς τὸν πλησιέστερον καὶ μὴ ἀποκλεισμένον λιμένα τοῦ αὐτοῦ ἔθνους (α). Ἐντεῦθεν ἔπεται φυσικῶς τῷ λόγῳ, ὅτι ἂν δι' ἀποκλεισμοῦ πραγματικοῦ, καὶ κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ δικαίου διακεκηρυγμένου πολέμου, συμβῆ ἀπαγορεύσεις ἐμπορίας εἰς ὀλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν τοῦ ἔθνους εἰς τὸ ὅποιον ἀνήκει ὁ τόπος τοῦ προσδιορισμοῦ, ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τοῦ ἀπόπλου.

144. Πλοῖον δύναται νὰ καταδιωχθῆ ὑπὸ ἐχθρῶν ἐπὶ σκοπῶ τοῦ νὰ τὸ λαφυραγωγήσωσιν ἢ νὰ τὸ κυριεύσωσι καὶ νὰ αἰχμαλωτίσωσι τὸ πλήρωμα αὐτοῦ. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὅποιονδῆποτε ἤθελεν εἶσθαι τὸ θάρρος τοῦ πλοίαρχου, ἀξιοκατάκριτος πράξις ἐνώπιον τῆς ἠθικῆς θεωρεῖται, ἂν ἐκθέσῃ μᾶλλον εἰς κίνδυνον ἀπωλείας τὸ πλοῖον καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ εὐρισκόμενα πρόσωπα, παρά ἂν παραδοθῆ εἰς τοὺς ἐχθρούς. Ἐὰν ὅμως δύναται νὰ σωθῆ ρίπτων εἰς τὴν ξηρὰν τὸ πλοῖον καὶ καίων αὐτὸ διὰ νὰ μὴν ὠφεληθῆ ὁ ἐχθρὸς, ἢ πράξις τοῦ αὐτοῦ δὲν θεωρεῖται ἀξιοκατάκριτος. Ἐκ μόνων

(α) Ἄρθρον 279 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

τῶν περιστάσεων δύναται τις νὰ κρίνη ἐὰν τὸ τελευταῖον τοῦτο μέτρον ἔπρεπε νὰ προτιμηθῇ τοῦ τῆς εἰς τὸν ἐχθρὸν παραδόσεως, ὅτε ἤθελεν ὑπάρχει ἐλπίς ἐξαγοράσεως τοῦ πλοίου, ἢ ἐκ νέου συλλήψεως αὐτοῦ ἀπὸ ἄλλον ἐθνικὸν πλοῖον, ὅπερ ὀνομάζεται ἀνάκτησις. Ἐν περιπτώσει ὁμοως ἀλώσεως, ὁ πλοίαρχος ὡς ἀντιπρόσωπος τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐφοπλιστοῦ καὶ τῶν ναυλωτῶν, ὑποχρεοῦται νὰ πράξῃ ὑπὲρ αὐτῶν, πᾶν ὅ,τι ἤθελον πράξει οὗτοι. Ὅθεν ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ πᾶν τὸ ἐφικτὸν πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου. Ἀδύνατον καθίσταται νὰ τεθῶσιν ἀκριβεῖς κανόνες τοιαύτας περιστάσεις προβλέποντες, ἀρκεῖ μόνον νὰ εἴπη τις, ὅτι ὁ πλοίαρχος ὑπομίσθιος ὢν, καὶ ὡς ἐκ τούτου ὑπόλογος δι' ὅλα τὰ σφάλματά του καὶ αὐτὰ προσέτι τὰ ἐλαφρύτερα, δέν δύναται νὰ παραλείψῃ μηδὲν πρέπον καὶ ὠφέλιμον (α). Ἐὰν ὁμοως δέν δύναται νὰ ἐλπίσῃ τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου του, δικαιοῦται τότε νὰ προσπαθῆσῃ τὴν ἐξαγοράσιν αὐτῶν.

145. Ἡ ἐξαγοράσις γίνεται διὰ μετρητῶν χρημάτων ἢ συναλλαγματικῶν παρὰ τοῦ πλοίαρχου ἐπὶ τοῦ ἐντολέως του, καὶ ὑπὲρ τοῦ συλλαβόντος τὸ πλοῖον. Συνήθως συντάσσεται ἔγγραφον εἰς διπλᾶ πρωτότυπα διαλαμβάνον τοὺς συμφωνηθέντας ὅρους, τὸ ὁποῖον εἰς τινὰς περιστάσεις καθίσταται φρουρὸς ἐναντίον ἄλλων καταδρομῶν τοῦ αὐτοῦ ἔθνους. Τὸ ἔγγραφον τοῦτο ὀνομάζεται ἔγγραφον λύτρου. Ἐνίοτε δὲ συμ-

(α) Ἄρθρον 221 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

βαίνει να δίδεται εἰς τῶν ἀξιοματικῶν τοῦ συλληφθέντος πλοίου ὡς ἐνέχυρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς τῶν συμφωνηθέντων λύτρων.

146. Ἡ βιαία τῶν ὑδάτων ταραχή, ἡ σφοδρὰ τῶν ἀνέμων κίνησις, ἡ καταιγὶς καὶ ὁ κεραυνὸς ἀφανίζουσιν ἢ συντρίβουσι τὸ πλοῖον, ὥστε δὲν ὑφίσταται πλέον ἄλλο τι εἰμὴ συντρίμματα, ὅπερ λέγεται ναυαγία. Τὸ πλοῖον ρίπτεται ἐνίοτε εἰς ῥηχὰ, ὅπερ λέγεται κάθισμα, ἢ προσκρούει εἰς ἀκτὴν ἢ εἰς βράχους, ὅπερ λέγεται ῥήξις, ἐκ συμβεβηκότος ὁποιοῦδήποτε βυθίζεται εἰς τὴν θάλασσαν, ὅπερ λέγεται καταβύθισις. Εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις, καὶ εἰς πάντα ἄλλον ὁποιοῦδήποτε κίνδυνον, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν πλοίαρχον νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖον του, ἄνευ τῆς γνώμης τῶν ἀξιοματικῶν καὶ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἀλλὰ καὶ τότε χρεωστεῖ νὰ ἐξέλθῃ τελευταίας, ἀφοῦ ἐνεργήσῃ ὅ,τι ὑπαγορεύει ἡ φρόνησις καὶ ἡ ἀνδρεία πρὸς σωτηρίαν τοῦ πληρώματος καὶ φορτίου, καὶ πρὸς διάσωσιν εἰ δυνατόν μεθ' ἑαυτοῦ τῶν χρημάτων, καὶ ὄσων ἐκ τῶν πολυτίμων ἐμπορευμάτων ἤθελε δυνηθῆ, τῶν ἀποδημητηρίων, τῶν διαβατηρίων, τῶν φορτωτικῶν καὶ ἄλλων ἐγγράφων ἐπὶ ποινῇ προσωπικῆς αὐτοῦ εὐθύνης. Ἀπαλλάττεται ὁμως αὐτῆς, ἂν ἀπολεσῶσιν ὕστερον ἐκ τυχαίου συμβάντος τὰ οὕτω σωθέντα τοῦ πλοίου πράγματα (α).

147. εἰς ὅλας ταύτας τὰς περιστάσεις ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ κάμῃ ὅσον τάχιστα τὴν ἐν ἀριθμῷ 135

(α) Ἄρθρον 241 τοῦ ἐμπορικῆς νόμου.

τοῦ παρόντος μνημονευομένην ἔχθουσι, καὶ ν' ἀσχο-
ληθῆ πρὸς διάσωσιν τῶν λειψάνων τοῦ πλοίου καὶ τοῦ
φορτίου, ὅπερ λέγεται ναυαγιαίρεσις (α). Αἱ ἐπιτόπιοι
ἀρχαὶ ὀφείλουσι νὰ τὸν συνδράμωσι εἰς τοῦτο, καὶ ἐν
ἐλλείψει τοῦ πλοίαρχου νὰ ἐνεργῶσι αὐτεπαγγέλτως,
κατὰ τὸ ἄρθρον I καὶ ἐπόμενα τοῦ περὶ ναυαγίας καὶ
ναυαγιαίρεσεως νόμου τῆς 29 ὀκτωβρίου 1856, καὶ
ἐὰν γίνῃ χρεία πληρωμῆς τῆς δὲ τὴν ἐργασίαν ταύτην
δαπάνης, ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ δανεισθῆ καὶ νὰ ὑ-
πεγγυάσῃ ὑπὲρ τοῦ δανείου τὰ διασωθέντα πράγματα
καὶ λείψανα.

148. Ὅταν ἐκ δυστυχημάτων φθαρῆ ἐντελῶς τὸ
πλοῖον, ἢ ὅταν οὐσιώδη μέρη αὐτοῦ κατασταθῶσι ἀδι-
όρθωτα, ὥστε νὰ μὴ δύναται νὰ ὑφίσταται πλέον μῆτε
ν' ἀποπερατώσῃ τὸν πλοῦν του, ὅπερ λέγεται ἀνι-
κανότης πρὸς πλοῦν, δύναται ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερ-
νήτης νὰ τὸ πωλήσῃ, καὶ ἄνευ εἰδικῆς πρὸς τοῦτο
πληρεξουσιότητος. Ἐχων φυσικῶς τῷ λόγῳ τὴν
ἐξουσίαν νὰ ἐνεργῆ ὅ,τι ὁ ἐντολοδόχης του ἤ-
θελεν ἐνεργῆσαι ἐὰν ἤθελεν εἶσθαι παρῶν, δικαιούται
νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον, ὅταν δὲν δύναται πλέον νὰ
ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του ἕνεκεν ἀνικανότητος αὐ-
τοῦ· ἀλλ' ἡ ἀνικανότης πρέπει ν' ἀποδειχθῆ καὶ νὰ
δικασθῆ παρὰ τοῦ δικαστοῦ τοῦ τόπου εἰς ὃν εὐρίσκει-
ται τὸ πλοῖον. Διὰ νὰ ἰσχύῃ δὲ ἡ πώλησις, ἀπολύτως
ἀναγκαία καθίσταται ἡ τοῦ δικαστοῦ ἄδεια, ὀφειλοντος νὰ
λάβῃ τὰς ἀναγκαίας προφυλάξεις διὰ νὰ μὴν ἀπατηθῆ.

(α). Ὁ πλοίαρχος μὲν ὁ τὸν δικαστὴν ἀπατήσας καθέ-
 σταται ἀναμφιβόλως ὑπόλογος καὶ ὑπεύθυνος πρὸς
 ἀποζημίωσιν τῶν ἐντολέων του, ὁ ἀγοραστής δὲ
 εἶναι ἐκτὸς πάσης καταδιώξεως, διότι πᾶν τὸ ἐνερ-
 γούμενον ἀδεῖα τοῦ ἀρμοδίου δικαστοῦ, καίτοι ἀπα-
 τηθέντος, ἰσχύει ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐν καλῇ
 πίστει τρίτου. Ἐν περιπτώσει ἀνικανότητος τοῦ
 πλοίου πρὸς πλοῦν, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ ναυ-
 λώσῃ ἄλλο πλοῖον διὰ νὰ μεταφέρῃ τὸ φορτίον
 εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του (β). Ἐὰν ὅμως
 ἡ βλάβη τοῦ πλοίου ᾗναι διορθωτὴ, τούτέστιν εἰάν ἐπι-
 σκευᾶζόμενον δύναται νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του
 πρὸς τὸν προσδιορισμόν του, ᾗναι δὲ ἀνάγκη νὰ δανει-
 σθῇ ὁ πλοίαρχος χρήματα πρὸς ἐπισκευὴν αὐτοῦ, δύ-
 νηται μὴ ἐπιτυχῶν δάνειον νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ
 μέρος τῆς ἐξαρτύσεως ἢ ἄλλων πραγμάτων τοῦ πλοίου,
 ἢ ἂν ἐγκρίνη νὰ πωλήσῃ καὶ ἐμπορεύματα ἀνήκοντα
 εἰς τοὺς φορτωτὰς ἰσότιμα πρὸς τὰς ἀνάγκας τὰς
 κατ' ἐκθεσιν τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος ἀ-
 πεδεδειγμένας (Ὅρα ὑπόδειγμα 7). ἀδεῖα δὲ τοῦ
 ἐμπορικοῦ δικαστηρίου κατ' αἴτησίν του ἐκδοθῆσῃ,
 εἰάν εὐρίσκηται εἰς λιμένα ἑλληνικὸν ἢ ἐν ἐλλείψει
 τοιούτου, ἀδεῖα τοῦ Εἰρηνοδικείου· εἰάν δὲ εὐρίσκηται
 ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἀδεῖα τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου, ἐν ἐλ-
 λείψει δὲ καὶ τούτου ἀδεῖα τῆς ἐπιτοπίου ἀρχῆς (γ).

(α) Ἄρθρον 237 καὶ 390 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 334 αὐτόθι.

(γ) " 234. αὐτόθι.

δύναται νὰ πωλήσῃ ἐμπορεύματα τοῦ φορτίου του. Ἡ ἀξία τῶν πωληθέντων ἐμπορευμάτων πληρόνεται κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν τῶν τοῦ αὐτοῦ εἴδους καὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος εἰς τὸν τόπον τῆς ἀποδιβάσεως, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ κατάπλου. Ὅφειλει προσέτι ὁ πλοίαρχος νὰ ἐνεργήσῃ τὰ αὐτὰ, καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς διατυπώσεις πρὸς ἐξοικονόμησιν ὄλων τῶν λοιπῶν ἀναγκῶν τοῦ πλοίου, τούτέστιν ἂν στερῆται ζωοτροφῶν, καὶ λοιπῶν ἀναγκαιούντων πραγμάτων. Ἐὰν δὲ διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ ἐλλείψωσιν αἱ ζωοτροφίαι, ὁ πλοίαρχος λαβὼν τὴν γνώμην τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος (᾽Ορα ὑπόδειγμα 8), δύναται νὰ ὑποχρεώσῃ τοὺς ἔχοντας ἰδίας ζωοτροφίας νὰ τὰς καταθέσωσι πρὸς κοινὴν χρῆσιν λαμβάνοντες παρ' αὐτοῦ τὴν ἀξίαν των (α). Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, ἐπειδὴ αὗται δὲν εἶναι ἐμπορεύματα πρὸς πώλησιν προσδιορισμένα, ἢ ἐπειδὴ ὡς ἐκ τούτου ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐφαρμοσθῶσιν ὡς πρὸς τὴν πληρωμὴν τῆς ἀξίας αὐτῶν οἱ ἀνωτέρω ἐκτεθέντες κανόνες, προσδιορίζουσιν αὐτὴν πραγματογνώμονες καὶ τὰ δικαστήρια.

149. Ἐὰν διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ συμβῆ τοκετὸς, ἢ περὶ γεννήσεως τοῦ παιδὸς ληξιαρχικὴ πράξις (᾽Ορα ὑπόδειγμα 9), συντάσσεται ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων, ὥρων ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου, ἐπὶ παρουσίᾳ δύο μαρτύρων ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πλοίου, ἢ ἐν ἐλλείψει τοιούτων ἐκ τοῦ πληρώματος· αὕτη δὲ ἡ πράξις ἐγγράφεται εἰς τὸ ναυτολόγιον (β). ἐν ἐλλείψει δὲ πλοίαρχου, ἢ κωλυο-

(α) Ἄρθρον 249 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) Ἄρθρον 69 τοῦ ἀτυκικοῦ νόμου.

μένου αὐτοῦ συντάσσεται παρὰ τοῦ νομίμου ἀναπληροῦντος αὐτόν (α), καὶ γίνεται μνεία αὐτῆς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ.

150. Εἰς τὸν πρῶτον λιμένα ἔνθα τὸ πλοῖον ἤθελε καταπλεύσει δι' ὁποιανδήποτε ἄλλην αἰτίαν παρὰ τὴν τοῦ ἀφοπλισμοῦ, ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἀναπληρῶν αὐτὸν ὀφείλει ν' ἀποθέσῃ δύο παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένα ἀντίγραφα τῆς συνταχθείσης ληξιαρχικῆς περὶ γεννήσεως πράξεως εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, ἂν ὁ λιμὴν ᾖ ἢ εἶναι ἐλληνικὸς, ἢ εἰς τὸ προξενεῖον εἰάν ὁ λιμὴν ᾖ ἢ εἶναι ξένος (β). Ἐκ τῶν ἀντιγράφων τούτων τὸ μὲν, μένει εἰς τὸ λιμεναρχεῖον ἢ εἰς τὸ προξενεῖον, τὸ δέ, πέμπεται παρὰ τοῦ λιμενάρχου ἢ τοῦ προξένου εἰς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργόν, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου ἢ τῆς μητρὸς εἰάν ὁ πατὴρ ᾖ ἢ εἶναι ἄγνωστος, τὸ δὲ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία. Ὅταν δὲ τὸ πλοῖον καταπλεύσῃ πρὸς ἀφοπλισμὸν, τὸ ναυτολόγιον ἀποτίθεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ λιμενάρχου, ὅστις πέμπει ἀντίγραφον παρ' αὐτοῦ ἐπικυρωμένον τῆς περὶ γεννήσεως ληξιαρχικῆς πράξεως εἰς τὸν ληξίαρχον τῆς κατοικίας ἢ τῆς διαμονῆς τοῦ πατρὸς τοῦ παιδίου, ἢ τῆς μητρὸς ἂν ὁ πατὴρ ᾖ ἢ εἶναι ἄγνωστος. Τὸ ἀντίγραφον τοῦτο καταχωρίζεται ἀμέσως εἰς τὰ ληξιαρχικὰ βιβλία (γ).

(α) Ἐν ἄρθρῳ 70 τοῦ ἀστυχοῦ νόμου.

(β) " 71 αὐτόθι.

(γ) " 72 αὐτόθι.

151. Συμβαίνει κατά τὴν θαλασσοπλοίαν ἑλληνικοῦ ἐμπορικοῦ πλοίου νὰ θελήσῃ ναύτης ἢ ἐπιβάτης νὰ κάμῃ διαθήκην. Ἡ διαθήκη αὕτη ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δύναται νὰ γίνῃ ἐνώπιον τοῦ γραμματέως τοῦ πλοίου ἢ οὔτινος ἀντ' αὐτοῦ, παρευρισκομένου πάντοτε τοῦ πλοιάρχου ἰδιοκτῆτου ἢ κυρίου τοῦ πλοίου, καὶ ἐν ἀπουσία τούτων, παρευρισκομένων τῶν οὔτινες ἀντ' αὐτῶν. Καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις ἢ διαθήκη πρέπει νὰ γίνῃται παρόντων καὶ δύο μαρτύρων (α). Διαθήκη δὲ τοῦ πλοιάρχου ἰδιοκτῆτου, ἢ τοῦ κυρίου ἢ τοῦ γραμματέως, πρέπει νὰ γίνῃται ἐνώπιον τῶν διαδεχομένων αὐτοῦς κατὰ τὴν τάξιν τῆς ὑπηρεσίας, ὡς πρὸς τὸ ἐπίλοιπον δὲ, κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐκτεθέντα (β). Καθ' ὅλας τὰς προηγουμένας περιπτώσεις γίνονται δύο πρωτότυπα τῆς διαθήκης (γ).

152. Ἐὰν τὸ πλοῖον προσορμισθῇ εἰς ξένον λιμένα ὅπου εὐρίσκεται πρόξενος τῆς Ἑλλάδος, εἰσὶν ὑπόχρεοι οἱ ἐνώπιον τῶν ὁποίων ἔγεινεν ἢ διαθήκη νὰ παρακαταθέσωσι τὸ ἐν τῶν πρωτοτύπων κλεισμένον καὶ ἐσφραγισμένον εἰς τὰς χεῖρας τοῦ προξένου, ὅστις θέλει τὸ διευθύνει πρὸς τὸν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργὸν, οὗτος δὲ θέλει τὸ παρακαταθέσει εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου ὅπου ὁ διαλέτης ἔχει τὴν κατοικίαν του (δ). Ἄρῳ δὲ τὸ πλοῖον ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Ἑλλάδα παραδί-

(α) Ἄρθρον 50 τοῦ περὶ διαθηκῶν ψήφισματος.

(β) " 51 αὐτόθι.

(γ) " 52 αὐτόθι.

(δ) " 53 αὐτόθι.

δονται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τὰ δύο τῆς διαθήκης πρωτότυπα κλεισμένα καὶ ἐσφραγισμένα, ἢ τὸ ἐν ἐξ αὐτῶν, ἐὰν τὸ ἄλλο ἤθελε παρακατατεθῆ κατὰ τὸν διάπλουν εἰς τὸ ἑλληνικὸν προξενεῖον, ὡς ἀνωτέρω ἐξετέθη, τὸ ὑπουργεῖον δὲ τῶν ναυτικῶν διατάττει νὰ παρακατατεθῆ εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου τῆς κατοικίας τοῦ διαθέσαντος (α).

153. Εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, ἀντικρὺ τοῦ ὀνόματος τοῦ διαθέσαντος σημειοῦται ἡ γενομένη τῶν πρωτοτύπων τῆς διαθήκης παράδοσις εἴτε εἰς χεῖρας ἐμπορικοῦ προξένου, εἴτε εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργοῦ (β).

154. Ἡ διαθήκη δὲν θεωρεῖται ὡς εἰς τὴν θάλασσαν γενομένη, καὶ ἂν ἤθελε γίνεαι κατὰ τὸν διάπλουν, ἂν καθ' ὃν χρόνον ἔγεινεν ἤθελεν εἶσθαι ἀραγμένον τὸ πλοῖον εἰς ξένον τόπον, ἢ εἰς τόπον τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους, ὅπου ἤθελεν ὑπάρχει δημόσιος συμβολαιογράφος. Εἰς τοιαύτην περίπτωσιν εἶναι ἄκυρος ἡ διαθήκη ἂν δὲν ἐκτεθῆ κατὰ τοὺς προσδιωρισμένους τύπους τοῦ κράτους, ἢ κατὰ τοὺς ἐν χρήσει τύπους τοῦ τόπου ὅπου ἔγεινεν (γ).

155. Αἱ προηγούμεναι διατάξεις εἰσι κοιναὶ καὶ διὰ τὰς διαθήκας ἀπλῶν ἐπιβατῶν μὴ συγκροτούντων μέρος τοῦ πληρώματος (δ).

(α) Ἄρθρον 54 τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος.

(β) » 55 αὐτόθι.

(γ) » 56 αὐτόθι.

(δ) » 57 αὐτόθι.

156. Ἡ ἐπὶ τῆς θαλάσσης γενομένη διαθήκη, κατὰ τοὺς ἀνωτέρω ἐκτεθέντας τύπους, δὲν ἔχει κύρος εἰ μὴ μόνον ὅταν ὁ διαθέτης ἀπολάνῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Δὲν ἔχει κύρος ὡσαύτως μετὰ 21 ἡμέρας ἀφοῦ ὁ διαθέτης ἀποβῆ εἰς τόπον, ὅπου ἤθελε δυνηθῆ νὰ κάμῃ ἐκ νέου τὴν διαθήκην κατὰ τοὺς ἐν ἰσχύει τύπους (α).

157. Ἡ εἰς τὴν θάλασσαν γενομένη διαθήκη δὲν δύναται νὰ περιέχῃ οὐδεμίαν διάταξιν ὑπὲρ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ πλοίου. Τὸ περὶ ἐξαιρέσεως τῶν μαρτύρων ἄρθρον τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος εἶναι κοινὸν καὶ διὰ τοὺς ἀξιωματικούς τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὅλοι οἱ ἀξιωματικοὶ ᾖναι συγγενεῖς, ἡ διαθήκη γίνεται ἐνώπιον διπλασίου ἀριθμοῦ μαρτύρων (β).

158. Αἱ ὡς ἀνωτέρω συντασσόμεναι διαθήκαι ὑπογράφονται ἀπὸ τὸν διαθέσαντα καὶ ἀπὸ τοὺς ἐνώπιον τῶν ὁποίων γίνονται. Ἐὰν ὁ διαθέσας δηλοποιήσῃ ὅτι δὲν ἠξεύρει, ἢ δὲν δύναται νὰ ὑπογράψῃ, γίνεται μνεῖα τῆς δηλοποιήσεώς τευ ταύτης, ὡς καὶ τῆς αἰτίας ἣτις τὸν ἐμποδίζει νὰ ὑπογράψῃ. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀπαιτεῖται ἡ παρουσία δύο μαρτύρων, ἡ διαθήκη ὑπογράφεται τοῦλάχιστον παρ' ἐνὸς ἐξ αὐτῶν, καὶ γίνεται μνεῖα τῆς αἰτίας, δι' ἣν ὁ ἄλλος δὲν ὑπέγραψεν (γ).

159. Οἱ τύποι εἰς τοὺς ὁποίους ὑπόκεινται καὶ αἰ τοιαῦται διαθήκαι μὴ διατηρούμεναι ἀποτελοῦσιν αὐτὰς ἀκύρους (δ).

(α) Ἄρθρον 58 τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος.

(β) " 59 αὐτόθι.

(γ) " 60 αὐτόθι.

(δ) " 63 αὐτόθι.

160. Δέν εἶναι δεκτοὶ ὡς μάρτυρες καὶ εἰς τὰς διαθήκας ταύτας οἱ κληρονόμοι, οἱ λεγατάριοι, οἱ ἐξ αἵματος καὶ ἐξ ἀγγιστείας συγγενεῖς αὐτῶν, μέχρι τοῦ βαθμοῦ τοῦ κωλύοντος τὸν γάμον, οἱ συγγενεῖς τοῦ ἰδίου βαθμοῦ εἴτε τοῦ διαθέτου, εἴτε τοῦ συντάσσοντος αὐτάς, ὁ πνευματικὸς τοῦ διαθέτου, οἱ καταδικασμένοι δι' ἐγκλήματα προσερχόμενα ἐκ πλεονεξίας, οἱ ἐπίορκοι, παραχαράκται, πλαστογράφοι, ψευδομάρτυρες, μαστρωποὶ καὶ συκοφάνται. Οἱ μὴ ἐπαγγελλόμενοι τὴν χριστιανικὴν θρησκείαν δέν δύνανται νὰ ᾔηται μάρτυρες τῆς τελευταίας θελήσεως τοῦ χριστιανοῦ (γ).

Τ Μ Η Μ Α Δ'.

Περὶ συγκρούσεως πλοίων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

161. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει ν' ἀποφεύγη τὴν σύγκρουσιν τοῦ πλοίου του πρὸς ἄλλο. Σύγκρουσις δύναται νὰ προέλθῃ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οὐδεὶς εὐθύνεται διὰ τὰς ἐπιζημιώσεις συνεπειᾶς αὐτῆς.

162. Διακρίσεις τῆς συγκρούσεως.

163. Δέν ἐφαρμόζονται αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ ὡς πρὸς τὴν ζημίαν τὴν ἐκ συγκρούσεως προξενουμένην, ἂν δέν ἀποδειχθῇ τις ἐστὶν ὁ πταίσας πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης.

164. Τρία εἰσὶ τὰ εἶδη τῆς συγκρούσεως.

(α) Παράρτημα τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος.

165. Ἡ σύγκρουσις πάντοτε λογίζεται ὡς συμβαίνουσα ἐξ ακαταμαχίτου δυνάμεως· ὁ παθὼν ὅμως δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι προῆλθεν ἐξ ἄλλης αἰτίας.

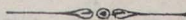
166. Τίνας κανόνας εἰσήγαγεν ἡ συνθήχεια, δι' ἣν ὀρίζεται ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, ἀν' ἡ σύγκρουσις πρέπει νὰ θεωρηθῆ ὡς τυχαία, ἢ ν' ἀποδοθῆ εἰς ἓνα τῶν πλοιαρχῶν ἢ κυβερνητῶν τῶν συγκρουσθέντων πλοίων. Τίνες διακρίσεις γίνονται ἐν περιπτώσει συγκρούσεως.

167. Παραγραφὴ τῆς περὶ ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς διὰ τὰς ἐκ συγκρούσεως προξενηθείσας ζημίας. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης τοῦ ὁποίου τὸ πλοῖον ἐζημιώθη, διὰ νὰ μὴν ὑποπέσῃ εἰς παραγραφὴν ἢ ἀγωγήν του.

168. Λόγοι δι' οὓς ἐφαρμόζεται ἡ παραγραφὴ.

169. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὀφείλει νὰ πωλήσῃ τροφὰς εἰς πλοῖον τὸ ὁποῖον συναντᾷ στερούμενον τροφῶν.

170. Ἐκαστος πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης προσκαλούμενος ὀφείλει νὰ βοηθῆ πλοῖον κινδυνεῦον νὰ συγκρουσθῆ πρὸς ἄλλο, ἢ νὰ βλαφθῆ ἐκ δυστυχήματος ὁποιουδήποτε. Εὐθύμειται διὰ τὰς συνεπειὰς τῆς ἀποποιήσεώς του. Τίς ἢ ὀφειλομένη εἰς αὐτὸν ἀποζημιώσις ἀν' βλαφθῆ τὸ ἰδικόν του πλοῖον.

161. Μετὰ μεγίστης προσοχῆς ὀφείλει πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ν' ἀποφεύγῃ τὴν σύγκρουσιν τοῦ πλοίου του πρὸς ἄλλο. Δύο πλοῖα διαπλέοντα εἰς τὸ πέλαγος μὲ ἀναπεπταμένα ἰστία δύνανται νὰ συγκρουσθῶσιν ἐκ τῆς ὀρμῆς τῶν ἀνέμων καὶ τῶν κυμάτων. Τὸ αὐτὸ δυστύχημα δύναται νὰ συμβῆ καὶ ὅτε δύο ἢ πλεῖότερα πλοῖα εἰσὶ προσωρμισμένα καὶ πλέουσιν ἐπὶ τῶν ἀγκυρῶν τωγ. Ἐπειδὴ οὖν εἰς ἀμφοτέρας ταύτας

τὰς περιστάσεις ἢ σύγκρουσις δύναται νὰ προέλθῃ ἐξ ὅλως ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως (α), οὐδεὶς εἶναι ὑπεύθυνος διὰ τὰς ἐπιβλαβεῖς συνεπειὰς αὐτῆς, ὅθεν ἕκαστος ὑποφέρει τὴν εἰς αὐτὸν προξενουμένην βλάβην. Ἐκαστος ὁμῶς δικαιούται ν' ἀποδείξῃ κατὰ τοῦ ἄλλου ὅτι παρ' αὐτοῦ ἐξαρτάτο ν' ἀποφύγῃ τὸ δυστύχημα, καὶ ὅτι αὐτὸς ὑπῆρξεν ἡ αἰτία, καὶ οὐχὶ ὅτι ἐνήργησεν ὡς παθητικὸν ὄργανον. Ἐπειδὴ ὁμῶς ἡ ἀπόδειξις αὕτη καταστρέφει τὸ τεκμήριον τῆς ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ὁ ἀποδειχθεὶς ὡς πταίσας εὐθύνεται πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς συμβάσεως βλάβης. Ὅθεν τὰ δικαστήρια ὀφείλουν ν' ἀποφασίζωσι κατὰ τοὺς χαρακτήρας τοῦ γεγονότος καὶ τὸ εἶδος τοῦ συμβάντος. Ὅτε λοιπὸν ἤθελε βεβαιωθῆ ὅτι ἡ σύγκρουσις, δὲν προῆλθεν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, πρέπει νὰ γίνῃ διάκρισις ἂν αἱ ἀποδείξεις ἢ τὰ τεκμήρια ἐξελέγχωσι τὸν αἴτιον τοῦ δυστυχήματος, ἢ ἂν ἦναι ἀδύνατος ἡ ἀνακάλυψις αὐτοῦ.

162. Ἐὰν ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ σύγκρουσις δὲν προῆλθεν ἐξ ἄλλης αἰτίας, ἢ ἐξ ἐλλείψεως καὶ ἀπροσεξίας τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου ἑνὸς τῶν συγκρουσθέντων πλοίων, ὁ πταίσας ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστησαν τ' ἄλλα πλοῖα ἢ τὰ φορτία αὐτῶν (β), καὶ ἐπομένως ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου ἢ ἐφοπλιστῆς ὁ εὐθυνόμενος διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοιάρχου του (γ). Ἐὰν ἀποδειχθῇ

(α) Ἄρθρον 407 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " " αὐτόθι.

(γ) " 216 αὐτόθι.

δὲ ὅτι ἀμφοτέρα τὰ μέρη ἔπταισαν, ἕκαστον αὐτῶν ὑποφέρει τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστη. Ἐὰν ὁμῶς ἦναι ἀδύνατον ν' ἀποδειχθῇ τίς εἶναι ὁ πταίσας ἢ ἐξ ἐλλείψεως τοῦ προξενήσας τὴν σύγκρουσιν, ἐκτιμᾶται ἡ ζημία ἣν ὑπέστησαν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ποιότητος ἐκάστου αὐτῶν καὶ τῶν βλαφθέντων μερῶν του, ἅπαντα δὲ ἡ ἀξία τῆς ὑπὸ πραγματογνωμόνων ἐκτιμηθείσης ζημίας διαιρεῖται εἰς δύο ἴσα μέρη, καὶ ἐπιβάλλεται ἐξ ἡμισείας εἰς ἕκαστον τῶν συγκρουσθέντων πλοίων, καὶ οὐχὶ ἀναλόγως τοῦ μεγάλειου καὶ φορτίου αὐτῶν.

163. Δὲν ἐφαρμόζονται ὁμῶς αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ καὶ ὡς πρὸς τὴν βλάβην τὴν εἰς τὰ φορτία ἐκ τῆς συγκρούσεως προξενουμένην, ἐὰν δὲν ἀποδειχθῇ τίς ἐστὶν ὁ πταίσας πλοίαρχος. Ὅθεν ἐν περιπτώσει ἀποτυχίας τῆς ἀποδείξεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τῶν δικαστηρίων, ὡς πᾶν τυχαῖον συμβεβηκός· διότι ὁ μὴ θυνάμενος νὰ καταλογίσῃ δικαίως εἰς θάρος ἄλλου τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστη ἢ ἰδιοκτησία του, ὑποφέρει αὐτὴν μόνος.

164. Ἐκ τῶν προεκτεθέντων συνάγεται ὅτι τρία εἰσὶ τὰ τῆς συγκρούσεως εἶδη. α'. ἡ ἐξ ἀκαταμαχῆτου θυνάμεως συμβαίνουσα· β'. ἡ τῆς ὁποίας ἡ αἰτία εἶναι ἄγνωστος, καὶ ἂν πιθανῶς προῆλθεν ἐκ πράξεως προσώπου τινός, ἣτις ὀνομάζεται τυχαία, καὶ γ'. ἡ συμβαίνουσα ἐκ γνωστοῦ αἰτίου ἣτις ἔχει τὸν χαρακτήρα τοῦ οἰονεὶ ἀδικήματος. Ὅθεν ὡσάκις ἤθελε προτεθῆ ν' ἀποφασίσῃ τις στηριζόμενος ἐπὶ τεκμηρίων, ὀφείλει νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὴν τάξιν τῶν ἐπομένων ὀρισμῶν.

165. Ἡ σύγκρουσις λογίζεται πάντοτε ὡς συμβαίνουσα

ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως· ἀλλ' ὁ ἐξ αὐτῆς παθόν δύναται ν' ἀποδείξῃ ὅτι τὸ δυστύχημα τοῦτο προῆλθεν ἐξ ἄλλης αἰτίας· τούτου δ' ἀποδειχθέντος, ἡ σύγκρουσις λογίζεται τυχαία, ἐν δὲ τοιαύτῃ περιπτώσει ὁ μὴ στέργων νὰ ὑποστῇ τὸ ἥμισυ τῆς ζημίας ἢν ὑπέστησαν ἀμφοτέρω τὰ συγκρουσθέντα πλοῖα, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 162 τοῦ παρόντος, ὀφείλει ν' ἀποδείξῃ τὸ οἰονεὶ ἀδίκημα ὅπερ ἀποδίδει εἰς τὸν ἀντίδικόν του, διὰ νὰ ὑποχρεώσῃ αὐτὸν νὰ ὑποστῇ μόνος τὸ δυστύχημα, καὶ νὰ ἐπανορθώσῃ τὰ ἐπιζήμια ἀποτελέσματα αὐτοῦ.

166. Ἡ συνήθεια καθιέρωσε κανόνάς τινας δι' ὧν ὀρίζεται, ἐν περιπτώσει ἀμφιβολίας, ἂν ἡ σύγκρουσις πρέπη νὰ θεωρηθῇ ὡς τυχαία, ἢ ν' ἀποδοθῇ εἰς ἓνα τῶν πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν συγκρουσθέντων πλοίων. Καὶ πρῶτον μὲν, ὅτε δύο πλοῖα καταπλέουσιν εἰς τὸν αὐτὸν λιμένα, τὸ πλεόν ἀπομεμαχρυσμένον ὀφείλει νὰ περιμείνῃ νὰ εἰσέλθῃ πρότερον τὸ πλησιέστερον, ὥστε ἂν ἀπεναντίας συγκρουσθῶσι τυχὸν ταῦτα, τὸ τελευταῖον ἐλλθὸν ὑποφέρει τὴν ζημίαν, ἂν δὲν δυνηθῇ ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν ἔπταισε. Δεύτερον δὲ, ἐν περιπτώσει διαγωνισμοῦ δύο πλοίων, τὸ μικρότερον ὀφείλει νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὸ μεγαλύτερον. Τρίτον δὲ, τὸ ὕστερον ἀποπλεύσαν ὑπολαμβάνεται ὅτι προσέβαλε τὸ πρὸ αὐτοῦ. Πέμπτον δὲ, ἡ πρόληψις εἶναι πάντοτε κατὰ τοῦ ἐν καιρῷ νυκτὸς ἀποπλέοντος πλοίου. Ἐκτον δὲ, τὸ θαλασσοποροῦν μ' ἀναπεπταμένα ἰστία πλοῖον θεωρεῖται ὅτι ἐκ παραδρομῆς τοῦ πλοιάρχου του προσέβαλε τὸ ἀναχωρεῦον (εὐρισκόμενον ὄρτζα λὰ μπάγτα), ἢ τὸ προσωρμισμένον καὶ μὴ δυνάμενον νὰ πα-

ραμερίση, μολονότι τὸ πλήρωμα τοῦ τελευταίου εἰδοποιήθη νὰ ἄρη τὴν ἄγκυραν καὶ νὰ δώσῃ τόπον, καὶ ὅμως ἐκωλύθη δι' ἔλλειψιν ἀνέμου, διὰ φόβον μεγαλήτερου κινδύνου, ἢ δι' ἄλλην τινα νόμιμον αἰτίαν. Ἐβδομον δέ, τὸ κακῶς τοποθετημένον ἐντὸς τοῦ λιμένος ἢ μὴ τηρήσαν τὴν διαγεγραμμένην ἀπόστασιν θεωρεῖται ὡς πταίσαν. Ὀγδοον δέ, τὸ ἠγκυρωμένον εἰς τόπον μὴ προσδιωρισμένον πρὸς τοῦτο, τὸ κακῶς ἠγκυρωμένον, τὸ ἔχον πρυμνήσια (παλαμάρια) ἀνεπαρκῆ, τὸ ἐγκαταλελειμμένον ἀφύλακτον ὑπολαμβάνεται ὡσαύτως ὡς πταίσαν. Ἐννατον δέ, λογίζεται ἐπίσης ὡς πταίσαν τὸ ἔχον τὰς ἀγκύρας του ἄνευ σημαντῆρος (σημαδούρας) χρησιμεύοντος πάντοτε πρὸς γνῶσιν τῆς θέσεως, διὰ νὰ προλαμβάνηται ὁ κίνδυνος τῆς προσεγγίσεως, καὶ τὸ μὴ ἔχον φανὸν κρεμάμενον ἐν καιρῷ νυκτός.

167. Πᾶσα ἀγωγὴ τείνουσα εἴτε πρὸς ἀποζημίωσιν τῆς ἐκ συγκρούσεως προξενηθείσης βλάβης, τῆς ὁποίας ὁ αἴτιος εἶναι γνωστὸν ὅτι ἔπταισεν, εἴτε πρὸς συνεισφοράν εἰς τὰς ἐκ τυχαίας συγκρούσεως ζημίας, παραγράφεται ὅταν συμβῇ τὸ δυστύχημα εἰς τόπον ἔνθα ὁ πλοίαρχος ἀφῆκε νὰ παρέλθωσιν εἰκοσιτέσσαρες ὥραι χωρὶς νὰ κάμῃ ἀπαίτησιν ἐνῶ ἠδύνατο νὰ τὴν κάμῃ (Ἔορα ὑπόδειγμα 10), καὶ ἂν μετὰ τὴν ἀπαίτησιν ταύτην δὲν ἐκίνησε καὶ ἀγωγὴν κατὰ τοὺς τύπους εἰς τὸ δικαστήριον ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς (α). Ἐὰν ὅμως τὰ πλοῖα συγκρουσθῶσιν εἰς τὸ πέλαγος, ἢ προθεσμία τῶν 24 ὥρῶν ἄρχεται μόνον ἀφ' ἧς στιγμῆς κατα-

(α) Ἄρθρον 435 καὶ 436 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

πλεύση τὸ πλοῖον τοῦ ὁποίου ὁ πλοίαρχος ἐζημιώθη.

168. Εὐκόλως κατανοεῖ ἕκαστος τοὺς λόγους δι' οὓς δὲν ἐπιτρέπεται μακρωτέρα ταύτης προθεσμία. Τάθαλάσσια δυστυχήματα εἰσὶ τοσοῦτον συχνά, καὶ συμβαίνουσι ἐνίοτε τοσοῦτον ταχέως, ὥστε πλοῖον συγκρουσθὲν πρὸς ἄλλο, δύναται ἐν διαστήματι βραχυτάτου χρόνου νὰ ὑποστῇ καὶ ἄλλας βλάβας, τῶν ὁποίων τὴν αἰτίαν ἀποκρύπτει ὁ πλοίαρχος, διὰ νὰ τὰς χαρακτηρίσῃ ὡς ἀμέσους τῆς συγκρούσεως συνεπειάς.

169. Κανὼν τοῦ φυσικοῦ δικαίου εἶναι νὰ πράττῃ ἕκαστος πρὸς ὑποχρέωσιν ἄλλου πᾶν ὅ,τι δὲν προξενεῖ εἰς αὐτὸν δαπάνην ἢ δυσκολίαν. Ὅθεν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὁ συναντήσας ἄλλο πλοῖον στερούμενον τροφῶν, ὀφείλει νὰ πωλήσῃ εἰς αὐτὸ, ὅταν ἔχη περισσοτέρας τῶν πρὸς χρῆσιν τοῦ πληρώματός του ἀναγκαϊουσῶν. Αὕτη ὁμῶς ἢ ἀπλῶς φυσικὴ ὑποχρέωσις δὲν εἶναι ἀντικείμενον τῶν θετικῶν νόμων.

170. Ὅτε πλοῖον κινδυνεύῃ νὰ συγκρουσθῇ πρὸς ἄλλο ἢ εὐρίσκεται εἰς κίνδυνον τοῦ νὰ βλαφθῇ ὅπως δὴποτε, δύναται δὲ νὰ προληφθῇ τὸ δυστύχημα τοῦτο διὰ τῆς μετατοπίσεως ἄλλου πλοίου, ὁ πλοίαρχος τούτου ὀφείλει νὰ ὑπέιχῃ εἰς τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην αἴτησιν τῆς μετατοπίσεως, καὶ εὐθύνεται περὶ τῶν συνεπειῶν τῆς ἀποποιήσεώς του καὶ αὐτῆς προσέτι τῆς βραδύτητος. Ἐὰν δὲ μετατοπούμενον τὸ πλοῖον του κατ' αἴτησιν καὶ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας ἄλλου ὑποστῇ βλάβην ἄνευ σφάλματος τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ, ἢ ἀποζημίωσις διὰ τὰς βλάβας τὰς ὁποίας ἤθελεν ὑποστῇ τὸ φορτίον του, ὡς καὶ πᾶσα

ἄλλη ζημία τοῦ πλοίου του ἀνάγεται εἰς βάρος τοῦ σωθέντος, ἐκτὸς ἂν οἱ ἐπιτόπιοι κανονισμοὶ δὲν ἀντίκεινται εἰς τοῦτο, ἢ δὲν ὀρίζωσι τὴν διανομὴν τῆς ζημίας. Κατὰ δικαιότερον λόγον ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὁ μετατοπίσας τὸ πλοῖον του διὰ ν' ἀποφύγη τὴν σύγκρουσιν αὐτοῦ πρὸς ἄλλο, δὲν εὐθύνεται περὶ τῆς βλάβης ἣν ἐπροξένησε πρὸς ἐκεῖνο χωρὶς νὰ σφάλῃ θελήσας ν' ἀποφύγη τὴν σύγκρουσιν. Κατὰ ταύτας λοιπὸν τὰς ἀρχάς, ἂν συμβῇ ὥστε πλοῖον ὠθούμενον κατ' ἄλλου ὑπὸ τῆς βίας τῶν ἀνέμων ἢ τοῦ ρεύματος, δὲν δύναται νὰ σωθῆ ἄλλως, ἢ κόπτον τὰ πρυμνήσια (παλαμάρια) ἄλλου πλοίου, ἢ προξενοῦν εἰς αὐτὸ βλάβην ὅποιανδήποτε, ὁ πλοίαρχος τοῦ πλοίου αὐτοῦ δὲν ὑπόκειται οὔτε εἰς ἐπανόρθωσιν τῆς ἐντεῦθεν προξενθείσης βλάβης, οὔτε εἰς ἀποζημίωσιν, διότι ἡ ἀνάγκη εἰς ἣν εὐρέθη χωρὶς νὰ πταίση, εἶναι ἀνωτέρα παντὸς νόμου, ἢ δ' ἐπιείκεια ὑπαγορεύει μόνον νὰ διανεμηθῆ ἡ ζημία εἰς ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα.

ΤΜΗΜΑ Ε΄.

Περὶ τῆς συμπλοίας

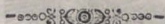
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

171. Σύμπλοια ὀνομάζεται ἡ σύμβασις ἢ γινομένη ὑπὸ πολλῶν πλοίαρχων νὰ μὴν ἐγκαταλείπη ὁ εἰς τὸν ἄλλον, εἴτε διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ αὐτῶν, εἴτε ἀπὸ προσδιωρισμένου

μέρους μέχρις ἄλλου. Ἡ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦσα ἔκτακτος δαπάνη ἀποτελεῖ γενικὴν ἀβαρίαν. Συνέπειαι τῆς παραβάσεως τῆς συμβάσεως ταύτης.

171. Σύμπλοια ὀνομάζεται ἡ σύμβασις ἡ ὑπὸ πολλῶν πλοιάρχων γινομένη νὰ μὴ ἐγκαταλείπη ὁ εἰς τοὺς ἄλλους, εἴτε διαρκοῦντος του πλοῦ αὐτῶν, εἴτε ἀπὸ προσδιωρισμένου μέρους μέχρις ἄλλου, ὅπως βοηθῶνται ἀμοιβαίως καὶ προστατεύονται εἴτε κατὰ κοινῶν ἐχθρῶν, εἴτε κατ' ἐχθροῦ ἑνὸς αὐτῶν ὅστις ἠδύνατο νὰ τὸν καταδιώξη. Ὅθεν ἕκαστος πλοίαρχος δὲν δύναται ν' ἀποποιηθῇ τὴν μετ' ἄλλων πλοίων σύμπλοιαν ἂν οἱ ἰδιοκτῆται ἢ οἱ ἐφοπλισταὶ του τὸν διατάξωσι, διότι, ὡς προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν, εὐθύνεται ἐπὶ πάσης παραβάσεως τῶν εἰς αὐτὸν διδομένων ὁδηγιῶν. Ἐν περιπτώσει ὅμως κατ' ἣν εἴτε δὲν ἤθελε λάβει τοιαύτας ὁδηγίας, εἴτε δὲν ὑπῆρχον ἢ δὲν ἦσαν γνωστοὶ οἱ κίνδυνοι ἐν καιρῷ τοῦ ἀπόπλου του, διὰ νὰ δύναται νὰ γνωρίζῃ τὴν ἐκ τῆς συμπλοίας ὠφέλειαν, ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ τὴν σχηματίσῃ ἐν ἀνάγκῃ, προηγουμένης γνωματεύσεως τὸν ἐπισημοτέρων ναυτῶν του (Ὅρα ὑπόδειγμα II), ἡ δὲ πρὸς τοῦτο ἀναγκαιοῦσα ἔκτακτος δαπάνη ἀποτελεῖ γενικὴν ἀβαρίαν βαρύνουσαν τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ. Τὸ μεγαλύτερον τῶν πλοίων, ἢ ἐν περιπτώσει ἴσου μεγέθους αὐτῶν, τὸ ὑπὸ τοῦ ἀρχαιοτέρου πλοίαρχου διοικούμενον διευθύνει τὴν σύμπλοιαν, καὶ ὀνομάζεται πλοῖον διευθύνον. Ἡ περὶ συμπλοίας σύμβασις εἶναι ἀλη-

ἀληθῆς ἑταιρία, καθ' ἣν αἱ δυνάμεις τῶν πλοίων, αἱ ἀμοιβαῖαι φροντίδες, αἱ βοήθειαι καὶ ἡ ἀνδρεία τῶν πληρωμάτων αὐτῶν ἀποτελοῦσι τὸ κεφάλαιον αὐτῆς. Ὅθεν ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελε προσβληθῆ ἢ κινδυνεύει ἐκ τῶν συνενωθέντων πρὸς σύμπλοϊαν πλοίων, ὁ μὴ ἐκπληρώσας τὸ καθήκον τοῦ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημιώσεις. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ κατὰ τοῦ ἄνευ νομίμου αἰτίας ἐγκαταλείποντος τὴν συνοδείαν, ἐὰν ἐκ τῆς ἀπουσίας αὐτοῦ συμβῆ ζημία, ἣν ἡ παρουσία τοῦ ἤθελεν ἐμποδίσαι· κατὰ δὲ τοὺς ὅρους τῆς συμβάσεως, ἢ μὴ ὑπαρχουσῶν ῥητῶν ὄρων, ἀποφασίζονται κατὰ τὰς περιστάσεις αἱ ἐντεῦθεν ἀναφυόμεναι διενέξεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

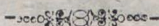
Περὶ τῶν συνεπειῶν τῶν ὑποχρεώσεων
καὶ παρεκτροπῶν τοῦ πλοίαρχου
ἢ κυβερνήτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

172. Ὑποχρεώσεις τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου, καὶ ἐναλλάξ.

172. Εἰς τὰς διαφόρους περιπτώσεις περὶ ὧν ἐπραγματεύθημεν καὶ εἰς ἄλλας τοιαύτας, ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος

ἢ κυβερνήτης δύναται ν' ἀναδεχθῆ καὶ ἐκουσίας ὑποχρεώσεις, ἢ ἐκ τῶν πράξεων αὐτοῦ νὰ γεννηθῶσιν εἴτε οἰονεὶ συναλλάγματα, εἴτε ἐνοχαὶ πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀδικημάτων· ἐπειδὴ δ' ἀφ' ἐτέρου ἢ ἐκτέλεσις τῆς ἐντολῆς τῆς εἰς αὐτὸν διδομένης παράγει ὑπὲρ αὐτοῦ δικαιώματα κατὰ τοῦ ἐντολέως, θεωρεῖται οὗτος ὑπὸ δύο σχέσεις. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην ἀνάγονται αἱ προσωπικαὶ αὐτοῦ ὑποχρεώσεις πρὸς τε τὸν ἰδιοκτήτην ἢ ἐφοπλιστὴν τοῦ πλοίου τὸ ὁποῖον διευθύνει, καὶ πρὸς τρίτους· εἰς δὲ τὴν δευτέραν αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐφοπλιστοῦ πρὸς τε τὸν πλοίαρχον καὶ πρὸς τοὺς τρίτους μεθ' ὧν συνηλλάγη οὗτος. Ταῦτα θέλουσιν εἶσθαι τὰ ἀντικείμενα τῶν ἐπομένων τμημάτων.

Τ Μ Η Μ Α Α'.

Περὶ τῶν προσωπικῶν ὑποχρεώσεων
τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

173. Ἄν ὁ ἰδιοκτήτης ἢ ἐφοπλιστὴς φορτώσῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύματα, γεννῶνται αἱ αὐταὶ τοῦ πλοίαρχου ὑποχρεώσεις πρὸς αὐτὸν, ὅμοιαι μ' ὅσας ἀναδέχεται πρὸς τοὺς ναυλωτάς.

174. Ὁ πλοίαρχος ὡς ὑπομίσθιος τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἐφοπλιστοῦ ὅπως διευθύνῃ τὸ πλοῖον, ἀναδέχεται καὶ ἐντολὴν ν' ἀντιπροσωπεύῃ αὐτὸν κατὰ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον, καὶ

εὐθύνεται οὐ μόνον διὰ τὰς δολίας πράξεις του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς παραδρομὰς του.

175. Τὰ καθήκοντα τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ νὰ συμβουλευθῆται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ ἐφοπλιστήν. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς αὐτὸν νὰ ἔχη συμφέροντα ἀντίθετα εἰς τὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐφοπλιστοῦ, ἢ νὰ δολιευθῆ κατ' αὐτοῦ. Δὲν ἐπιτρέπεται ἐπίσης εἰς αὐτὸν νὰ ἰδιοποιῆται ἀμοιβὰς ἢ δῶρα εἰς αὐτὸν διδόμενα.

176. Ὀφείλει ἀποζημιῶσιν, καὶ εἰς τίνας περιπτώσεις. Ἀπαλλάττεται ὑποχρεώσεων τινῶν, καὶ εἰς τίνας περιπτώσεις.

173. Ὡς ὑπὲρ ἰσθίος ἐπίτροπος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐφοπλιστοῦ τοῦ πλοίου ὁ πλοίαρχος, καθίσταται ὑπόχρεως πρὸς αὐτόν· ἡ φύσις ὁμῶς τῶν καθηκόντων του ἐπιβάλλει αὐτῷ καὶ ὑποχρεώσεις προσωπικὰς πρὸς αὐτὸν ὁμοίας μετὰ τὰς πρὸς τοὺς ναυλωτάς, μεθ' ὧν συμβάλλεται ὑπὸ τὴν ἀτομικὴν αὐτοῦ ιδιότητα (α). Ὅθεν ἂν ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ἐφοπλιστὴς φορτώσῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύματα, γεννῶνται αἱ αὐταὶ τοῦ πλοιάρχου ὑποχρεώσεις ὁποίας ἀναδέχεται πρὸς τοὺς ναυλωτάς.

174. Μισθούμενος ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ πλοίου ὡς ὑπῆρέτης αὐτοῦ, δὲν ὑποχρεοῦται μόνον νὰ ἐργάζηται ὁπωσδήποτε, ἀλλὰ δέχεται καὶ ἐντολὴν νὰ τὸν ἀντιπροσωπεύῃ κατὰ πᾶν ὅ,τι εἶναι ἀναγκαῖον ὑπὲρ τῆς ἐπιχειρουμένης ἀποστολῆς τοῦ πλοίου. Ὅθεν εὐθύνεται οὐ

(α) Ἄρθρον 228 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

μόνον διὰ τὰς δολίας πράξεις του, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς περὶ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὑπηρεσίας του παραδρομὰς ἐκ τοῦ καθήκοντός του καὶ τὰς πλέον ἐλαφρὰς, ἂν αὐταὶ προέλθωσιν εἴτε ἐξ ἀπροσεξίας, εἴτε ἐξ ἀγνοίας τῆς τέχνης καὶ τῶν ὑποχρεώσεων τὰς ὁποίας ἐπιβάλλουσιν εἰς αὐτὸν οἱ νόμοι, οἱ ἐγγώριοι κανονισμοὶ καὶ τὰ ἐμπορικὰ ἔθιμα (α). Γενικὸς ἄρα κανὼν ὑπάρχει ὅτι ὁ πλοίαρχος λογίζεται ὅτι παρεξेत्रάπη, εἴτε διότι ἐπραξεν ὅ,τι δὲν ὤφειλε νὰ πράξῃ, εἴτε διότι δὲν ἐπραξεν ὅ,τι ὤφειλεν, ἐνόσω δὲν δικαιολογεῖται προτείνων τὴν ἀκαταμάχητον δύναμιν.

175. Τὰ καθήκοντα τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου δὲν ἐπιτρέπουσιν αὐτῷ μῆτε νὰ συμβουλευῆται εἰς πᾶσαν περίπτωσιν τὸν ἰδιοκτήτην του ἢ τὸν ἐφοπλιστήν, μῆτε νὰ ἦναι ὑπόχρεως πρὸς τοῦτο· λογίζεται ὅμως ὡς πταίσας, ὡςάκις ὁ νόμος τὸν ὑποχρεοῖ ἢ καταδεικνύει εἰς αὐτὸν τὰ μέσα τῆς ἀναπληρώσεως τῆς ἐλλείψεώς του, καὶ ὅμως δὲν ἐκπληροῖ τὸ καθήκον του. Καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ καθ' ἃς δὲν ὑποχρεοῦται ὑπὸ τοῦ νόμου, δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῇ τῆς ὑποχρεώσεως, ἂν ἔχη συμφέροντα ἅτινα ἀντίκεινται εἰς τὰ τοῦ ἐντολέως του. Ὅθεν ὡς ὑπομίσθιος τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου, ἂν δείξῃ ἀπιστίαν ἢ καταχρασθῇ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτοῦ εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ πλοίου, βαρύνων αὐτὸ μὲ πλαστὰς δαπάνας, ζημίας κ.λ.π., υπεραυξάνων τὰς ἀληθεῖς, ἀφαιρῶν τι τῶν εἰς αὐτὸν ἐμπιστευθέντων, ὑποχρῦπτων

(α) Ἄρθρον 224 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

μέρος τῶν ἐσόδων, ἢ ἄνευ ἀποδεδειγμένης ἀνάγκης δανειζόμενος ἢ πωλῶν ἐμπορεύματα (α). Ὅθεν ὀφείλει ὡς ἐκ τούτου νὰ δίδῃ λόγον τῆς διαχειρίσεώς του περὶ τῶν ἐσόδων καὶ δαπανῶν τοῦ πλοίου (β). Μήτε εἶναι συγκεχωρημένον εἰς αὐτὸν νὰ ἰδιοποιητῆαι πρᾶγμα ὁποιοῦνδήποτε ὅπερ τῷ δίδεται παρὰ τῶν μετ' αὐτοῦ συναλλαγέντων εἴτε ὡς ἀμοιβή, εἴτε ὡς ἐπίναυλος (κάππα), εἴτε ὡς δῶρον.

176. Συνεπεία τῶν προεκτεθεισῶν ἀρχῶν, ἐὰν ἔνεκα παραδρομῆς ἢ ἀδικήματος δίδῃ ἀφορμὴν εἰς καταδιώξεις, ἀπορρίψεις ἀγωγῶν καὶ ἄλλας ζημίας, ὀφείλει ἀποζημιώσιν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους· ὑπόκειται δὲ καὶ εἰς τὰς ποινὰς τοῦ νόμου, χωρὶς νὰ δύναται νὰ δικαιολογηθῆ ὅτι ἔπραξε ταῦτα πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐφαρμογῆς ἐγκωρίων κανονισμῶν ἐπιβαλλόντων εἰς αὐτὸν καταναγκασμὸν ἢ ὑποχρέωσιν πληρωμῆς τελῶν, ἐκτὸς ἂν πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀπυστολῆς του, ἤθελε λάβει διαταγὰς ρητὰς ἢ ὑπονοουμένας, ὅπερ ὅμως δὲν τὸν δικαιολογεῖ ἐνίστε καταδιωκόμενον παρὰ τῆς δημοσίας ἀρχῆς διὰ πράξεις του τοιαύτας. Δὲν εἶναι δὲ παντάπασιν ὑπόχρεως νὰ ἐκτελέσῃ προσωπικῶς τὰς περὶ τὴν ἐνέργειαν τῶν καθηκόντων του συνομολογηθείσας ὑποχρεώσεις, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου ἢ ὁ ἐφοπλιστῆς ἐγκαταλείπει τὸ πλοῖον καὶ τὸν ναῦλον, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, εἰς ὅσας περιπτώσεις θέλο-

(α) Ἄρθρον 236 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 224 αὐτόθι.

μεν καταδείξει ἐν τῷ οἰκείῳ τόπῳ, ἐκτὸς ἂν ὑπερβῆ τὴν δοθείσαν αὐτῷ ἐξουσίαν καὶ ὁδηγίας, ἢ ὅπωςδῆποτε λείψῃ ἀπὸ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων του, ἢ πράξῃ ἀδίκημα ἢ οἰονεὶ ἀδίκημα· διότι ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ὑποχρεοῦται ἐκ τῆς παραβάσεως μᾶλλον, ἢ ἐκ τῆς συνομολογηθείσης συμβάσεως. Καὶ ἐὰν δὲν ὑπερβῆ τὴν ἐξουσίαν του καθίσταται οὐχ' ἦττον προσωπικῶς ὑπόχρεως, ὡς ὅσας ἤθελεν ὁμολογήσει ὅτι ὑποχρεοῦται προσωπικῶς, ἢ ὡς ὅσας ἢ ὑποχρέωσις αὐτοῦ ἐνυπάρχη εἰς τὸ εἶδος τοῦ ἐγγράφου τὸ ὁποῖον ὑπογράφει, ὡς παραδείγματος χάριν, ὡς ὅσας ἐκδῶση συναλλαγματικῶς. Μολοντοῦτο ὡς ὅσας ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν εἶναι ὑπόχρεως πρὸς τρίτους, συνήθως ἀποτείνεται καὶ κατ' αὐτοῦ ἢ ἀγωγὴ τούτων, ὅχι διὰ νὰ ὑποχρεωθῇ προσωπικῶς, ἀλλὰ διὰ νὰ γνωσθῇ τακτικῶς καὶ ἀκριβῶς ἢ ὑποχρέωσις· διότι ἐναγόμενος εἰς δίκην μόνος ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου ἢ ἐφοπλιστῆς, δικαιούται ἀναντιρρήτως νὰ προτείνῃ δι' ἐνστάσεως τὴν παρέμβασιν τοῦ πλοιάρχου, διὰ ν' ἀναγνωρισθῇ ἢ ἀλήθεια τῆς ὑποδίκου ὑποχρέωσεως· ἢ δὲ εἰσαγωγὴ ἀμέσου κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἀγωγῆς προλαμβάνει τὴν ἐνστάσιν ταύτην.

ΤΜΗΜΑ Β΄.

Περὶ τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ
πρὸς τὸν πλοίαρχον, καὶ πρὸς τοὺς μετ'
αὐτοῦ συναλλαγέντας τρίτους.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

177. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δικαιούται ν' ἀπαιτῆ τὴν ἀντιμισθίαν τῆς ὑπηρεσίας του, καὶ πάντα ὅσα ὑπὲρ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ὡς ἐπίτροπος αὐτοῦ ἐπλήρωσεν.

178. Οἱ τρίτοι οἱ μετὰ τοῦ πλοίαρχου συναλλαγέντες ἔχουσι δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, διὰ πᾶν τὸ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου πρᾶχθὲν διαρκούσης τῆς ὑπηρεσίας του. Ἐξαιρέσεις.

179. Ὁ ἐφοπλιστής εἶναι ὑπόχρεως διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πλοίαρχου τὰς μὴ ἀπαγορευομένας ὑπὸ τοῦ νόμου.

180. Ὁ ἐφοπλιστής δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ εἰς τοὺς δανειστάς του ἐνίοτε τὸ πλοῖον· δὲν παύει μολοντοῦτο τῆς ὑποχρέωσης διὰ τὰς πράξεις τοῦ πλοίαρχου, ἢ διὰ τὰς συνεπείας τῶν ἀδικημάτων καὶ οἰονεὶ ἀδικημάτων αὐτοῦ.

181. Ο ἐφοπλιστής εἶναι ὑπόχρεως καὶ διὰ τὰ λύτρα τὰ ὀφειλόμενα πρὸς ἀπολευθέρωσιν προσώπου διδομένου εἰς ἐνέχυρον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποτίσεως αὐτῶν.

182. Εἰς τίνας περιπτώσεις ἀπαλλάττεται ὁ ἐφοπλιστής ἐγκαταλείπων τὸ πλοῖον καὶ τὸν ναῦλον. Ἐξαιρέσεις.

177. Παρεκτὸς τοῦ ὅτι δικαιούται ὁ πλοίαρχος ν' ἀπαιτῆ τὴν ἀντιμισθίαν τῆς ὑπηρεσίας του, ἔχει καὶ τὸ

δικαίωμα, ὡς πᾶς ἐντολοδόχος, κατὰ τὰς περὶ ἐντολῆς ἀρχὰς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, ν' ἀπαιτήσῃ πάντα ὅσα ἐπλήρωσεν ὑπὲρ αὐτοῦ, προσέτι δὲ νὰ τὸν ἀσφαλίσῃ διὰ τὰς ὑποχρεώσεις ἃς συνωμολόγησε προσωπικῶς ὑποχρεωθείς, ἐκτὸς ἂν δὲν εἶχεν ἐντολήν ν' ἀναδεχθῆ ὑποχρεώσεις, ἂν ὑπερέβῃ αὐτὴν ἢ ἂν ὑπέπεσεν εἰς ἐλλείψεις. Τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει καὶ ἂν ὑπερέβῃ τὴν δοθείσαν αὐτῷ ἐξουσίαν ἐνεργήσας πᾶν ὅ,τι ἦτο ἀναγκαῖον ἢ, κατὰ τὴν φυσικὴν τῶν πραγμάτων τάξιν, ὅ,τι ἔπρεπε ν' ἀποβῆ ὠφέλιμον εἰς τὸν ἐντολέα του. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ ἀρχαὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου, καθ' ἃς ἀποφασίζεται ἂν ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον, ἢ νὰ δανεισθῆ χρήματα, ὡς προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν. Ἀποφασίζεται προσέτι διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν αὐτῶν ἀρχῶν, ἂν ὁ πλοίαρχος, ὡς ἄν τις λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων, δύναται νὰ συμφωνῆ ἀπλοῦν δάνειον μᾶλλον, ἢ ναυτικόν.

178. Οἱ τρίτοι οἱ μετὰ τοῦ πλοίαρχου συναλλαγέντες ἔχουσι, κατὰ τὸ πολιτικὸν δίκαιον, δικαίωμα ἀγωγῆς κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐντολέως, διὰ πᾶν ὅ,τι ἔπραξεν ὁ πλοίαρχος διαρκεύσεως τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ· ἀλλὰ τὰ πρόσωπα ταῦτα ὄφειλον νὰ λάβωσι τὰς νομίμους προφυλάξεις. Ὁ ἐφοπλιστὴς δὲν εὐθύνεται περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου φορτωνομένων πραγμάτων, ἂν δὲν γίνῃ μνεία τῆς φορτώσεως αὐτῶν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ, οὔτε εὐθύνεται περὶ τῶν συνεπειῶν ἐντολῆς δοθείσης εἰς τὸν πλοίαρχον ὑπὸ τινος τῶν φορτωτῶν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει κατ' αὐτοῦ μόνου ἀποκτᾶ δικαιώματα ὁ ἐντολοδόχος. Ὁ φορτωτὴς ὅμως οὗτος

δύναται ἐνίοτε νὰ καταδιώξῃ τὸν ἐφοπλιστὴν εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίπτωσιν, εἴτε ἀποδεικνύων ὅτι ὠφελήθη οὗτος ἐκ τῆς ὑποθέσεως δι' ἣν ἐδόθη ἢ ἐντολή, εἴτε κατάσχων ὅσα ὁ ἐφοπλιστὴς ὀφείλει πρὸς τὸν πλοίαρχον. Δὲν εἶναι ὡσαύτως ὑπόχρεως ὁ ἐφοπλιστὴς διὰ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ πλοίαρχου ὅσας οἱ νόμοι ἀπαγορεύουσι ν' ἀναδέχεται, ἢ δὲν συγχωροῦσι νὰ συνομολογῶνται μετ' αὐτοῦ, εἰ μὴ μετὰ τινος διατυπώσεις. Ὅθεν ὁ πλοίαρχος, ὡς εἶδομεν προηγουμένως, δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ τὸ πλοῖον, εἰ μὴ ἀφοῦ διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως γνωρισθῇ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, διότι ὁ ἀγοράζων αὐτὸ, πρὸ τῆς ἐκπληρώσεως τῆς διατυπώσεως ταύτης, δὲν δικαιούται προτείνων τὴν καλὴν πίστιν του, διὰ τὸν λόγον ὅτι δὲν θεωρεῖται τις ὡς ἐν καλῇ πίστει ἐνεργήσας, ὡσάκις δὲν συμμορφοῦται πρὸς τοὺς νόμους τοὺς ὁποίους οὐδεὶς ὑποτίθεται ὅτι ἀγνοεῖ. Ἐὰν ὅμως ὁ πλοίαρχος ἀπατήσῃ τὸ δικαστήριον διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀναγκαιούσαν ἄδειαν τῆς τοῦ πλοίου πωλήσεως, ὁ τρίτος ὁ μὴ ἀποδεικνυόμενος παντάπασιν συνένοχος εἰς τὴν ἀπάτην εὐρίσκεται ἐν καλῇ πίστει, ἐπιφυλαττομένου μόνου τοῦ δικαιώματος τοῦ ἐφοπλιστοῦ κατὰ τοῦ πλοίαρχου.

179. Ὡς πρὸς τὰς ὑποχρεώσεις δὲ τὰς ὁποίας ὁ νόμος δὲν ἀπαγορεύει εἰς τὸν πλοίαρχον, καὶ ἀπαιτεῖ μόνον νὰ γίνωνται ἀτομικαί τινες ὑπὲρ αὐτοῦ προφυλάξεις, ὁ ἐφοπλιστὴς καλίσταται ὑπόχρεως, καὶ δὲν δύναται ν' ἀντιτάξῃ ὅτι ὁ ἀντιπρόσωπός του δὲν συμμορφώθη πρὸς τὰς ὁδηγίας του, ἢ κατεχράσθη τῆς ἐμπιστοσύνης του. Εἶδομεν προηγουμένως ὅτι ὁ πλοί-

αρχος δὲν δύναται νὰ μισθώσῃ τὸ πλήρωμα, οὔτε νὰ ἐπισκευάσῃ τὸ πλοῖον ἢ νὰ τὸ ἐκμισθώσῃ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πληρεξουσίου του ὡσάκις εἰσὶ παρόντες (α). Ὅθεν αἱ τρίτοι, καθ' ὧν δὲν ὑπάρχει ἀπόδειξις, ὅτι ἄφειλον νὰ γνωρίζωσιν ἢ ἐγνωρίζον τὴν παρουσίαν τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ ἀντιπροσώπου του, ἔχουσι τὰ αὐτὰ κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ δικαιώματα τὰ ἐκ τῆς ὑποχρέωσεως τοῦ πλοιάρχου ἀποκτώμενα, ὡς νὰ ἦτο ἀπὸν ὁ ἐφοπλιστῆς· μόνος δὲ ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται πρὸς αὐτούς.

180. Ὅσάκις τὸ πλοῖον εἶναι ἐξησφαλισμένον, δύναται ὁ ἐφοπλιστῆς νὰ τὸ ἐγκαταλείψῃ εἰς τινὰς περιπτώσεις εἰς τοὺς ἀσφαλιστάς· μολονότι δὲ ἡ ἐγκατάλειψις γίνεται ἐπὶ σκοπῶ μεταβιβάσεως εἰς αὐτούς τῆς κυριότητος τοῦ πλοίου καὶ ἀντικαταστάσεως αὐτῶν εἰς τὰ ἐπ' αὐτοῦ δικαιώματά του, δὲν παύει μολοντοῦτο νὰ ἦναι ὑπόχρεως διὰ τὰς ὑποχρέωσεως καὶ πράξεις τοῦ πλοιάρχου, ἐπιφυλαττομένου τοῦ δικαιώματος τῆς ἀγωγῆς του κατὰ τῶν ἀσφαλιστῶν, ἂν ὅροι τοῦ ἀσφαλιστικοῦ συμβολαίου ἐπιτρέπωσιν εἰς αὐτὸν νὰ ἐξασκήσῃ τοιαύτης ἀγωγῆς δικαιώματα, τοὔτέστιν ἐὰν ἐξησφαλίσθῃ καὶ διὰ τὰς παρεκτροπὰς τοῦ πλοιάρχου. Εἶναι προσέτι πολιτικῶς ὑπεύθυνος ὁ ἐφοπλιστῆς περὶ πασῶν τῶν συνεπειῶν τῶν ἀδικημάτων τοῦ πλοιάρχου, καθ' ὅσον ἀφορῶσι ταῦτα τὴν πρὸς αὐτὸν δοθείσαν ἐντολήν. Ἀλλ' ἡ εὐθύνη του παύει ἐγκαταλείποντος τὸ πλοῖον καὶ τὸν ναῦλον, καὶ ἂν ταῦτα ἀπολεσθῶσιν, ἀρκεῖ ὑπὲρ τῆς ἀ-

(α) Ἄρθρον 223 καὶ 232 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

πάλλαγης αὐτοῦ, νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ πᾶσαν ἀγωγὴν ἀφορῶσαν τὸ πλοῖον καὶ τὸν ναῦλον (α). Ἐντεῦθεν ἔπεται ὅτι ἂν τὸ πλοῖον ᾖναι ἐξησφαλισμένον, ὀφείλει ὁ ἐφοπλιστὴς νὰ ἐγκαταλείψῃ καὶ τὰ κατὰ τῶν φορτωτῶν δικαίωμάτά του, καὶ ν' ἀπεδώσῃ πρὸς οὓς γίνεται ἡ ἐγκατάλειψις ὅσον μέρος τοῦ ναύλου ἔλαβεν, ἢ ἂν ὁ ἴδιος ᾖναι φορτωτὴς ἐμπορευμάτων, νὰ πληρώσῃ εἰς αὐτοὺς τὸν ὑπὸ πραγματοποιηθέντων προσδιορισθέντα ναῦλοιο. Ὁ ἐφοπλιστὴς δύναται εἰς πάντα καιρὸν καὶ πᾶσαν τῆς δίκης στάσιν νὰ κάμῃ τὴν ἐγκατάλειψιν, χωρὶς νὰ ὑφίσταται λόγος ἀπαραδέκτου αὐτῆς, εἴτε διὰ κοινοποίησιν ἀπαιτήσεως κατ' αὐτοῦ γενομένης, εἴτε διότι ὑπερασπίσθη ἑαυτὸν εἰς τὴν οὐσίαν δίκης τινὸς διαφιλονεικήσας τὴν ζητουμένην ποσότητα, εἴτε τέλος διότι ἐπλήρωσε μέρος τῆς ἀπαιτουμένης κατ' αὐτοῦ ὀφείλεις του. Ἡ εὐκολία ὅμως αὕτη δὲν χορηγεῖται εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν, εἰ μὴ ὑσάκεις αἱ ὑποχρεώσεις ἐφ' ὧν στηρίζεται ἡ εὐθύνη του προσέρχονται ἐκ γεγονότων ἢ πράξεων μὴ χορηγουσῶν εἰς τὸν πλοίαρχον δικαίωμα ἀποζημιώσεως κατ' αὐτοῦ, διότι ὁ ἐφοπλιστὴς εὐθύνεται πολιτικῶς μόνον περὶ τῶν παραδρομῶν καὶ ἀδικημάτων τοῦ πλοίαρχου. Ὅθεν ἂν ὁ πλοίαρχος ἀποδείξῃ ὅτι ὄχι μόνον δὲν παρέδραμεν μῆτε ἠδίκησεν, ἀλλὰ ἔξεπλήρωσε τὰ καθήκοντά του, ἐπειδὴ τότε, ὡς προηγουμένως εἶδομεν, δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ τὴν ἀπότισιν τῶν εἰς αὐτὸν ὀφειλομένων, εὐλόγως τὸ αὐτὸ δικαίωμα ἔχει, κατὰ τοὺς πολιτικοὺς νόμους, καὶ

(α) Ἄρθρον 216 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ὁ τρίτος ὁ μετὰ τοῦ πλοιάρχου συναλλαγείς. Ἐὰν λοιπὸν ὁ πλοίαρχος πωλήσῃ ἐμπορεύματα, ἢ λάβῃ παρὰ τῶν ἐπιβατῶν ζωοτροφίας διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου, ὡς προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν, δὲν ἀπαλλάττεται ὁ ἐφοπλιστὴς τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν (α), διότι ἐκτελεσθεΐσης ἅπαξ τῆς πωλήσεως τῶν ἐμπορευμάτων, ὁ ἐφοπλιστὴς κατέστη ὀφειλέτης τῆς ἀξίας αὐτῶν προσδιορισθησομένης ἐπομένως ἐπὶ διαφορῶν βάσεων, ὡς προηγουμένως εἶδομεν, ἂν τὸ πλοῖον φθάσῃ ἢ οὐ εἰς τὸν προσδιορισμὸν του. Ἐντεῦθεν, οὖν συνάγεται ὅτι ὁ ἐφοπλιστὴς δὲν ἀπαλλάττεται τῆς ἀποτίσεως τῶν ὑποχρεώσεων τούτων διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ περὶ τῶν δανείων ὅσα ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ συμφωνήσῃ εἰς ὅσας εἶδομεν περιπτώσεις, ὡς ὅσας δὲν δύναται νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ ἐμπορεύματα, ἢ ὡς ὅσας τὰ δικαστήρια γνωρίσωσιν ὅτι ἐνήργησε φρονίμως προτιμήσας ὡς ἐπωφελέστερον τὸ μέσον τοῦτο.

181. Λόγοι τῶν ὁποίων ἢ ἐκτίμησις εἶναι εὐκόλος καθιστῶσιν ἐφαρμοστέαν τὴν ἀρχὴν ταύτην, καὶ ὡς ὅσας προτεθῆ νὰ ἐλευθερωθῆ τὸ εἰς ἐνέχυρον διδόμενον πρόσωπον, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἀποτίσεως τῶν λύτρων τοῦ πλοίου. Τὸ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν σέβας ὑπερβαίνει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὴν αὐστηρότητα τῶν γενικῶν κανόνων.

182. Ἐὰν ὁμοίως ὁ πλοίαρχος προξενήσῃ εἰς τινα ζημίαν, ὡς παραδείγματος χάριν ἐν περιπτώσει συγ-

(α) Ἄρθρον 298 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

κρούσεως, ἢ ἂν δὲν παραδώσῃ τὰ ἐμπορεύματα ὅσα παρέλαβε κτλ., καταδιωκόμενος ὁ ἐφοπλιστής ὡς ὑπεύθυνος διὰ τὰς πράξεις τοῦ ἐπιτρόπου του, ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ναύλου, καὶ ἂν ἐκ δυστυχήματος ὁποιοῦδήποτε ἢ καὶ ἀδικήματος τοῦ πλοιάρχου, διὰ τὸ ὁποῖον δὲν εὐθύνεται, ἀπολεσθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν τ' ἀντικείμενα ταῦτα, ἢ ἂν τὸ κατάλοιπον αὐτῶν ἤθελεν ἀπορρῶφθῆ ἐκ προνομίων· ἐκτὸς ἂν ἀποδειχθῆ ὅτι ὠφελήθη ἐκ τῶν τοιούτων ἀδικημάτων τοῦ πλοιάρχου, ἢ ὅτι ὑπῆρξε συνένοχος αὐτοῦ. Ἐπεταὶ οὖν ἐντεῦθεν, κατὰ δικαιοτέρον λόγον, ὅτι ἂν ὁ πλοίαρχος μεταχειρισθῆ ὡς μέσον τὸ πλοῖον πρὸς λαθρεμπορίαν ὑπὲρ τῆς ἑαυτοῦ ὠφελείας, ὁ ἐφοπλιστής ὁ μὴ λαβὼν τὸ ἐλάχιστον μέρος εἰς τοιαύτην τοῦ νόμου παράβασιν ἀπαλλάττεται τῆς εὐθύνης ἐγκαταλείπων τὸ πλοῖον. Ἐὰν ὅμως, ὡς συχνάκις συμβαίνει, δώσῃ ὁ ἐφοπλιστής εἰς τὸν πλοίαρχον, παρεκτὸς τῆς διευθύνσεως τοῦ πλοίου, καὶ ἐντολὴν νὰ διευθύνῃ καὶ τὸ φορτίον τὸ εἰς αὐτὸν ἀνήκον, αἱ τὸ φορτίον ἀφορῶσαι ὑποχρεώσεις τοῦ πλοιάρχου, καθίστανται ὑποχρεωτικαὶ διὰ τὸν ἐφοπλιστήν, ὅστις δὲν δύναται ν' ἀπαλλαγῆ ἀπ' αὐτὰς ἐγκαταλείπων εἴτε τὸ φορτίον, εἴτε τὸ πρὸς ἀντικατάστασιν αὐτοῦ ἀγορασθὲν, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐφαρμόζονται αἱ περὶ ἐντολῆς ἀρχαὶ τοῦ κοινοῦ δικαίου. Αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἐφαρμόζονται καὶ ὁσάκις ἀντικαθίσταται ἄλλος εἰς τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίου ἐν περιπτώσει ἀσθενείας ἢ ἀποδιώσεως τοῦ πλοιάρχου, καὶ ὁσάκις ὁ πλοίαρχος ἄνευ ἀνάγκης διορίσῃ ἄλλον ἀντ' αὐτοῦ διευθυντὴν τοῦ πλοίου. Ὁ ἐφοπλιστής εἶναι

προσέτι. ὑπόχρεως διὰ τὰς ὑπὸ τῶν ναυτῶν πραττομέ-
νας ἀδικίας καὶ διαρπαγὰς ὁσάκις συμπράττει μετὰ τοῦ
πλοιάρχου εἰς τὴν ἐκλογὴν τοῦ πληρώματος.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ΄.

Περὶ ναυτῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

183. Τὸ τοῦ πλοίου πλήρωμα ἀποτελοῦσιν οἱ ναῦται

184. Ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν προσδιορίζεται συνήθως εἰς
χρήματα, Προσδιορίζεται καὶ εἰς μερίδα ἐκ τοῦ ναύλου, ἢ
τοῦ κέρδους τοῦ φορτίου.

185. Ὅτι κοινὸν εἶναι τὸ μέτρον τῆς ναυτολογήσεως τοῦ
πλοιάρχου καὶ τῶν ναυτῶν.

186. Οἱ ναυτολογηθέντες ναῦται ὀφείλουν νὰ μεταβῶσιν
εἰς τὴν ὑπερησίαν των τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ τῆς συνηθείας
ὄρισμένην ἡμέραν. Δὲν δύνανται ν' ἀναχωρήσωσι πρὸ τῆς συμ-
φωνηθείσης προθεσμίας. Τίνες εἰσὶν αἱ ὑποχρεώσεις αὐτῶν.

187. Τίνα μέτρα ἐνεργοῦνται κατὰ τοῦ δραπετεύσαντος
ναύτου. Τίς εἶναι ἡ ποινὴ τῆς δραπετεύσεως αὐτοῦ. Τί ὀφείλουν
νὰ πράττωσιν οἱ ναῦται ὁσάκις ἔχουν παράπονα κατὰ τοῦ
πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου.

188. Δὲν προσωποκρατεῖται ναύτης διὰ χρέη ὁσάκις εὐρί-
σκειται ἐπὶ τοῦ πλοίου, ἢ ὁσάκις εὐρίσκειται εἰς τὴν λέμβον
διὰ νὰ ἐπιβῇ εἰς πλοῖον ἕτοιμον πρὸς ἀπόπλουν.

189. Οἱ μετέχοντες εἰς τὸ φορτίον ναῦται δὲν ἔχουν τὴν

ἄδειαν νὰ φέρωσιν ἰδιαιτέρα αὐτῶν ἐμπορεύματα. Ποινὴ τῆς παραβάσεως ταύτης.

190. Τὶ ἐστὶ τὸ ὀνομαζόμενον προμήθευμα (πακοτίλλια) τῶν ναυτῶν.

191. Τὰ δικαστήρια προσδιορίζουσι τὰ ὄρια τοῦ προμηθεύματος.

192. Τὸ πλοῖον εἶναι ὑπέγγυον πρὸς ἀπότισιν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν.

193. Πότε παραγράφεται ἡ ἀγωγή τῶν ναυτῶν περὶ ἀποτίσεως τῶν μισθῶν των.

194. Μίσθωσις ναύτου κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα.

195. Ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ πλοῦ, ὁ ναύτης ἀποβάλλεται τῆς ὑπηρεσίας τοῦ πλοίου.

196. Εἰς πόσας περιπτώσεις συμβαίνει διακοπὴ τοῦ πλοῦ.

197. Τίς εἶναι ἡ ἐκουσία τοῦ πλοῦ διακοπῆ. Πῶς κανονίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν. Ἄν ὁ πλοῦς διακοπῆ μετὰ τὸν ἀπόπλου, ἀποζημιοῦνται οἱ ναῦται καὶ διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐπανόδου των εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου.

198. Τίς εἶναι ἡ τοῦ πλοῦ διακοπὴ ἔνεκεν ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας. Πῶς κανονίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν.

199. Τίς εἶναι ἡ διακοπὴ τοῦ πλοῦ ἐν περιπτώσει κρατήσεως τοῦ πλοίου κατὰ διαταγὴν τοῦ ἡγεμόνος. Πῶς κανονίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν.

200. Εἰς τίνας περιπτώσεις θεωρεῖται τὸ πλοῖον ὡς ἀπολεσθέν.

201. Ἐν περιπτώσει ναυαγίας πῶς κανονίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν.

202. Ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ὁ ἀπαξ ἀποκτηθεὶς ναύλος χρησιμεύει πρὸς ἀπότισιν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν.

203. Ἐν περιπτώσει πυρπολήσεως τοῦ πλοίου, κανονίζονται οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν ὡς καὶ ἐν περιπτώσει ναυαγίας.

204. Ἐν περιπτώσει ἀλώσεως τοῦ πλοίου ἐκ παραδρομῆς τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ οὗτος τοὺς μισθοὺς τῶν ναυτῶν.

205. Ἡ ἀνικανότης πρὸς πλοῦν τοῦ πλοίου πρὸ τοῦ ἀπόπλου αὐτοῦ δὲν θεωρεῖται αἰτία διακοπῆς τοῦ πλοῦ, ἐκτὸς ἂν συμβῆ μετὰ τὸν ἀπόπλου ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως.

206. Ἡ ἀνικανότης τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν κατὰ τὸν ἀπλοῦν συμβαίνουσα ἐκ τοῦ ὅτι εὕρισκετο εἰς κακὴν κατάστασιν κατὰ τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπόπλου του, ἐξομοιοῦται πρὸς ἐκουσίαν διακοπὴν, καθόσον ἀφορᾷ τοὺς ναύτας.

207. Διακρίσεις τῆς βραδύτητος τοῦ πλοῦ.

208. Συνέχεια περὶ τῆς τοῦ πλοῦ βραδύτητος.

209. Ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης ἐὰν ἐξῆλθε τοῦ πλοίου πρὸς ὑπηρεσίαν αὐτοῦ ἀπολαύει, εὐδοθέντας τοῦ πλοίου ἀσφαλῶς, οὐ μόνον ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ ὑπὸ τῆς συμβάσεως εἰς αὐτὸν χορηγούμενα κλπ. ἀλλὰ καὶ τὸ δικαίωμα τῶν λύτρων του εἰς φράγκα 600 προσδιοριζόμενον.

210. Ναύτης ἀσθενήσας ἀφοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον, τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται δαπάνῃ τοῦ πλοίου. Λαμβάνει τὸν μισθὸν καὶ τὴν μερίδα του ἐκ τοῦ κέρδους ἂν ᾖ μισθωμένος ὑπὸ μερίδα. Ἄν ἀσθενήσῃ ἐκ σφάλματός του ἀνάγεται εἰς ἔαρος αὐτοῦ ἢ δαπάνῃ τῆς ἀσθενείας του, παύει ὁ μισθὸς του, καὶ ἀποκλείεται πάσης εἰς τὰ κέρδη μετοχῆς.

211. Ὁ ναύτης ὁ φονευόμενος ἐνῶ ἀμύνεται ἢ ἐκτελῆ ἄλλην τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν, διαβιβάζει εἰς τοὺς κληρονόμους του τὰ δικαιώματά του διὰ τὸν μισθὸν του ἂν τὸ πλοῖον σωθῆ. Τὸ δικαίωμα ἀπολαύουσιν οἱ κληρονόμοι ναύτου ἀποβιοῦντος εἰς ἄλλην περίπτωσιν.

212. Ἐν περιπτώσει ἐκουσίας τοῦ πλοῦ διακοπῆς, βραδύτητος ἢ παρατάσεως κλπ, οἱ ναῦται οἱ μισθωμένοι ἐπὶ μετοχῇ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ ναύλου συμμετέχουσι

τῶν ἀποζημιώσεων, αἵτινες ἐκ τοῦ δυστυχήματος τούτου ἤθελον ἐπιδικασθῆ ὑπὲρ τοῦ πλοίου. Ἐξαιρέσεις. Δὲν ὑποχρεοῦνται, ἄνευ ῥητῆς συμβάσεως, ν' ἀποδώσωσι τὴν ἦν ἔλαβον χρηματικὴν προκαταβολήν. Ἐχουν δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἂν ἡ διακοπὴ προέλθῃ ἐκ μέρους τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου.

213 Οἱ αἰχμαλωτιζόμενοι ναῦται διατελοῦσιν ἐνδιαφερόμενοι μέχρι τέλους τοῦ πλοῦ. Οἱ κληρονόμοι τῶν μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ πλοῦ ἀποβιούντων λαμβάνουσιν ὁλόκληρον τὴν μερίδα αὐτῶν.

214. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας νὰ διαθέτωσιν ὅπωςδήποτε τὰς τοῦ πλοίου τροφάς. Ποινὴ αὐτῶν ἐπὶ παραβάσει τῆς ἀπαγορεύσεως ταύτης.

215. Ποινὴ τοῦ ναύτου τοῦ εἰς φυλακὴν νυκτὸς διωρισμένου.

216. Εἰς πάσαν ἀποβολὴν ναύτου τί γίνεται.

217. Τὸ πλήρωμα πλοίου ἐν γένει ὀφείλει τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην.

183. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ πλοίου ἐνεργεῖται ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ πλοίαρχου ἀπὸ πολλὰ πρόσωπα ἀναδεχόμενα μέρος αὐτῆς. ἅπαντα δὲ τὰ πρόσωπα ταῦτα καὶ αὐτὸς προσέτι ὁ πλοίαρχος ὡς ἐκμισθώσας τὴν ὑπηρεσίαν του ὀνομάζονται ναῦται. ὅταν θέλῃ δὲ τις νὰ διακρίνη αὐτὸν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους του, ὀνομάζονται οὗτοι πλήρωμα (α).

184. Ὁ μισθὸς τῶν ναυτῶν προσδιορίζεται συνήθως

(α) Ἄρθρον 250 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

εἰς χρήματα· πολλάκις ὁμως συμβαίνει νὰ συμβάλλωνται οὔτοι μετὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ὅπως διανεμῶνται μετ' αὐτοῦ τὰ κέρδη τὰ ἐξ ἐμπορικῶν ἐπιχειρήσεων ἢ ἐκ μετακομίσεως φορτίων ἢ ἐπιβατῶν προσερχόμενα. Καὶ ἂν μὲν προσδιορισθῇ εἰς χρήματα ὁ μισθὸς αὐτῶν, σημειοῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον ἀπέναντι τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ παρὰ τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἢ προσενηκῆς ἀρχῆς. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὁσάκις ἀντὶ μισθοῦ ναυτολογηθῶσιν ὑπὸ μερίδα ἐκ τοῦ κέρδους τοῦ ναύλου ἢ τοῦ φορτίου. Εἰς τὰς τελευταίας δύο περιπτώσεις σημειοῦται ῥητῶς τὸ ποσὸν τῆς συμφωνηθείσης μερίδος (α).

185. Προηγουμένως κατεδείξαμεν πῶς ἀποδεικνύεται ἡ τοῦ πλοιάρχου ναυτολόγησις, παρακατιόντες δὲ θέλομεν πραγματευθῆ περὶ παντὸς ὅ,τι εἶναι κοινὸν εἰς τε τὸν μὲν, καὶ εἰς τοὺς δέ.

186. Πᾶς ναύτης ναυτολογηθεὶς εἰς ὑπηρεσίαν πλοίου, ὀφείλει νὰ μεταβῇ ἐν αὐτῷ τὴν ὑπὸ τῆς συμβάσεως ἢ τῆς συνηθείας ὠρισμένην ἡμέραν, διὰ νὰ ἐπιβιβάσῃ τὰ τρόφιμα, τὸ φορτίον καὶ πᾶν ἄλλο ἀναγκαῖον εἰς τὸ πλοῖον καὶ ν' ἀναχωρήσῃ μετ' αὐτοῦ (β)· δὲν δύναται δὲ ν' ἀπομακρυνθῇ τῆς τοῦ πλοίου ὑπηρεσίας πρὸ τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας. Ὡς πρὸς τὴν λήξιν δὲ ταύτης, εἰάν ἡ σύμβασις ἐγένετο δι' ἓνα μόνον διάπλουν, ὡς καὶ περὶ παντὸς ἄλλου ἀφορόντος τὰς μεταξὺ πλοιάρχων ἢ κυβερνητῶν καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν

(α) Ἄρθρον 69 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 74 αὐτόθι.

τοῦ πλοίου συμφωνίας ἰσχύουσιν οἱ ὅρισμοί τοῦ ἐμπο-
ρικοῦ νόμου, καθ' ὅσον δὲν προσιδῆ τι ἰδιαιτέρως τὸ
περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας
διάταγμα. Ναύτης δ' ἐξελθὼν τοῦ πλοίου ἄνευ ἀδείας
τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἢ ἐν ἀπουσία αὐτοῦ ἄνευ
ἀδείας τοῦ ναυκλήρου, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς. Ἐν
τρίτῃ δὲ ὑποτροπῇ, λαβὼν ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης
τὴν συγκατάθεσιν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, ἔχει τὸ δικαί-
ωμα ν' ἀποβάλῃ αὐτόν (α). Μὴ ἐπανελθὼν δ' ἐντὸς
τριῶν ἡμερῶν ἀφ' ἧς ἐξῆλθε, θεωρεῖται ὡς δραπέτης
(β). Ἐὰν ὅμως τινες ἐκ τοῦ πληρώματος ἔχωσι πα-
ράπονα κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἢ τοῦ κυβερνήτου, εἴτε διὰ
τὸν ἀνοίκειον καὶ ὑπὲρ τὸ δέον αὐστηρὸν τρόπον του,
εἴτε διὰ στέρησιν μισθῶν ἢ τῆς προσδιωρισμένης τρο-
φῆς, δύνανται ν' ἀναφερθῶσιν εἰς τὴν ἀρμοδίαν λιμε-
νικὴν ἢ προξενικὴν ἀρχὴν, καὶ νὰ ζητήσωσιν ἱκανοποι-
ησιν. Ἀπαγορεύεται ὅμως εἰς αὐτοὺς ἐπὶ ποινῇ πρά-
ξεως κατὰ τῆς ὀφειλομένης εὐπειθείας, ν' ἀρνηθῶσιν,
ἐν ὅσῳ διαμένωσιν ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὴν ἐκτέλεσιν τῶν
διαταγῶν τοῦ πλοιάρχου. Ἄν δὲ θελήσωσι νὰ ἱκανο-
ποιηθῶσιν αὐτοδίκως, καταδιώκονται ἐνώπιον τῶν δι-
καστηρίων, καὶ ἀποδειχθέντες ἔνοχοι ὑποβάλλονται εἰς
τάς κατὰ τὸν νόμον ποινάς.

187. Ναύτης δραπετεύσας πρὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ διά-
πλου, καὶ συλληφθεὶς ὅπου ἤθελεν εὐρεθῆ, ὑποχρεοῦ-

(α) Ἄρθρον 73 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπο-
ρικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 76 αὐτόθι.

ται, κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἐκλογὴν, εἰς ἓν τῶν δύο. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ἀπέπλευσεν, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ δεχθῆ αὐτὸν, νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸ πλοῖον καὶ νὰ ὑπηρετήσῃ δι' ὅσῃν ἐσυμφωνήθη προθεσμίαν, λαμβάνων δι' ἓνα μῆνα τὸ τέταρτον τοῦ μισθοῦ του μόνον, ἢ μόνον τὰ δύο τρίτα τῆς μερίδος, ἂν ἐμισθώῃ ὑπὸ μερίδα, ἢ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθὶ καὶ ὑπὸ τὴν ἀνήκουσαν ἐπαγρύπνησιν εἰς τὸν βασιλικὸν ναύσταθμον ἓνα μῆνα (α). Ἄν ὅμως δραπετεύσῃ κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ, ὄχι μόνον ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἀπόδοσιν τῶν μισθῶν ὅσους ἔλαβεν, ἀλλὰ καὶ ἂν τὸ πλοῖον εὐρίσκηται εἰς τὸ μέρος ὅπου συνελήφθη ὁ δραπετεύσας ναύτης, ὁ δὲ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης συγκατατίθεται νὰ τὸν παραλάβῃ, ὑποχρεοῦται νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθὶ μέχρι τέλους τοῦ διάπλου, ἢ νὰ σταλῆ εἰς τὸν βασιλικὸν ναύσταθμον διὰ νὰ ὑπηρετήσῃ ἀμισθὶ τρεῖς μῆνας (β). Ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, καὶ ἡ προξενικὴ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εἰσὶν ἐπιτετραμμέναι, ν' ἀναζητῶσι τοὺς δραπέτας ναύτας, ἕ νὰ ἐπαγρυπνῶσι διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν νόμων τῶν ἀφορόντων τὸ ἀντικείμενον τοῦτο· ἔχουσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ σταθμίζωσι διοικητικῶς τοὺς λόγους ἐφ' ὧν στηρίζεται ὁ ναύτης πρὸς ἀπαλλαγὴν του τῆς ὑποχρεώσεως ἣν ἀνεδέχθη, ἢ ἐκτίμησις τῶν ὁποίων γίνεται κατὰ τὰ πρόσωπα καὶ τὰς περιστάσεις. Ἡ φυσικὴ ἀνικανότης δὲν εἶναι ἐνίοτε ἱκανή

(α) Ἄρθρον 77 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 78 αὐτόθι.

αἰτία ἀπαλλαγῆς τοῦ λειποτάκτου ναύτου ἐκ τῆς πρὸς ἀποζημίωσιν ὑποχρεώσεώς του, καὶ ἀπὸ τὰς ποινὰς τὰς ὑπὸ τῶν κανονισμῶν ἐπιβαλλομένας, ὡς παραδείγματος χάριν ἡ φυλάκισις του ἢ ἐκ κακῆς διαγωγῆς προελθοῦσα.

188. Τὸ συμφέρον τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου ἀπαλλάττει τῆς προσωπικῆς κρατήσεως τοὺς ἐπὶ τοῦ πλοίου εὐρισκομένους πλοίαρχον καὶ ναύτας, ἢ τοὺς ἐπιβάντας εἰς τὰς λέμβους διὰ νὰ ὑπάγωσιν εἰς τὸ ἔτοιμον ν' ἀποπλεύσῃ πλοῖον (α). Ἀπαιτεῖται ὅμως νὰ ἐγένετο ἡ κράτησις διὰ χρέος, οὐχὶ δὲ δι' ἀδίκημα ἢ ἔγκλημα· ἀπαιτεῖται προσέτι νὰ μὴν ἐγένετο τὸ χρέος διὰ τὸν ἐπιχειρούμενον πλοῦν. Ἐν ταύτῃ τῇ τελευταίᾳ περιπτώσει ἀπαλλάττονται τῆς κρατήσεως δίδοντες ἐγγύησιν.

189. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀποτελοῦντας τὸ πλήρωμα πλοίου μετόχους εἰς τὸ φορτίον νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν ἐμπορεύματα ἄνευ ἀδείας τῶν εἰς αὐτὸ συμμετόχων· ἂν ἀνακαλυφθῶσι δὲ ὅτι ἐμπορεύονται, τὰ εἶδη ταῦτα θεωροῦνται ὡς κοινὰ τῶν συμμετόχων τοῦ φορτίου, καὶ διανέμονται μεταξὺ αὐτῶν (β).

190. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ναύτας νὰ φορτώσωσιν εἰς τὸ πλοῖον μηδὲν ἐμπόρευμα ἐπὶ προφάσει ὀποιαδήποτε καὶ ἂν ἤθελον προσφέρει πληρωμὴν ναύλου, ἐκτὸς ἂν λάβωσι τὴν τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀδειαν (γ),

(α) Ἄρθρον 231 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 70 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(γ) Ἄρθρον 251 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

διότι πιθανόν είναι να ἐκμισθώσῃ ὁ ἐφοπλιστὴς ἅπασαν τὴν τοῦ πλοίου χωρητικότητα, ἢ να ὑπάρχῃ σύμβασις περὶ τούτου μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ πλοίαρχου. Ἡ ἀπαγόρευσις ὁμῶς αὕτη δὲν ἐπεκτείνεται καὶ εἰς τὸ λεγόμενον κιβώτιον ἢ προμήθευμα (πακοτίλλιαν) τῶν ναυτῶν, διότι συνήθως ἐπιτρέπεται αὐτοῖς να θέτωσιν ἐν αὐτῷ ὅσα χωρεῖ ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα ἀντικείμενα παρὰ τὰ φορέματα καὶ τὰ πρὸς χρῆσιν αὐτῶν πράγματα. Ἄν ὁμῶς σύμβασίς τις καθίσταται κώλυμα τοῦ να ἐξαγκήσωσι τοιοῦτον δικαίωμα, δὲν δύνανται ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημίωσιν παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ.

191. Τὰ δικαστήρια μόνον προσδιορίζουσι, κατὰ τὰς περιστάσεις, τοὺς ὅρους τοῦ προμηθεύματος (πακοτίλλιας), καὶ τῆς συνήθως διδομένης εἰς τὸν πλοίαρχον ἀδείας ναθέτῃ ἐμπορεύματα ἐπὶ τοῦ θαλάμου του πρὸς ἴδιον αὐτοῦ ὄφελος.

192. Τὸ πλοῖον εἶναι ὑπέγγυον κατὰ προνόμιον πρὸς ἀπότισιν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν, ὁποιοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ βαθμὸς αὐτῶν (α).

193. Πᾶσα ἀγωγή περὶ ἀποτίσεως μισθοῦ τῶν ναυτῶν παραγράφεται μετὰ ἕν ἔτος ἀφοῦ περαιωθῇ ὁ πλοῦς, ἐκτὸς ἂν παρεμπέσῃ ἐγγραφον χρεωστικὸν εἴτε ἰδιόγραφον, εἴτε ἐπίσημον, λογαριασμὸς ἐγχεκριμένος, ἢ κλησίς δικαστικὴ (β).

194. Ἡ ὑποχρέωσις τῶν ναυτῶν τῶν ἐκμισθούντων τὴν ὑπηρεσίαν των διὰ προσδιωρισμένον μισθὸν συμφω-

(α) Ἄρθρον 494 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 433 καὶ 434 αὐτόθι.

νεῖται, εἴτε διὰ ποσὸν ὠρισμένον χρημάτων δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ ὅπερ ὀνομάζεται μίσθωσις κατὰ πλοῦν (ταξειδίου), εἴτε διὰ ποσὸν ὠρισμένον δι' ἕκαστον μῆνα καθ' ὅσον ἤθελε διαρκέσει ὁ πλοῦς, ὅπερ ὀνομάζεται μίσθωσις κατὰ μῆνα. Εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίπτωσιν θεωρεῖται ἀποκτημένος ὁ μισθὸς τοῦ ἀρχίσαντος μηνός, καὶ ἂν ὁ πλοῦς τελειώσῃ πρὸ τῆς τελευταίας τοῦ μηνός ἡμέρας. Δὲν εἶναι δὲ ἀδύνατον, καίτοι σπάνιον, νὰ μισθῶνται οἱ ναῦται δι' ὠρισμένον χρόνον, ὡς παραδείγματος χάριν διὰ τέσσαρας ἢ ἕξ μῆνας· μετὰ παρέλευσιν ὅμως αὐτῶν δὲν δύνανται νὰ παραιτῶνται τῆς ὑπηρεσίας των, εἰμὴ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ, δικαιοῦνται δὲ ν' ἀπαιτῶσιν ἀνάλογον αὔξησιν μισθοῦ ἂν ὑπηρετήσωσι πλέον τοῦ συμφωνηθέντος χρόνου. Αἱ ὑποχρεώσεις ὅμως αὐτῶν διαλύονται ἢ τροποποιοῦνται ἐκ συμβεβηκότων ἀνεξαρτήτων τῆς θελήσεως των, ἕνεκα τῶν ὁποίων ὑπηρετοῦσιν, εἴτε ὀλιγώτερον, εἴτε πλειότερον χρόνον παρὰ δι' ὅσον ὑπεχρεώθησαν. Τὰ συμβεβηκότα ταῦτα εἰσὶν ἡ διακοπή, ἡ βραδύτης ἢ παράτασις τοῦ πλοῦ, ἡ αἰχμηλωσία, ἡ ἀσθένεια ἢ ὁ θάνατος τοῦ ὑποχρεωθέντος.

195. Ἡ διακοπή τοῦ πλοῦ καὶ ἂν συμβῇ ἐκουσία, ἢ ἐκ σφάλματος τοῦ ἐφοπλιστοῦ τοῦτέστιν ἐκ πτωχεύσεως αὐτοῦ ἢ ἄλλου τοιοῦτου δυστυχήματος, δὲν πρέπει νὰ συγχέηται ὡς πρὸς τὰ ἀποτελέσματα αὐτῆς πρὸς τὴν ἀποβολὴν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ναυτῶν, τῶν ὁποίων διακόπτει τὴν ὑποχρέωσιν, διότι ἡ μὲν διακοπή τοῦ πλοῦ ἐπιφέρει τὸ ἀποτέλεσμα τῆς μὴ πραγματοποιήσεως τῆς σκοπούμενης τοῦ πλοίου ἀποστολῆς, ἢ

τῆς μὴ ἐξακολουθήσεως τῆς ἤδη ἀρξάμενης, ἢ τέλος τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ φορτίου εἰς ἄλλον τόπον πλησιέστερον τοῦ προσδιωρισμένου, ὅπερ ὀνομάζεται σμίκρυνσις τοῦ πλοῦ, ὡς ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ἐφοπλιστὴς παραιτεῖται τῆς ἐπιχειρήσεώς του, ἢ τροποποιεῖ αὐτήν· ἢ ἀποβολὴ ἐξ ἐναντίας ναυτῶν τινῶν δὲν μεταβάλλει παντάπασι τὰ σχεδιασθέντα μέτρα, μήτε ἐμποδίζει τὸν ἐφοπλιστὴν νὰ ἐκτελέσῃ ἢ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν τοῦ πλοίου ἀποστολὴν μὲ τοὺς μείναντας ναύτας, ἢ μὲ ἄλλους ἀντικαθιστώντας τοὺς ἀποβληθέντας. Ὅθεν ὡς ἀποβάλλονται οἱ ναῦται ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ πλοῦ, οὕτω δύναται ὁ ἐφοπλιστὴς, διὰ λόγους ὁποιοσδήποτε, ν' ἀποβάλῃ ὅλους ἢ μέρος αὐτῶν καίτοι μισθωμένους, χωρὶς νὰ παραιτηθῇ τῆς ἐπιχειρήσεώς του.

196. Διακοπὴ τοῦ πλοῦ δύναται νὰ συμβῇ ἐκ πράξεως ἢ θελήσεως τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου περὶ τῶν πράξεων τοῦ ὁποίου εὐθύνεται, καὶ προσέτι δύναται νὰ συμβῇ ἐκ πράξεως ἄλλων μὴ ἐχούσης χαρακτήρα ἀκαταμαχήτου δυνάμεως, ὡς παραδείγματος χάριν ἐκ πράξεως τῶν ναυλωτῶν χορηγούσης εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν δικαίωμα ἀποζημιώσεως καθ' οὔτινος ἀνήκει. Ἡ διακοπὴ αὕτη ὀνομάζεται ἐκουσία. Συμβαίνει τελευταῖον διακοπὴ τοῦ πλοῦ ἐκ περιστάσεων ἀνεξαρτήτων πάσης ἐλλείψεως ἢ ἰδιαιτέρας θελήσεως, ἣτις ὀνομάζεται ἀκουσία.

197. Ἐκουσία διακοπὴ τοῦ πλοῦ εἶναι ἡ παραίτησις τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἀπὸ τὸν σκοπούμενον ἢ ἤδη ἀρξάμενον πλοῦν. Ὅθεν εἰάν συμβῇ αὕτη πρὸ τοῦ ἀπόπλου, οἱ ναῦται οἱ κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μεμισθωμένοι λαμ-

βάνουσι τὸν μισθὸν τῶν ἡμερῶν δι' ὅσας εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρτυσιν τοῦ πλοίου, καὶ προσέτι κρατοῦσι τὰς γενομένας εἰς αὐτοὺς οἰασδῆποτε χρηματικὰς προκαταβολὰς· ἐὰν δὲ δὲν ἐδόθησαν αὐτοῖς προκαταβολαί, πρέπει νὰ τοῖς δοθῇ ἐνὸς μηνὸς μισθός. Ἡ αὐτὴ ἀποζημίωσις ὀφείλεται αὐτοῖς καὶ ἂν ἡ διακοπὴ τοῦ πλοῦ δὲν ἤθελε προξενήσῃ εἰς αὐτοὺς οὐδεμίαν βλάβην, παραδείγμα-τος χάριν, ἂν ἀμέσως ἐπιτύχουν νὰ ναυτολογηθῶσιν εἰς ἄλλο πλοῖον. Ὅταν ὅμως συμβῇ μετὰ τὸν ἀπό-πλου ἢ ἐκουσίᾳ διακοπῇ, οἱ κατὰ τὸν πλοῦν μεμισθω-μένοι ναῦται λαμβάνουσιν, ὁλόκληρον τὸν συμφωνηθέν-τα μισθόν, οἱ δὲ κατὰ μῆνα μεμισθωμένοι λαμβάνουσιν ἐπίσης τὸν συμφωνηθέντα μισθόν των δι' ὅσον χρόνον ὑπηρέτησαν, καὶ πρὸς ἀποζημίωσιν των προσέτι τὸ ἥμισυ τοῦ μισθοῦ τὸν ὅποιον ἤθελον λάβει διὰ τὸ ὑπό-λοιπον τῆς ὑποθετικῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ δι' ὃν ἦσαν μεμισθωμένοι, χωρὶς νὰ λαμβάνηται ὑπ' ὄψιν ἂν ἦναι ἀνωτέρα ἢ ἐντεῦθεν προκύπτουσα εἰς αὐτοὺς ζημία, ἢ ἂν ἐμισθώθησαν ἀμέσως εἰς ἄλλο πλοῖον (α). Λαμβά-νουν προσέτι καὶ τὰ ἐξοδα τῆς ἐπανόδου των εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου, ἐκτὸς τῶν ὅσοι ναυτολογοῦνται μὲ μισθὸν εἰς ἄλλο πλοῖον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπιβιβάζονται, διὰ νὰ ἐπανεέλθωσιν εἰς τὸν τοῦ ἀπόπλου τόπον.

198. Ἡ τῆς ἐμπορίας ἀπαγόρευσις, ἢ ἡ ἐμπόδισις τοῦ πλοίου τοῦ νὰ διευθυνθῇ εἰς τὸν λιμένα τοῦ προσδιορισ-μοῦ του, εἶναι νόμιμος ἀκουσίᾳ διακοπὴ τοῦ πλοῦ. Καὶ ἂν μὲν συμβῇ πρὸ τοῦ ἀπόπλου, δὲν ὀφείλονται μισθοὶ εἰς τοὺς

ναύτας, εἰ μὴ δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν πρὸς ἐξάρ-
 τυσιν τοῦ πλοίου (α). Ἄν μὲν συμβῆ μετὰ τὸν ἀπό-
 πλουν ἀπαγόρευσις, οἱ ναῦται πληρόνονται ἀναλόγως τοῦ
 χρόνου τῆς ὑπηρεσίας των, ἐὰν δὲ ἐμπόδισις, οἱ κατὰ
 μῆνα μεμισθωμένοι ναῦται λαμβάνουσι ἡμιμίσιον καθ'
 ὄλην τὴν διάρκειαν τῆς κρατήσεως, οἱ δὲ μεμισθωμένοι
 κατὰ πλοῦν λαμβάνουν ὀλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα
 μισθὸν των (β).

199. Ἡ κατὰ διαταγὴν τῆς κυβερνήσεως κράτησις
 ἢ κωλυσοπλοία, περὶ ἧς ἐν ἀριθμῷ 199 τοῦ παρόντος
 ἐπραγματεύθημεν, δύναται κατὰ τὰς περιπτώσεις νὰ
 ἐπιφέρῃ ἢ οὐ διακοπὴν τοῦ πλοῦ, διότι μὴ προσδιοριζο-
 μένης τῆς διαρκείας αὐτῆς, δύναται νὰ παύσῃ αὐτὴ το-
 σούτῳ ταχέως, ὥστε νὰ μὴ παραιτηθῇ ὁ ἐφοπλιστὴς
 τῆς ἐπιχειρήσεώς του, καὶ τότε ἐπιφέρει ἀπλήν βραδύ-
 τητα μόνον. Εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν λοιπὸν ἐναπόκειται
 ν' ἀποφασίσῃ ἂν ἐκ τῆς κωλυσοπλοίας ἀναγκάζεται νὰ
 παραιτηθῇ τῆς ἐπιχειρήσεώς του, καὶ τότε προέρχεται
 διακοπὴ τοῦ πλοῦ. Ὅθεν τὸ συμφέρον αὐτοῦ ἐξασφα-
 λίζει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ πλήρωμα ἀπὸ πάσαν
 ὑποψίαν ἀπάτης· ὥστε τὰ περὶ διακοπῆς τοῦ πλοῦ περὶ
 ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας λεχθέντα ἐφαρμόζονται
 καὶ εἰς τὴν ἐκ κωλυσοπλοίας προερχομένην, ἣτις δύ-
 νεται νὰ συμβῆ πρὸ τοῦ ἀπόπλου καὶ μετ' αὐτόν.

200. Τὸ πλοῖον δύναται ν' ἀπολεσθῇ κατὰ διάφο-
 ρους τρόπους, ἢ τοῦλάχιστον ἢ ἀπώλεια αὐτοῦ καίτοι

(α) Ἄρθρον 253 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 254 αὐτόθι.

μη οὔσα ἀπόλυτος καὶ ὀλοσχερής, δύναται νὰ ᾖναι τοιαύτη, ὥστε νὰ καταστῆ ἄχρηστον τοῦ λοιποῦ πρὸς τὸν προσδιορισμὸν του. Οἱ ἀξιοσημείωτοι αὐτῶν εἰσὶν ἡ ναυαγία, ἡ πυρπόλησις, ἡ ἄλωσις καὶ ἡ δήμευσις.

201. Ἡ ναυαγία συμβαίνει ἐν γένει κατὰ τὸν διάπλουν, συμβαίνει ἐνίοτε καὶ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐντὸς τοῦ λιμένος ὅτε φορτωμένον τὸ πλοῖον ἀποσπασθῆ ἀπὸ τὰς ἀγκύρας του ἐν ὥρᾳ τρικυμίας, ἢ συγκρουσθῆ μετ' ἄλλου πλοίου. Ἐν τοιαύταις περιπτώσεσιν ἐφαρμόζονται οἱ προεκτεθέντες κανόνες τῆς ἀκουσίας διακοπῆς τοῦ μὴ ἀρξαμένου πλοῦ, ἄνευ βλάβης τοῦ δικαιώματος τῶν ναυτῶν τοῦ νὰ λάβωσι τοὺς μισθοὺς των ἐκ τῆς ἀξίας τῶν λειψάνων τοῦ πλοίου. Ἐὰν ὅμως μετὰ τὸν ἀπόπλου ἀπολεσθῶσι καθ' ὀλοκληρίαν τό τε πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ ἐκ ναυαγίας ἢ ἐξ ἄλλου τινος δυστυχήματος, οὐδεὶς εἰς τούτους ὀφείλεται μισθός. Ἐνεκα τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ ἐνδιαφέρωνται οἱ ναῦται εἰς τὴν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου συντήρησιν, γίνεται δεκτὴ ἡ τροποποίησις αὕτη τῶν κανόνων τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, καθ' ἃς ἡ ἀπώλεια τοῦ ἐνεχύρου μηδενίζει μὲντὴν πραγματικὴν ἀγωγὴν, οὐχὶ δὲ ἔ τὴν προσωπικὴν, πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ὁποίας δίδεται τὸ ἐνέχυρον ὑπέγγυον κατὰ προνόμιον. Ἐν τοιαύτῃ ὅμως περιπτώσει δὲν ὑποχρεοῦνται οἱ ναῦται ν' ἀποδώσωσι τὰ εἰς αὐτοὺς προκαταβληθέντα χρήματα (α). Ἄν διασωθῆ ὅμως μέρος τοῦ πλοίου, ἔστω καὶ ἀσήμαντον, οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν μεμισθωμένοι ναῦται, λαμ-

(α) Ἄρθρον 258 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

βάνουσιν ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ναυαγίων τοὺς δεδουλευμένους μισθοὺς των, καὶ ἀποζημιώσιν διὰ τὰς δαπάνας τῆς ἐπανόδου αὐτῶν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου, ἀφοῦ ἀφαιρεθῆ πρότερον ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ναυαγίων ἡ δαπάνη τῆς ναυαγιαίρεσεως ἢ γενομένη εἴτε παρὰ τοῦ πλοιάρχου, εἴτε παρὰ τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, εἴτε παρὰ τρίτων, οἵτινες ὑπὸ φιλανθρωπίας κινούμενοι σώζουσι πλοῖον ἐγκαταλελειμμένον ὑπὸ τοῦ ἰδίου πληρώματος. Ἡ ἀφαίρεσις αὕτη στηρίζεται ἐπὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, καθ' ἣν προνομιούχος εἶναι ἢ πρὸς συντήρησιν πράγματός τινος γενομένη δαπάνη. Καὶ οἱ ναῦται δὲ οἱ ἐπασχοληθέντες εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν μετέχουσι τοῦ προνομίου δι' ὅσας ἡμέρας ἤθελον ἐργασθῆ εἰς αὐτήν. Ἐὰν δὲ ἡ ἀξία τῶν διασωθέντων ναυαγίων δὲν ἀρκῆ, ἢ ἀπορρόφᾶται ἐξ ἄλλων προνομίων προηγουμένων τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν κατὰ τὸν νόμον, ἀποπληρόνονται οἱ ναῦται ἐκ τοῦ ναύλου τῶν διασωθέντων ἐμπορευμάτων (α).

202. Συμβαίνει ἐνίοτε ν' ἀπολεσθῆ τὸ πλοῖον ἀφοῦ ἀποκτήσῃ τὸν ναῦλον, ὡς παραδείγματος χάριν, ὅταν εἰς πλοῦν ἀποπλεύσεως δι' ὠρισμένον τόπον καὶ ἐπανόδου ἀπολεσθῆ τὸ πλοῖον ἐπανερχόμενον, ἀποκτᾶται ὁ ναῦλος διὰ τὰ εἰς τὸν ὀρισθέντα τόπον ἀποβιβασθέντα ἐμπορεύματα, καὶ ἡ εἰσπράττεται παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ἢ ὀφείλεται εἰς αὐτόν. Ἐκ τοῦ ναύλου τούτου ὑπεγγύου ὄντος εἰς τοὺς ναύτας, δίκαιον εἶναι νὰ πληρωθῶσιν οἱ μισθοὶ αὐτῶν. Ἄν δὲ ἤθελε συμβῆ νὰ ᾖναι φορτωτῆς ὁ

(α) Ἄρθρον 259 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

εφοπλιστής δίκαιον εἶναι νὰ δώσῃ εἰς τοὺς ναύ-
τας λογαριασμὸν περὶ τοῦ ὀφειλομένου ναύλου.

203. Τὸ πλοῖον γίνεται εἰς διαφόρους περιπτώ-
σεις παρανάλωμα τοῦ πυρός. Πυρπολεῖται ὑπὸ κε-
ραυνοῦ, καυστικαὶ ὕλαι ριπτόμεναι ἐπ' αὐτοῦ ὑπὸ ἐχ-
θροῦ ἢ ὑπὸ κακοποιῶν, ἢ ἐξ ἀφροσύνης τινων τοῦ πλη-
ρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, ἢ ἐξαιφίς ὑλῶν ἀποτελουσῶν
τὸ φορτίον του προξενούσι τὸ αὐτὸ δυστύχημα· ὁ πλοί-
αρχος ἀναγκάζεται νὰ τὸ πυρπολήσῃ, ὡς προηγουμέ-
νως εἶδομεν, διὰ νὰ μὴν ἀλωθῇ ὑπὸ ἐχθροῦ· ἐπιτόπιοι
ἀρχαὶ τέλος θεωροῦσαι αὐτὸ ὡς περιέχον σπέρματα
πανώλους διατάττουσιν ἐνίοτε τὴν πυρπόλησίν του. "Α-
πασαὶ αἱ αἰτίαι αὗται μηδενίζουσαι τὸ πλοῖον ἐπι-
φέρουσιν ἀκουσίαν διακοπὴν τοῦ πλοῦ· ἐφαρμόζον-
ται ἄρα καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ὅσα ἐξεθέσα-
μεν περὶ τῆς ἐκ ναυαγίας ἀπωλείας αὐτοῦ.

204. Ἡ ἄλωσις τοῦ πλοίου ἣτις δὲν πρέπει νὰ συγ-
χέηται πρὸς τὴν κατὰ διαταγὴν του ἡγεμόνος κράτη-
σιν, περὶ ἧς προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν, εἶναι
συμβάν δι' οὗ τὸ πλοῖον πίπτει εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ
ἐχθροῦ κυριεύοντος αὐτό (α). Ὡς ἐκ τῆς φύσεως οὖν
καὶ τῶν ἀποτελεσμάτων αὐτῆς ἀποπερατόνει τὸν πλοῦν
περὶ οὗ ὑπεχρεώθησαν οἱ ναῦται, ἐκτὸς ἂν ἐξ ἄλλου
συμβεβηκότος, ὁποῖον εἶναι ἡ ἀνάκτησις, ἢ σύλληψις
του ἀπὸ ἄλλο πλοῖον τοῦ ἔθνους του, ἢ ἡ ἀπόλυσις
αὐτοῦ ἀφοῦ ἀναγνωρισθῇ παράνομος ἡ ἄλωσις του, προ-
ξενήσωσιν ἀπλῆν μόνον τοῦ πλοῦ βραδύτητα. Ἡ δὲ-

(α) Ἄρθρον 258 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

μευσις ὁμῶς τοῦ πλοίου τῆς ὁποίας ἐπίσης ἀποτελέσ-
μα εἶναι ἢ στέρησις αὐτοῦ ἀπὸ τὸν κύριόν του, διαφέ-
ρουσα τῆς ἀλώσεως, καθὸ ποινή ἐπιβαλλομένη διὰ πά-
ράβασιν νόμων ἢ κανονισμῶν τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς, δὲν
δύναται νὰ θεωρηθῆ ὡς ἀκαταμάχητος δύναμις. Ὅθεν
ἂν ἡ δήμευσις προέλθῃ ἐκ παραβάσεως τοῦ ἐφοπλιστοῦ,
εἶναι ὑπόχρεως οὗτος εἰς τοὺς ναύτας, ἂν δὲ προέλθῃ
ἐκ παραβάσεως τοῦ πλοιάρχου, διὰ τὰς πράξεις τοῦ
ὁποίου εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἐφοπλιστής, ἐπιφυλάττεται τὸ
δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ τοῦ πλοιάρχου, ἂν δὲ προ-
έλθῃ ἐκ παραβάσεως τῶν φορτωτῶν, ὁ ἐφοπλιστής εἶ-
ναι ὑπόχρεως πρὸς ἀπότισιν τῶν μισθῶν τῶν ναυτῶν,
μ' ἐπιφύλαξιν τῆς περι ἀποζημιώσεως ἀγωγῆς του κα-
τὰ τῶν φορτωτῶν.

205. Ἡ ἀνικανότης τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν, περι-
ῆς προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν, δὲν εἶναι ἐν γένει
αἰτία διακοπῆς τοῦ πλοῦ, εἰμὴ ὡςάκις ἤθελε συμβῆ
μετὰ τὸν ἀπόπλου, διότι τὸ πλοῖον πρέπει νὰ ᾔηται εἰς
καλὴν κατάστασιν ὅταν πρόκηται ν' ἀποπλεύσῃ. Ὅθεν
ὁ ἐφοπλιστής ὁ ἐμποδίζων τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου
ἐπὶ προφάσει ἀνικανότητος αὐτοῦ πρὸς πλοῦν, θεωρεῖ-
ται ὡς ἐκουσίως διακόπτων αὐτόν· ἐκτὸς ἂν προξενηθῆ
ἡ ἀνικανότης ἐκ δυστυχημάτων ἐξ ἀκαταμαχήτου δυ-
νάμεως συμβάντων εἰς τὸν λιμένα τῆς ἐφοπλίσεως (α).

206. Ἡ ἀνικανότης αὕτη συμβαίνουσα μετὰ τὸν ἀπό-
πλου πρέπει ν' ἀποδεικνύηται, ὡς προηγουμένως εἶ-
δομεν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐνεργηθῶσιν αἱ ἀπαιτούμεναι δια-

(α) Ἄρθρα 225 καὶ 277 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου. (x)

τυπώσεις, τοῦτο δὲν ἐμποδίζει παντάπασι τοὺς ναύτας ν' ἀποδείξωσιν ὅτι τὸ πλοῖον εὐρίσκετο εἰς κακὴν κατάστασιν τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπόπλου, καὶ ὅτι δὲν ἐπροξένησε τὴν ἀνικανότητα ἢ θαλασσοπορία, καίτοι ἠδύνατο νὰ τὴν αὐξήσῃ (α). Ὅθεν ἀφοῦ τοῦτο ἀποδειχθῆ, θεωρουμένη ἢ διακοπὴ ὡς πρᾶξις τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ὑπόκειται εἰς τοὺς κανόνας τῆς ἐκουσίας. Εἰς ἄλλας περιπτώσεις ὅμως πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς τοῦ πλοῦ διάκρισις. Ἡ ἀνεπανόρθωτος ἀποδειχθεῖσα ἀνικανότης τοῦ πλοίου ἰσοδυναμεῖ μὲ ναυαγίαν, ἢ ἐπιφέρει τὰς αὐτὰς συνεπεῖας (β). Ἄν ὅμως τὸ πλοῖον δι' ἐπισκευῆς δύναται νὰ τεθῆ εἰς κατάστασιν τοῦ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλοῦν του, ἢ ἂν ὁ πλοίαρχος εὐρὼν νὰ μισθώσῃ ἄλλο πλοῖον ἐπασχολήσῃ εἰς αὐτὸ τὸ πλήρωμά του, τὰ συμβάντα ταῦτα ἀπλῆν μόνον βραδύτητα ἐπιφέρουσι.

207. Βραδύτης ὀνομάζεται τὸ συμβάν ὡς ἐκ τοῦ ὁποίου ἀναβάλλεται πρὸς καιρὸν ὁ πλοῦς. τοιοῦτον δὲ εἶναι ἡ κωλυσιπλοΐα, ὁ φόβος ὁ προξενούμενος ἐκ πειρατῶν ἢ καταδρομῶν (κορσάρων), ἢ ἀνακάλυψις ἢ οἱ κίνδυνοι τῆς πανώλους καὶ πᾶν ἄλλο μὴ ἐπιφέρον ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν διακοπὴν τοῦ πλοῦ. Τοιοῦτον συμβάν εἶναι προσέτι ἡ ἀκουσία διαμονὴ εἰς διάμεσον λιμένα ἔνθα ἐναντίοι ἀνεμοί, φόβος διὰ τὸν ἐχθρὸν ἢ τὴν τρικυμίαν, ἀνάγκη ἐπισκευῆς τοῦ πλοῦ κλπ. ἀναγκάζουσιν αὐτὸ νὰ εἰσέλθῃ καὶ νὰ διαμείνῃ, ὅπερ ὀνομάζεται στάσις. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας ὑπάρχει ἀληθῶς

(α) Ἄρθρον 297 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 389 αὐτόθι.

ἀκαταμάχητος δύναμις, ἐκτὸς ἂν ὁ ἐφοπλιστῆς ἢ ὁ πλοίαρχος ἐπροξένησαν τὴν βραδύτητα, ἢν ἠδύναντο εἴτε ν' ἀποφύγωσιν, εἴτε νὰ μὴν ἐκτεθῶσιν εἰς αὐτὴν. Ὅθεν ἡ ἀκουσία εἰς ἄλλας ταύτας τὰς περιπτώσεις βραδύτης, δὲν ἐπιφέρει οὐδεμίαν τροποποίησιν εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ ἐφοπλιστοῦ καὶ τῶν ναυτῶν συμβάσεις τῶν κατὰ πλοῦν μεμισθωμένων· ὡς πρὸς τὰς συμβάσεις δὲ τῶν κατὰ μῆνα μεμισθωμένων οἱ μισθοὶ αὐτῶν πληρόνονται κατὰ τὸ ἥμισυ μόνον διαρκούσης τῆς βραδύτητος, ἢ διάρκειας τῆς ὁποίας βεβαιοῦται ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν. Ἐν ὅμως δὲν προέλθῃ ἡ βραδύτης ἐξ ἀκαταμάχητου δυνάμεως, οἱ μὲν κατὰ μῆνα μισθοὶ δὲν ἐλαττοῦνται ἐφ' ὅσον διαρκεῖ αὕτη, οἱ δὲ κατὰ πλοῦν μεμισθωμένοι ναῦται δικαιοῦνται ν' ἀποζημιωθῶσιν ἀναλόγως· καὶ οἱ μὲν αἴτιοι τῆς βραδύτητος ὑπόκεινται εἰς τὴν ἀποζημίωσιν ταύτην, οἱ δὲ μισθοὶ πληρόνονται εἰς τοὺς ναύτας ὑπὸ ταῦ ναυτολογήσαντος αὐτούς.

208. Δὲν θεωρεῖται ὡς παράτασις τοῦ πλοῦ ἡ διάρκεια τοῦ παρά τὴν σύμβασιν δαπανηθέντος χρόνου, διότι αὕτη, ὡς εἶδομεν, ὀνομάζεται βραδύτης, ἡ δὲ παράτασις προέρχεται εἴτε ἐκ τῆς διευθύνσεως τοῦ πλοίου πρὸς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του, ἀλλὰ δι' ὁδοῦ μακροτέρας παρά τὴν ὁποίαν ἔπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ, ὅπερ ὀνομάζεται ἀλλαγὴ πορείας, εἴτε ἐκ τῆς διευθύνσεως αὐτοῦ εἰς τόπον ἐκφορτώσεως ἄλλον παρά τὸν προσδιωρισμένον, ὅπερ ὀνομάζεται ἀλλαγὴ πλοῦ. Ὅθεν αἱ μεταβολαὶ αὗται δὲν χορηγοῦσι συνήθως οὐδὲν εἰς τοὺς ναύτας κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ δικαίωμα ἂν ἡ ὑπη-

ρεσία αὐτῶν διαρκέση πλέον ἀφ' ὅ,τι ἠλπίζετο. Ἄν ὁμως συμβῆ ὅπωςδῆποτε ἕκτακτος διάρκεια αὐτῆς, γίνεται διάκρισις τότε μεταξύ τῆς κατὰ πλοῦν μισθώσεως καὶ τῆς κατὰ μῆνα. Ὅθεν εἰς ταύτην τὴν τελευταίαν περίπτωσιν οἱ μισθοὶ τῶν κατὰ μῆνα μεμισθωμένων ναυτῶν δὲν ἐλαττοῦνται, διότι ἡ παρατεινομένη ὑπηρεσία των εἶναι ἡ αὐτῆ· οὔτε συμβαίνει ὅ,τι καὶ εἰς τὴν τοῦ πλοῦ βραδύτητα, καθ' ἣν οἱ ναῦται δὲν ὑπηρετοῦσι παντάπασι· οὗτος δὲ εἶναι ὁ λόγος δι' ὃν δὲν γίνεται οὐδεμία διάκρισις ἂν ἡ παράτασις τοῦ πλοῦ προέλθῃ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ἢ οὔ. Ἐὰν ὁμως ἡ μίσθωσις ἐγένετο κατὰ πλοῦν, πρέπει νὰ ἐφαρμόζωνται αἱ ἐξῆς διακρίσεις ἤτοι, ὡς ἐν περιπτώσει ἀκουσίας βραδύτητος δὲν αὐξάνει ὁ μισθός τῶν κατὰ πλοῦν μεμισθωμένων ναυτῶν, διότι ὑποτίθεται ὅτι συνήνεσαν νὰ τρέξωσι τὰς περιπετείας τοῦ πλοῦ, οὔτω καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου δίκαιον εἶναι νὰ μὴ λαμβάνωσι τι περιπλέον, ὡσάκις ἡ αὐτῆ ἀκαταμάχητος δύναμις ὑποχρεοῖ τὴν ἐφοπλιστὴν νὰ διέλθῃ μακροτέραν ὁδόν· ὡς ἀκαταμάχητος δύναμις δὲ θεωρεῖται οὐ μόνον ἡ ἀνάγκη εἰς ἣν εὐρίσκεται ἐνίοτε ὁ πλοίαρχος, ὅστις πληροφοροῦμενος ὅτι ὁ λιμὴν τοῦ προσδιορισμοῦ του εἶναι ἀποκλεισμένος καταπλέει εἰς ἄλλον τοῦ αὐτοῦ κράτους μὴ ἀποκλεισμένον, ἀλλὰ καὶ πᾶσα περίπτωσις καθ' ἣν καταπλέει πρὸς ἀποφυγὴν ἐνὸς ἐκ τῶν προηγουμένως μνημονευθέντων δυστυχημάτων, ἤτοι πρὸς προμήθειαν ζωοτροφῶν καὶ ὕδατος, ἢ πρὸς ἀποβίθασιν ἀσθενῶν τῶν ὁποίων ἡ παρουσία καθίσταται ἐπικίνδυνος. Ὅσάκις ὁμως δὲν ὑπάρχη ἀκαταμάχητος

δύναμις, οἱ ναῦται ἀπολαύουσι τ' αὐτὰ δικαιώματα ὡς καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς βραδύτητος, τούτέστιν αἱ μὲν κατὰ πλοῦν μεμισθωμένοι, λαμβάνουσιν ἀνάλογον αὔξησιν μισθοῦ, τῶν δὲ κατὰ μῆνα μεμισθωμένων ὁ μισθὸς ἐξακολουθεῖ ὁ αὐτός (α). Εἰς ὅλας δὲ τὰς περιπτώσεις ταύτας, ἂν ὁ ἐφοπλιστὴς παρατείνῃ τὸν πλοῦν ἄνευ λόγου, οἱ ἐγκαταλείποντες τὸ πλοῖον ἢ ἀρνηθέντες τὴν ὑπηρεσίαν των ναῦται, δύνανται κατὰ τὰς περιπτώσεις νὰ δικαιωθῶσι διὰ τὴν παράβασίν των ταύτην.

209. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ αὐστηροῦ δικαίου, δὲν ἔπρεπε νὰ λαμβάνῃ μισθὸν ὁ αἰχμαλωτισθεὶς ναύτης ὡς μὴ ὑπηρετῶν πλέον. Ἄλλ' ἂν ζωγρηθῆ εἰς τὴν ξηρὰν δι' ὑπηρεσίαν εἰς ἣν διετάχθη ἢ εἶχεν ἄδειαν νὰ ἐξέλθῃ, ἀπολαύει, εὐοδοθέντος τοῦ πλοίου ἀσφαλῶς, ὄχι μόνον ὅλα τὰ δικαιώματα τὰ χορηγούμενα εἰς αὐτὸν ὑπὸ τῆς μετὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ συμβάσεως (β), καὶ ἄλλα ὑπὸ τῶν νόμων καὶ τῆς συνηθείας παραχωρούμενα, ὅποια εἰσὶν ἢ συμμετοχὴ αὐτοῦ εἰς τὰ κέρδη ὅσα ἀπολαύει τὸ πλοῖον, κατὰ τὰ περὶ αὐτῶν κανονισμένα, ἀλλ' ὀφείλεται προσέτι εἰς αὐτὸν, ἂν τὸ πλοῖον εὐοδοθῆ ὡσαύτως ἀσφαλῶς, ἀποζημίωσις περὶ τῶν διὰ τὴν ἀπελευθέρωσιν αὐτοῦ λύτρων ἐκ φράγκων 600, τὴν ὁποίαν προσδιορίζει ἡ κυβέρνησις (γ). Δὲν γίνεται ὅμως τὸ αὐτὸ, ἂν ζωγρηθῆ εἰς πᾶσαν ἄλλην

(α) Ἄρθρον 255 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 267 αὐτόθι.

(γ) " 269 αὐτόθι.

περίπτωσιν, τούτέστιν εἴτε μαχόμενος, εἴτε ὅτε ὁ ἐχθρὸς προσβάλλων τὸ πλοῖον αἰχμαλωτίσῃ μόνον τινὰς τῶν ἐν αὐτῷ, διότι τοῦτο εἶναι δυστύχημα τοῦ ὁποίου αὐτὸς μόνος ἐγένετο ὄμμα, καὶ εἰς τὸ ὅποιον ἅπαντες ἦσαν ἐκτεθειμένοι· λαμβάνει δὲ τὸν μισθὸν του μέχρι τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ζωγρηθεὶς ἠχμαλωτίσθη (α).

210. Πᾶς ναύτης ἀσθενήσας ἀφοῦ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον καὶ ἐνασχοληθῇ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ εἴτε ἐκ φύσεως, εἴτε ἐκ πληγῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη μαχόμενος, εἴτε ἐκτελῶν τὴν εἰς αὐτὸν διαταχθεῖσαν ὑπηρεσίαν, εἴτε ἐξελθὼν τοῦ πλοίου μὲ ἀδειαν, τροφοδοτεῖται καὶ θεραπεύεται δαπάνῃ τοῦ πλοίου (β), λαμβάνει δὲ καὶ τὸν μισθὸν του ἢ τὴν μερίδα του ἐκ τοῦ κέρδους ἂν ἦναι μεμισθωμένος ὑπὸ μερίδα· ἂν ἀσθενήσῃ ὅμως ἐκ σφάλματός του, παραδείγματος χάριν ἐξ ἀσωτείας, ἐγκλημάτων ἢ ἀφροσύνης αὐτοῦ· ἂν πληγωθῇ εἰς τὴν ξηρὰν ἐνθα ἐξῆλθεν ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοίαρχου, ἢ μὲν δαπάνῃ τῆς ἀσθενείας του αὐτὸν μόνον βαρύνει, ὁ μισθὸς του παύει, ἀποκλείεται καὶ πάσης εἰς τὰ κέρδη μετοχῆς, ὁ πλοίαρχος δὲ δικαιούται καὶ γὰρ τὸν ἀποβάλλῃ.

211. Ἐὰν φονευθῇ ναύτης ἐνῶ ἀμύνεται ὑπὲρ τοῦ πλοίου, ἢ ἐκτελεῖ ἄλλήν τινα ὑπηρεσίαν ἀναγομένην εἰς τὴν κυβέρνησιν (μανόβραν) αὐτοῦ ἐν ὥρᾳ μάχης, ὁ δὲ ὀλόκληρον τὸν πλοῦν μισθὸς του ὀφείλεται εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτοῦ (γ). Ἄλλ' ἐπειδὴ δὲν θεωροῦν-

(α) Ἄρθρον 266 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) Ἄρθρον 262 καὶ 263 αὐτόθι.

(γ) " 265 αὐτόθι.

ται οὔτοι ὑπὸ τοῦ νόμου εὐνοϊκώτερον τοῦ ἀποβιώσαντος, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσι μηδὲν ἂν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῆ (α). Εἰς πᾶσαν ὁμῶς περιπτώσιν ἀποβιώσεως ναύτου κατὰ μῆνα μεμισθωμένου, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ τὸν εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενον μισθὸν μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἀποβιώσεώς του, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἀπολεσθῆ ἐπομένως. Ἐὰν δὲ ναύτης μισθωθείς δι' ἀμφοτερόπλου (ταξείδιον ἀπόπλου καὶ ἐπανόδου) ἀποθάνῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ μετὰ τὸν ἀπόπλου προσδιορισμοῦ τοῦ πλοίου, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ δικαιοῦνται νὰ λάβωσι παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ τὸ ἥμισυ τοῦ συμφωνημένου μισθοῦ του· εἰ δὲ ἀποθάνῃ κατὰ τὸν διάπλου τῆς ἐπανόδου ὀλόκληρον αὐτόν. Ἐὰν τέλος ναύτης μισθωθείς εἰς τὴν ὑπηρεσίαν πλοίου διὰ μόνον τὸν διάπλου τοῦ ἀπόπλου, ἢ μόνον τὸν τῆς ἐπανόδου, δικαιοῦνται οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ νὰ λάβωσι ὀλόκληρον τὸν μισθὸν τοῦ διαπλου, καὶ ἂν ἐκ δυστυχήματος, μὴ δυναμένου ν' ἀποδοθῆ εἰς αὐτόν, δὲν ἤθελεν ὑπηρετήσῃ καθ' ὅλον αὐτὸν τὸν διάπλου. Ἐντεῦθεν οὖν ἔπεται ὅτι εἰς τὴν ἀποβιώσιν εἰς τὸ μεταξὺ τῆς μισθώσεως καὶ τοῦ ἀπόπλου διάστημα, οὐ μόνον δὲν εἶναι ὑπόχρεοι οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ν' ἀποδώσωσιν ὅσα ἐκ προκαταβολῆς ἔλαβεν, ἀλλὰ δικαιοῦνται προσέτι ν' ἀπαιτήσωσι καὶ ὅσα ἠδύνατο νὰ κερδήσῃ (β).

212. Ἐν περιπτώσει ἐκουσίας διακοπῆς, βραδύτητος

(α) Ἄρθρον 258 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 252 αὐτόθι.

ἢ παρατάσεως τοῦ πλοῦ κλπ., οἱ μεμισθωμένοι ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ἐκ τοῦ φορτίου ἢ ἐκ τοῦ ναύλου κέρδους συμμετέχουσιν εἰς τὰς ἀποζημιώσεις αἵτινες ἐξ ἐνός τῶν δυστυχημάτων τούτων κηθελον ἐπιδικασθῆ ὑπὲρ τοῦ πλοίου, διανεμομένας μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, κατ' ἀναλογίαν τοῦ προκυψομένου κέρδους ἢ τοῦ ναύλου. Ἐὰν ὅμως δὲν ἐπιδικασθῆ ἀποζημιώσεις τις, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀπαιτῶσι μισθὸν δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν πρὸς ἐφοπλισμὸν τοῦ πλοίου· διότι ὡς ἔτρεξαν τὰς περιπετείας τοῦ κέρδους, οὕτως ὀφείλουν νὰ ὑποκύψωσι καὶ εἰς τὴν περιπέτειαν τοῦ νὰ μὴ λάθωσι μηδέν (α). δὲν ὑποχρεοῦνται ὅμως ν' ἀποδώσωσι, μὴ ὑπαρχούσης ῥητῆς περὶ τούτου συμβάσεως, τὴν δοθείσαν εἰς αὐτοὺς προκαταβολήν, καὶ προσέτι δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσιν ἀποζημιώσεις, ὑπὸ πραγματοποιήμων προσδιοριζομένην, ἂν ἡ διακοπὴ προέλθῃ ἐκ προσωπικῆς τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου πράξεως (β).

213. Οἱ ἀίχμαλωτιζόμενοι ναῦται εἰς τὰς περιπτώσεις περὶ ὧν προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν διατελοῦσιν ἐνδιαφερόμενοι μέχρι τέλους τοῦ πλοῦ, διότι τὸ μὲν εἶδος τῆς ὑποχρέωσως αὐτῶν δὲν συνεπιφέρει τὰς διακρίσεις τὰς ὁποίας ὠρίσαμεν, ἢ δὲ τῶν 600 φράγκων ἀποζημιώσεις διὰ τὰ λύτρα των ἐπιβαρύνει τὴν κοινότητα (γ). Ὡς πρὸς τοὺς ἀποβιοῦντας δὲ μετὰ τὴν

(α) Ἄρθρον 267 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 259 αὐτόθι.

(γ) " 267 αὐτόθι.

ἔναρξιν τοῦ πλοῦ, ἔστω καὶ τὴν ἐπιούσαν τοῦ ἀπόπλου, οἱ κληρονόμοι αὐτῶν λαμβάνουσιν ὀλόκληρον τὴν μερίδα των (α). Ἡ διάταξις αὕτη ἦτις εἶναι τροποποιήσις τοῦ πολιτικοῦ δικαίου, καθ' ὃ ἡ ἀποβίωσις τοῦ ἐκμισθοῦντος τὴν ὑπηρεσίαν του ἀνατρέπει τὴν σύμβασιν, καθιερώθη πρὸς ἐμφύχωσιν τῶν ναυτῶν εἰς τοιοῦτου εἶδους μίσθωσιν. Ἐν περιπτώσει ὁμως ναυαγίας οἱ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ ναύλου μεμισθωμένοι ναῦται δὲν ἀπολαύουσι μηδὲν ἐπὶ τῶν ναυαγίων δικαίωμα πρὸς ἀπότισιν μισθοῦ, διότι τὸν ναῦλον μόνον ἤθελον διανεμηθῆ (β). Ἐὰν ὁμως εἶχον συμφωνήσει νὰ λάβωσι τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου, δικαιοῦνται ν' ἀπαιτῶσιν αὐτὸ ἐκ τοῦ ναύλου τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον ἤθελε διασωθῆ. Καὶ οἱ μεμισθωμένοι δὲ ἐπὶ μετοχῇ τοῦ κέρδους τοῦ φορτίου ἀπολαύουσι δικαίωμα εἰς τὸ ἐκ τῶν ἐπιχειρήσεων τοῦ πλοίου προκύπτον κέρδος, εἴτε τὸ ἤδη ἀποκτηθὲν, εἴτε τὸ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν διασωθέντων ἐμπορευμάτων προκύπτον ἐὰν ἤθελε προκύψει τοιοῦτον. Πληρόνεται ὁμως δι' ὅσας ἡμέρας εἰργάσθησαν πρὸς διάσωσιν τοῦ πλοίου καὶ τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς ἀξίας τῶν ναυαγίων καὶ τῶν διασωθέντων πραγμάτων, ὡς καὶ οἱ κατὰ μῆνα ἢ κατὰ πλοῦν μεμισθωμένοι (γ), διότι ἡ ναυαγία μηδενίζει τὴν ὑποχρέωσιν αὐτῶν, ὑπηρετοῦσι δὲ ὡς ἀπλοῖ ἐργάται εἰς τὴν ναυαγιαίρεσιν.

214. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ναύτας νὰ διαθέτωσιν

(α) Ἄρθρον 265 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 260 αὐτόθι.

(γ) » 261 αὐτόθι.

εἴτε πρὸς ἰδίαν αὐτῶν χρῆσιν, εἴτε πρὸς χρῆσιν ἄλλων τὰς ἐπὶ τοῦ πλοίου τροφάς, τὸν οἶνον ἢ ἄλλα πνευματώδη ποτά, ἄνευ τῆς ἀδείας τοῦ ἐπὶ τῶν τροφῶν. Πᾶσα παράβασις τοῦ ὀρισμοῦ τούτου τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου. (α).

215. Ἄν ναύτης διωρισμένος εἰς φυλακὴν νυκτὸς εὐρεθῆ κοιμώμενος, διὰ πρώτην καὶ δευτέραν φορὰν τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου, ἐν ὑποτροπῇ ὅμως δικαιοῦνται οὗτοι νὰ τὸν ἀποβάλωσι συναινέσει καὶ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς (β).

216. Εἰς πᾶσαν ἀποβολὴν ναύτου, τὸ αἷτιον ἢ τὰ αἷτια τῆς ἀποβολῆς του σημειοῦνται εἰς τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως (γ).

217. Οἱ ναύκληροι, οἱ ναῦται καὶ ὅλοι ἐν γένει τοῦ πληρώματος ὀφείλουσι τελείαν εὐπείθειαν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν διαταγῶν, αἷτινες ἀποβλέπουσι τὰ τῆς πειθαρχίας καὶ τὰ τοῦ πλοῦ (δ).

— 8 —

(α) Ἄρθρον 79 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 80. αὐτόθι.

(γ) " 81. αὐτόθι.

(δ) " 72 αὐτόθι.

ΤΜΗΜΑ Α.

Περὶ ναυκλήρων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

218. Ὑπὸ τίνος διορίζονται οἱ ναύκληροι. Τίς ἡ ὑπηρεσία αὐτῶν ἐν τοῖς ἐμπορικοῖς πλοίοις. Ὅφείλουσιν ὑποταγῆν εἰς τὸν πλοίαρχον.

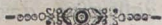
219. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοίαρχου. Ποινὰ τῆς παραβάσεως ταύτης.

218. Οἱ ναύκληροι τῶν ἐμπορικῶν πλοίων διαφέρουσι τοῦ λοιποῦ πληρώματος, καθόσον ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐκλέγων αὐτοὺς ὡς ἐμπειροτέρους καὶ ἀξιόους ἐμπιστοσύνης, τοὺς διορίζει ἐπιστάτας τῶν ἐργασιῶν τοῦ πληρώματος, καὶ φύλακας τῶν ἐν τῷ πλοίῳ ἐπομένως ἢ μὲν πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ὑποταγῆ τοῦ ναυκλήρου ἀπαιτεῖται νὰ ᾖναι ὁμοία τοῦ λοιποῦ πληρώματος, ἢ δὲ τῶν ναυτῶν πρὸς τὸν ναύκληρον, ὅποια καὶ ἡ πρὸς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην (α).

219. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ναύκληρον νὰ ἐξέρχεται τοῦ πλοίου ἀπόντος τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνή-

(α) Ἄρθρον 82 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

του, οὐδὲ τούτου παρόντος ἄνευ τῆς ἀδείας του. Δι' ἐκάστην παράβασιν, ὁ ναύκληρος ἐκτὸς τῶν ἀποζημιώσεων εἰς τὰς ὁποίας ὑπόκειται εἰάν ἐκ τῆς ἀπουσίας του προέκυψε ζημία, τιμωρεῖται πειθαρχικῶς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε΄.

Περὶ ἰδιαιτέρων καθηκόντων τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

220. Ὁ πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης δὲν δύναται νὰ ναυτολογήσῃ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως. Τίς ἐκδίδει τὴν ἄδειαν ταύτην. Τὴν ἄδειαν ταύτην ἐκδίδουσιν αἱ λιμενικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαί. Ὑπὸ τίνας ὄρους.

221. Αἱ λιμενικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαί ἐπεμβαίνουν εἰς τὰς μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος συμβάσεις ὅταν καταγράφονται οἱ ναῦται εἰς τὸ ναυτολόγιον.

(α) Ἄρθρον 83 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

222. Τίνας σημειώσεις καταχωροῦσιν εἰς τὰ ναυτολόγια αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ ἀρχαί.

223. Εἰς τίνας περιπτώσεις ἐπιτρέπεται εἰς τὰς λιμενικὰς καὶ προξενικὰς ἀρχὰς νὰ ὑποχρεώσωσι τοὺς πλοιάρχους ἢ κυβερνήτας πρὸς ἀνανέωσιν τῶν ναυτολογίων των.

224. Τί ὀφείλουν νὰ ἐνεργῶσιν αἱ λιμενικαὶ καὶ προξενικαὶ ἀρχαὶ ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀποθιώσεως ἢ δραπετεῦσεως ναύτου ἢ ἐπιβάτου πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

225. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιστροφῆς ναυτῶν. Εἰς τίνας περιπτώσεις καὶ διὰ τίνων μέσων.

226. Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποθιβάζωνται ἀσθενεῖς ναῦται περὶ τῆς τροφῆς αὐτῶν, ὡς καὶ τῶν περιπεσόντων εἰς ναυαγίαν ἐκτὸς τῆς ἑλληνικῆς ἐπικρατείας.

227. Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ δίδουσιν ἄδειαν εἰς Ἕλληνας ναύτας νὰ ναυτολογῶνται εἰς ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα. Εἰς ποίας περιπτώσεις.

228. Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ ἐπαγρυπνῶσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτέλεσιν τῶν διαλαμβανόμενων ἐν τῷ διατάγματι περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας.

220. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς κανένα πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην νὰ δεχθῇ ναύτην μὴ φέροντα ἄδειαν ἀναχωρήσεως τοῦ πλοιάρχου ἢ κυβερνήτου τοῦ τελευταίου πλοίου ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπηρετεῖ, ἢ ἀπόδειξιν τῆς ἀρμοδίας λιμενικῆς ἀρχῆς, ὅτι δὲν ὑπάρχει κανὲν ἐμπό-

θειον εις τὸ νὰ ναυτολογηθῆ (α). Αἱ λιμενικαὶ ὁμῶς ἀρχαὶ μέλλουσαι νὰ δώσωσιν εἰς ναύτας τοιαύτην ἀπόδειξιν, ὀφείλουσιν νὰ ἐξετάζωσι προηγουμένως καὶ νὰ πληροφορῶνται ἀκριβῶς εἰς ποῖα πλοῖα ὑπηρετήσαν, καὶ μάλιστα τὰ τελευταῖα, ὅποια ὑπῆρξεν ἡ διαγωγή των ἐπ' αὐτῶν, ἂν φέρωσιν ἀδείας ἀναχωρήσεως τῶν πλοιοάρχων ἢ κυβερνητῶν τῶν πλοίων ἐκείνων, ἢ εἰς ἔλλειψιν τοιούτων ἀδειῶν, ἂν ἔχωσι μαρτυρίας ὅτι ἐτελείωσεν ἡ προθεσμία τῆς συμφωνηθείσης ὑπηρεσίας των ἐπὶ τοῦ τελευταίου πλοίου, καὶ τέλος ἂν δὲν ὑπάρχη ἀγωγή κατ' αὐτῶν καὶ τούτων δοθέντων, τότε μόνον ἐπιτρέπεται εἰς τὰς ἀρχὰς ταύτας νὰ ἐκδίδωσι τὴν ἀπαιτουμένην ἀπόδειξιν (β). Τὰς αὐτὰς πληροφορίας ὀφείλουσιν νὰ πορίζωνται καὶ αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὁσάκις παρουσιάζονται ναῦται, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε ἄλλοθνεῖς ζητοῦντες νὰ συμφωνηθῶσιν εἰς ἑλληνικὸν πλοῖον (γ).

221. Ὅσακις πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης παρουσιάζει εἴτε ὅλον τὸ πλήρωμα, εἴτε μέρος αὐτοῦ διὰ νὰ καταγραφῆ εἰς τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου, αἱ προξενικαὶ ἢ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν, χωρὶς ἄλλως νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν καὶ τοῦ πληρώματος συμφωνίας, νὰ ζητῶσι τὸ συμφωνητικὸν τῆς μισθοτροφοδοσίας τοῦ πληρώματος, ἢ ὅποιασδήποτε ἄλλης συμβάσεως μεταξὺ τούτου καὶ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου,

(α) Ἄρθρον 29 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας δατάγματος.

(β) " 85 αὐτόθι.

(γ) " 86 αὐτόθι.

νά τὸ ἀναγινώσκωσιν εἰς ἐπήκοον ἀμφοτέρων τῶν συμφωνούντων μερῶν, καὶ τοῦτο μὲν νὰ κρατῶσιν εἰς τὰ ἀρχεῖα των, ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἐπικυρωμένον νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ἂν ὑπάρχωσιν πλειότερα συμφωνητικά. Ἐὰν δὲ τὸ συμφωνητικὸν ἔγεινεν ἐνώπιον δικαστικῆς ἢ ἄλλης ἀρχῆς, ἢ δημοσίου συμβολαιογράφου, τότε τὸ μὲν πρωτότυπον ἐπικυρωμένον ἀπὸ τὸν πρόξενον ἢ λιμενάρχην ἐπιστρέφεται εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, τὸ ἀντίγραφον δὲ αὐτοῦ ἀποτίθεται εἰς τὸ λιμενικὸν ἢ προξενικὸν ἀρχεῖον (α).

222. Ἄλλ' εἴτε ὑπάρχει εἴτε μὴ ἰδιαίτερον συμφωνητικὸν μισθοτροφοδοσίας, ἢ ἄλλης ὁποιασδήποτε συμβάσεως μεταξὺ τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου καὶ τοῦ πληρώματος, ἢ προξενικῆ ἢ λιμενικῆ ἀρχῆς πληροφουμένη περὶ τοῦ μισθοῦ ἢ ἄλλων ὁποιωνδήποτε ὑπαρχουσῶν συμβάσεων, σημειοῖ εἰς τὸ ναυτολόγιον τὸν μισθὸν ἀντικρῦ τοῦ ὀνόματος τοῦ λαμβάνοντος αὐτόν, τὰς δὲ ἄλλας συμφωνίας καταχωρεῖ εἰς τὰ κενὰ μέρη τοῦ ναυτολογίου, τὸ ὁποῖον ἐπιθεωροῦσα παραδίδει εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην, κρατοῦσα ὁμως πάντοτε ἀντίγραφον αὐτοῦ εἰς τὰ ἀρχεῖα της (β).

223. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὰς προξενικὰς ἢ λιμεναρχικά- ἀρχὰς νὰ ὑποχρεόνωσι τὸν πλοίαρχον ἢ κυβερνήτην ν' ἀναεοῖ τὸ ναυτολόγιον τοῦ πλοίου εἰμὴ

(α) Ἄρθρον 87 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) « 88. αὐτόθι.

εἰς τὰς ἐπομένας περιπτώσεις· α'. ὅταν τελειώσας τὸν πλοῦν καὶ μέλλων νὰ πλεύσῃ ἐκ νέου ἐντὸς τῆς ἐπικρατείας θέλῃ ν' ἀντικαταστήσῃ τὸ τρίτον τοῦ πληρώματος· β'. ὅταν δὲν ὑπάρχῃ τόπος κενὸς διὰ τὴν ἀναγκαίαν ἐπιθεώρησιν· γ'. ὡσάκις πρόκειται λόγος ἀλλαγῆς τοῦ ἡμίσεως τοῦ πληρώματος (α).

224. Ἐν περιπτώσει ἀσθενείας, ἀποβιώσεως ἢ δραπετεύσεως ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, αἱ λιμενικαὶ ἢ προξενικαὶ ἀρχαὶ παραλαμβάνουσαι τὴν περιουσίαν ἀποβιωσάντων ἢ δραπετευσάντων ναυτῶν ἢ ἐπιβατῶν, ὅχι μόνον ὀφείλουσι νὰ ἐξακριβώσωσι μήπως ὑπεξηρέθησαν ἢ ἐσφετερίσθησαν πράγματα, ἢ μήπως ἔγινεν ὀποιδήποτε παράβασις τῶν διατεταγμένων, ἀλλὰ ἔτι νὰ φροντίσωσι τὴν τακτικὴν σύνταξιν ὄλων τῶν ἀναγκαίων ἐγγράφων. Καὶ αἱ μὲν λιμενικαὶ ὀφείλουσι νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ἀρμόδιον δικαστήριον καὶ νὰ παραδίδωσιν εἰς αὐτὸ ὅλην τὴν περιουσίαν γενομένης τῆς κατὰ τὸν νόμον ἀπογραφῆς, εἰδοποιῶσαι συγχρόνως καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν τῆς ἐπικρατείας, αἱ δὲ προξενικαὶ ν' ἀναφέρωνται ἄνευ ἀναβολῆς εἰς τὸ αὐτὸ ὑπουργεῖον πέμπουσαι τὴν ἀπογραφὴν τῶν πραγμάτων, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ αὕτη τὰ περαιτέρω. Ἐπιτρέπεται δὲ εἰς τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἂν τινα τῶν εἰδῶν τῆς περιουσίας τοῦ ἀποβιώσαντος ὑπόκεινται εἰς φθορὰν, ἀφεῶν καταστρώσωσι καὶ ὑπογράψωσιν ἐπίσημον περὶ τοῦτου πράξιν νὰ ἐκθέτωσιν αὐτὰ εἰς δημοπρασίαν, καὶ νὰ παρακαταθέτωσι τὰ χρή-

(α) Ἄρθρον 89 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

ματα εἰς τὸ ἀρχεῖον αὐτοῦ· ὀφείλουν δὲ νὰ εἰδοποιῶσιν ἀμέσως τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖον, καὶ νὰ πέμψωσιν εἰς αὐτὸ ἀντίγραφα τῶν πράξεων των (α).

225. Αἱ προξενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσι περὶ τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐπιτροφῆς τῶν ἐλλήνων ναυτῶν, οἵτινες ἐξ ἀσθενείας ἀποβιβάσθentes ἀνέλαβον, ἢ ἐκ τῆς πωλήσεως ἢ ἀχρηστίας τοῦ πλοίου, ἢ ἕνεκα ἄλλης περιστάσεως καταλειφθέντες, ἢ ναυαγήσαντες ἐπὶ ξένων πλοίων ἔμειναν εἰς ξένην ἐπικράτειαν. Οἱ ναῦται οὗτοι κατὰ προτίμησιν ἐπιβιβάζονται εἴτε ἐπὶ πλοίων ἐλληνικῶν πολεμικῶν ἐπανερχομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἢ ἀν τύχωσιν, ἀνεξέδως, εἴτε ἐπὶ πλοίων ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν ἐπανερχομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα, καὶ ὑπὸ τοὺς ὅρους περὶ ὧν ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 124 τοῦ παρόντος, ἄλλως δὲ καὶ ἐπὶ ἐμπορικῶν πλοίων πάσης ἄλλης φιλῆς δυνάμεως διευθυνομένων εἰς τὴν Ἑλλάδα. Εἰς τὴν τέλευταίαν ταύτην περίπτωσιν ὀφείλουν νὰ συμφωνῶσι τὸν ναῦλον μετὰ τοῦ πλοιάρχου ὅσον ἕνεστι συμφερότερον. Εἰς ἐκάστην δὲ τῶν ἀνωτέρω περιπτώσεων ὀφείλουν νὰ εἰδοποιῶσι τὸ ὑπουργεῖον τῶν ναυτικῶν τῆς ἐπικρατείας (β).

226. Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουν νὰ φροντίζωσιν ὅταν ἀποβιβάζωνται ναῦται δι' ἀσθένειαν, νὰ γίνεται ἢ χρηματικὴ ἢ δι' ἐγγυήσεως καταβολὴ διὰ τὴν τροφοδοσίαν των. Αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφεί-

(α) Ἄρθρον 90 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλλ. ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) " 91 αὐτόθι.

λουν ἰδιαιτέρως νὰ φροντίζωσι νὰ γίνηται ἀνεξόδως ἢ εἰς τὰ ἴδια ἐπάνοδος τῶν ναυτῶν, οἵτινες ναυαγήσαντες ἐκτὸς τῆς ἐπικρατείας στεροῦνται τῶν ἀναγκαίων μέσων, οὔτε δύνανται νὰ λάβωσιν αὐτὰ ἐκ τοῦ προϊόντος τῆς ναυαγαιρέσεως· διὰ νὰ ἐπιταχύνωσι δὲ τοῦτο, ἂν δὲν ὑπάρχη ἄλλος καταλληλότερος τρόπος, θέλουσιν τοὺς διανέμει ἐπὶ διαφόρων ἐλληνικῶν ἐμπορικῶν πλοίων διευθυνομένων εἰς τοὺς λιμένας ὅπου ἕκαστος τῶν ναυτῶν ἀνήκει. Εἰς δὲ τὰς προξενικὰς ἀρχὰς ἐπιτρέπεται εἰς τοιαύτην περίπτωσιν, ὡς καὶ εἰς πᾶσαν ἄλλην, καθ' ἣν ναῦται Ἕλληνες εὐρεθῶσιν εἰς παντελῆ ἀπορίαν τῶν διὰ τὴν ἐπάνοδόν των ἀναγκαίων μέσων, νὰ χορηγῶσιν αὐτὰ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργείου τῆς ἐπικρατείας, τὸ ὁποῖον εἰδοποιῶσιν ἀμέσως διὰ νὰ φροντίζη περὶ ἀποζημιώσεως, εἰ δυνατόν, τοῦ δημοσίου (α).

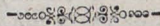
227. Αἱ προξενικαὶ καὶ λιμενικαὶ ἀρχαὶ ὀφείλουσιν νὰ δίδωσιν εἰς τοὺς ἐπὶ ξένων ἐμπορικῶν πλοίων συμφωνημένους Ἕλληνας ναύτας ἀπόδειξιν ὅτι εἰσὶν ἐλεύθεροι νὰ ναυτολογηθῶσιν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ εἰς αὐτοὺς πρὸς ἀπόλαυσιν τῆς κατὰ τὸν προηγούμενον ἀριθμὸν χάριτος (β).

228. Πᾶσα προξενικὴ καὶ λιμενικὴ ἀρχὴ, ὅχι μόνον ὀφείλει νὰ ὑπαγρυπνῇ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν καὶ ἐκτελέσειν τῶν διαλαμβανομένων ὀρισμῶν ἐν τῷ διατάγματι περὶ

(α) Ἄρθρον 92 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

(β) » 93 αὐτόθι.

ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας, ἀλλὰ καὶ εἰς πᾶσαν ἀνακάλυψιν παραβάσεως, ἢ παραλείψεώς τινος τοῦ διατεταγμένων ὀφείλει, ἐπὶ ἰδίᾳ αὐτῆς εὐθύνη, νὰ εἰδοποιῆ τὸ ἐπὶ τῶν ναυτικῶν ὑπουργεῖου τῆς ἐπικρατείας (α).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ΄.

Περὶ τῶν συμβάσεων μισθώσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων, καὶ τῶν διὰ θαλάσσης μετακομίσεων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

229. Περὶ ναυλώσεως ἐμπορικῶν πλοίων καὶ ναυλωτικοῦ.

230. Δύναται νὰ ναυλωθῆ πλοῖον μὴ ἐφοπλισμένον. Ὁ ναυλῶν αὐτὸ ὀνομάζεται ἐφοπλιστής.

231. Δύο ὑποχρεώσεις γενῶνται ἐκ τῆς ναυλώσεως

232. Παρὰ τίνων ναυλοῦται τὸ πλοῖον. Τίς εἶναι ὑπεύθυνος ὅταν ναυλωθῆ πρὸς μετακόμισιν ἐμπορευμάτων. Ὁ ἀγορᾶζων πλοῖον εἰς ναῦλον μεμισθωμένον δὲν ὑποχρεοῦται διὰ τὴν προὔπαρχουσαν μίσθωσιν αὐτοῦ. Ὁ ναυλώσας αὐτὸ ἀπολαμβάνει προνόμιον ἐπὶ τοῦ πλοίου διὰ τὰς ἀποζημιώσεις του.

233. Κατὰ πόσους τρόπους ναυλοῦται πλοῖον καθ' ὅλοκληριάν.

(α) Ἄρθρον 94 τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἑλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος.

234. Ἡ ἐν μέρει ναύλωσις πλοίου γίνεται κατ' ἀποκοπήν, κατ' ἑκατόλιτρον (καντάριον) καὶ κατὰ τόνον.

235. Ἡ ἐν μέρει ναύλωσις πλοίου γίνεται ἢ ἀπλῶς, ἢ ὑπὸ διαλυτικὸν ὄρον. Ὅσακις δὲν ὑπάρχει κώλυμα ἀκαταμαχίτου δυνάμεως, οἱ ναυλωταὶ δικαιοῦνται ν' ἀπαιτήσωσι τὸν ἀπόπλου ἀ' τοῦ εἰς τὸν συμφωνηθέντα χρόνον. Εἰς ποίαν περίπτωσιν δικαιοῦται ὁ ἐν μέρει ναυλῶν πλοῖον νὰ διαλύσῃ τὸ ναυλωτικόν. Ἐκτίμησις τοῦ δικαιώματος τούτου ὑπὸ τῶν δικαστηρίων κατὰ τὰς περιστάσεις.

236. Τίνας ὄρους πρέπει νὰ διαλαμβάνῃ τὸ ναυλωτικόν.

237. Τὰ φορτωτικὰ ἀναπληροῦσιν ἐνίοτε τὴν ἔλλειψίν τοῦ ναυλωτικοῦ.

238. Τίνας ὑποχρεώσεις ἐπιβάλλει τὸ ναυλωτικόν εἰς τε τὸν ναυλοῦντα καὶ τὸν ναυλωτὴν. Τίνα ἀντικείμενα εἰσὶν ὑπέγγυα, ἐν περιπτώσει μὴ ἐκτελέσεως τῆς συμβάσεως, πρὸς ἀποζημίωσιν τοῦ ἐντεῦθεν ζημιωθέντος.

239. Τίνες εἰσὶν αἱ ὑποχρεώσεις τοῦ ναυλοῦντος πρὸς τὸν ναυλωτὴν καὶ ἐναλλάξ.

240. Δὲν δύναται ὁ ναυλῶν ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλο πλοῖον ἀντὶ τοῦ δηλωθέντος εἰς τὸ ναυλωτικόν.

241. Ὁ ναυλῶν πλοῖον ἐν μέρει, δικαιοῦται νὰ διαθέσῃ κατ' ἰδίαν ἀρέσκειαν τὸ κενὸν αὐτοῦ μέρος.

242. Τίς ναῦλος ὀφείλεται ὅταν ἤθελον φορτωθῆ ἐπὶ πλοίου ἐμπορεύματα ἄνευ προηγουμένης δηλώσεως περὶ τούτου εἰς τὸν πλοίαρχον.

243. Ὑποχρεώσεις τοῦ ναυλοῦντος πρὸς ἀπόπλου τοῦ πλοίου εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐποχὴν. Ἐν περιπτώσει παραβάσεως δύναται ὁ ναυλωτὴς νὰ διαλύσῃ δικαστικῶς τὸ ναυλωτικόν καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν.

244. Εὐθύνη τοῦ ναυλοῦντος πλοῖον ὅταν ἤθελεν ἐκμισθῶσι εἰς διαφόρους ναυλωτὰς τοσαῦτα μέρη τοῦ πλοίου,

ἔσων τὸ σύνολον ὑπερβαίνει τὴν χωρητικότητα αὐτοῦ. Τίς ἐκ τῶν ναυλωτῶν προτιμάται.

245. Ὑποχρέωσις τοῦ ναυλωτοῦ νὰ φορτώσῃ ἐμπορεύματα ἀξίας ἐξαρκούσης πρὸς ἀπότισιν τοῦ ναύλου. Εὐθύνη αὐτοῦ.

246. Πότε πρέπει νὰ γίνηται ἡ φόρτωσις ναυλωθέντος πλοίου.

247. Ὁ ναυλωτὴς ὀφείλει ὀλόκληρον τὸν ναῦλον παραλαμβάνων τὸ φορτίον του ἀφοῦ γίνῃ ἑναρξίς τῆς φορτώσεως αὐτοῦ. Ἐξαιρέσις. Ἀποζημίωσις πρὸς τὸν πλοίαρχον. Ὁ ναυλωτὴς ὁ μὴ ποιήσας ἑναρξίν τῆς φορτώσεως ἀπαλλάττεται τῆς ὑποχρέωσεως ἢ ἀνεδέχθη διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ πληρόνων τὰ ἡμισυ τοῦ ναύλου. Ἐξαιρέσις.

248. Τὰ κατὰ τὴν θαλασσοπλοίαν δαπανώμενα χρήματα διὰ διάφορα τέλη ὑπάγονται εἰς ἔαρος τοῦ πλοίου, ὡς καὶ ἅπασαι αἱ δαπάναι καὶ ζημίαι τὰς ὁποίας αἱ περὶ ἀβαριῶν διατάξεις τοῦ νόμου δὲν ἐπιβάλλουσιν εἰς ἔαρος κοινὸν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου.

249. Καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου διαλύεται τὸ ναυλωτικὸν ἕνεκα διακοπῆς τοῦ πλοῦ. Ἐὰν διακοπῇ ὁ πλοῦς ἐκ σφάλματος τοῦ ναυλοῦντος, ὑπόκειται οὗτος εἰς ἀποζημίωσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐὰν δ' ἐκ σφάλματος τοῦ ναυλωτοῦ, πληρόνει οὗτος ὀλόκληρον τὸν ναῦλον. Ἡ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως συμβαίνουσα διακοπὴ τοῦ πλοῦ διαλύει τὸ ναυλωτικόν.

250. Ὁ πλοῦς δύναται νὰ βραδύνη πρὸ καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλου. Διακρίσεις τῆς βραδύτητος. Τί γίνεται εἰς πᾶσαν βραδύτητα τοῦ πλοῦ ἐκ σφάλματος τῶν μερῶν, ἢ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως.

251. Λύσις τῶν ἐξ ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν γεννωμένων ζητημάτων.

252. Τί ὀφείλει νὰ πράξῃ ὁ ναυλωτὴς ἀφοῦ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν προσδιορισμὸν του.

253. Εἰς τίνας ὑποχρεώσεις ὑπόκειται ὁ ναυλωτὴς ἐν περιπτώσει ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαρρήξεως, ἀλώσεως, διαρπαγῆς κλπ. Τίνες εἰσὶν αἱ ὑποχρεώσεις αὐτοῦ ὅταν ἡ μίσθωσις τοῦ πλοίου γίνῃ δι' ἀμφοτερόπλων.

254. Ὁλόκληρος ὁ συμφωνηθεὶς ναῦλος ὀφείλεται δι' ὅσα ἐμπορεύματα ἤθελεν ἀναγκασθῆ ὁ πλοίαρχος νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ κατὰ τὸ πλοῖον καὶ ἂν ἀπολεσθῇ ἐπομένως τὸ πλοῖον.

255. Δὲν ἀπαλλάττεται ὁ φορτωτὴς τῆς τοῦ ναύλου πληρωμῆς ἐγκαταλείπων τὰ ἐμπορεύματά του. Ἐξαιρέσεις.

256. Ὁ ναῦλος ὀφείλεται μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν παντὸς ἐμπορεύματος. Ὁ ναυλῶν δὲν δύναται νὰ κρατήσῃ τὰ ἐμπορεύματα ὅταν δὲν γίνηται εἰς αὐτὸν ἡ τοῦ ναύλου πληρωμὴ. Ἄν ὁ ναυλῶν ἀμφιβάλλῃ περὶ τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ παραλήπτου, δικαιούται νὰ ζητήσῃ δικαστικῶς νὰ παρακατατεθῶσι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τρίτῳ χειρὸς.

257. Ὁ πλοίαρχος εἰσπράττει τὸν ναῦλον.

258. Ὁ πλοίαρχος δικαιούται καὶ ὑποχρεούται ἐνταυτῷ νὰ ζητῇ παρ' ἐκάστου τῶν φορτωτῶν τὴν εἰς τὰς ἀβαρίας νόμιμον συνεισφοράν των. Παραγραφή τοῦ δικαιώματος τούτου. Εὐθύνη τοῦ πλοίαρχου.

259. Ὁ πλοίαρχος ἀπολαύει προνόμιον ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων τοῦ φορτίου τοῦ πλοίου του διὰ τὸν ὀφειλόμενον εἰς αὐτὸν ναῦλον. Παραγραφή τοῦ δικαιώματος τῆς τοῦ ναύλου ἀπαιτήσεως.

260. Οἱ φορτωταὶ ὀφείλουν νὰ φορτόνωσι τὰ ἐμπορεύματά των εἰς καλὴν κατάστασιν. Καθῆκον τοῦ πλοίαρχου εἰς ἐναντίαν περιπτώσιν. Τί ἐστὶ φορτωτικόν. Τί πρέπει νὰ περιέχῃ.

261. Πόσα αντίτυπα τοῦ φορτωτικοῦ γίνονται. Παρὰ τίνων προσώπων ὑπογράφονται.

262. Δὲν ἀπαιτεῖται φορτωτικὸν ὁσάκις ὁ πλοίαρχος φορτώνει ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα διὰ λογαριασμὸν του. Περιστάσεις καθ' ἃς ἀπαιτεῖται νὰ γίνηται φορτωτικὸν καὶ διὰ τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα. Ὑπὸ τίνων ὑπογράφεται τὸ τοιοῦτον φορτωτικόν. Διατυπώσεις αἵτινες πρέπει νὰ τηρῶνται.

263. Τὰ ἐν τάξει συντασσόμενα φορτωτικὰ ἀποτελοῦσιν ἀρχοῦσαν ἀπόδειξιν. Ἐξαιρέσεις.

264. Περιπτώσεις καθ' ἃς εὐθύνεται ὁ πλοίαρχος, καὶ τίνες εἰσὶν αὗται. Τί ὀφείλει νὰ πράττῃ διὰ νὰ μὴ βλάβηται τὸ φορτίον.

265. Ἄμα φθάσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τοῦ κατὰ πλου, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ παραδίδῃ τὰ ἐμπορεύματα εἰς τοὺς παραλήπτας αὐτῶν. Οἱ παραλήπται ὀφείλουν νὰ τὰ παραλαμβάνωσι. Ποινὰι κατὰ τῶν μὲν, καὶ τοῦ δέ.

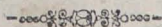
266. Φορτωτικὸν ὑπὸ ἕρον τοῦ νὰ παραδοθῶσι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν διαταγὴν τοῦ φορτωτοῦ, ἢ εἰς τὸν ἐπιφέροντα αὐτό. Ἐὰν ὁ παραλήπτης ἀποποιῆται νὰ τὰ παραλάβῃ, ἢ δὲν παρουσιάζηται παντάπασιν, δύναται ὁ πλοίαρχος νὰ πωλήσῃ ἐξ αὐτῶν δικαστικῇ ἀδείᾳ μέχρις ἀξίας τοῦ ναύλου του.

267. Ὁ πλοίαρχος εὐθύνεται διὰ τὰ ἐλλείποντα ἐμπορεύματα, ἐκτὸς ἂν ἀπολεσθῶσιν ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ἢ ἔνεκα χύσεως εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Εὐθύνεται προσέτι καὶ διὰ τὴν βλάβην τῶν ἐμπορευμάτων.

268. Εὐθύνεται καὶ διὰ πᾶσαν ὑπεξαιρέσιν αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν ἠναγκάσθῃ νὰ πωλήσῃ, νὰ ἐνεχυριάσῃ ἢ νὰ καταναλώσῃ ἐξ αὐτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου. Ἐν περιπτώσει ἀντιφάσεως μεταξὺ τῶν φορτωτικῶν τοῦ αὐτοῦ φορ-

τίου, τὸ εἰς χεῖρας τοῦ πλοιάρχου ὑπάρχον παρέχει πίστιν, ἐὰν ᾖναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ, καὶ ἐναλλάξ.

269. Παραγραφή πάσης ἀγωγῆς τοῦ φορτωτοῦ ἢ παραλήπτου κατὰ τοῦ πλοιάρχου. Τὶ ὀφείλει νὰ ἐνεργήσῃ ὁ παραλήπτης ἐμπορευμάτων βεβλαμμένων.

229. Ἡ σύμβασις τῆς ὁποίας ἀντικείμενον εἶναι ἢ καθ' ὀλοκληρίαν ἢ ἐν μέρει τοῦ πλοίου μίσθωσις, ὁποιοσδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ὁ σκοπὸς αὐτῆς, τούτέστιν εἴτε ἢ ἀλιεία, εἴτε ἢ μετακόμισις ἐμπορευμάτων ἢ προσώπων ὀνομάζεται ναύλωσις, τὸ ἐπὶ τούτῳ δὲ συντασσόμενον συμβόλαιον ὀνομάζεται ναυλωτικόν (α). Ὁ ἐκμισθῶν ἴδιον πλοῖον ὀνομάζεται ναυλῶν, ὁ δὲ μισθῶν αὐτὸ ναυλωτῆς, τὸ τίμημα δὲ τῆς μισθώσεως ναῦλος.

230. Ναυλοῦται καὶ πλοῖον μὴ ἐφοπλισμένον, ὅπερ ἐφοδιάζει ὁ ναυλωτῆς μὲ τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῦ ἐξάρτυσιν καὶ σκεύη, καὶ ναυτολογεῖ τὸ πλήρωμα. Ὁ ναυλωτῆς οὗτος ἐξασκῶν τότε ἅπαντα τὰ τοῦ ἰδιοκτήτου δικαιώματα ὀνομάζεται ἐφοπλιστῆς.

231. Συχνάκις πλοῖον ἐφοπλισμένον ναυλοῦται καθ' ὀλοκληρίαν παρὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ τοῦ πλοιάρχου εἰς πρόσωπα ἅτινα ὡς φορτωταὶ ἢ ἐπιβάται θέλουν νὰ μετακομίσωσιν ἀλλαχοῦ ἴδια αὐτῶν ἐμπορεύματα ἢ νὰ μεταβῶσιν οἱ ἴδιοι. Ἐκ τῆς ναυλώσεως γεννῶνται δύο ὑποχρεώσεις, ἐξ ὧν ἡ μὲν εἶναι νὰ φορτωθῇ τὸ πλοῖον,

(α) Ἄρθρον 286 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἢ δὲ νὰ μεταβιθασθῶσιν εἰς τὸν συμφωνηθέντα τόπον τὰ ἐμπορεύματα ἢ οἱ ἐπιβάται. Ἡ σπουδαία αὕτη διάκρισις καθίσταται ἀπολύτως ἀναγκαία, διότι ἐξ αὐτῆς προσδιορίζεται ἡ εὐθύνη τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἢ πλοιάρχου, καὶ ἡ τῶν φορτωτῶν.

232. Τὸ πλοῖον ναυλοῦται παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου αὐτοῦ ἢ τοῦ ἀντικαθισθῶντος αὐτὸν ἐφοπλιστοῦ· ὁσάκις δὲ ἀνήκει εἰς πολλοὺς, τὸ δικαίωμα τοῦ ναυλόνειν αὐτὸ, ὡς καὶ πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ γίνῃ ἀντικείμενον διενέξεως μεταξὺ αὐτῶν ἀφορῶν τὴν κοινότητα, ἀνήκει εἰς τὴν πλειονοψηφίαν περὶ ἧς ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 46 τοῦ παρόντος. Καὶ ὁ πλοίαρχος δὲ ὡς ἐκ τοῦ εἴδους τῶν καθηκόντων του ἀπολαύει τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὀφείλει ὁμῶς νὰ συμβουλευῆται τὸν ἐφοπλιστὴν ἢ τὸν ἐπιτροπὸν αὐτοῦ, ὁσάκις εὐρίσκεται εἰς τὸν τόπον τῆς διαμονῆς αὐτῶν, ὡς καὶ περὶ τούτου ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 77 τοῦ παρόντος. Ἄν ὁμῶς ναυλώσῃ τὸ πλοῖον πρὸς μετακόμισιν λαθρεμπορευμάτων ἢ δήμευσις αὐτῶν συνεπιφέρει καὶ τὴν τοῦ πλοίου, ἢ ἂν διακινδυνεύσῃ ὅπωςδὴποτε τὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ συμφέροντα, καθίσταται ὑπεύθυνος πρὸς αὐτόν. Δὲν εἶναι δὲ ἄπο σκοποῦ νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι ἐὰν πλοῖον ναυλωθῇ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ τοῦ πλοιάρχου, πωληθῇ δ' ἐπομένως πρὶν ἢ θελεῖ τὸ φορτώσει ὁ ναυλωτῆς, δὲν ὑποχρεοῦται ὁ νέος ἰδιοκτῆτης αὐτοῦ διὰ τὴν προὔπαρχουσαν τοῦ πλοίου ναύλωσιν· τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου ὁμῶς προνόμιον τοῦ ναυλωτοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαμένει ἀνέπαφον διὰ τὰς ἀποζημιώσεις αὐτοῦ.

233. Τὸ πλοῖον ναυλοῦται εἴτε καθ' ὀλοκληρίαν, εἴτε ἐν μέρει. Ἡ καθ' ὀλοκληρίαν ναύλωσις αὐτοῦ γίνεται τριχῶς· α'. κατὰ πλοῦν, β'. δι' ὠρισμένον χρόνον, καὶ γ'. κατὰ μῆνα. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν συμφωνοῦσιν οἱ σύμβαλλόμενοι ἐν τι τμήμα διὰ τὸν πλοῦν ὁποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ διάρκεια αὐτοῦ, ὁ ναυλωτῆς δὲ δὲν δικαιούται νὰ τὸ ἐξαποστείλῃ ἀλλαγῆ, ἀλλ' εἰς τὸ προσδιωρισμένον μέρος· κατὰ δικαιοῦτερον δὲ λόγον ἂν τὸ πλοῖον μισθωθῆ εἰς αὐτὸν ἄνευ ἀδείας τοῦ νὰ διορίζη πλοίαρχον καὶ νὰ σχηματίζη τὸ πλήρωμα, δὲν δικαιούται νὰ διορίσῃ ἄλλον πλοίαρχον παρὰ τὸν διωρισμένον παρὰ τοῦ ἰδιοκτήτου. Ἐὰν δὲ συμφωνήσωσιν οἱ συμβαλλόμενοι τὴν ναύλωσιν τοῦ πλοίου δι' ὠρισμένον χρόνον, ὁ ναυλωτῆς δικαιούται τότε νὰ κάμῃ χρῆσιν τοῦ πλοίου πρὸς πᾶσαν συμφέρουσαν εἰς αὐτὸν ὑπηρεσίαν, αἱ δὲ ἀναφυόμεναι ἐντεῦθεν δυσκολίαι περὶ αὐξήσεως τοῦ ὀφειλομένου ναύλου διαλύονται κατὰ τὴν συνήθειαν καὶ ἐπιείκειαν, καὶ πρὸ πάντων ὁσάκις ἀπρόβλεπτα συμβάντα παρατείνοντα τὸν πλοῦν ἐμποδίσωσι τὴν ἐπάνοδον τοῦ πλοίου εἰς τὸν συμφωνηθέντα χρόνον. Ἐνίοτε συμφωνοῦσιν οἱ συμβαλλόμενοι ὅτι θέλει ἀναβάλλεσθαι ὁ συμφωνημένος χρόνος, ἐνόσω ἤθελε διαρκέσει ἡ ἐξ ἀνάγκης βραδύτης ἢ χρονοτριβῆ εἰς λιμένα. Εἰς τὴν τρίτην δὲ καὶ τελευταίαν περίπτωσιν ὁ ναῦλος προσδιορίζεται πρὸς τόσον δι' ἕκαστον μῆνα τῆς τοῦ πλοῦ διαρκείας (α)· μὴ οὔσης δὲ ἐναντίας συμφωνίας, ὁ ναῦλος ὀφείλεται

(α) * Ἄρθρον 286 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἄφ' ἧς ἡμέρας ἤθελεν ἀποπλεύσει τὸ πλοῖον, μεχρισδ-
του παραδοθῶσι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὴν ξηρὰν τοὔτέ-
στιν εἰς τὴν προκυμαίαν.

234. Ἡ ἐν μέρει τοῦ πλοίου ναύλωσις γίνεται τρι-
χῶς, τοὔτέστι κατ' ἀποκοπὴν, κατ' ἑκατόλιτρον καὶ
κατὰ τόνον. Ναυλοῦται μὲν κατ' ἀποκοπὴν, ὡσάκισ
ὁ ναυλωτῆς ὑποχρεοῦται νὰ πληρῶνῃ ναῦλον προσδιω-
ρισμένον διὰ τὴν ἀθρόαν μετακόμισιν ποσότητός τινος
ἐμπορευμάτων μὴ δηλουμένων μήτε κατὰ τὸ βάρος,
μήτε κατὰ τὸν ὄγκον αὐτῶν· ναυλοῦται δὲ κατ' ἑκα-
τόλιτρον, ὡσάκισ ὁ ναῦλος προσδιορίζεται πρὸς τόσον
δι' ἕκαστον ἑκατόλιτρον βάρους τῶν μετακομισθησομέ-
νων ἐμπορευμάτων· ναυλοῦται τέλος κατὰ τόνον, ὡσά-
κισ συμφωνεῖται ναῦλος ὠρισμένος δι' ἕκαστον τοῦ
φορτίου τόνον.

235. Αἱ μερικαὶ αὗται ναυλώσεις γίνονται ἢ ἀπλῶς,
ἢ ὑπὸ διαλυτικὸν ὄρον. Καὶ ἂν μὲν ἀπλῶς, δικαιοῦνται
οἱ ναυλωταὶ ν' ἀπαιτήσωσι ν' ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον
εἰς τὸν συμφωνηθέντα χρόνον, ὡσάκισ δὲν ὑπάρχει κώ-
λυμα ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ἢ ὡσάκισ ὁ ναυλῶν δὲν
εὐρίσκει φορτίον διὰ τὸ περιπλέον τῆς ὑπολοίπου χω-
ρητικότητος τοῦ πλοίου του· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ὑπο-
νοεῖται ὁ ὅρος ὅτι ὁ ναυλῶν θέλει ἐπιτύχει ἐντὸς ὠρι-
σμένου χρόνου νὰ συμπληρώσῃ τὸ φορτίον, ἢ, ὡς συ-
νήθως γίνεται, νὰ τὸ συμπληρώσῃ τοὔλάχιστον κατὰ
τὰ τρία τέταρτα· μὴ δυνηθεὶς δὲ νὰ ἐπιτύχῃ ἐντὸς τού-
του τοῦ χρόνου, εἶναι ἐλεύθερος νὰ διαλύσῃ τὸ ναυ-
λωτικόν. Τοὔτο ὀνομάζεται φόρτωσις συλλογάδην.
Ἀλλὰ κατὰ τὰς γενικὰς τοῦ δικαίου ἀρχὰς, τὰ δικα-

στήρια ἐκτιμῶσι τὰς περιστάσεις, καὶ ἀποφασίζουσιν ἂν ὁ πλοίαρχος ἀπεποιήθῃ ἢ οὐ νὰ παραλάβῃ εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἐμπορεύματα προσφερθέντα αὐτῷ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ φορτίου του.

236. Καθ' ὁποιονδήποτε τρόπον ἤθελε ναυλωθῆ πλοῖον, τὸ ναυλωτικὸν πρέπει νὰ φανερώνη α'. τ' ὄνομα καὶ τὴν χωρητικότητα αὐτοῦ· β'. τ' ὄνομα τοῦ πλοίαρχου· γ'. τ' ὄνομα τοῦ ἐφοπλισ-οῦ ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ὁποίου τὸ ναυλόνει ὁ πλοίαρχος καὶ τὸ τοῦ ναυλωτοῦ δ'. τὸν τρόπον τῆς ναυλώσεως κατὰ τὰς προμνημονευθείσας διακρίσεις· ε'. τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ πλοίαρχου συμφωνηθεῖσαν ἀμοιβὴν (κάππαν) ἢ δῶρον· ς'. τὸν τόπον ἢ τόπους εἰς οὓς θέλουν φορτωθῆ καὶ ἐκφορτωθῆ τὰ ἐμπορεύματα· ζ'. τὸν συμφωνηθέντα διὰ τὴν φόρτωσιν καὶ ἐκφόρτωσιν χρόνον· ἠ. τὴν ἐν περιπτώσει χρονοτριβῆς (σταλίας) καὶ ἐπιχρονοτριβῆς (κοντρασταλίας) συμφωνημένην ἀποζημίωσιν· θ'. πάντα ἄλλον ὄρον τὸν ὁποῖον οἱ συμβαλλόμενοι ἤθελον συμφωνήσει νὰ προσθέσωσιν εἰς αὐτὸ, ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ ἐκτελεσθῆ, ἀρκεῖ νὰ ᾔηται νόμιμος καὶ νὰ μὴ μεταβάλῃ τὴν φύσιν τοῦ συμβολαίου (α).

237. Δὲν ἀπαιτεῖται πάντοτε ναυλωτικὸν πρὸς ἀπόδειξιν τῶν μεταξὺ τῶν συταλλαττομένων συμβάσεων, διότι τὴν ἔλλειψιν αὐτοῦ ἀναπληροῦσι τὰ φορτωτικά, ὅσάκις μάλιστα φορτόνονται ἐμπορεύματα ἢ ἄλλα πράγματα εἰς μικρὰ πλοίαρῖα· διότι ἐνίοτε ἐγχειρίζονται

τά τοιαῦτα εἰς τὸν πλοίαρχον τὴν στιγμὴν τοῦ ἀπό-
πλου· ὅταν δὲ εἰσὶ μικρᾶς ἀξίας ἢ προμηθεύμα-
τα (πακοτίλλια), γίνεται ἀπλῶς μόνον ἐν τῷ ἡμερολογίῳ
τοῦ πλοίου δῆλωσις· ὡσάκις ὅμως εὐρεθῶσιν ἐντὸς τοῦ
πλοίου ἐμπορεύματα μὴ δηλωθέντα εἰς τὸν πλοίαρχον,
ἀποβιβάζων οὗτος αὐτὰ εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως,
δικαιοῦται νὰ λάβῃ τὸν ἀνώτατον ναῦλον τὸν δι' ἐμπο-
ρεύματα τοῦ αὐτοῦ εἶδους διδόμενον (α).

238. Τὸ ναυλωτικὸν ἐπιβάλλει εἰς τε τὸν ναυλοῦν-
τα καὶ τὸν ναυλωτὴν ὑποχρεώσεις, πρὸς ἐκπλήρωσιν
τῶν ὁποίων εἰσὶν ὑπέγγυα ὡς πρὸς μὲν τὰς τοῦ πρώτου,
τὸ πλοῖον, ἢ ἐξάρτυσις, ἢ σκευὴ καὶ ὁ ναῦλος (β), ὡς
πρὸς δὲ τὰς τοῦ δευτέρου, τὸ φορτίον διὰ τε τὸν συμφω-
νηθέντα ναῦλον, καὶ διὰ τὰς ἀποζήμιώσεις εἰς τὰς ὁ-
ποίας εἶναι ὑπόχρεως εἰάν δέν ἐκτελεσθῇ ἡ σύμβασις,
ἢ εἰάν φορτώσας οὗτος ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐμπορεύματα
ἀπηγορευμένα ἐγένετο αἴτιος τῆς δημεύσεως αὐτοῦ, ἢ
ἐπέφερε ζημίαν ὁποιανδήποτε εἰς τὸν ναυλοῦντα· ἀδιά-
φορον δὲ εἶναι ἂν ὁ ναυλωτὴς ᾖ κύριος τῶν φορτω-
θέντων ἐμπορευμάτων ἢ ἐπιστάτης αὐτοῦ. Ἡ φόρτω-
σις μόνη αὐτῶν ἐπὶ τοῦ πλοίου παράγει τὸ προνό-
μιον.

239. Ὁ ναυλῶν ὀφείλει νὰ παρέχῃ εἰς τὸν ναυλω-
τὴν τὴν χρῆσιν τοῦ πλοίου συμφώνως πρὸς τὰς δο-
θείσας διὰ τῆς συμβάσεως ὑποσχέσεις. Ὅθεν εἰάν δη-
λοποιήσῃ ὅτι τὸ πλοῖον ἀνήκει εἰς τὸ δεῖνα ἔθνος, ὡσά-

(α) Ἄρθρον 292 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " " 191 καὶ 280 αὐτόθι.

κίς κατὰ τοὺς νόμους τοῦ ἔθνους τούτου, τὰ ἐπὶ τοῦ πλοίου φορτονόμενα ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς ὀλιγώτερα τέλη, παρὰ τὰ φορτονόμενα εἰς ἄλλου ἔθνους πλοῖα, ἢ δὲ δήλωσις τοῦ ναυλοῦντος ἀποδειχθῆ ψευδῆς, ὑποχρεοῦται ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ναυλωτὴν διὰ πᾶσαν ἐντεῦθεν προκύψασαν εἰς αὐτὸν ζημίαν. Ὅθεν ὅταν ἡ μίσθωσις γίνῃ δι' ὀλόκληρον τὸ πλοῖον, καθίσταται ἀδιαφιλονεύκηντον πλέον τὸ δικαίωμα τοῦ ναυλωτοῦ πρὸς ἐπασχόλησιν ἀπάντων τῶν μερῶν αὐτοῦ τῶν προσδιωρισμένων διὰ φορτίον (α). Ἐὰν δὲ ὁ ναυλωτὴς δὲν ἐπιβιάσῃ ὀλόκληρον αὐτὸ, δὲν δικαιούται ὁ ναυλῶν νὰ φορτώσῃ ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύματα, ἢ εἰς ἄλλον ἀνήκοντα ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτοῦ, ἐκτὸς τῶν ὅσα δύναται νὰ ἐναποθέσῃ εἰς τὸν θάλαμόν του, τὸν ναῦλον τῶν ὁποίων λαμβάνει πρὸς τὸ συμφέρον του. Ἐὰν λοιπὸν πράξῃ τὸ πρῶτον ὁ ναυλῶν, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ναυλωτὴν τὸν ναῦλον τῶν ἐμπορευμάτων ὅσα ἐφορτώθησαν ἐντὸς τοῦ πλοίου ἄνευ τῆς συναινέσεως αὐτοῦ. Ἐὰν δὲ ὁ ναυλῶν δηλώσῃ ὅτι τὸ πλοῖον του ἔχει ἀνωτέραν χωρητικότητα κατὰ ἐν τεσσαρακοστὸν παρὰ τὴν πραγματικὴν, ὑποχρεοῦται εἰς ἀποζημιώσιν πρὸς τὸν ναυλωτὴν, ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ ὅτι ἡ δήλωσις του ἦναι σύμφωνος πρὸς τὸ πιστοποιητικὸν τῆς καταμετρήσεως ἐπιφυλαττομένου εἰς τὸν ναυλωτὴν τοῦ δικαίωματος κατὰ τοῦ ἐπὶ τῆς καταμετρήσεως ἐπιστάτου, ὡς καὶ κατὰ τοῦ ναυλοῦντος, ἐὰν ἀποδείξῃ ὅτι καίτοι γνωρίζων οὗτος ὅτι τὸ πιστοποιή-

(α) Ἄρθρον 273 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ητικόν ἦτο ἐσφαλμένον, ἀπεσιώπησε τὴν ἀληθῆ τοῦ πλοίου χωρητικότητα (α).

240. Ὁ ναυλῶν προσέτι δὲν δύναται ν' ἀντικαταστήσῃ ἄλλο πλοῖον παρὰ τὸ δηλωθὲν ἐν τῷ ναυλωτικῷ, ἐπὶ ποινῇ εὐθύνης του διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ πλοίου καὶ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως προελθοῦσαν. εἶναι προσέτι ὑπεύθυνος καὶ ἂν ἀπολεσθῶσιν ἀμφοτέρα τὰ πλοῖα, τούτέστι τό τε ἀντικατασταθὲν καὶ τὸ δηλωθὲν, καὶ ἰδίως ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἐξησφαλισμένον τὸ φορτίον του, ἢ ἤθελε ναυτικοδανεισθῆ ὑπὸ τὴν ὑπεγγυότητα αὐτοῦ.

241. Ὅταν τὸ πλοῖον ναυλωθῆ ἐν μέρει μόνον, ὁ ναυλωτῆς δὲν ἀποκτᾷ ἄλλο δικαίωμα, εἰμὴ τὸ νὰ ἀπαιτήσῃ τὴν ἀναγκαίαν χωρητικότητα αὐτοῦ κατὰ τὸ ναυλωτικόν, ὅπως ἐναποθέσῃ ἐν αὐτῷ τὰ συμφωνηθέντα ἑκατόλιτρα ἢ τόνους, ἢ δὲ περιπλέον τοῦ πλοίου χωρητικότης ἀνήκει εἰς τὸν ναυλοῦντα δικαιούμενον νὰ τὴν διαλέσῃ κατ' ἰδίαν αὐτοῦ ἀρέσκειαν.

242. Ἐὰν ἄνευ προηγουμένης εἰς τὸν πλοίαρχον δηλώσεως φορτώσῃ ὁ ναυλωτῆς εἰς τὸ πλοῖον ἐμπορεύματα πλέον τῆς παραχωρηθείσης αὐτῷ διὰ τῆς συμβάσεως χωρητικότητος, ἢ ἂν πράξῃ τοῦτο ἄνευ προὑπαρχούσης συμβάσεως, ἢ ἂν ἄλλος τις φορτώσῃ τοιαῦτα ἄνευ συμβάσεως, ὁ ναυλῶν δικαιοῦται εἰς τὸν φορτώσας ἦναι ὁ ναυλωτῆς, ν' ἀπαιτήσῃ τὸν ναῦλον κατὰ τὸ διὰ τῆς συμβάσεως συμφωνηθὲν τίμημα, εἰς τὸν φορτώσας ἦναι ἄλλος, δικαιοῦται νὰ λάβῃ δι' αὐτὰ τὸν

(α) Ἄρθρον 290 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἐνώτερον ναῦλον ὅστις ἤθελε δίδεσθαι δι' ὁμοιοειδῆ ἐμπορεύματα, κατὰ τὸ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου τρέχον τίμημα (α). Δύναται προσέτι ἂν συμβῆ τοῦτο εἰς τὸν τόπον τῆς φορτώσεως, νὰ τὰ ἀποβιάσῃ εἰς τὴν ξηρὰν. Δὲν τῷ ἐπιτρέπεται ὅμως νὰ πράξῃ τοῦτο εἰς λιμένα προσορμίσεως, ἐκτὸς ἂν τὰ ἐμπορεύματά ταῦτα ἀποτελοῦσιν ἐπικίνδυνον τοῦ πλοίου ἐπιφόρτισμα.

243. Δευτέρα τοῦ ναυλοῦντος ὑποχρέωσις εἶναι ν' ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὴν συμφωνηθεῖσαν ἐποχὴν, ἂν ὁ ἄνεμος ᾖ οὐριος, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 94 τοῦ παρόντος· ἐπὶ παραβάσει δὲ τοῦ καθήκοντός του τούτου, δικαιούται ὁ ναυλωτῆς νὰ προσκαλέσῃ αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ δικαστηρίου, νὰ προτείνῃ τὴν διάλυσιν τοῦ ναυλωτικοῦ καὶ ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσεις, οὐ μόνον διὰ τὴν ἣν ὑπέστη ζημίαν ἐκ τῆς χρονοτριβῆς, ἣτις ἐμπόδισεν αὐτὸν νὰ ἐκτελέσῃ τὰς συνομολογηθεῖσας πρὸς παράδοσιν τοῦ φορτίου ὑποχρεώσεις του, ἢ νὰ πωλήσῃ αὐτὸ ἐν ὠφελίμῳ χρόνῳ, ἀλλὰ προσέτι καὶ διὰ τὰς ἀβαρίας τὰς ὁποίας ἤθελεν ὑποστῆ τὸ φορτίον του ἐξ ἀμέσων τῆς βραδύτητος συνεπειῶν (β).

244. Ἡ μὴ ἐκτέλεσις τῆς συμβάσεως συμβαίνει ὁσάκις ἐκμισθοῦνται παρὰ τοῦ ναυλοῦντος εἰς διαφόρους τοσαῦτα μέρη τοῦ πλοίου, ὅσων τὸ σύνολον ὑπερβαίνει τὴν χωρητικότητά αὐτοῦ. Ὅθεν ἐν τῇ αὐτῇ περιπτώσει ἐκτὸς τοῦ περὶ ἀποζημιώσεως ζη-

(α) Ἄρθρον 292 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 293 αὐτόθι.

τήματος τοῦ ἐκ τῆς ἀφροσύνης αὐτοῦ γεννωμένου, γεννάται καὶ ἕτερον τὸ τῆς προτιμήσεως ἐκάστου τῶν κατὰ μέρος ναυλωτῶν, ὅπερ λύεται κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ κοινοῦ δικαίου· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐκμίσθωσις πλοίου εἶναι κινήτου πράγματος ἐκμίσθωσις, προτιμᾶται ὁ πρῶτος φορτώσας, ὡς τεθεὶς εἰς τὴν πράγματι κατοχὴν, καὶ ἂν ἤθελε ναυλώσει τὸ πλοῖον βραδύτερον τῶν ἄλλων, ἀρκεῖ νὰ εὐρίσκηται ἐν καλῇ πίστει. Ἐὰν ὁμοῦς οὐδεὶς ἐπρόλαβε νὰ φορτώσῃ, ἡ προτίμησις δίδεται εἰς ἐκεῖνον τοῦ ὁποίου τὸ ναυλωτικὸν φέρει βεβαίαν χρονολογίαν· ἐν περιπτώσει δὲ ἰσότητος τίτλου, πρέπει νὰ γίνεται ἀνάλογος διανομὴ τῆς χωρητικότητος.

245. Ὁ ναυλωτὴς ὀφείλει νὰ φορτώσῃ ἐμπορεύματα ἀξίας ἐξαρκούσης πρὸς ἀπότισιν τοῦ ναύλου· εἶναι δὲ ὑπεύθυνος διὰ πᾶσαν ἀποζημίωσιν, ἐὰν φορτώσῃ ἐμπορεύματα ἀπηγορευμένα εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου, ἢ τῆς ἐκφορτώσεως, καὶ ὑποκείμενα νὰ ἐκθέσωσι τὸ πλοῖον εἰς ἐρεύνας καὶ κρατήσεις ἐν τῇ διαρκείᾳ τοῦ πλοῦ. Περὶ τούτου δὲν εἶναι ἀναγκαῖα ἀπαγορευτικὴ σύμβασις, διότι ὑπονοεῖται ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων· διὰ νὰ ἐπιτραπῇ δὲ τὸ ἐναντίον ἀπαιτεῖται ῥητὴ τοῦ ναυλοῦντος συναίνεσις. Ἡ συναίνεσις αὕτη ἀπαλλάττει τὸν ναυλωτὴν πάσης πρὸς τὸν ναυλοῦντα εὐθύνης, οὐδεμίαν ὁμοῦς ἔχει ἰσχὺν ὡς πρὸς τὴν εὐθύνην αὐτοῦ πρὸς τοὺς ναυλωτὰς του, ἐὰν ἡ φόρτωσις ἀπηγορευμένων ἐμπορευμάτων ζημιώσῃ αὐτούς. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ ὅταν τὰ φορτωθέντα ἐμπορεύματα προξενήσωσιν ὅπωςδὴποτε ὑποτίμησιν τῆς ἀξίας τῶν εἰς ἄλλους φορτωτὰς ἀνηχόντων, ὡς ἐκ τῆς προσψαύσεως ἢ τῆς φύσεως αὐτῶν.

246. Ἡ ἀποδίβασις τοῦ φορτίου πρέπει νὰ γίνηται ἐντὸς τῆς διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ συμφωνηθείσης προθεσμίας (α), τῆς ὁποίας ἐκπνευσάσης, προσκαλῶν ὁ ναυλῶν τὸν ναυλωτὴν ἵνα ἐκπληρώσῃ τὴν ἢν ἀνεδέχθη ὑποχρέωσιν, περιμένει ἂν θέλῃ ἔξ ἀπαιτεῖ ἐπομένως ἀποζημίωσιν διὰ τὰ ἔξοδα καὶ τὰς ζημίας τῆς εἰς τὸν λιμένα ἐπιχρονοτριβῆς (κοντρασταλίας) τοῦ πλοίου του. Ἡ ἀποζημίωσις αὕτη ὡσάκις δὲν προσδιορίζεται ἐν τῷ ναυλωτικῷ, προσδιορίζεται ὑπὸ πραγματογνωμόνων λαμβανόντων ὑπ' ὄψιν τὰς δαπάνας καὶ ζημίας τὰς ὁποίας ὑπέστη ὁ ναυλῶν ἐκ τῆς βραδύτητος.

247. Ὁ ναυλωτὴς ὁ ἀναλαμβάνων τὰ ἐμπορεύματα τοῦ ἀφοῦ ἐγένετο ἔναρξις τῆς φορτώσεως αὐτοῦ, ὀφείλει εἰς τὸν ναυλοῦντα ὀλόκληρον τὸν ναῦλον διὰ πᾶν ὅ,τι εἶχε συμφωνήσει μετ' αὐτοῦ νὰ φορτώσῃ εἰς τὸ πλοῖον του, ἐκτὸς ἂν τὸ πλοῖον ἤθελε ναυλωθῆ συλλογάδην, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 233 τοῦ παρόντος, καὶ τότε ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ μόνιον τὸ ἥμισυ τοῦ ναύλου (β) ἐν τοιαύτῃ ὁμως περιπτώσει δικαιοῦται ὁ ναυλῶν ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημίωσιν διὰ τὴν βραδύτητα, καὶ διὰ τὰς δαπάνας τῆς μετακινήσεως, τούτέστι τῆς ἐκφορτώσεως καὶ ἐπαναφορτώσεως τῶν λοιπῶν ἐμπορευμάτων τῶν εἰς τὸ πλοῖον ἐναποτεθειμένων, ὡς καὶ διὰ τὰς ἐκ τῆς μετακινήσεως συμβάσας εἰς τε τὸ πλοῖον καὶ τὸ λοιπὸν φορτίον ζημίας. Ὅσάκις ὁμως ὁ ναυλωτὴς δὲν ἤθελε κάμει παντάπασιν ἔναρξιν τῆς φορτώ-

(α) * Ἄρθρον 274. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) * Ἄρθρον 291 καὶ 293 αὐτόθι.

σεως τῶν ἐμπορευμάτων του, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὸ ἥμισυ μόνον τοῦ δι' αὐτὰ συμφωνηθέντος ναύλου, καὶ ἂν ὁ ναυλῶν ἤθελεν ὑποστῆ πλειότεραν ἐντεῦθεν ζημίαν (α). Οἱ προεκτεθέντες ὁμῶς κανόνες τροποποι- οῦνται διὰ τῆς γενικῆς ἀρχῆς τοῦ δικαίου, καθ' ἣν οὐ- δεὶς ὑποτίθεται ὅτι πταίει ὑποχωρῶν εἰς τὴν ἀκατα- μάχητον δύναμιν, ὅθεν ἡ ἀπαγόρευσις τῆς ἐμπορίας, περὶ ἧς ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 141 τοῦ παρόν- τος, προσηκόντως ἀποδεικνυομένη, καὶ πᾶσα ἄλλη τοι- ούτου εἶδους αἰτία διαλύουσι τὰ ναυλωτικὸν, χωρὶς νὰ δικαιούται οὐδεὶς ν' ἀπαιτῆ ἀποζημίωσιν. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ δαπάναι τῆς φορτώσεως καὶ ἐκφορτώ- σεως τῶν ἐμπορευμάτων μόνον τὸν κύριον αὐτῶν βα- ρύνουσιν (β).

248. Ἐπειδὴ ὁ ναυλῶν ὑποχρεοῦται νὰ προμηθεύσῃ εἰς τὸν ναυλωτὴν ἐλευθέραν τὴν χρῆσιν τοῦ πλοίου πρὸς μετακόμισιν τῶν ἐμπορευμάτων του, ὑποχρεοῦ- ται νὰ πληρώσῃ ἅπαντα τὰ τῆς θαλασσοπορίας τέλη διδόμενα κατὰ τε τὸν ἀπόπλουν καὶ διάπλουν, ἐκτὸς ἐναντίας συμβάσεως μετὰ τοῦ ναυλωτοῦ. Τὰ κυριώτερα τῶν τελῶν τούτων εἰσὶν αἱ δαπάναι τῆς καθάρ- σεως, τὰ ναυαγωγικὰ τέλη (μισθὸς τοῦ πιλότου), ἡ ῥυμουλκία τοῦ πλοίου, ἡ δαπάνη τῆς ἀδείας, τὸ τέ- λος τῆς τοῦ πλοίου ἐπισκέψεως, αἱ δαπάναι τῶν ἐκθέ- σεων, τὰ κατὰ τόνον δικαιώματα, τὰ τῆς ἀγκυροβολή- σεως, τῶν φάρων καὶ λοιπὰ τὸ πλοῖον μόνον ἀφορῶντα

(α) Ἄρθρον 288. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 276 αὐτόθι.

(α). Ὅφειλει προσέτι ὁ ναυλῶν νὰ ὑποστῆ μόνος τὴν δαπάνην καὶ ζημίαν αἱ ὁποῖαι, κατὰ τὰς περὶ ἀβαριῶν ἀρχάς, δὲν ἀνάγονται εἰς βάρος κοινὸν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου. Αὗται δὲ εἰσὶ τὰ διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου καὶ τὴν τροφήν τοῦ πληρώματος χρέη ὀφειλόμενα εἴτε εἰς τοὺς ἐπιβάτας, ἐξ ὧν ἀγοράζει ὁ πλοίαρχος τρόφιμα, εἴτε ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελεν ἀναγκασθῆναι νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ ἐμπορεύματα, εἴτε νὰ ναυτικοδανεισθῆ κλπ. Ἀμοιβαίως δὲ δὲν ὑποχρεοῦται πρὸς ἀπότισιν οὐδενὸς τέλους ἐκ τῶν εἰς τὸ φορτίον ἀναγομένων, ἢ ἄλλου ὁποιοῦδήποτε μὴ ἀφορῶντος τὸ πλοῖον καὶ τὸν πλοῦν.

249. Καὶ μετὰ τὸν ἀπόπλου τοῦ πλοίου διαλύεται τὸ ναυλωτικὸν ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ πλοῦ, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμοῖς 195, 196 καὶ 197 τοῦ παρόντος, διαφερούσης τῆς ἀπλῆς ἀναβολῆς ἢ βραδύτητος αὐτοῦ. Ὅθεν ἐὰν διακοπῆ ὁ πλοῦς μετὰ τὴν ἐναρξιν αὐτοῦ ἐκ σφάλματος τοῦ ναυλοῦντος, ὑποχρεοῦται οὗτος εἰς ἀποζημιώσεις τοῦ ναυλωτοῦ ὑπὸ πραγματοποιημένων προσδιοριζομένην (β). Ἐὰν δὲ διακοπῆ ἐκ πράξεως τοῦ ναυλωτοῦ, ὀφείλει οὗτος νὰ πληρώσῃ τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον καθ' ὀλοκληρίαν (γ), διότι ἡ φύσις τῶν πραγμάτων δὲν ἐπιβάλλει αὐτῷ ἄλλης ἀποζημιώσεως εὐλόγηται· ἐὰν ὁμως συμβῆ ἢ διακοπῆ τοῦ πλοῦ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, οὐδεὶς τῶν συναλλαγέντων εἶναι

(α) Ἄρθρον 403 καὶ 404 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 295 αὐτόθι.

(γ) " 288 αὐτόθι.

ὑπόχρεως νὰ ἐκτελέσῃ ὑποχρέωσιν μὴ δυναμένην νὰ ἐκπληρωθῇ (α). Ἐὰν ὅμως διακοπῇ ὁ πλοῦς ἐξ ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας, ὁ δὲ πλοίαρχος, συμφώνως πρὸς τὰς ὁποίας ἤθελε λάβει ὁδηγίας, ἐπανέλθῃ εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου, ὁ ναῦλος ὀφείλεται διὰ μόνον τὸν τῆς ἀποπλεύσεως πλοῦν, καὶ ἂν τὸ πλοῖον ἤθελεν εἶσθαι ναυλωμένον δι' ἀμφοτερόπλου (β). ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἂν ὁ ναῦλος τοῦ τῆς ἀποπλεύσεως πλοῦ ἤθελεν εἶσθαι ὀλιγώτερος ἢ πλειότερος τοῦ τῆς ἐπανόδου· διότι ὑποτίθεται ὅτι οἱ συναλλαγέντες ἠθέλησαν νὰ τρέξωσι τὴν περιπέτειαν τοῦ κέρδους τοῦ πλοῦ, ἢ τῆς ζημίας ἣτις ἤθελε προκύψει ἐκ τῆς ἐξ ἀνάγκης διακοπῆς αὐτοῦ, καὶ ὅτι ὑπελόγισαν ἕλως τὰς περιστάσεις· ἐλάττωσις τοῦ ναύλου μόνον γίνεται ὅταν, ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ὁ ναυλωτὴς φέρει τὸ φορτίον του εἰς ἄλλον λιμένα παρὰ τὸν προσδιωρισμένον διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ.

250. Ὁ πλοῦς δύναται νὰ βραδύνη πρὸ τοῦ ἀπόπλου καὶ μετ' αὐτὸν, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῶ 207 καὶ 208 τοῦ παρόντος. Ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει πρέπει νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς διάκρισις, ἂν ἡ βραδύτης συμβῇ ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἢ ἐκ πράξεως τοῦ πλοίαρχου ἢ τοῦ ναυλωτοῦ. Καὶ ἂν μὲν τὸ πρῶτον, τὸ ναυλωτικὸν διαμένει ἰσχυρόν, καὶ δὲν ὑπάρχει ἀφορμὴ πρὸς ἀποζημίωσιν διὰ τὴν χρονοτριβὴν (γ). ὁ δὲ ναυλωτὴς

(α) Ἄρθρον 276. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 279 αὐτόθι.

(γ) " 277 αὐτόθι.

δὲν δικαιούται νὰ φορτώσῃ τὰ ἐμπορεύματά του χωρὶς νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον, ὡς γίνεται ἐν περιπτώσει διακοπῆς τοῦ πλοῦ (α). δικαιούται μόνον ἂν ἡ βραδύτης συμβῆ κατὰ τὸν πλοῦν, νὰ ἐκφορτώσῃ ταῦτα ἰδίᾳ αὐτοῦ δαπάνῃ, ὑπὸ τὸν ὅρον τοῦ νὰ τὰ ἐπαναφορτώσῃ, ἢ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ναυλοῦντα (β). Ἐὰν ὅμως τὰ ἐμπορεύματα ὑπόκεινται εἰς φθερὰν ἐκ τῆς βραδύτητος, ἐπειδὴ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἐπιφέρει αὕτη εἰς τὸν ναυλωτὴν τὸ αὐτὸ τῆς ἐξ ἀνάγκης διακοπῆς τοῦ πλοῦ ἀποτέλεσμα, ὑποχρεοῦται οὗτος ἐκφορτόνων ταῦτα, νὰ πληρώσῃ τὸν ναῦλον μέχρι τοῦ τόπου τῆς ἐκφορτώσεως αὐτῶν, καὶ ὅλας τὰς δαπάνας πρὸς μετακίνησιν τῶν λοιπῶν τοῦ φορτίου ἐμπορευμάτων καὶ τὰς πρὸς ἐκφόρτωσιν, προσέτι δὲ καὶ τὰς ἐντεῦθεν προξενηθησομένης ἀδαρίας (γ). Ὅτι δὴποτε δὲ ἤθελεν εἶσθαι ἡ διάρκεια τῆς τοῦ πλοῦ βραδύτητος, δὲν δικαιούται ὁ ναυλῶν ν' ἀπαιτήσῃ οὐδεμίαν τοῦ ναύλου αὔξησιν, ἐὰν τὸ πλοῖον ᾔται κατὰ πλοῦν ναυλωμένον (δ). ἐὰν ὅμως ᾔται κατὰ μῆνα ναυλωμένον, δίκαιον εἶναι νὰ ἐξακολουθῶσιν οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν, διότι ὡς πᾶν πρᾶγμα χανόμενον χάνεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ κυρίου αὐτοῦ, οὕτω καὶ πᾶν δυστύχημα ἐξ ἀκαταμαχήτου δυνάμεως προσερχόμενον αὐτὸν μόνον πρέπει νὰ βαρύνῃ. Ἐντεῦθεν ὅμως δύναται νὰ προκύψῃ ὡς συνέπεια ἡ ἀπορ-

(α) Ἄρθρον 277 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 278 αὐτόθι.

(γ) " 293 αὐτόθι.

(δ) " 300 αὐτόθι.

ρόφησις τῆς ἀξίας τοῦ φορτίου ἐκ τῆς δαπάνης τῆς προξενουμένης ἕνεκα τῆς βραδύτητος τοῦ πλοῦ ἐὰν αὐτὴ παραταθῆ, ἄλλως τε ὑποσχεθεὶς ὁ φορτωτὴς νὰ πληρώνη ναῦλον κατὰ μῆνα, δὲν ἐννόησεν οὔτε ὄφειλε νὰ ἐννόησῃ εἰμὴ μῆνας πραγματικῆς θαλασσοπλοίας. Γίνεται ὅμως διάκρισις μεταξὺ τῆς κατὰ πλοῦν ἢ κατὰ μῆνα μισθώσεως τοῦ πλοίου. Καὶ εἰς μὲν τὴν πρώτην περίπτωσιν, ἐπειδὴ ἡ ἀντιμισθία τῆς τοῦ πληρώματος ὑπηρεσίας πρὸς φύλαξιν καὶ συντήρησιν τοῦ φορτίου τοῦ ναυλωτοῦ εἶναι ἐκ τῶν εἰς τὸν ναῦλον συμπεριλαμβανομένων, διὰ ταῦτα δσάκις ἡ ναύλωσις συμφωνηθῆ κατὰ πλοῦν, ὁ τὸν ναῦλον ἀποκτῶν δι' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πλοῦ εἰς ἣν συμπεριλαμβάνεται καὶ ἡ βραδύτης, ὀφείλει νὰ ἔχῃ εἰς τὸ πλοῖον του τοὺς ἀναγκαίους ναύτας, καὶ ἐπομένως νὰ τοὺς πληρώνη δαπάνη του. Ἐὰν ὅμως ἡ ναύλωσις συμφωνηθῆ κατὰ μῆνα, ἐπειδὴ ὁ ναυλῶν δὲν λαμβάνει ναῦλον διαρκούσης τῆς βραδύτητος, οὔτε ὀφείλει νὰ χορηγῆ δωρεὰν τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ πληρώματος, διὰ τὸν λόγον τοῦτον ἢ πρὸς μισθοδοσίαν καὶ διατροφήν τοῦ πληρώματος δαπάνη ἀποτελεῖ κοινὴν ἀβαρίαν (α). Ἐὰν δὲ ἡ βραδύτης τοῦ πλοῦ προέλθῃ ἐκ πταισματος τοῦ πλοιαρχοῦ ἢ τοῦ ναυλωτοῦ, ἢ ἐκ δυστυχήματος τοῦ ὁποίου αἱ συνέπειαι ἀνάγονται εἰς βάρος ἐνὸς αὐτῶν, ὁ πταίσας ὀφείλει νὰ ὑποστῆ τ' ἀποτελέσματα τοῦ πταισματος του, καὶ ν' ἀποζημιώσῃ τοὺς ὀπωσδήποτε ζημιωθέντας (β).

(α) Ἄρθρον 403 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 294 αὐτόθι.

251. Ἐκ τῶν ἀρχῶν τούτων βοηθούμενός τις δύναται νὰ λύσῃ τὰ ζητήματα ἅτινα γεννῶνται καὶ ἐκ τῆς ἀνικανότητος τοῦ πλοίου πρὸς πλοῦν. Ὅθεν ἐὰν αὕτη συμβῆ ἐκ τριχυμίας καὶ ἐπέλθῃ ἡ ἀνάγκη τῆς τοῦ πλοίου ἐπισκευῆς, ἡ ἐντεῦθεν προκύπτουσα βραδύτης δὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ναυλωτὴν μηδὲν δικαίωμα τοῦ νὰ διακόψῃ τὸν πλοῦν, μῆτε νὰ λάβῃ ἀποζημιώσεις (α). Ἐὰν ὅμως θελήσῃ ἡ παρουσιασθῆ ἀνάγκη ἐκφορτώσεως τοῦ φορτίου του, ὁσάκις εἶναι βεβλαμμένον τὸ σκάφος τοῦ πλοίου καὶ ἐντεῦθεν ἔχῃ ἀνάγκην ἐπισκευῆς, ἡ ἐργασία τῆς ἐκφορτώσεως καὶ ἐπαναφορτώσεως ἐνεργεῖται δαπάνῃ αὐτοῦ. Ὅταν δὲ τὸ πλοῖον ᾔηται εἰς τοιαύτην κακὴν κατάστασιν ὥστε ἀνέφικτος καθίσταται ἡ ἐπισκευὴ αὐτοῦ, ὁ πλοίαρχος τότε ὡς ἀντιπρόσωπος ἀπάντων τῶν ἐνδιαφερομένων, εἶναι ὑπόχρεως νὰ ναυλώσῃ ἄλλο πλοῖον, ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμοῖς 205 καὶ 206 τοῦ παρόντος (β). Ἐὰν δὲ καὶ τοῦτο καταστῇ ἀνέφικτον ἄνευ πληρωμῆς πλειοτέρου ναύλου παρὰ τοῦ συμφωνηθέντος διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ, τὸ περιπλέον τοῦ ναύλου τούτου πληρόνεται παρὰ τοῦ ναυλωτοῦ· μὴ εὐρίσκοντος ὅμως τοῦ ναυλοῦντος ἄλλο πλοῖον πρὸς ναύλωσιν, ὁ μὲν πλοῦς διακόπτεται, ὁ δὲ ναῦλος πληρόνεται κατ' ἀναλογίαν τοῦ γενομένου διάπλου (γ). Δὲν γίνεται ὅμως τὸ αὐτὸ καὶ ἐὰν τὸ πλοῖον ᾔητο εἰς κακὴν κατάστασιν πρὸ τοῦ ἀπόπλου, ἔστω καὶ ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ναυ-

(α) Ἄρθρον 296. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " " αὐτόθι.

(γ) " " αὐτόθι.

λοῦντος· διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἀποδεικνύων τοῦτο ὁ ναυλωτῆς, δικαιούται νὰ καταστήσῃ ὑπεύθυνον τὸν ναυλοῦντα περὶ παντὸς δυσυχήματος, μὴ δικαιολογούμενον, καίτοι προτείνοντα ὅτι πρὸ τοῦ ἀπόπλου ἐγένετο ἢ τοῦ πλοίου του ἐπίσκεψις (α). Ἡ πρὸ τοῦ ἀπόπλου κακὴ τοῦ πλοίου κατάστασις τεκμαίρεται, ἄνευ ἄλλης ἀποδείξεως, ἐὰν δὲν γίνῃ ἢ ἐπίσκεψις αὐτοῦ.

252. Ἄρθρον καταπλεύσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα τοῦ προσδιορισμοῦ του, ὀφείλει ὁ ναυλωτῆς, ἐπὶ ποινῇ ἀποζημιώσεως, νὰ παραλάβῃ εἴτε αὐτοπροσώπως, εἴτε δι' ἄλλου τὸ φορτίον του ἐντὸς τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας, καὶ μετὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν διατυπώσεων τῶν ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ τῆς ἐπιτοπίου συνηθείας ὠρισμένων. Ὄφειλει προσέτι νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν ναυλοῦντα, ὅστις συνήθως εἶναι ὁ πλοίαρχος, ὀλόκληρον τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον· οὐδεμίαν δ' ἐλάττωσιν αὐτοῦ δικαιούται ν' ἀπαιτῆ προφασιζόμενος ὅτι δὲν ἐφόρτωσεν ὀλόκληρον τὸ φορτίον του κατὰ τὸ ναυλωτικόν, ὅτι ἐνῶ ἢ ναύλωσις ἐσυμφωνήθη δι' ἀμφοτερόπλου, δὲν ἐφόρτωσε μηδὲν κατὰ τὸν τῆς ἐπανόδου πλοῦν, ἢ ὅτι παρέλαβε τὸ φορτίον του καθ' ὁδόν, ἐκτὸς ἐὰν ἤθελεν ὑποχρεωθῆ πρὸς τοῦτο ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, ἢ ἐκ σφάλματος διὰ τὸ ὅποιον ἤθελεν εἶσθαι ἔνοχος ἢ ὑπεύθυνος ὁ ναυλῶν (β). Ἐὰν ὅμως ἢ φόρτωσις ἦν ἐδικαιούτο νὰ κάμῃ ἐγένετο παρ' ἄλλων, δίκαιον εἶναι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει νὰ ἀφαι-

(α) Ἄρθρον 297 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 305 αὐτοῦ.

ρεθῆ ἀπὸ τὸ χρέος του πρὸς τὸν πλοίαρχον, ὁ ναῦλος ὁ πληρωθεὶς εἰς αὐτὸν παρ' ἄλλων φορτωτῶν διὰ τὰ ἐμπορεύματά των τὰ ἐν τῷ πλοίῳ φορτωθέντα.

253. Ἐὰν ἀπολεσθῆ τὸ φορτίον καθ' ὀλοκληρίαν, ὡς συμβαίνει ἐν περιπτώσει ναυαγίας, καθίσματος μετὰ διαρρήξεως, ἀλώσεως, διαρπαγῆς καὶ παντὸς ἄλλου δυστυχήματος μὴ ἀποδιδомένου μήτε ἀμέσως, μήτε ἐμέσως εἰς τὸν ναυλωτὴν, δὲν ὀφείλει οὗτος αὐδένα ναῦλον μήτε κατ' ἀναλογίαν τοῦ πλοῦ μέχρι τοῦ μέρους ἐνθα συνέβη τὸ δυστύχημα (α). Ἐὰν ὅμως συμφωνηθείσης τῆς μισθώσεως τοῦ πλοῦ δι' ἀμφοτερόπλου, τὸ μὲν φορτίον τοῦ τῆς ἀποπλεύσεως πλοῦ φθάσῃ εἰς τὸν λιμένα τοῦ προσδιορισμοῦ του, ἀπολεσθῆ δὲ μόνον τὸ τῆς ἐπανόδου, πρέπει τότε, γενομένης ἐκτιμῆσεως, νὰ προσδιορισθῆ ἢ ὑπὸ τοῦ ναυλωτοῦ ὀφειλομένη μερὶς τοῦ ναύλου τοῦ φορτίου τοῦ φθάσαντος εἰς τὸν λιμένα τοῦ προσδιορισμοῦ. Ὁ ναῦλος τῶν εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀπολεσθέντων ἐμπορευμάτων δὲν δύναται ν' ἀπαιτηθῆ, καὶ ἂν ταῦτα ἤθελον εἶσθαι ἐξησφαλισμένα· διότι ἡ ἀσφάλεια αὐτῶν εἶναι σύμβασις πάντῃ ἀνεξάρτητος τῆς ναυλώσεως, τούτέστιν εἶναι ἐγγύησις ἰδιαιτέρα ἀποκτωμένη δι' ἀμοιβῆς, ἣν ὁ ναυλωτὴς πληρώνει εἰς τὸν ἀσφαλιστὴν, μὴ μεταβάλλουσα παντάπασιν τὴν μεταξὺ τοῦ ναυλωτοῦ καὶ τοῦ ναυλοῦντος σύμβασιν, μήτε τὰς νομίμους συνεπείας αὐτῆς. Ὡστε καὶ ἂν ὁ ναυλωτὴς ἤθελε προπληρώσει εἰς τὸν ναυλοῦντα τὸν ναῦλον, δικαιούται νὰ τὸν ἀπαιτήσῃ καὶ νὰ τὸν λάβῃ,

(α) Ἄρθρον 302 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἐκτὸς εἰάν ὑπάρχη ἐναντία συμφωνία τοῦ νὰ μὴν ἀπαι-
τῆται πλέον προπληρωθεῖς, ἢ νὰ ἀπαιτῆται μὴ προ-
πληρωθεῖς. Αὕτη εἶναι περιπέτεια τὴν ὁποίαν οἱ συ-
ναλλαγέντες συνήνεσαν νὰ τρέξωσιν. Ἀλλὰ καὶ μὴ ὑ-
παρχούσης τοιαύτης συμβάσεως, ἂν ἐξαγορασθῇ τὸ
ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ ἀλωθὲν φορτίον ἢ διασωθῇ διὰ τῆς
ναυαγαιρέσεως, ὀφείλεται ὁ ναῦλος τοῦ ἐξαγορασθέν-
τος ἢ διασωθέντος κατ' ἀναλογίαν μέχρι τοῦ τόπου
τῆς ἀλώσεως ἢ ναυαγίας, ὀφείλεται δὲ κατ' ὀλοκλη-
ρίαν, εἰάν μετακομισθῇ ἐπομένως εἰς τὸν τόπον τοῦ
προσδιορισμοῦ του ἐπιμελεία τοῦ ναυλοῦντος, χρεω-
στοῦντος ὅμως νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὴν ἐξαγόρασιν ἢ δι-
άσωσιν, διότι ἡ ἐντεῦθεν προκύπτουσα ζημία ἀποτελεῖ
κοινήν ἀβαρίαν (α).

254. Ὅποτεν κατὰ τὸν πλοῦν ἀναγκάζεται ὁ πλοῖ-
αρχος νὰ πωλήσῃ ἢ νὰ ἐνεχυριάσῃ ἐμπορεύματα, ἐπει-
δὴ ὁ φορτωτὴς αὐτῶν δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἀξί-
αν των, ὀφείλει ὀλοκληρον τὸν συμφωνηθέντα ναῦλον,
καὶ ἂν ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον κατὰ τὸν διάπλουν, διότι ἡ
ἀξία αὐτῶν πληρόνεται εἰς αὐτὸν κατὰ τὴν εἰς τὸν
τόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς ἐκφορτώσεως τιμὴν των (β),
καὶ διότι ἡ ἀπολαυὴ τοῦ ὀλοκληροῦ ναύλου διὰ πλοῦν
μὴ περαιωθέντα, εἶναι εἶδος συμψηφισμοῦ τῆς ὑποχρε-
ώσεως εἰς ἣν ὑπόκειται ὁ ναυλῶν νὰ πληρωσῇ τὴν ἀ-
ξίαν τῶν ἐμπορευμάτων τούτων, μὴ δυνάμενος ν' ἀπαλ-
λαγῇ διὰ τῆς ἐγκαταλείψεως τοῦ πλοίου καὶ ναύλου

(α) Ἄρθρον 403 καὶ 404 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 234 αὐτόθι. Συμψηφισμὸς τῶν 208 καὶ 209 (α)

Πρέπει επίσης να πληρόνηται ο ναύλος και του υπέρ της κοινής σωτηρίας ριφθέντος εις την θάλασσαν φορτίου· διότι ο φορτωτής αποζημιούται καθ' ολοκληρίαν δια την απώλειαν ταύτην] εκ της δια του κανονισμού της άβαρίας συνεισφοράς (α).

255. Ο φορτωτής δέν απαλλάττεται της υποχρέωσης της πληρωμής του ναύλου έγκαταλείπων τό φορτίον του όσον και άν ήθελον ελαττωθή ή υποτιμηθή, και προσέτι άν τά δυστυχήματα ταύτα προήλθον εκ τυχαίου συμβεβηκότος ή εξ ιδίου ελαττώματος αυτού άνευ εύθύνης του ναυλοϋντος. Έάν μολογούτο ρευστά όντα και εις κάδους ή πίθους τεθειμένα έχύθησαν, έστω και εξ ιδίου ελαττώματος αυτών, ώστε οί κάδοι ή οί πίθοι να ήναι κενοί ή σχεδόν κενοί, ο ναυλωτής δύναται να έγκαταλείψη όσα ήθελον εύρεθή εις τοιαύτην κατάστασιν (β).

256. Ο ναύλος έν γένει όφείλεται μετά την εκφόρτωσιν του φορτίου, εκτός έν περιπτώσει διακοπής του πλοϋ, διότι τότε έκαστος των όφειλόντων ναϋλον δύναται ν' αποποιηθή την πληρωμήν αυτού δι' ένστάσεως στηριζομένης εις τόν λόγον, ότι ο πλοίαρχος ή ο έφοπλιστής όφείλει εις αυτόν αποζημιώσιν τινα δια βλάβην ήν εκ πταισματος αυτού υπέστη. Ο πλοίαρχος όμως μή γενομένης εις αυτόν της πληρωμής του ναύλου δέν δικαιούται να κρατήση τό φορτίον (γ). άν άμ-

(α) Άρθρον 301 του έμπορικού νόμου.

(β) " " 310 αυτόθι.

(γ) " " 306 αυτόθι.

φιβάλη μόνον περί τοῦ ἀξιοχρέου τοῦ παραλήπτου, δε-
 καιοῦται νά ζητήσῃ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκφορτώσεως νά
 παρακατατεθῇ τὸ φορτίον εἰς χεῖρας τρίτου, μεχρισό-
 του πληρωθῇ αὐτῷ ὁ ναῦλος, καὶ ἄλλαι ποσότητες ὀ-
 φειλόμεναι τυχὸν εἰς αὐτὸν παρὰ τοῦ φορτωτοῦ.

257. Ἡ τοῦ πλοιάρχου ιδιότης, εἴτε ἤθελε ναυλώ-
 σει ὁ ἴδιος τὸ πλοῖον εἴτε ὁ ἐφοπλιστής, χορηγεῖ αὐ-
 τῷ, ὡς προηγουμένως εἶδομεν, τὸ δικαίωμα καὶ τὴν
 ἐξουσίαν νά εἰσπράττῃ τὸν ναῦλον, καὶ νά ἐνεργῇ πᾶ-
 σαν συντηρητικὴν πρᾶξιν ἄφορῶσαν τὴν ἀπότισιν αὐτοῦ·
 διότι ὡς ἐπιστάτης τοῦ ἐφοπλιστοῦ ἐνεργεῖ τὸ συμ-
 φερώτερον αὐτοῦ. Ὅθεν εἰάν, πρὸς ἀποφυγὴν τῆς ὀ-
 λοςχεροῦς ἀπωλείας τοῦ ναύλου, δὲν θεωρῇ ἄλλο συμ-
 φερώτερον μέσον εἰμὴ λαμβάνων ἐμπορεύματα εἰς
 πληρωμὴν, ἢ ἐντεῦθεν προκύπτουσα ζημία βαρύνει τὸν
 ἐφοπλιστήν.

258. Θέλομεν ἶδει ἐπομένως ὅτι ὁ πλοίαρχος ἔχει
 τὸ δικαίωμα καὶ τὴν ὑποχρέωσιν νά ζητῇ παρ' ἐκάστου
 των φορτωτῶν τὴν συνεισφοράν του εἰς τὰς ἀβαρίας
 εἰς ἣν ἕκαστος αὐτῶν εἶναι κατὰ τὸν νόμον ὑπόχρεως.
 Ὅθεν ὅσάκις ὁ φορτωτὴς προξενεῖ ζημίας ἢ ἀβαρίας
 εἰς ἐμπορεύματα εἰς ἄλλον ἀνήκοντα, ὁ πλοίαρχος ὀ-
 φείλει νά τὸν καταδιώκῃ διὰ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀφειλο-
 μένην ἀποζημίωσιν. Εἰς πᾶσαν οὖν τοιαύτην περίπτω-
 σιν ἔχει τὰ αὐτὰ δικαιώματα καὶ προνόμια ὅσα καὶ
 διὰ τὸν ναῦλον. Ἄλλ' εἰάν λαβὼν τὸν ναῦλον παρα-
 δώσῃ τὰ ἐμπορεύματα, χωρὶς νά ζητήσῃ τὴν πληρω-
 μὴν τῶν δι' ἀβαρίας ὀφειλομένων καὶ χωρὶς νά δια-
 μαρτυρηθῇ, καλίσταται ἀπαράδεκτος ἢ ἀπαίτησίς του,

(α), οἱ δὲ ζημιωθέντες φορτωταί, δικαιοῦνται τότε νὰ ἐξασκήσωσι προσωπικὴν κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν περὶ ἀποζημιώσεως αὐτῶν.

259. Κατὰ τὸν νόμον ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς ἀπολαμβάνει προνόμιον ἐπὶ τῶν φορτωθέντων ἐμπορευμάτων διὰ τὴν πληρωμὴν τοῦ ναύλου καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτοῦ (β). τὸ προνόμιον ὅμως τοῦτο δύναται ν' ἀπολεσθῆ, ἢ νὰ καταστῆ φανταστὸν ὁσάκις ἡ ἀξία τῶν ἐμπορευμάτων ἦναι ἀνεπαρκὴς· διαμένει ὅμως τὸ δικαίωμα τῆς κατὰ τοῦ φορτωτοῦ προσωπικῆς ἀγωγῆς· ἀλλὰ καὶ τοῦτο παραγράφεται μετὰ ἓν ἔτος ἀφ' ἧς ἡμέρας καταστῆ ὁ ναῦλος ἀπαιτητὸς (γ). ἐκτὸς ἂν διατηρηθῆ διὰ χρεωστικοῦ ἐγγράφου ἰδιωτικοῦ ἢ δημοσίου, διὰ λογαριασμοῦ ἐγχεκριμένου ἢ διὰ δικαστικῆς ἀγωγῆς (δ).

260. Οἱ φορτωταὶ ὀφείλουν νὰ θέτῃσι τὰ ἐμπορευμάτα των κατὰ τὰ διάφορα εἶδη αὐτῶν εἰς κάδους, δέματα, κιβώτια καὶ λοιπὰ μὲ τρόπον κατάλληλον διὰ νὰ φθάνωσιν ἐν καλῇ κτταστάσει εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ των. Ὁ πλοίαρχος ὅμως ὁσάκις ἀνακαλύπτει ἐλάττωμά τι ἢ ἔλλειψιν εἰς τὰς προφυλάξεις ταύτας, ὀφείλει νὰ εἰδοποιῆ παρευθὺς περὶ τούτου τὸν φορτωτὴν, καὶ νὰ μὴ τὰ δέχῃται μεχρισότου διορθωθῆ τὸ ἐλάττωμα ἢ ἡ ἔλλειψις, ἄλλως ὑπάρχει τεκμήριον

(α) Ἄρθρον 435, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 194 αὐτόθι.

(γ) " 433 αὐτόθι.

(δ) " 434 αὐτόθι.

κατ' αὐτοῦ ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ἦσαν ἀρχούτως συσκευασμένα, ἐξησφαλισμένα καὶ εἰς καλὴν ἐξωτερικὴν κατάστασιν. Ὅφειλει προσέτι νὰ ἐπαγρυπνῆ, εἴτε ὁ ἴδιος, εἴτε δι' ἄλλοῦ τινος ἐκ τῶν τοῦ πληρώματος, εἰς τὴν ἐντὸς τοῦ πλοίου κατάλληλον τοποθέτησιν ἐκάστου ἀντικειμένου, καὶ νὰ ἐκπληροῖ ὅλας τὰς πρὸς τοῦτο ὑποχρεώσεις του· κατὰ δὲ τὴν ἐπιτόπιον συνήθειαν ἢ τὴν σύμβασιν ἀποφασίζεται ἂν τὰ ἔξοδα τῆς μετακομίσεως τῶν ἐμπορευμάτων ἐκ τῆς προκυμαίας εἰς τὸ πλοῖον, καὶ τὰ τῆς τοποθετήσεως καὶ διευθετήσεως αὐτῶν συμπεριλαμβάνωνται εἰς τὸν ναῦλον, ἢ ἂν ὁ φορτωτῆς ὀφείλῃ νὰ τὰ πληρώσῃ ἰδιαιτέρως. Περαιωθείσης δὲ τῆς φορτώσεως, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ διδῇ ἔγγραφον ἀπόδειξιν τῆς παραλαβῆς ἣτις ὀνομάζεται φορτωτικόν (α). Τὸ ἔγγραφον τοῦτο πρέπει νὰ φανερόνῃ αἰ τὸ γένος, τὴν ποσότητα καὶ τὸ εἶδος ἢ τὴν ποιότητα, τὰ σημεῖα καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τῶν μετακομισθησομένων πραγμάτων· β'. τὸ ὄνομα τοῦ φορτωτοῦ, γ'. τὸ ὄνομα καὶ διαμονὴν τοῦ παραλήπτου· δ'. τὸ ὄνομα καὶ διαμονὴν τοῦ πλοίαρχου· ε'. τὸ ὄνομα, τὸ εἶδος καὶ τὴν χωρητικότητα τοῦ πλοίου· ς'. τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου καὶ τοῦ κατάπλου· ζ'. τὸ τίμημα τοῦ ναύλου· Ὑπάρχοντος ὅμως ναυλωτικοῦ περιέχοντός τινος τῶν προγουμένων ἐνδείξεων, ἢ ἂν τὸ φορτίον ἀνήκῃ εἰς τὸν ἐφοπλιστὴν, δὲν ὑπάρχει λόγος τοῦ νὰ δηλοῦται ὁ ναῦλος· μὴ ὑπάρχοντος ὅμως τοιοῦτου πρέπει νὰ ἐκτίθενται εἰς τὸ φορτωτικόν ἅπασαι αἱ συμβάσεις, αἱ-

(α) Ἄρθρον 281 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

τινές πρέπει νὰ μνημονεύωνται εἰς τὸ ναυλωτικόν (α).
 261. Τοῦ φορτωτικοῦ γίνονται τέσσαρα ἀντίτυπα ὑπογραφόμενα ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων (β) καὶ τὸ μὲν γίνεται διὰ τὸν φορτωτὴν, ἀναγκαιοῦν αὐτῷ εἰς διαφόρους περιπτώσεις, ὡς παραδείγματος χάριν διὰ νὰ ἐνεργῇ δυνάμει αὐτοῦ πώλησιν ἐμπορευμάτων καθ' ἑδὸν εὐρισκομένων, διὰ ν' ἀποδείκνῃται τὸ φορτίον ἐν περιπτώσει συνεισφορᾶς πρὸς ἐπανόρθωσιν ἀβαρίας, ἢ ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἀσφαλιζέται διὰ τοὺς θαλασσίους κινδύνους κλπ. Τὸ δὲ, γίνεται διὰ τὸν παραλήπτην, διὰ νὰ γνωρίζῃ τί πρέπει ν' ἀπαιτήσῃ, καὶ διὰ νὰ δύναται συγκρίνων τὴν κατάστασιν τῶν εἰς αὐτὸν παραδιδομένων ἐμπορευμάτων πρὸς τὴν ἐν τῷ φορτωτικῷ δεδηλωμένην, νὰ γνωρίζῃ ἂν πρέπη νὰ τὰ παραλάβῃ ἀπλῶς, ἢ νὰ διαμαρτυρηθῇ. Ἐνίοτε τὸ φορτωτικὸν καθίσταται ἀναγκαῖον εἰς αὐτὸν πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ προνομίου του διὰ χρηματικᾶς προκαταβολᾶς του ἐπὶ τῶν πεμπομένων εἰς αὐτὸν ἐμπερευμάτων (γ). Τὸ τρίτον φορτωτικὸν γίνεται διὰ τὸν πλοίαρχον, διὰ νὰ γνωρίζῃ τί πρέπει νὰ παραδώσῃ εἰς ἕκαστον παραλήπτην, τὸ δὲ τέταρτον γίνεται διὰ τὸν ἐφοπλιστὴν, διὰ νὰ γνωρίζῃ τί θέλει ἀπολαύσει ἐκ τοῦ ναύλου, καὶ ἐπομένως διὰ νὰ δύναται νὰ κανονίζῃ τὰς μετὰ τοῦ πλοίαρχου δυσοληψίας του. Τὰ τέσσαρα ταῦτα πρωτότυπα πρέπει νὰ υπογράφωνται ἐντὸς 24 ὥρῶν ἀπὸ τῆς φορτώσεως,

(α) Ἄρθρον 281. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 282 αὐτόθι.

(γ) " 93 αὐτόθι.

παρά τοῦ πλοιάρχου καὶ τοῦ φορτωτοῦ, οἵτινες δὲν δύνανται ν' ἀπαιτῶσι νὰ τὰ ὑπογράφη ταχύτερον ὁ πλοίαρχος, διότι πρέπει νὰ ἔχη οὔτος τὸν προσήκοντα χρόνον διὰ νὰ ἐξετάζῃ ἐὰν ἐφορτώθῃσαν πραγματικῶς εἰς τὸ πλοῖον του ἅπαντα τὰ ἐν αὐτοῖς ἀναφερόμενα πράγματα (α).

262. Ἐνίοτε φορτόνει καὶ ὁ πλοίαρχος ἐπὶ τοῦ πλοίου ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύματα. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει περιττὸν ἀποβαίνει τὸ φορτωτικόν, διότι οὐδεμίαν εὐθύνην ἔχει πρὸς ἑαυτὸν διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κτήμα. Ἐπειδὴ ὅμως παρουσιάζονται πολλαὶ περιπτώσεις καθ' ἃς πρέπει ν' ἀποδεικνύεται δι' ἀναμφισβητήτου ἐγγράφου ἢ ποσότης καὶ ποιότης τῶν διὰ λογαριασμὸν αὐτοῦ φορτωθέντων πραγμάτων, ὡς παραδείγματος χάριν διὰ τοὺς θαλασσίους κινδύνους, μόνον τὸ φορτωτικὸν δύναται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόδειξις (β). Τὸ φορτωτικὸν οὖν τοῦτο πρέπει νὰ ὑπογράφηται ὑπὸ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. Καὶ ἂν ἡ φόρτωσις γίνῃ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ, πρέπει νὰ κατατίθῃται ἀντίτυπον τοῦ φορτωτικοῦ παρά τῷ ἐλληνικῷ προξένῳ, καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρ' ἐνὶ τῶν ἐπισημοτέρων ἐμπόρων ἐλλήνων ἢ παρά τῇ τοπικῇ ἀρχῇ (γ). Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃται καὶ ὁσάκις ναῦται ἢ ἐπιβάται φορτόνουσιν ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἴδια αὐτῶν ἐμπορεύματα, ἢ ἂν συγγενῆς τις τοῦ πλοιάρχου εἰς βα-

(α) Ἄρθρον 282 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 344 αὐτόθι.

(γ) " 345 αὐτόθι.

θμόν καθ' ὃν δέν γίνεται δεκτὴ ἡ μαρτυρία αὐτοῦ, φορ-
τώτῃ ἐπὶ τοῦ πλοίου ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύματα, ὁσάκις
δέν ὑπάρχουσιν ἄλλαι ἀποδείξεις. Ὁδηγούμενος δὲ ὁ
πλοίαρχος ἐκ τῶν λεπτομερειῶν τῶν εἰς τὰ φορτωτικὰ
διαλαμβανομένων συντάττει τὸ δηλωτικὸν (μανιφέστον).

263. Τὰ ἐν τάξει συντασσόμενα φορτωτικὰ ἀποτελοῦ-
σιν ἀρκοῦσαν ἀπόδειξιν οὐ μόνον μεταξὺ τῶν ὑπογρα-
φάντων αὐτὰ, ἀλλὰ καὶ κατὰ τρίτων· ἐπειδὴ ὅμως οἱ
τρίτοι, καὶ ἰδίως οἱ ἀσφαλισταὶ καὶ ναυτικοδανεισταὶ
δέν λαμβάνουσι μέρος εἰς τὴν σύνταξιν αὐτῶν, δικαι-
οῦνται νὰ τὰ διαφιλονεικήσωσι καὶ ἀποδείξωσι διὰ
παντὸς νομίμου μέσου ὅτι εἰσὶ πλαστὰ ἢ μὴ ἀκριβῆ. Εἰς
τινας περιπτώσεις ἐπέχουσι τόπον φορτωτικῶν καὶ ἄλλα
ἔγγραφα χρησιμεύοντα πρὸς ἀπόδειξιν τῆς φορτώσεως.

264. Ἐπειδὴ ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ καταβάλῃ με-
γίστην ὑπὲρ τοῦ φορτίου φροντίδα, ἐν δὲ ἐναντία πε-
ριπτώσει εὐθύνεται περὶ τῶν ζημιῶν καὶ δημεύσεων αἰ-
τινες δύνανται νὰ προέλθωσιν ἐκ τοῦ ὅτι δέν προσεφέρ-
θη, ἢ δέν ἠθέλησε νὰ ὑποβληθῆ εἰς τὰς ὑπὸ τῆς ἐ-
πιτοπίου ἀρχῆς ἀπαιτουμένης ἐρεύνας, καὶ ἐκ τοῦ ὅτι
ἐφόρτωσεν εἰς τὸ πλοῖον τοῦ ἴδια αὐτοῦ ἐμπορεύ-
ματα τῶν ὁποίων τὸ εἶδος, ἢ ποιότης ἢ ἡ ἀπαγόρευ-
σις ἐπροξένησαν ζημίας εἰς τὸ ὑπόλοιπον φορτίον,
εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ ἐπιμέλεια ἦν ὀφεί-
λει νὰ καταβάλῃ ταυτίζεται μὲ τὴν τοῦ κυρίου τοῦ
πράγματος (α). Ὅθεν ὀφείλει νὰ τοποθετῆ ἕκαστον
ἐμπόρευμα καταλλήλως διὰ νὰ μὴ προξενῆται ζημία

(α) Ἄρθρον 221 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

εἰς ἄλλα, καὶ νὰ προσέχη εἰς τὸ νὰ κλείωνται καλῶς καὶ ἀκριβῶς τὰ στόμια τοῦ καταστρώματος. Ἐὰν ὑπάρχη κίνδυνος νὰ ὑποστῇ ζημίαν τὸ φορτίον ὑπὸ ποντικῶν, ὀφείλει νὰ ἔχη εἰς τὸ πλοῖον του ἀρκετοὺς γάτους, διὰ νὰ τὸ προφυλάττῃ ἀπὸ τὰς προσβολὰς αὐτῶν. ἂν δὲ ἀνακαλύψῃ ὅτι ἐμπορεύματα ρευστὰ ρέουσιν, ὀφείλει νὰ ἐπιφέρῃ πᾶσαν ἐφικτὴν θεραπείαν, καὶ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὰ λοιπὰ διὰ νὰ μὴ φθειρῶνται μετακινῶν ἢ ἀερίζων αὐτά. ἀπαγορεύεται δὲ εἰς αὐτὸν νὰ τοποθετῇ ἐμπορεύματα ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐκτὸς ἂν τὸ πλοῖον του ἀνήκει εἰς τὴν μικρὰν ἀκτοπλοῖαν, διότι τὸ κατάστρωμα εἶναι τὸ μᾶλλον ἐκτεθειμένον εἰς τὰς προσβολὰς τῆς θαλάσσης, ἄλλως τε ἢ θέσις αὐτῆ τοῦ πλοίου πρέπει νὰ μένη ἐλευθέρᾳ διὰ τὴν κυβέρνησιν (μανόβραν) αὐτοῦ, καὶ διότι τὰ ἐπ' αὐτῆς τιθέμενα πράγματα ἀπόλλυνται πρῶτα ἂν τὸ πλοῖον κινδυνεύσῃ, χωρὶς νὰ δικαιῶνται οἱ κύριοι αὐτῶν ν' ἀπαιτήσωσιν οὐδεμίαν συνεισφοράν (α). Ἐὰν ὁμοῦς ὁ πλοίαρχος συμφωνήσῃ μετὰ τοῦ φορτωτοῦ νὰ τὰ ἐναποθέσῃ ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἀπαλλάττεται πάσης εὐθύνης.

265. Ἀφοῦ φθάσωσιν εἰς τὸν λιμένα τοῦ κατάπλου τὰ ἐμπορεύματα, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος νὰ τὰ παραδίδῃ εἰς τοὺς παραλήπτας τοὺς εἰς αὐτὸν δηλωθέντας, καὶ ἐντὸς τῆς συμφωνηθείσης προθεσμίας ἢ τῆς ὑπὸ τῆς συνηθείας προσδιωρισμένης, ἐκτὸς ἂν συμβῇ ἀκούσιον κώλυμα. οὗτοι δὲ ὀφείλουσιν νὰ τὰ παραλαμβάνωσι καὶ νὰ δίδωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον ἀπόδειξιν ὅτι τὰ πα-

(α) Ἄρθρον 229 τοῦ ἐμπορικῆς νόμου.

ρέλαβον, ἐπὶ ποινηῇ τοῦ νὰ ὑπόκεινται εἰς ὅλας τὰς δαπάναις καὶ ἀποζημιώσεις του, καὶ προσέτι εἰς τὴν δαπάνην τῆς χρονοτριβῆς του· ὀφείλουν προσέτι νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν πλοίαρχον τὸν ναῦλον (α).

266. Τὸ φορτωτικὸν συντάσσεται ἐνίοτε δηλοῦν ὅτι ἡ παράδοσις τῶν ἐμπορευμάτων πρέπει νὰ γίνη εἰς τὸν ἐπιφέροντα αὐτὸ (β), καὶ τότε ὁ κομιστὴς τοῦ ἀντιτύπου τοῦ εἰς τὸν φορτωτὴν δοθέντος ἐξασκεῖ τὰ ἐντεῦθεν προκύπτοντα δικαίωματα. Συντάσσεται προσέτι καὶ εἰς διαταγὴν, καὶ τότε ὁ δι' ὀπισθογραφῆσεως κάτοχος αὐτοῦ, θεωρεῖται κύριος τῶν ἐν αὐτῷ μνημονευομένων ἐμπορευμάτων, χωρὶς νὰ δύναται νὰ ἐμποδισθῇ ἢ παράδοσις αὐτῶν ὑπὸ ἐνστάσεως ὁποιασδήποτε. Αὕτη ἢ μεταβίβασις τῆς κυριότητος πρὸς τὸν ἐπιφέροντα τὸ φορτωτικὸν, ἢ πρὸς τὸν ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ὀπισθογράφησις, ἀφαιρεῖ καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν φορτωτὴν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραλάβῃ πλέον τὰ ἐμπορεύματά του, χωρὶς νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὸν πλοίαρχον ἅπαντα τοῦ φορτωτικοῦ τὰ ἀντίτυπα· διότι ὁ πλοίαρχος εἶναι ὑπεύθυνος πρὸς τὸν νομίμως κομιστὴν τοῦ φορτωτικοῦ τὸ ὅποῖον ὑπέγραψεν. Ἐὰν δὲ ὁ δηλωθεὶς παραλήπτης ἀποποιῆται νὰ παραλάβῃ τὰ ἐμπορεύματα, ἢ δὲν παρουσιάζεται πρὸς τοῦτο ἄλλος ἀρκούντως ἐνδιαφερόμενος, ὁ πλοίαρχος χαίρει τότε τὸ δικαίωμα, ὅπερ εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 256 τοῦ παρόντος, νὰ τὰ παρακαταθέσῃ εἰς δημόσιον τόπον, ἢ νὰ λάβῃ παρὰ τοῦ

(α) Ἄρθρον 285 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 281 αὐτόθι.

δικαστηρίου τὴν ἄδειαν νὰ πωλήσῃ ἐξ αὐτῶν τόσα, ὅσων ἡ ἀξία ἀρκεῖ πρὸς ἀπότισιν τοῦ εἰς αὐτὸν ὀφειλομένου ναύλου, καὶ πάσης ἄλλης τυχὸν ἀποζημιώσεως τοῦ (α). Ἐν ταιαύτῃ ὁμως περιπτώσει πρέπει νὰ εἰδοποιῇ τοὺς φορτωτὰς περὶ τούτου, ὡς καὶ περὶ πάσης ἄλλης αἰτίας κωλοῦσης τὴν παράδοσιν τῶν ἐμπορευμάτων.

267. Ὁ πλοίαρχος ὁ μὴ παραδίδων ἅπαντα τὰ ἐν τῷ φορτωτικῷ μνημονευόμενα πράγματα, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν αὐτῶν κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν των εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως· ἐκτὸς ἂν ἀποδείξῃ ὅτι ἀπωλέσθησαν ἐξ ἀκαταμαχίτου δυνάμεως, ἢ ἔνεκα θυσίας γενομένης ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ὡσαύτως ἐν περιπτώσει ἀβαριῶν προελθουσῶν ἐξ αἰτίας του, ὀφείλει νὰ πληρώσῃ τὴν ἀξίαν ὅλων τῶν βλαφθέντων πραγμάτων, καὶ νὰ τὰ κρατήσῃ διὰ λογαριασμὸν του.

268. Οἱ κανόνες οὗτοι εἰσὶν ἀνεξάρτητοι ἀπὸ τὰς καταδιώξεις αἱ ὁποῖαι γίνονται κατὰ τοῦ πλοίαρχου καὶ τοῦ πληρώματος τοῦ ἐνεργήσαντος κατὰ συνενοχὴν μετ' αὐτοῦ, ἐὰν ἡ ἔλλειψις τῆς παραδόσεως ὀλοκλήρου τοῦ φορτίου ἢ μέρους αὐτοῦ ἤθελε προέλθει ἐκ ναυταπάτης αὐτῶν (β). Ἄν ὁμως ὁ πλοίαρχος ἤναγκάσθῃ νὰ πωλήσῃ, νὰ ἐνεχυριάσῃ, ἢ νὰ καταναλώσῃ ἐμπορεύματα φορτωτῶν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου, δὲν ἔχουσιν οὗτοι δικαίωμα προσωπικῆς ἀγωγῆς κατ' αὐ-

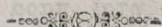
(α) Ἄρθρον 305. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 3 τοῦ περὶ ναυταπάτης νόμου.

τοῦ διὰ τὴν πληρώσῃ αὐτοῖς τὴν ἀξίαν των, ἀλλὰ μόνον κατὰ τοῦ ἐφοπλιστοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως ὑποχρεοῦται νὰ παραδίδῃ πᾶν ὅ,τι ἐνεπιστεύθη εἰς αὐτὸν ἐν καλῇ ἐξωτερικῇ καταστάσει, τίθεται ὑπὸ τῶν πλοιάρχων εἰς τὰ φορτωτικά ὁ ὄρος « λέγει ὅτι εἶναι (δίτιζε ἔσσερε) » ὅς τις σημαίνει ὅτι δὲν ἐξέτασαν τὸ περιεχόμενον ἐν ταῖς δεσμίσι, κάδοις, κιβωτίοις καὶ λ.π, καὶ ὅτι δὲν ἐγγυῶνται ὑπὲρ τοῦ περιεχομένου ἐν αὐτοῖς, οὐδὲ ὑπὲρ τῆς καλῆς ἐσωτερικῆς καταστάσεως αὐτῶν. Ἐὰν ἀποτελέσματα ὅμως τοῦ ὄρου τούτου πρέπει νὰ περιορίζονται εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ πλοίαρχος δὲν γνωρίζει τὰ φορτωθέντα πράγματα. Ἐὰν ὅμως τὰ ἠγόρασεν ὁ ἴδιος, ὁ ὄρος οὗτος μὴδὲν ἐπιφέρει ἀποτέλεσμα. Ὁπόταν ὑπάρχῃ διαφορὰ ἐκφράσεως μεταξὺ τῶν φορτωτικῶν περὶ τοῦ αὐτοῦ φορτίου, τότε τὸ ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου κατεχόμενον παρέχει πίστιν, εἰς τὸ ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραγγελοῦ αὐτοῦ. ἰσχύει δὲ καὶ κατὰ τοῦ πλοίαρχου, τὸ παρὰ τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου ἐμφανιζόμενον, εἰς τὸ ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ πλοίαρχου (α). Ἐὰν ὅμως ὑπάρχῃ ἀντίφασις μεταξὺ δύο φορτωτικῶν, ἐξ ὧν τὸ μὲν νὰ ἐμφανίζηται παρὰ τοῦ πλοίαρχου καὶ νὰ ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ φορτωτοῦ, τὸ δὲ νὰ κατέχηται παρὰ τοῦ τελευταίου, καί ἢ νὰ ἦναι ἀναπληρωμένον διὰ χειρὸς τοῦ πλοίαρχου, τότε τὰ δικαστήρια ἀποφασίζουσι καθ' ἃς λαμβάνουσι πληροφορίας, καὶ κατὰ τὰς περιπτώσεις, ἢ διὰ τοῦ ὄρκου ἐνὸς τῶν μερῶν.

(α) Ἄρθρον 284, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

269. Πᾶσα ἀγωγή τοῦ φορτωτοῦ ἢ τοῦ παραλήπτου περὶ παραδόσεως ἐμπορευμάτων παραγράφεται μετὰ ἐν ἔτος ἀπὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοίου εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως του (α). Ἐὰν ὅμως διεκπεραιωθῇ ὁ πλοῦς ἐνεκεν ἀκαταμαχίτου δυνάμεως ἀναγκαζούσης νὰ ἐκφορτωθῶσι καὶ πωληθῶσι τὰ ἐμπορεύματα εἰς τόπον ἄλλον παρὰ τὸν τοῦ προσδιορισμοῦ, ἡ παραγραφή ἀρχεται ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ φορτωτὴς πληροφορηθῇ περὶ τοῦ συμβάντος τούτου. Ἐὰν ὅμως ὁ φορτωτὴς διίσχυρισθῇ ὅτι εἰσὶ βεβλαμμένα τὰ εἰς αὐτὸν παραδιδόμενα ἐμπορεύματα, ὀφείλει νὰ διαμαρτυρηθῇ ἐντὸς 24 ὥρων, καὶ διατηρήσας οὕτω τὸ δικαίωμά του, νὰ κινήσῃ ἀγωγήν ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς διαμαρτυρήσεώς του· μὴ γενομένης δὲ τῆς διαμαρτυρήσεως εἰκάζεται νομίμως ὅτι δὲν ἦσαν βεβλαμμένα τὰ ἐμπορεύματά του. Ἡ παραγραφή αὕτη διακόπτεται ἂν παρεμπέσῃ ἔγγραφον χρεωστικὸν ἰδιόγραφον ἢ δημόσιον, λογαριασμὸς ἐγχεκριμένος ἢ ἀγωγή δικαστικὴ (β).

(α) Ἄρθρον 433 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) » 434 αὐτόθι.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ ἀβαριῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

270. Τίνα δυστυχήματα παράγουσιν ἀβαρίας. Αἱ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν τοῦ πλοίου καὶ φορτίου γενόμεναι θυσίαι ὀνομάζονται ἀβαρίαί κοιναί. Τίνες εἰσὶν αἱ μερικαὶ ἀβαρίαί.

270. Συμβαίνει συχνάκις, διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, νὰ ὑποστῶσι δυστυχήματα εἴτε τὸ πλοῖον, εἴτε τὸ φορτίον αὐτοῦ. Τὰ δυστυχήματα τούτα ὀνομάζονται ἀβαρίαί προερχόμεναι εἴτε ἐκ πταιίσματος καταλογιστέου εἰς πρόσωπον ἢ πρόσωπα, εἴτε ἐξ ἰδίου τῶν ἐμπορευμάτων ἐλαττώματος, εἴτε ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως. Αἱ διακρίσεις αὗται εἰσὶ σπουδαῖαι, διότι κατ' αὐτὰς διαλύονται πολλὰ ζητήματα, καὶ ἰδίως ὁσάκις προτεθῆ νὰ ἐφαρμοσθῆ κατὰ τῶν κυρίων τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου ὁ τῆς δικαιοσύνης κανὼν, καθ' ὃν πᾶσα θυσία γενομένη πρὸς κοινὴν σωτηρίαν, πρέπει νὰ βαρύνῃ ἅπαντας ὅσοι ὠφελήθησαν ἐξ αὐτῆς. Αἱ τοιαῦται ἀβαρίαί παράγουσι τὴν λεγομένην συνεισφορὰν καὶ ὀνομάζονται ἀβαρίαί κοιναί, ἐπειδὴ ἐπανορθοῦνται ἀπὸ κοινοῦ· ὀνομάζονται προσέτι καὶ γενικαί, διότι συνεισφέρει πρὸς ἐπανόρθωσιν αὐτῶν ἡ ἀξία τοῦ συνόλου τῶν διασωθέντων πραγμάτων (α). Ἐν περιπτώσει ὁμοῦς ἀβαριῶν προερχο-

(α) Ἄρθρον 400 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

μένων ἐκ πταίσματος προσώπων ἢ προσώπου, ὁ κύριος τῶν βλαβθέντων πραγμάτων δικαιούται νὰ κινήσῃ ἀγωγὴν κατ' ἐκείνου ἢ ἐκείνων οἵτινες εἰσὶν ὑπεύθυνοι περὶ τῶν πράξεών των. Ἐν περιπτώσει ὁμοῦ ἀβαριῶν προερχομένων ἐξ ἐλαττώματος, ἢ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, χωρὶς νὰ συντρέχωσιν ἄλλαι περιπτώσεις χαρακτηρίζουσαι ταύτας ὡς κοινὰς, ὑποφέρει αὐτὰς ὁ κύριος τοῦ βλαβθέντος πράγματος, καὶ ὀνομάζονται ἀβαρίαι ἀπλαῖ ἢ μερικαί (α).

ΤΜΗΜΑ Α΄.

Τίνες ἀβαρίαι παράγουσι συνεισφορὰν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

271. Αἱ ἀβαρίαι αἱ παράγουσαι συνεισφορὰν διαιροῦνται εἰς πέντε κλάσεις, καὶ τίνας.

271. Αἱ ἀβαρίαι αἱ παράγουσαι συνεισφορὰν διαιροῦνται εἰς πέντε κλάσεις (β). α'. ἡ ἀπώλεια ἢ ἡ θυσία τῶν πραγμάτων ἢ χρημάτων τῶν διδομένων εἰς καταδρομεῖς, πειρατὰς ἢ ἄλλους ἐχθροὺς κατὰ συμβιβασμόν, πρὸς ἐξαγόρασιν τοῦ ἀλωθέντος πλοίου καὶ τοῦ φορτί-

(α) Ἄρθρον 403 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 400 αὐτόθι.

ου αὐτοῦ. β'. ἡ ἀπώλεια τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριπτομένων πραγμάτων καὶ ἡ ἐκ τῆς χύσεως προξενουμένη ζημία εἴτε εἰς τὸ πλοῖον, εἴτε εἰς τὰ μείναντα ἐντὸς αὐτοῦ ἐμπορεύματα · γ'. ἡ ἀπώλεια τῶν ἀγκυρῶν καὶ ἄλλων πραγμάτων ἀρεθέντων ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, οἱ συντριβέντες ἢ ἐκ κοπέντες ἴστοι, τὰ ξεσχισθέντα ἰσία ὑπὲρ τῆς ταχείας τοῦ πλοίου πορείας πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ἐχθροῦ, τῆς τρικυμίας καὶ παντὸς ἄλλου κινδύνου, καὶ τέλος τὸ κάθισμα τοῦ πλοίου ἐν τοιαύταις περιπτώσεσι. δ'. ἡ θεραπεία, οἱ μισθοὶ καὶ ἡ τροφή τῶν ναυτῶν ὅσοι ἐπληρώθησαν ἀμυνόμενοι ἢ ὑπηρετοῦντες εἰς τὸ πλοῖον ἐν ὧρα μάχης, καὶ πᾶν ὅ,τι ὀφείλεται εἰς αὐτοὺς αἰχμαλωτισθέντας ἐν τῇ ὑπηρεσίᾳ τοῦ πλοίου καὶ φορτίου. ε'. αἱ δαπάναι αἱ προερχόμεναι ἐξ ἐκτάκτων μέτρων λαμβανομένων ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος ἐν τῷ διαστήματι τοῦ πλοῦ.

§ Α'.

Περὶ τῶν κατὰ συμβιβασμὸν
δοθέντων πραγμάτων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

272. Ἀβαρίαί κοιναὶ εἰσὶ τὰ διδόμενα πρὸς ἐξαγόρασιν πλοίου καὶ φορτίου ὑπὸ καταδρομῶν ἢ πειρατῶν ἀλωθέντων. Ἀβαρία δὲ ἀπλῆ εἶναι ὅταν οἱ καταδρομεῖς ἢ οἱ πειραταὶ ἀλώσαντες τὸ πλοῖον τὸ ἀπολύσωσιν, ἀφοῦ λάβωσιν ἐξ αὐτοῦ τὰ πολυτιμώτερα πράγματα.

272. Τὸ πλοῖον, ὡς προηγουμένως εἶδομεν, συλλαμβάνεται ἐνίοτε ὑπὸ καταδρομέων, πειρατῶν ἢ ἄλλων ἐχθρῶν, οἵτινες ἀντὶ νὰ τὸ κυριέυσωσι καθ' ὀλοκληρίαν καὶ νὰ αἰχμαλωτίσωσι τὸ πλήρωμα, συμφωνοῦσι μετὰ τοῦ πλοιάρχου περὶ τῆς ἐξαγοράσεως αὐτοῦ· αἱ ποσότητες οὖν αἱ πρὸς τοῦτο πληρονομεναι, ὡς καὶ ἡ ἀποζημίωσις ἢ ὀφειλομένη εἰς τὸ πρόσωπον τὸ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὡς ἐνέχυρον διδόμενον, εἰσὶν ἀβαρίαι κοιναί. Ἐὰν ὁμως μετὰ τὴν ἄλωσιν λαβῶν ὁ καταδρομεὺς, ὁ πειρατὴς ἢ ἄλλος ἐχθρὸς τὰ πολυτιμώτερα ἢ ὅσα τῷ συμφέρουσι πράγματα ἀπολύσῃ τὸ πλοῖον μὲ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ φορτίου, ἢ ζημίαν τὴν ὁποίαν ὑπέστησαν οἱ κύριοι τῶν ληφθέντων πραγμάτων εἶναι ἀβαρία ἀπλή, διότι ὁ ἐχθρὸς κυριεύει ταῦτα βιαίως, καὶ ὡς ἐκ τούτου δὲν δύναται νὰ εἴπῃ τις ὅτι ἐθουσιάσθησαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Τὸ αὐτὸ συμβαίνει καὶ περὶ τῶν πραγμάτων ὅσα ὁ φορτωτὴς ἤθελε δώσει εἰς τὸν ἐχθρὸν πρὸς ἰδιαιτέραν ἐξαγόρασιν ἰδίων αὐτοῦ ἐμπορευμάτων, ἢ εἰς ὑπηρετίας αὐτοῦ ἀνηκόντων. Ἀπαιτεῖται προσέτι νὰ διασωθῇ πραγματικῶς τὸ πλοῖον· διότι ἐὰν ἐναντίον τῆς πίστεως τῆς εἰς τὸν συμβιβασμὸν ὀφειλομένης, ὁ συλλαβὼν αὐτὸ τὸ κυριέυσῃ, οἱ κύριοι τῶν πραγμάτων τῶν πρὸς ἐξαγόρασιν αὐτοῦ δοθέντων, δὲν δικαιοῦνται ν' ἀπαιτῶσι μηδὲν ἀπὸ ἐκείνου τῶν ὁποίων τὰ πράγματα διεσώθησαν δι' ἄλλου τινὸς μέσου, τούτέστιν ἐὰν ἐγκαταλειφθῇ τὸ πλοῖον ὑπὸ τοῦ συλλαβόντος αὐτὸ καταδιωκομένου, ἢ ἂν ἀνακτηθῇ ἢ διεκδικηθῇ.

§ Β΄.

Περὶ τῆς χύσεως καὶ τῶν παρακο-
λουθημάτων αὐτῆς.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

273. Χύσις τί ἐστί. Εἰς ποίαν περίπτωσιν πρέπει νὰ γίνη-
ται. Συγκάλεσις διασκέψεως περὶ ἐνεργείας αὐτῆς. Ἐν ἰσοψη-
φία τοῦ συμβουλίου ἰσχύει ἡ τοῦ πλοίαρχου ψῆφος.

274. Τίνα ἀντικείμενα πρέπει νὰ ῥίπτωνται πρῶτα εἰς τὴν
θάλασσαν.

275. Ἐν περιπτώσει ἐπικειμένου κινδύνου ὁ πλοίαρχος δια-
τάττει τὴν χύσιν, καὶ χωρὶς νὰ διασκεφθῇ μετὰ συμβουλίου.

276. Διατυπώσεις τῶν διασκέψεων τοῦ συμβουλίου. Μετὰ
τὴν χύσιν τί πρέπει νὰ ἐνεργῇ ὁ πλοίαρχος καταπλέων εἰς
πρῶτον λιμένα. Ἄμεσοι τῆς χύσεως ζημίαι εἰς τε τὸ φορτίον
καὶ πλοῖον.

273. Τὸ εἰς τὴν θάλασσαν ῥίψιμον μέρους τῶν ἀ-
ποτελούντων τὸ φορτίον πλοίου πραγμάτων ὀνομάζε-
ται χύσις (α). γίνεταί δὲ αὕτη ὡσάκισ ὁ πλοίαρχος ἀνα-
γκάζεται νὰ ἐλαφρύνῃ τὸ πλοῖον κινδυνεῦσον ν' ἀπο-
λεσθῇ ἐκ τῶν ἀνέμων, τῆς θαλάσσης κλπ. ἢ νὰ συλ-
ληφθῇ ὑπὸ ἐχθροῦ. Ὁ πλοίαρχος οὖν ὅστις, ὡς ἐξ
ἐπικειμένου κινδύνου ἤθελε γνωρίσει ὅτι καθίστα-

(α) Ἄρθρον 410 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

σταται ἀπολύτως ἀναγκαία ἡ χύσις, χρεωσῆ νὰ συγκα-
 λήση συμβούλιον ἐκ τῶν εἰς τὸ φορτίον ἐνδιαφερομένων
 καὶ ἐντὸς τοῦ πλοίου εὐρισκομένων προσώπων, καὶ
 τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος· ἐὰν δὲ προκύψῃ
 διχογνωμία, προτιμᾶται ἡ γνώμη τῶν τελευταίων,
 καὶ ὁσάκις οἱ εἰς τὸ φορτίον ἐνδιαφερόμενοι ἀποτε-
 λοῦσι πλειονοψηφίαν καὶ ἀνθίστανται εἰς τὴν χύσιν,
 διὰ τὸν λόγον ὅτι ἡ ἐπιθυμία τῶν φορτωτῶν ὑπὲρ
 τῆς συντηρήσεως τῶν ἐμπορευμάτων των, δύναται
 νὰ ἐπηρεάσῃ τὴν γνώμην αὐτῶν καὶ νὰ ἐμποδίσῃ αὐ-
 τοὺς νὰ συναινέσωσιν εἰς τοῦτο τὸ μόνον σωτήριον μέ-
 τρον, τοῦ ὁποίου ὁ καταλληλότερος δικαστῆς εἶναι τὸ
 πλήρωμα. Ἀπίθανον ὁμῶς εἶναι νὰ συμβῶσι περιστάσεις
 καθ' ἃς ν' ἀσυμφωνῶσι καὶ οἱ ἐπισημότεροι τοῦ πληρώ-
 ματος, διότι ἐπικειμένου κινδύνου, συναισθάνεται τὸ προ-
 φανὲς αὐτοῦ ὁ εἰς τὴν θαλασσοπλοίαν ἐξησχημένος. Ἐὰν
 ὁμῶς συμβῇ καὶ μεταξύ αὐτῶν διχογνωμία, εὐλογον
 εἶναι νὰ ὑπερισχύῃ τότε ἡ ψῆφος τοῦ πλοιάρχου. Ἐν
 ὁμῶς ἡ πλειονοψηφία δὲν παραδεχθῆ τὴν περὶ χύσε-
 ως πρότασιν, ὁ πλοίαρχος δὲν δύναται νὰ τὴν ἐνεργή-
 σῃ, εἰμὴ ὑπὸ προσωπικὴν αὐτοῦ εὐθύνην, τὰ δὲ δικα-
 στήρια ἐκτιμῶσι τὰ δικαιολογήματά του, συγκρίνοντα
 ταῦτα μὲ τοὺς λόγους τῆς ἀποποιήσεως τοὺς ὁποίους
 ἐξέφρασαν οἱ συνδιασκεφθέντες.

274. Τὸ ἀυθαίρετον δὲν πρέπει νὰ προεξάρχη εἰς τὴν
 ἐκλογὴν τῶν πραγμάτων ἅτινα μέλλουν νὰ θυσιασθῶ-
 σιν. Ὅθεν εἰς ὁποιαδήποτε περίστασιν, καὶ ἀφοῦ ρίφ-
 θῶσιν εἰς τὴν θάλασσαν πάντα τὰ εὐρισκόμενα ἐντὸς
 τοῦ πλοίου ἔμψυχα, τοῦτέστι βοσκήματα καὶ ἄλλα ζῶα

πρέπει νὰ ρίπτωνται τὰ ἤττον ἀναγκαῖα σκεύη εἴτε τοῦ πλοίου, εἴτε τῶν ἐν αὐτῷ εὐρισκομένων προσώπων, τὰ βαρύτερα καὶ ἐυτελέστερα, καὶ μετὰ ταῦτα τὰ ἐμπορεύματα τοῦ πρώτου καταστρώματος κατ' ἐκλογὴν τοῦ πλοιάρχου, ὅστις ὀφείλει μὲν πάντοτε νὰ συμβουλευῆται τοὺς ἐπίσημοτέρους τοῦ πληρώματος (α), δὲν ἦναι ὁμοῦς ὑπόχρεως νὰ συμμορφοῦται πρὸς τὴν γνώμην αὐτῶν. Ὡς πρὸς τοὺς φορτωτὰς δὲ, ὁ φόβος μήπως προκύψωσιν, ὡς ἐκ τοῦ προσωπικοῦ συμφέροντος αὐτῶν, προσκόμματα, βραδύτης κλπ. ἐν δὲ τῷ διαστήματι τούτῳ ἀπολεσθῆ τὸ πλοῖον, δὲν ἐπιτρέπει νὰ τοὺς συμβουλευῆται ὁ πλοίαρχος περὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ἀποφασισθέντος μέτρου. Δίκαιον ὁμοῦς εἶναι νὰ ρίπτωνται πρὸ πάντων τὰ ἐμπορεύματα περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν ἢ ἄλλο ἐγγραφὸν ἰσοδυναμοῦν πρὸς αὐτὸ, ἀλλ' οὔτε δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου· καὶ ἐπειδὴ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν δὲν παράγει συνεισφορὰν ὑπὲρ ἐκείνων πρὸς οὓς ἀνήκουσιν, ὁ πλοίαρχος δὲν ἐνεργεῖ ὡς ἀκριβῆς ἐπίτροπος τῶν ἐφοπλιστῶν καὶ φορτωτῶν, ἐν καλεῖ τάξει, εὐρισκομένων, ἂν συντηρήσῃ ἐμπορεύματα τῶν ὁποίων ἡ ἀπώλεια δὲν θέλει τοὺς ζημιώσῃ παντάπασι, θυσιάζων ἄλλα, τῶν ὁποίων ἡ ἀξία θέλει πληρωθῆ κατὰ συνεισφορὰν (β). Τὸ αὐτὸ πρέπει νὰ γίνηται καὶ περὶ τῶν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τιθεμένων πραγμάτων, ἐκτὸς ὁσάκις πρόκειται περὶ μικρᾶς ἀκτοπλοΐας. Ὁ κύριος ὁμοῦς τῶν πρώτων δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσιν παρὰ τοῦ πλοιάρχου, ἂν

(α) Ἄρθρον 411 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) „ 420 αὐτόθι.

ἄνευ τῆς συναινέσεώς του ἐτέθησαν ταῦτα ἐπὶ τοῦ κα-
ταστρώματος (α).

275. Δὲν δυνάμεθα ν' ἀποσιωπήσωμεν ὅτι ὡς ἐκ
τῆς συγχύσεως τῆς ἐκ τῆς τρικυμίας προσερχομένης,
καὶ τῆς ταχύτητος τοῦ νὰ ληφθῆ μέτρον ὑπαγορευόμε-
νον ὑπὸ ἐπικειμένου κινδύνου, ἀδύνατον πολλάκις καθί-
σταται νὰ συμμορφωθῆ ὁ πλοίαρχος πρὸς ὄλους τοὺς ἐν
τῷ προηγουμένῳ ἀριθμῷ μνημονευομένους κανόνας,
καὶ ὅτι ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ πρέπει νὰ ἐνεργῆ μᾶλλον
ἢ νὰ διασκέπτηται. Ὅθεν αἱ διασκέψεις καὶ αἱ γνῶμαι,
ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη προφύλαξις ἣν ἀπαιτεῖ ὁ νόμος ὑπό-
κεινται εἰς τὴν ἀπόλυτον δύναμιν τῆς ἀνάγκης, ὥστε
συνήθως γίνεται διάκρισις μεταξὺ τῆς τακτικῆς χύσεως
τῆς ὁποίας προηγοῦνται, καὶ τὴν ὁποίαν συντροφεύου-
σιν αἱ διασκέψεις, καὶ τῆς ἐκτάκτου, καθ' ἣν ὁ ἐπικεί-
μενος κίνδυνος ἀναγκάζει ἕκαστον νὰ ρίπτῃ εἰς τὴν
θάλασσαν πᾶν τὸ προστυχόν. Ἄλλ' εἴτε προηγηθῶσι
μὲν αἱ διασκέψεις, αἱ δὲ περιστάσεις δὲν ἐπιτρέψωσι τὴν
τῆς ἐκθέσεως αὐτῶν σύνταξιν (Ὅρα ὑπόδειγμα 12 αὐ-
τῆς), εἴτε κατασταθῆ ἀνέφικτος πᾶσα διάσκεψις, πρέ-
πει πάντοτε νὰ βεβαιουῖται ἡ κατάστασις καὶ ἡ ἀνάγκη
ἣτις ἐπέφερε τὴν ταχύτητα τῆς ἄνευ συζητήσεως ἐ-
νεργείας· ὥστε ὁ πλοίαρχος ὑποχρεοῦται νὰ συντάξῃ
ἅμα δυνηθῆ ἔχθεσιν, ἐν ἣ ν' ἀναφέρωνται οἱ λόγοι δι'
οὓς ἀπεφασίσθη καὶ ἐξετελέσθη ἡ χύσις, καὶ νὰ ἐκτί-
θενται λεπτομερῶς τὰ πράγματα τὰ ἐκ τοῦ δυστυ-

(α) Ἄρθρον 421, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

χρήματος ριφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν ἢ βλαφθέντα (α).

276. Αἱ διασκέψεις περὶ τῆς τακτικῆς χύσεως, καὶ αἱ περὶ τῆς ἐκτάκτου συντασσόμεναι ἐκθέσεις ἀντιγράφονται εἰς τὸ ἡμερολόγιον, καὶ ὑπογράφονται ὑπὸ τῶν διασκεφθέντων προσώπων, ἢ ἐκτίθενται οἱ λόγοι δι' οὓς ἠρνήθησάν τινα αὐτῶν νὰ ὑπογράψωσι· δὲν πρέπει ὁμῶς ν' ἀναβάληται ἡ ὑπογραφή, διότι ἡ βραδύτης διευκολύνει τὴν ἀπάτην τοῦ πλοίαρχου, ὅστις ἀποβιβάζων ἐνίοτε κρυφίως ἐμπορεύματα τοῦ φορτίου, παριστᾷ ἐπομένως ὅτι ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὸν πρῶτον δὲ λιμένα ἔνθα ἤθελε προσορμισθῆ τὸ πλοῖον, ὀφείλει ὁ πλοίαρχος, ἐντὸς 24 ὥρῶν μετὰ τὸν κατάπλουν αὐτοῦ, νὰ βεβαιώσῃ ἐνόρκως τὸ περιεχόμενον εἰς τὴν ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ἀντιγεγραμμένην διάσκεψιν· καὶ ἂν μὲν προσορμισθῆ εἰς ἑλληνικὸν λιμένα, ἐνώπιον τοῦ προέδρου καὶ γραμματέως τῶν ἐμποροδικῶν, καὶ μὴ ὑπάρχοντος ἐμποροδικείου, ἐνώπιον τοῦ Εἰρηνοδικείου τῆς περιφερείας, ἂν δὲ εἰς ξένον, ἐνώπιον τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιοῦτου ἐνώπιον τῆς τοπικῆς ἀρχῆς. Ὅφειλει προσέτι νὰ παρουσιάσῃ συγχρόνως εἰς τὰς προεκτεθείσας ἀρχὰς καὶ τὸ ἡμερολόγιόν του διὰ νὰ ἐπιθεωρῆται παρ' αὐτῶν. Ἡ ἀπώλεια τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριπτομένων ἐμπορευμάτων δὲν εἶναι πάντοτε μοναδικὸν τῆς χύσεως ἀποτέλεσμα, διότι πρὸς ἐκτέλεσιν αὐτῆς συμβαίνει πολλάκις νὰ βλαφθῆ μέρος καὶ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου, νὰ διαρρήχθῶσιν ἐσωτερικὰ τοῦ πλοίου μέρη ἢ ν' ἀνοιχθῶσιν, ὅπερ συνήθως ὀνομάζεται ὑπὸ τῶν ναυτιλλομέ-

(α) Ἄρθρον 412. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

γων ἀνοιγμά μεγάλων ὀπῶν, νὰ συντριβῶσιν ἱστοὶ καὶ σχοινία καὶ νὰ ξεσχισθῶσιν ἱστία. Ὅθεν ἅπασαι αἱ ζημίαι αὐταὶ εἰσὶν ἄμεσοι τῆς χύσεως συνέπειαι ὑποκείμεναι εἰς τοὺς αὐτοὺς κανόνας (α).

§ Γ.

Περὶ τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν τοῦ πλοίου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

277. Ἐκ τίνων θαλασσίων δυστυχημάτων βλάβηται τὸ πλοῖον. Ἢ ἐντεύθεν προερχομένη βλάβη εἶναι ἀπλῆ ἀβάρια.

278. Αἱ πρὸς κοινὴν σωτηρίαν προξενούμεναι εἰς τὸ πλοῖον ζημίαι ἀποτελοῦσι κοινὴν ἀβάριαν.

279. Τίς ἄλλη θυσία τοῦ πλοίου εἶναι κοινὴ ἀβάρια.

277. Ἐκ τῶν συνήθων δυστυχημάτων τῆς θαλασσοπλοίας εἶναι καὶ τὸ νὰ βλάβηται τὸ σκάφος τοῦ πλοίου ὡς καὶ τὰ παρακολουθήματα αὐτοῦ ἐκ τρικυμίας, κεραυνοῦ ἢ ἄλλοῦ τινος θαλασσίου δυστυχήματος. Ὅθεν ὁσάκις ἐκ προσβολῆς ἀνέμου, καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχη ἀνάγκη θυσίας τινος ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, συντριβῆ εἰς τῶν ἱστῶν αὐτοῦ, ἐγκαταλειφθῆ ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου ἢ

(α) Ἄρθρον 400, 422 καὶ 426 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

λέμβος εἴτε κρεμαμένη οὔσα, εἴτε πρὸ τοῦ κινδύνου συρομένη, ταχύνοντος τοῦ πλοίου ν' ἀποπλεύσῃ, ἅπαντα τὰ δυστυχήματα ταῦτα εἰσὶν ἀπλαῖ ἀβαρίαί τὸν ἐφοπλιστὴν αὐτοῦ μόνον βαρύνουσαι, τὸ δὲ ἐν τῷ πλοίῳ φορτίον δὲν συνεισφέρει παντάπασιν εἰς τὰς ζημίας ταύτας καὶ πάντῃ ἀνίκανον πρὸς πλοῦν ἂν ἤθελε κατασταθῆ τὸ πλοῖον (α). Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἀνάγονται καὶ αἱ βλάβαι αἱ προξενούμεναι εἰς τὸ πλοῖον ἐξ ἐχθρικοῦ πυρός ἐν διασήμετι μάχης, διότι αἱ ἐντεῦθεν προξενούμεναι βλάβαι προέρχονται ἐκ τῶν κινδύνων τοῦ προσδιορισμοῦ του.

278. Ἐὰν ὁμῶς διαρκούσης τριχυμίας ἢ μάχης θεωρηθῆ ἀναγκαία πρὸς ἐλάφρυνσιν τοῦ πλοίου καὶ εὐκολίαν τῆς διοικήσεως ἢ τομὴ ἰστοῦ ἢ πᾶσα ἄλλη θυσία, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει οἱ κανόνες οὓς προηγουμένως ἀνεφέρομεν, καθ' οὓς θεωρεῖται ὡς κοινὴ ἀβαρία ἢ ἐκ τῆς χύσεως προξενηθεῖσα εἰς τὸ πλοῖον ζημία, χρησιμεύουσι πρὸς λύσιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ εἰς ταύτην τὴν ἀπαράλλακτον περίπτωσιν (β).

279. Ἐκ τοῦ συνδυασμοῦ τῶν ρηθέντων κανόνων ἐξάγεται, ὅτι ἂν προσβολὴ ἀνέμου διαρρήξῃ ἰστόν, ἐπομένως δὲ κριθῆ ἀναγκαῖον νὰ συντριβῆ οὗτος ἐξ ὀλοκλήρου καὶ νὰ ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν μετὰ τῶν ἰστιῶν καὶ σχοινίων ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἢ θυσία αὕτη ὡς ἐκουσία παράγει κοινὴν ἀβαρίαν, ἢ δὲ τιμὴ αὐτοῦ προσδιορίζεται κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ καὶ τῶν παρακο-

(α) Ἄρθρον 422 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 410 αὐτόθι.

λουθημάτων του εἰς ἣν εὐρίσκοντο καταστασιν ὅτε διεβ-
 ράγη ἐκ τοῦ τυχαίου συμβάντος. Οὕτως ἀποφασίζεται
 καὶ ὁσάκις ἐκ τριχυμίας ἢ ἀλώσεως ὑπὸ ἐχθροῦ ἀναγ-
 κασθῆ ὁ πλοίαρχος νὰ κόψῃ τὰ σχοινία τῶν ἀγκυ-
 ρῶν τοῦ πλοίου καὶ νὰ τὰς ἐγκαταλείψῃ (α), καὶ ὅταν
 ἀνοίγῃ ἅπαντα τὰ ἰστία διὰ ν' ἀποφύγῃ τὴν ὄρμην τῆς
 τριχυμίας συντρίψῃ ὁ ἄνεμος τοὺς ἰστούς, κόψῃ τὰ
 σχοινία κλπ, διότι αἱ ἐκ τοιούτων συμβάντων προερχό-
 μεναι ζημίαι εἰσὶν ἀβαρίαι κοιναί. Εἶναι ὡσαύτως κοινὴ
 ἀβαρία ὁσάκις ἐγκαταλείπεται ἢ λέμβος ἢ τὸ ἀκάτιον
 τὸ ριφθὲν εἰς τὴν θάλασσαν πρὸς ἀποφυγὴν ἐχθρικοῦ
 κινδύνου. Ὁ αὐτὸς κανὼν χρησιμεύει καὶ πρὸς λύσιν
 τοῦ ζητήματος ἂν τὸ κάθισμα τοῦ πλοίου εἶναι κοινὴ ἀ-
 βαρία, ὁσάκις γίνεται εἰς μόνην τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν
 ἐπαπειλεῖται ὑπὸ κινδύνου, ὁ δὲ πλοίαρχος πρὸς ἀπο-
 φυγὴν τῆς καθ' ὄλοκληρίαν ἀπωλείας αὐτοῦ τὸ ρίπτει
 ἐκουσίως ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ, Ἡ ζημία ἢ ἐκ τοῦ δυστυ-
 χύματος τούτου προκύπτουσα εἰς τὸ πλοῖον καὶ τὸ φο-
 ρτίον, ὡς καὶ ἡ δαπάνη περὶ τῆς ἀνακινήσεως, τούτέ-
 στι τῆς ἀποσπάσεως αὐτοῦ ἐκ τῶν βράχων, τοῦ αἰγια-
 λου ἢ τῆς ἰλῆς ἔνθα ἐκάθισε, τῆς ἐκφορτώσεως του διὰ
 νὰ ἐλαφρυνθῆ καὶ οὕτω νὰ δυνηθῆ νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν
 πορείαν του εἰςὶ κοιναὶ ἀβαρίαι. Τὸ κάθισμα ὁμῶς τὸ συμ-
 βαῖνον ἐκ πάσης τυχαίας αἰτίας, παρὰ ἐξ ἀκαταμαχῆ-
 του δυνάμεως, ἀπλᾶς μόνον ἀβαρίας παράγει, ἐκτὸς
 ἂν ᾗναι συνέπεια καὶ ἀποτέλεσμα θυσίας ὑπὲρ τῆς κοι-
 νῆς σωτηρίας· τούτέστιν ἂν ὁ πλοίαρχος κόψας τοὺς

(α) *Ἄρθρον 400 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἔστοὺς πρὸς σωτηρίαν τοῦ πλοίου, δὲν ἠδυνήθη ἐκ τρι-
κυμίας ν' ἀποφύγη τοὺς σκοπέλους, οὓς ἠδύνατο ν' ἀ-
ποφύγη εἰάν δὲν τοὺς ἔκοπτε.

§ Δ'.

Περὶ τῆς θεραπείας, τῶν μισθῶν καὶ ἀπο-
ζημιώσεως τῶν πληγωθέντων, φονευθέν-
των ἢ αἰχμαλωτισθέντων ναυτῶν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

280. Τίνα ἀβαρίαν παράγει ἡ ἀποζημίωσις ἢ διδομένη εἰς
ναύτας πληγνομένους ἀποθνήσκοντας ἢ αἰχμαλωτιζομένους
διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ.

280. Εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 201 καὶ ἐπομένοις τίς
ἀποζημίωσις ὀφείλεται εἰς τοὺς ναύτας τοὺς ἐν δια-
στήματι τοῦ πλοῦ ἀσθενούντας, πληγνομένους, ἀπο-
θνήσκοντας ἢ αἰχμαλωτιζομένους· ἐνταῦθα δὲ πρό-
κειται νὰ πραγματευθῶμεν τίνας ἀβαρίας παράγουσιν
αἱ ὑπὲρ αὐτῶν γενόμεναι δαπάναι. Τὸ ζήτημα τοῦτο
λύεται κατὰ τὰς περιστάσεις ἐξ ὧν προέρχονται τὰ δυσυ-
χήματα ταῦτα. Ἐάν οὖν ναύτης ἀσθενήσῃ ἐκ φύσεως,
πληγωθῇ διοικῶν τὸ πλοῖον ἢ ὑπηρετῶν ἐν αὐτῷ, ἐν
ἐνὶ λόγῳ εἰάν πάθῃ τοιοῦτον δυστύχημα εἰς ἄλλην πε-

ρίπτωσιν καὶ οὐχὶ μαχόμενος ἢ ἐκτελῶν ἔκτακτον ὑπηρεσίαν ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος, καὶ ἐὰν δὲν δύναται ν' ἀποδοθῆ εἰς αὐτὸν σφάλμα ὁποιονδήποτε, πρέπει νὰ θεραπεύηται, χωρὶς ν' ἀφαιρῆται ἀπὸ τὸν μισθὸν τοῦ μήτε ἀπὸ τὴν μερίδα τοῦ ἐκ τῶν κερδῶν, ἢ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ δαπάνη· ἐὰν δὲ μήτε ἡσθένησε, μήτε ἐπληγώη ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, πᾶσα ἐκ τῆς πρὸς θεραπείαν τοῦ δαπάνης προκύπτουσα ζημία εἶναι ἀπλῆ ἀβαρία ἀναγομένη εἰς βᾶρος τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ. Ἐξ ἐναντίας ὁμῶς ἐὰν πληγώη εἴτε μαχόμενος εἴτε κυβερνῶν τὸ πλοῖον μαχόμενον κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, ἐπειδὴ κινδυνεύει ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἢ πρὸς θεραπείαν αὐτοῦ γενομένη δαπάνη εἶναι κοινὴ ἀβαρία (α). Δίκαιον ὡσαύτως εἶναι νὰ πληρόνηται, διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καὶ ἡ δαπάνη τῆς θεραπείας τοῦ πληγονομένου ἐπιβάτου μαχομένου ἢ διοικοῦντος τὸ πλοῖον διὰ νὰ τὸ σώσῃ. Ὅσακις δὲ ναύτης ἀποστελλόμενος ἐκτὸς τοῦ πλοίου πρὸς ἐκτέλεσιν παραγγελίας κακοπάθῃ ἐντὸς τῆς λέμβου ἢ ἀποβᾶς εἰς τὴν ξηρὰν χωρὶς νὰ σφάλῃ, ἢ τέλος αἰχμαλωτισθῇ, προσδιορίζεται τότε ἐκ τοῦ εἶδους τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ, τίς πρέπει νὰ ὑποστῇ τὴν δαπάνην τῆς ἀσθενείας καὶ λυτρώσεώς του. Καὶ ἐὰν μὲν ἀποσταλῆ διὰ μόνην τὴν τοῦ πλοίου ὑπηρεσίαν, ἡ δαπάνη ἀνάγεται ἀποκλειστικῶς εἰς βᾶρος τοῦ ἰδιοκτῆτου ἢ ἐφοπλιστοῦ, ἐὰν δὲ ἀποσταλῆ ὑπὲρ κοινῆς τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου ὑπηρεσίας, ἡ δαπάνη εἶναι

(α) Ἄρθρον 263 καὶ 400 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἀβαρία κοινή (α). Ὑποχρεοῦται ἐνίοτε ὁ πλοῦς-άρχος διὰ τοῦ ναυλωτικοῦ νὰ μεταβαίνει ἀπὸ λιμένας εἰς λιμένας, διὰ νὰ πληροφροῦται ἂν τὸ δεῖνα εἶδος τοῦ φορτίου του πωλεῖται ἐπωφελῶς εἰς τὸν δεῖνα τόπον, ἢ ἂν δὲν ἦναι ἀπηγορευμένον κλπ. τὸ πρόσωπον δὲ τὸ ἀποστελλόμενον πρὸς συλλογὴν πληροφοριῶν συμβαίνει νὰ πληρωθῆ ἢ νὰ αἰχμαλωτισθῆ. Μολονότι ταύτη ἀποστολὴ φαίνεται ὅτι μόνον τὸ φορτίον ἐνδιαφέρει, μολοντοῦτο ἐπειδὴ εἶναι συνέπεια τῆς τοῦ πλοῦς-άρχου ὑποχρεώσεως, περὶ ἧς εἶναι ὑπεύθυνος ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοῦς ἢ ὁ ἐφοπλιστής, ἢ θεραπεία ἢ τὰ λύτρα τὰ διδόμενα πρὸς ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἀποστελλομένου, δὲν πρέπει νὰ βαρύνωσιν ἀποκλειστικῶς τὸ φορτίον ὑπὲρ τοῦ συμφέροντος τοῦ ὁποῖου ἐγένετο ἡ ἀποστολὴ, ἀλλ' ἀποτελεῖ γενικὴν ἀβαρίαν· ἐπειδὴ δὲ κοινὴ ἀβαρία εἶναι καὶ ἡ δαπάνη ἢ γενομένη ὑπὲρ τῆς τροφῆς καὶ θεραπείας τῶν ναυτῶν οἵτινες πληγόνονται μαχόμενοι, εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν πρέπει νὰ τάττωνται καὶ οἱ εἰς τοὺς αἰχμαλωτιζομένους ναύτας ὀφειλόμενοι μισθοὶ ὅσας αἰχμαλωτίζονται, καὶ προσέτι πρέπει νὰ ἐξακολουθῶσιν ὑπὲρ τῶν κληρονόμων τῶν φονευθέντων μετὰ τὴν ἀποβίωσιν αὐτῶν μέχρι τέλους τοῦ πλοῦς. Εὐλογον μολοντοῦτο εἶναι νὰ γίνηται ἡ ἐξῆς διάκρισις. Ὅταν ὁ ἐφοπλιστής μισθῶν ἄλλον ναύτην πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ φονευθέντος, ἢ αἰχμαλωτισθέντος, ἐπειδὴ ἡ πληρωμὴ ἦν ἀναγκάσεται νὰ κάμῃ εἰς τὸν μισθωθέντα, χωρὶς ν' ἀπαλάττηται τῆς ὑποχρεώσεως

(α) Ἄρθρον 268 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

τοῦ νᾶ πληρόνη καὶ τὸν τοῦ ἀντικαθιστανομένου μισθὸν προξενεῖ εἰς αὐτὸν διπλὴν ἑκτακτον δαπάνην γενομένην ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀποτελεῖ καὶ αὐτὴ κοινὴν ἀβαρίαν.

§ Ε΄.

Περὶ τῆς κατὰ τὸν πλοῦν
ἑκτάκτου δαπάνης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

281. Πᾶσα κατὰ τὸν πλοῦν γενομένη ἐκούσιος ἑκτακτος δαπάνη ἀποτελεῖ κοινὴν ἀβαρίαν.

282. Λόγοι κοινῆς ἀβαρίας καὶ ἐξαίρεσις.

283. Αἱ δαπάναι καὶ ζημίαι αἱ ἐκ τῆς συμπλοίας προκύπτουσαι ἀποτελοῦσι κοινὴν ἀβαρίαν.

284. Αἱ δαπάναι καὶ ζημίαι αἱ πρὸς ἀποφυγὴν συγκρούσεως πρὸς ἄλλο πλοῖον προκύπτουσαι ἀποτελοῦσι κοινὴν ἀβαρίαν.

285. Αἱ δαπάναι αἱ γινόμεναι ἐκ τῆς χρονοτριβῆς πρὸς ἀπελευθέρωσιν συλληφθέντος πλοίου, ὅπότεν ἢ νομιμότης τῆς συλλήψεως αὐτοῦ διαφιλονεικῆται, ἀποτελοῦσι κοινὴν ἀβαρίαν.

286. Τίνες ἄλλαι δαπάναι ἀποτελοῦσι κοινὴν ἀβαρίαν.

281. Εἶδομεν προηγουμένως ὅτι τὸ πλοῖον δύναται ν' ἀναγκασθῆ ἐξ ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως νᾶ προσορμισθῆ εἰς διάμεσον λιμένα, ἢ νᾶ ταξειδεύσῃ πλείοτερον

χρόνον, ἀφ' ὅσον ἐνομιζέτο ὅτι ἤθελε διαρκέσει ὁ πλοῦς. Ὅθεν ὁσάκις ὁ πλοίαρχος ἀπομακρύνεται τῆς πορείας του ἐκουσίως, καὶ οὐχὶ ἀναγκάζομενος ὑπὸ τοῦ ἀνέμου ἢ τῆς τρικυμίας ἢ ἔνεκα ἀπαγορεύσεως τῆς ἐμπορίας εἰς τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του, ἢ ὁσάκις καταφεύγει εἰς λιμένα, ἢ ὑπὸ τὴν προστασίαν φρουρίου τινος, εἴτε πρὸς ἐπανόρθωσιν ζημίας ἢν ὑπέστη ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, εἴτε πρὸς ἀποφυγὴν κινδύνου ἐξ οὗ ἐπαπειλεῖται τὸ πλοῖον, ἢ ἔκτακτος δαπάνῃ ἢ προξενουμένη ἐκ τῆς παρατάσεως τοῦ πλοῦ, ἢ τῆς ἐξ ἀνάγκης χρονοτριβῆς εἶναι κοινὴ ἀβαρία (α). Εἰς τὴν αὐτὴν τάξιν τάττεται ἐξ ἀναλογίας καὶ ἡ ἀλλαγὴ πορείας πρὸς ἀποφυγὴν λοιμώδους νόσου, ἢ πρὸς ἀποβίβασιν εἰς τὴν ξηρὰν ὑπὸ τοιαύτης νόσου προσβεβλημένων προσώπων· κατὰ πολὺ δὲ δικαιότερον λόγον συμβαίνει τὸ αὐτὸ καὶ ὁσάκις ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας τοῦ πληρώματος δίδει ὑποψίαν εἰς τὴν ἐξουσίαν τοῦ τόπου τοῦ προσδιορισμοῦ τοῦ πλοίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀναγκάζεται νὰ μεταβῇ ἀλλαχθεῖ. Ἐὰν ὁμως, ὡς ἐκ τῆς παρεκτροπῆς ταύτης τοῦ πλοῦ, βλαφθῇ τὸ πλοῖον ἐκ τρικυμίας ἢ ἐξ ὁποιοῦδήποτε ἄλλου συμβάντος ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, δὲν ὑπάρχει λόγος συνεισφορᾶς πρὸς ἐπανόρθωσιν τῆς βλάβης, διότι τὰ δυστυχήματα ταῦτα δὲν ἔχουσιν ἄμεσον αἰτίαν τὴν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας θυσίαν.

282. Ἐὰν συμβάντα ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως ὑποχρεώσωσι τοῦ πλοίαρχον νὰ εἰσέλθῃ εἰς ναύλοχόν τινα

(α) Ἄρθρον 400, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ἢ ποταμὸν παρά τὸν τόπον τοῦ προσδιορισμοῦ του, καὶ ἀναγκασθῆ νὰ ἐκφορτώσῃ ὅλον ἢ μέρος τοῦ φορτίου του, ἐπομένως δ' ἀποπλεύσῃ, ἢ ἔκτακτος αὐτῆ δαπάνῃ θεωρεῖται ὡς γενομένη πρὸς συντήρησιν τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου, καὶ ὡς ἐκ τούτου εἶναι ἀβαρία κοινή (α). Δὲν εἶναι ὁμῶς τὸ αὐτὸ ὁσάκις γίνεται ἡ δαπάνῃ διὰ νὰ καταπλεύσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν τόπον του προσδιορισμοῦ του, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει δὲν εἶναι ἔκτακτος, οὔτε ὡς κοινή ἀβαρία λογίζεται ἢ πληρωμὴ τῶν ἐμπορευμάτων ἢ τροφίμων ἅτινα ἤθελε διαθέσει ὁ πλοίαρχος εἰς τὰς περιπτώσεις ἃς εἶδομεν προηγουμένως, διότι ἡ τοιαύτη δαπάνῃ εἶναι συνέπεια τῆς ὑποχρέωσως ἣν ἀναδέχεται ὁ ἰδιοκτῆτης τοῦ πλοίου ἢ ὁ ἐφοπλιστῆς νὰ τρέφῃ τὸ πλήρωμα καὶ νὰ κάμῃ τὰς ἀναγκαίας εἰς τὸ πλοῖον ἐπισκευάς· ἡ τροφή ὁμῶς καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος ἀποτελοῦσι κοινήν ἀβαρίαν διαρκούσης τῆς ἐξ ἀνάγκης χρονοτριβῆς τοῦ πλοίου, ὑπὸ τὴν ἐξῆς διάκρισιν, τοῦτέστιν. Ὅταν ἡ ναύλωσις συμφωνῆται κατὰ πλοῦν, ἐπειδὴ ὁ ναυλῶν ὑπόσχεται τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ναυτῶν ὅποιαδήποτε ἤθελεν εἶσθαι ἡ διάρκεια αὐτοῦ, θεωρεῖ αὐτὴν ἀνεξάρτητον πολλῶν τυχαίων συμβάντων· ὅθεν ἡ αὔξησης τῆς δαπάνης ἀνάγεται εἰς βάρος αὐτοῦ καὶ ἀποτελεῖ ἀπλὴν ἀβαρίαν (β). Ὅταν ὁμῶς ἡ ναύλωσις γίνηται κατὰ μῆνα, ἐπειδὴ ὁ ναυλωτῆς δὲν ὀφείλει παντάπασι ναῦλον ἐνόσω διαρκεῖ ἡ τοῦ πλοίου κράτησις, δίκαιον εἶναι νὰ μὴ

(α) Ἄρθρον 400 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 403 αὐτόθι.

πληρόνη μόνος ὁ ναυλῶν τοὺς μισθοὺς καὶ τὴν τροφήν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ νὰ πληρόνωνται ταῦτα κατὰ συνεισφοράν, καὶ ν' ἀποτελῶσι κοινήν ἀβαρίαν (α).

283. Πάντα τὰ προεκτεθέντα χρησιμεύουσιν ὡς κανῶν καθ' ὃν λύονται ἐξ ἀναλογίας τὰ εἰς ἀπροβλέπτους περιπτώσεις ἀναφυόμενα ζητήματα. Ὅθεν ὁσάκις εὐλογος λόγος συλλήψεως τοῦ πλοίου ὑπὸ περατῶν ἢ καταδρομέων ἀναγκάζει τὸν πλοίαρχον νὰ συμπλήρη μετ' ἄλλων πλοίων, ἢ ὑπὸ φρουράν, ἢ καὶ νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ πλοῖον διὰ νὰ τὸ ἀνακτήσῃ μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ κινδύνου, ἢ δαπάνῃ τῆς συμπλοίας, ἢ ἐπανόρθωσις τῶν ζημιῶν τῶν ὑπὲρ τῆς ἀμοιβαίας ὑπερασπίσεως συμβαινουσῶν, αἱ πληρονοόμεναι ποσότητες διὰ τὴν φρουράν, καὶ αἱ δαπάναι αἱ γενομέναι πρὸς ἀνάκτησιν τοῦ πλοίου τοῦ μὴ δολίως ἢ ἀφρόνως συλληφθέντος, πληρόνονται ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων πλοίων, ἢ δὲ παρ' ἐκάστου αὐτῶν πληρονομένη μερίς ἀποτελεῖ κοινήν ἀβαρίαν μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τῶν κυρίων τοῦ φορτίου του.

284. Ὅποταν πρὸς ἀποφυγὴν ἀπωλείας δύο πλοίων, ὁ πλοίαρχος τοῦ ἐνός, μετὰ τὸν ἀλλαλαγμὸν ἢ τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἐτέρου κόψῃ τὰ σχοινία του, ἢ κάμῃ ἄλλό τι κίνημα ἐξ ὧν ἤθελε συμβῆ χάθισμα μετὰ διαρρήξεως, ναυαγία, ἀβαρία ἢ πᾶν ἄλλο δυστύχημα, ἢ ζημία ἣν ὑπέστη τὸ πλοῖον του καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ εἶναι κοινή ἀβαρία. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην δὲν ἐφαρμόζονται οἱ περὶ τῆς συγκρούσεως κανόνες περὶ ὧν ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 161 καὶ ἐπομένοις τοῦ πα-

(α) Ἄρθρον 400 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ρόντος, διότι ἐνταῦθα δὲν πρόκειται περὶ ζημίας τῆς ὁποίας ἀγνοεῖται ὁ αἴτιος, ἀλλὰ περὶ θυσιῶν ἃς ἐκουσίως ὑπέστησαν τὰ πλοῖα ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ὁ αὐτὸς κανὼν ἐφαρμόζεται καὶ ὁπότεν ἡ λιμενικὴ ἀρχὴ διατάξῃ νὰ κοπῶσιν, ἔνεκα ἀσφαλείας, τὰ πρυμνήσια (παλαμάρια) πλοίου, ὁ πλοίαρχος τοῦ ὁποίου δὲν ἠδυνήθη, χωρὶς νὰ σφάλῃ ἢ ἔνεκα ἀκαταμαχῆτου δυνάμεως, νὰ ὑπακούσῃ ἐπιταχθεὶς νὰ ἐξέλθῃ τοῦ λιμένος ἢ νὰ ὑποχωρήσῃ.

285. Ὅποτεν συλληφθέντος πλοίου διαφιλονεικῶν ὁ πλοίαρχος τὴν νομιμότητα τῆς συλλήψεως αὐτοῦ χρονοτριβῆ καὶ δαπανᾷ πρὸς ἀπελευθέρωσίν του, πᾶσα ἐπὶ τούτῳ γενομένη δαπάνη, τούτέστιν ἡ τροφή καὶ οἱ μισθοὶ τοῦ πληρώματος κλπ. διαρκούσης τῆς χρονοτριβῆς, εἰσὶν ἀβαρῖαι κοιναὶ ὡς εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς ἐξ ἀνάγκης χρονοτριβῆς.

286. Μολονότι τὰ διάφορα τέλη τὰ κατὰ τὸν πλοῦν πληρονόμενα, περὶ ὧν ἐπραγματεύθημεν ἐν ἀριθμῷ 248 τῶν παρόντος, ἀνάγονται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου ἢ τὸν ἐφοπλιστὴν, τὰ δὲ τελωνικὰ εἰς τοὺς φορτωτὰς, μολοντοῦτο ἂν ὡς ἐκ τοῦ κατάπλου τοῦ συμβαινόντος ἐξ ἀνάγκης, ἢ ἔνεκα τῶν προεκτεθεισῶν περιπτώσεων ὑποχρεωθῇ ὁ πλοίαρχος νὰ πληρώσῃ τοιαῦτα τέλη διὰ τὸ πλοῖον ἢ τὸ φορτίον, αἱ δαπάναι του αὗται εἰσὶ κοιναὶ ἀβαρῖαι.

ΤΜΗΜΑ Β.

Περὶ τῆς ὑποχρέωσης τοῦ συνεισφέρειν
εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

287. Τίνες εἰσὶν ὑπόχρεοι νὰ συνεισφέρωσιν εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας. Οἱ συγκύριοι φορτίου δύνανται νὰ συμβάλωνται ἄλλως εἰς τὰς μεταξὺ αὐτῶν σχέσεις.

287. Ὁ φορτόνων εἰς πλοῖον ἐμπορεύματα ἀναδέχεται αὐτοδικαίως τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ νὰ θυσιάσῃ ἐν ἀνάγκῃ ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, θυσιαζομένης δὲ ἄλλων περιουσίας, νὰ συνεισφέρῃ ἀναλόγως πρὸς ἀποζημίωσιν αὐτῶν καὶ χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πρὸς τοῦτο σύμβασις, διότι ἡ ὑποχρέωσις αὕτη προκύπτει ἐκ τῆς φύσεως, ἢ ἄλλως τε εἰπεῖν ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ ναυλωτικοῦ. Ὅθεν ἕκαστος φορτωτῆς ἐμπορευμάτων ἐπὶ πλοίου καθυποβάλλεται εἰς ταύτην τὴν ὑποχρέωσιν, εἰς ὅποιονδῆποτε τόπον ἢ χρόνον ἤθελε τὰ φορτώσει. Καὶ ὁ ἰδιοκτήτης δὲ τοῦ πλοίου ἢ ὁ ἐφοπλιστῆς εἰς τὴν αὐτὴν ὑπόκειται ὑποχρέωσιν, οὐδεμία δ' ἐναντία σύμβασις ἰσχύει, διότι ἐμπνέουσα αὕτη εἰς ἕκαστον ἐνδιαφερόμενον τὸν ἐγωῖσμόν, ἤθελεν ἐμποδίζει αὐτὸν πάσης θυσίας μὲ ἐλπίζοντα ἀποζημίωσιν, οὕτω δὲ ἤθελε διακυβεύεσθαι ἡ σωτηρία τοῦ πλοίου καὶ τοῦ φορτίου ἐν ᾧ ῥα θα-

λασσίου κινδύνου. Ἐξίσχυον δὲ εἶναι ἡ ποσότης τῆς
ζημίας ἦν ὑπέστη. Οἱ συμφορτωταὶ ὅμως προβλέπον-
τες κινδύνους, καὶ θέλοντες νὰ καθυποβληθῶσιν εἰς ἰδι-
αιτερον νόμον, δύνανται νὰ συμβάλωνται περὶ κανο-
νισμοῦ τῶν ζημιῶν ἀπὸ κοινοῦ δι' εἰδικῶν ὄρων, καὶ ν'
ποζημιῶσι τοὺς μεταξὺ αὐτῶν ζημιωθέντας, ἐκτείνον-
τες, ἢ συστέλλοντες τὰς περιστάσεις ὡσάκισ συμβαί-
νουσιν ἀβαρίαι κοιναί, ἢ μεταβάλλοντες τὸν τρόπον τῆς
ἐκτιμήσεως καὶ διανομῆς τῶν ζημιῶν.

§ Α'.

Περὶ τῶν περιπτώσεων ὅσαι παράγουσι
συνεισφοράν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

288 Ἐὰν συγχρόνως μετὰ τὰς γενομένας θυσίας ὑπὲρ τῆς
κοινῆς σωτηρίας ἀπολεσθῇ τὸ πλοῖον, δὲν παράγεται συνει-
σφορά. Ἐξαιρέσεις.

288. Σκοπὸς τῆς συνεισφορᾶς εἶναι ἡ ἀποζημίωσις
τῶν ζημιωθέντων ἢ θυσιασθέντων ἐν ᾧρᾳ κινδύνου ὑπὲρ
τῆς κοινῆς σωτηρίας. Ἐὰν ὅμως τὸ πλοῖον ἀπολεσθῇ
συγχρόνως μετὰ τὰς γενομένας θυσίας, οὐδεμία πα-
ράγεται πλεον συνεισφορά, τὰ δὲ διασωθέντα ἐμπορεῖ-

ματα δὲν ὑπόκεινται εἰς ἀποζημίωσιν τῶν θυσιασθέντων (α). Ἐὰν ὁμοῦς ἐκ τῶν θυσιῶν σωθῆ τὸ πλοῖον, ἀπολεσθῆ δὲ εἰς τὴν μετὰ ταῦτα πορείαν του, τὰ διασωθέντα πράγματα συνεισφέρουσι κατὰ τὴν ἀξίαν καὶ κατάστασιν αὐτῶν, ὑπὲρ τῶν ἐν ὥρᾳ τοῦ κινδύνου θυσιασθέντων, ἀραιομενῶν τῶν σώστρων (β).

—○○○○:§○○:○○○○—

§ Β΄.

Τίνα πράγματα ὑπόκεινται
εἰς συνεισφοράν.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

289. Ἄπαντα τὰ ἐντὸς πλοίου εὐρισκόμενα πράγματα τὰ ὑπόκεινται εἰς συνεισφοράν ὑπὲρ τῶν θυσιασθέντων. Ἐξαιρέσεις.

290. Ἐκτίμησις τῶν εἰς συνεισφοράν ὑποκειμένων πραγμάτων.

289. Τὰ ἐντὸς πλοίου εὐρισκόμενα πράγματα διασωθέντα διὰ θυσίας ἄλλων ὀφείλουσι νὰ συνεισφέρωσι πρὸς ἀποζημίωσιν τῶν θυσιασθέντων ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, οὐχὶ ὁμοῦς καὶ τὰ ἐκτὸς τοῦ πλοίου εὐρε-

(α) Ἄρθρον 423 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 424 αὐτόθι.

θέντα πρὸ τοῦ κινδύνου. Ὅθεν ὁπόταν ἐν διαστήματι τοῦ πλοῦ εὐρεθῶσιν ἐμπορεύματα ἀποβιβασθέντα ἐκτὸς τοῦ πλοίου δι' ὁποιοῦνδήποτε λόγον ἢ αἰτίαν, οὐδεμίαν ὀφείλουσιν ἀποζημιῶσιν, ἐπίσης δὲ καὶ τὰ πωληθέντα δι' ἀνάγκης τοῦ πλοίου· διότι τὰ τε πρῶτα καὶ τὰ δεύ-
 τερα δὲν ὑπῆρχον πλέον εἰς τὴν τῶν κινδύνων κοινό-
 τητα, καὶ ὡς ἐκ τούτου μηδὲν ὀφείλουσι διὰ τὴν σω-
 τηρίαν των εἰς τὰς θυσίας τὰς ὑπὲρ τῆς κοινότητος γε-
 νομένας. Ὅπόταν προσέτι διὰ τὰ ἐλαφρυνθῆ τὸ πλοῖον
 εἰσπρχόμενον εἰς λιμένα ἢ ποταμόν, ἔνθα φόβος ναυ-
 αγίας ἢ ἀλώσεως ἠνάγκασε τὸν πλοίαρχον νὰ εἰσέλθῃ,
 ἐκφορτόνωνται ἐμπορεύματα τιθέμενα εἰς λέμβους καὶ
 κατευδοῦνται εὐτυχῶς, ἢ συμβαίνουσα ἐπομένως ἀπώ-
 λεια τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου δὲν ὑπο-
 χρεοῖ ταῦτα εἰς οὐδεμίαν συνεισφοράν, διότι ἡ ἀπώλεια
 τοῦ πλοίου δὲν ἐχρησίμευτε πρὸς σωτηρίαν αὐτῶν.
 Ἐὰν ὅμως ἀπολεσθῶσι μὲν αἱ λέμβοι, διασωθῆ δὲ τὸ
 πλοῖον, ἐπειδὴ τὰ ἐκφορτωθέντα ἐξετέθησαν εἰς κίνδυ-
 νον καὶ ἀπωλέσθησαν ὑπὲρ τῆς σωτηρίας τοῦ πλοίου
 καὶ τοῦ ὑπολοίπου φορτίου, τὸ δυστύχημα τοῦτο ἐξο-
 μοιοῦται μὲ χύσιν παράγον συνεισφοράν διὰ τε τὴν ἀ-
 ξίαν τῶν ἀπωλεσθέντων ἐμπορευμάτων καὶ τῶν λέμ-
 βων, ὡσάκισ αὐταὶ εἰσὶ παρακολουθήματα τοῦ πλοίου.
 Ὅπόταν ὅμως κατευδοθὲν τὸ πλοῖον εἰς τὸν λιμένα
 τοῦ προσδιορισμοῦ του, δὲν δύναται νὰ προτορμισθῆ μὲ
 ὀλόκληρον τὸ φορτίον του διότι τὰ ὕδατα εἰσὶ ῥηγά,
 ὡς ἐκ τούτου δὲ ἀναγκάζεται ὁ πλοίαρχος νὰ ἐναπο-
 θέσῃ ἐμπορεύματά τινα εἰς λέμβους διὰ ν' ἀποβιβα-
 σθῶσιν εἰς τὴν προκυμαίαν ἀπολεσθῶσι ταῦτα, ἢ ἐκ

τοῦ δυστυχήματος τούτου προκύπτουσα ζημία δὲν θεωρεῖται ὡς θυσία γενομένη ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας· διότι ἡ ἐκφόρτωσις αὐτῶν δὲν ἐγένετο εὐρισκομένου τοῦ πλοίου εἰς κίνδυνον, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ προκύπτουσα ζημία δὲν παράγει συνεισφοράν, ἀλλ' εἶναι ἀπλῆ ἀβαρία βαρύνουσα μόνους τοὺς κυρίους αὐτῶν· Ἐὰν ὁμως κατευοδοθῶσι ταῦτα εἰς τὴν ξηρὰν, διαρκούσης δὲ τῆς ἐκφορτώσεως τοῦ ὑπολοίπου φορτίου ὑποστῆ τὸ πλοῖον ἀβαρίας παραγούσας συνεισφοράν δὲν ὑπόκεινται εἰς αὐτήν. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἂν πράγματα ριφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας διασωθῶσιν ἐπομένως, ἐπειδὴ ἡ χύσις δὲν ἀραιοῖ ἀπὸ τὸν κύριον αὐτῶν τὸ τῆς ἰδιοκτησίας δικαίωμα, δὲν ὑποχρεοῖ αὐτὸν νὰ συνεισφέρῃ εἰς τὰς κοινὰς ἀβαρίας, ὅσαι ἤθελον συμβῆ μετὰ τὸ ρίψιμον αὐτῶν εἰς τὴν θάλασσαν (α).

290. Εἰς συνεισφοράν ὑπόκεινται ἅπαντα τὰ διασωθέντα ἐκ κινδύνου πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ ὁποίου γίνονται θυσίαι ἢ συμβαίνουσι πραγμάτων ἀπώλειαι, διὰ τὰς ὁποίας πρόκειται ν' ἀποζημιωθῶσιν οἱ κύριοι αὐτῶν· ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἂν τὰ θυσιασθέντα ἐφορτώθησαν εἰς τὸν τόπον τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου ἢ ἐν διαστήματι τοῦ πλοῦ. "Ὅθεν ἅπαντα τὰ ὑποκείμενα εἰς συνεισφοράν πράγματα ἐκτιμῶνται εἰς ἣν κατάστασιν εὐρίσκονται τὴν στιγμὴν καὶ εἰς τὸν τόπον ἔνθα γίνονται ἡ συνεισφορά (β). "Ἐν δὲ οἱ κύριοι αὐτῶν ἤθελον

(α) Ἄρθρον 424 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 415 αὐτόθι.

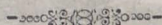
δικαιοῦσθαι ἢ ἀπαιτῶσιν ἀποζημιώσιν διὰ προηγουμένους ζημίας ἃς τὰ πράγματα ταῦτα ὑπέστησαν, δὲν πρέπει νὰ ὑπερτιμῶνται πλέον τῆς πραγματικῆς ἀξίας των. Τὰ πολεμεφόδια καὶ τρόφιμα τὰ προσδιωρισμένα πρὸς ἄμυναν καὶ τροφήν τοῦ πληρώματος ἢ τῶν ἐπιβατῶν, τὰ φορέματα καὶ τὰ πολύτιμα πράγματα ἅτινα φέρουσιν ἐπ' αὐτῶν οἱ ἐπιβάται μὴ φορτωθέντα ὡς ἐμπορεύματα δὲν ὑπόκεινται εἰς συνεισφοράν (α). ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ φορέματα τῶν εἰς τὸ πλοῖον ὑπηρετούντων ναυτῶν, καὶ πᾶν ὅ,τι ἔχουσιν εἰς τὰ κιβώτια αὐτῶν, καίτοι διὰ μικρὸν ἐμπόριον προσδιωρισμένον, ἐπίσης δὲ καὶ οἱ μισθοὶ των. Ἐὰν δ' ἐξ αὐτῶν ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν, πληρόνεται ἡ ἀξία των διὰ συνεισφορᾶς· τὰ πράγματα ὅμως περὶ ὧν δὲν ὑπάρχει φορτωτικὸν ἢ δηλωτικὸν τοῦ πλοιάρχου, ριφθέντα μὲν εἰς τὴν θάλασσαν δὲν παράγουσι συνεισφοράν, διασωθέντα δὲ συνεισφέρουσι (β). Τὸ πλοῖον καὶ ὁ ναῦλος ὀφείλουν νὰ συνεισφέρωσι καὶ αὐτὸς προσέτι τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριπτομένων πραγμάτων, διότι πληρόνεται εἰς τὸν πλοίαρχον, ὡς προηγουμένως εἶδομεν (γ). Ἐπειδὴ ὅμως ὁ ναῦλος εἶναι τοῦ πλοίου καρπός, πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ὁποίου γίνονται δαπάναι, ἡ δὲ ἀξία τοῦ πλοίου ἐλαττοῦται ἕνεκα τοῦ πλοῦ, συνεισφέρουσι καὶ ὁ μὲν, καὶ τὸ δὲ κατὰ τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας αὐτῶν· πρέπει ὅμως νὰ προσδιορισθῇ μετὰ προσοχῆς ὁ ὀφείλων νὰ

(α) Ἄρθρον 419. τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 420 αὐτόθι.

(γ) " 401 αὐτόθι.

συνεισφέρη ναῦλος. διότι συμβαίνει ἐνίοτε νὰ ἐκφορτωθῶσιν ἐμπορεύματα διαρκοῦντος τοῦ πλοῦ, τούτεστι πρὸ τοῦ συμβάντος δυστυχήματος τοῦ τὰς ἀβαρίας προξενήσαντος, ὅστις ἀποκτηθεὶς ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου καὶ μὴ κινδυνεύσας ν' ἀπολεσθῆ, νομίζομεν ὅτι δὲν ὑπόκειται εἰς συνεισφοράν, διότι αἱ μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τῶν ἐμπορευμάτων, ἐξ ὧν ἐλήφθη, συμβᾶσαι θυσίαι δὲν συνέτεινον πρὸς συντήρησίν του. Καὶ ἡ ἀξία τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντων ἐμπορευμάτων ἐκτιμωμένη ὑπόκειται εἰς συνεισφοράν, διότι ἄλλως ὠφελούμενοι οἱ κύριοι αὐτῶν ἐκ τῆς χύσεως, ὡς ἀποζημιούμενοι, καθίστανται εὐτυχέστεροι ἐκείνων τῶν ὁποίων τὰ πράγματα διεσώθησαν.

§ Γ'.

Περὶ τοῦ πῶς γίνεται ἡ συνεισφορά.

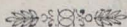
ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

291. Ὁ πλοίαρχος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως προκαλεῖ τὴν συνεισφοράν. Τίνες ἐκτιμῶσι καὶ διανέμωσι τὰς ζημίας. Ὑπὸ τίνων ἀρχῶν διορίζονται οὗτοι.

292. Ἐκτίμησις τῶν θυσιασθέντων πραγμάτων.

293. Τίνι τρόπῳ γίνεται ἡ ἐκτίμησις. Ὑπὸ τίνος ἀρχῆς κηρύττεται ἐκτελεστὸς ὁ ὑπὸ τῶν δοκιμαστῶν συντασσόμενος κανονισμὸς τῆς συνεισφορᾶς.

294. Ὑπόδειγμα τοῦ τῆς συνεισφορᾶς κανονισμοῦ.

291. Διὰ τὰ κατορθωθῆ ἢ συνεισφορά δσάκις ἄσυμφωνοῦσι τὰ ἐνδιαφερόμενα μέρη, ὁ πλοίαρχος εἰς τὸν τόπον τῆς ἐκφορτώσεως, ὅστις εἶναι εἴτε ὁ τιῦ προσδιορισμοῦ του, ἂν δυστυχήματα τοῦ πλοῦ δὲν τὸν ἐμποδίσωσι γὰ ἐκφορτώσῃ ἐκεῖ, εἴτε ὁ τόπος εἰς τον ὅποιον ἔνεκα διακοπῆς ἢ ἀναγκαστικῆς σμικρύνσεως τοῦ πλοῦ περαιοῦσιν αὐτόν, συντάττει κατάλογον τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν τὰς ὁποίας ὑπέστη τὸ πλοῖον καὶ τὸ φορτίον αὐτοῦ, ἢ τῆς δαπάνης ἣν ἔκαμε πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν, τῆς τιμῆς παραδείγματος χάριν κοπέντος ἰσταῦ, ἢ ἄλλων ἀναγκαίων πραγμάτων ριφθέντων εἰς τὴν θάλασσαν ἢ θυσιασθέντων ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἅτινα ἠναγκάσθη ἐπομένως ν' ἀντικαταστήσῃ πρὸς ἐξακολούθησιν τοῦ πλοῦ, δοκιμασταὶ δὲ ὀρκιζόμενοι ἐκτιμῶσι τὰς ἀπωλείας καὶ ζημίας κατὰ τοὺς προεκτεθέντας κανόνας, καὶ διανέμουσι τὰς ζημίας τῶν πραγμάτων ἅτινα, ὡς ἐπίσης προεξεθέσαμεν, ὀφείλουν γὰ συνεισφέρωσιν (α). Οἱ δοκιμασταὶ οὔτοι δύνανται γὰ διορισθῶσι παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν, ἄσυμφωνούντων δ' αὐτῶν, διορίζονται ἐξ ἐπαγγέλματος εἰς μὲν τοὺς εἰς τοὺς ἑλληνικοὺς νόμους ὑποκειμένους τόπους παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου ἢ ὑπὸ τοῦ πολιτικοῦ, δσάκις ἐκπληροῖ τοῦτο καθήκοντα ἐμποροδικείου, παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου δὲ, ὅπου δὲν ὑπάρχουσι τοιαῦτα δικαστήρια· ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ διορίζονται παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου, ὅπου δὲ δὲν ὑπάρχει τοιοῦτος διορίζονται παρὰ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς (β).

(α) Ἄρθρον 416 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 414 αὐτόθι.

292. Εἰς τὴν ἐκτίμησιν τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν πρέπει νὰ γίνηται διάκρισις τῆς φύσεως τῶν βλαφθέντων, ἢ εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντων πραγμάτων, αὐτὰ δὲ ἀβαρίαι ἃς ὑπέστη τὸ πλοῖον ἢ τινὰ τῶν μερῶν αὐτοῦ ἐκτιμῶνται, συγκρινομένης τῆς καταστάσεως εἰς ἣν εὐρίσκοντο τὴν στιγμὴν τοῦ δυστυχήματος, καὶ τῆς καταστάσεως εἰς ἣν τὰ ἔφερε τὸ δυστύχημα. Ὅθεν ἐὰν θυσιασθῇ φερ' εἰπεῖν σχοινίον ἢ ἄλλο ἀντικείμενον τετριμμένον, ἀγορασθῇ δὲ νέον, ἢ τῆς ἀγορᾶς αὐτοῦ δαπάνη δὲν συμπεριλαμβάνεται καθολοκληρίαν εἰς τὸν λογαριασμὸν τῆς ἀβαρίας, ἀλλ' ἢ ἀξία ἦν εἶχεν ὅταν ἐθυσιάσθη. Ἐὰν δὲ τὰ βλαφθέντα εἰσὶν ἐμπορεύματα, ἢ ποιότης αὐτῶν ἀποδεικνύεται διὰ τῶν φορτωτικῶν ὁσάκις δὲ ταῦτα δὲν παρέχουσιν ἀρκούσας βεβαιώσεις, ἀποδεικνύεται διὰ τῶν τιμολογίων (φατούρων) ἂν τοιαῦτα ὑπάρχωσιν (α). Ἡ βάσις αὕτη χρησιμεύει πρὸς προσδιορισμὸν τῆς ἀξίας τῶν ἀπωλεσθέντων, καὶ πρὸς ἐκτίμησιν τῆς χειροτερέσεως ἣν ὑπέστησαν τὰ βλαφθέντα. Ὅποταν ὁμως, ὡς ἐνίοτε συμβαίνει, ἦναι ψευδῶς δεδηλωμένη εἰς τὰ φορτωτικὰ ἢ ποιότης τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντων ἐμπορευμάτων, ἢ μετεσχηματισμένη ἢ ἀξία αὐτῶν εἰς τὰ τιμολόγια (β), δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν κύριον ἢ τοὺς κυρίους αὐτῶν ν' ἀποδείξωσιν ὅτι ταῦτα ἦσαν καλητέρας ποιότητος, μῆτε ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει ν' ἀπαιτήσωσι νὰ πληρωθῶσιν εἰς αὐτοὺς ἀκριβώτερα

(α) Ἄρθρον 415 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 418 αὐτοῦ.

τῶν προεκτεθεισῶν θάσεων· πρέπει ὁμως νὰ ἐκπίπτηται πάντοτε ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῶν ὁ ναῦλος, τὸν ὁποῖον ἐπλήρωσαν ἢ ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι· διότι ἀνευ τούτου ὑπονοεῖται ὅτι ὁ ναῦλος συνεισφέρει δις, ἀφοῦ ὡς εἶδομεν ἐν ἀριθμῷ 290 τοῦ παρόντος συνεισφέρει ἀμέσως. Ὡσαύτως καὶ ἂν ἤθελεν ἀποδειχθῆ ὅτι τὰ ἐμπορεύματα ταῦτα εἶχον ὑποστῆ πρὸ τῆς θυσίας αὐτῶν ἰδιαιτέρας ἀβαρίας ἐξ οἰκείου ἐλαττώματος, ἢ ἐξ ἄλλου οἰουδήποτε συμβάντος, πρέπει νὰ ἐκτιμῶνται κατὰ τὴν ἀξίαν ἣν ἔχουσιν εἰς τὴν νέαν κατάστασίν των, διότι ὁ κύριος αὐτῶν τὰ ἐθυσίασε τοιαῦτα ὅποια ἦσαν, ὥστε ἂν συνετηρῶντο δὲν ἤθελον ἀξίζει περισσότερον. Ἐκτὸν ἀδιάφορον δὲ εἶναι ἂν αὐταὶ αἱ ἰδιαιτεრაὶ ἀβαρίαι παρέχουσι δικαίωμα εἰς τὸν κύριον αὐτῶν ν' ἀπαιτήσῃ ἀποζημιώσιν κατὰ τῶν αἰτίων τῆς ζημίας του, διότι καὶ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ἡ ἀξία τῆς ἀποζημιώσεως μῆτε ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ συνόλου τῶν ἰδιαιτέρων ἀβαριῶν ἃς ὑπέστησαν προηγουμένως, μῆτε αὐξάνεται δι' αὐτῆς ἢ τῶν διασωθέντων, ἐπιφυλάττεται μόνον εἰς τὸν κύριον αὐτῶν τὸ δικαίωμα τῆς ἀποζημιώσεώς του κατὰ τοῦ αἰτίου τῆς ζημίας. Ἐὰν ὁμως τὰ πράγματα ταῦτα ὑπέκειντο εἰς συνεισφοράν διὰ προηγουμένης ἀβαρίας, τὸ ἀνήκον εἰς αὐτὰ μέρος ἐκ τῆς συνεισφορᾶς πρέπει νὰ ἐκπίπτηται ἐκ τῆς ἐκτιμήσεως αὐτῶν. Ἐὰν, ὡς ἐνίοτε συμβαίνει, διασωθῶσι πρὸ τῆς συνεισφορᾶς τὰ εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντα πράγματα, δὲν ὀφείλεται συνεισφορὰ δι' αὐτά, εἰμὴ δι' ἣν ὑπέστησαν χειρότερουσιν καὶ διὰ τὴν δαπάνην τῆς διασώσεως αὐτῶν

(α). Ἐάν δ' ἔνεκα θαλασσίων δυστυχημάτων ἢ ὁποιοῦ-
δήποτε ἄλλου συμβάντος συγχυσθῶσιν ἐπὶ τοσοῦτον ἐμ-
πορεύματα τῶν διαφόρων φορτωτῶν, ὥστε ν' ἀποβῶσι
δυσδιάκριτα, προσδιορίζεται τότε, κατὰ τ' ἀποδεικτικὰ
τῆς φορτώσεως αὐτῶν ἔγγραφα, τὸ σύνολον τῆς ἀπο-
ζημιώσεως τῆς εἰς ἕκαστον τῶν φορτωτῶν ὀφειλαμέ-
νης, καὶ διανέμεται μεταξὺ αὐτῶν κατ' ἀναλογίαν.

293. Ἐκτιμῶνται ἐπομένως ἅπαντα τὰ ἀντικείμενα
ἐφ' ὧν θέλει διανεμηθῆ ἢ συνεισφορὰ, καθ' ἃς βάσεις
ἐκτιμῶνται καὶ τ' ἀπωλεσθέντα ἢ βλαφθέντα· αἱ εἰς τὰ
φορτωτικὰ ὁμῶς δηλώσεις περὶ τῆς ποιότητος αὐτῶν
δὲν ἰσχύουσι παντάπασιν πρὸς ἐκτίμησιν των, διότι ὑ-
παρχόντων αὐτῶν, περιττὴ καθίσταται πλέον πᾶσα ἄλλη
πληροφορία, ἣτις ἀποβαίνει ἀναγκαῖα μόνον ὁσά-
κις δὲν ὑπάρχουσι ταῦτα ὑπὸ τὰς ὄψεις τῶν δο-
κιμαστῶν. Οἱ δοκιμασταὶ μολοντοῦτο ὀφείλουν νὰ
βεβαιῶνται ἂν τὰ ὑποκείμενα εἰς συνεισφορὰν πράγ-
ματα εἰσὶ τῆς αὐτῆς ποιότητος καὶ ποσότητος τῶν εἰς
τὰ φορτωτικὰ δεδηλωμένων, καὶ ἂν ἀνακαλύψωσιν
ὅτι αἱ δηλώσεις εἰσὶ ψευδεῖς, ὀφείλουν νὰ τὰ ἐκτιμῶσι
κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν· ἂν δ' ἀπεναντίας ἤθελον
εἶσθαι δεδηλωμένα ὡς ποιότητος καὶ ποσότητος ἀνω-
τέρας τῆς πραγματικῆς, ἐκτιμῶνται κατὰ τὰς δηλώ-
σεις, χωρὶς νὰ ληφθῆ παντάπασιν ὑπ' ὄψιν τῶν δοκι-
μαστῶν ἢ ἀληθῆς αὐτῶν ἀξία (β). Τὸ πλοῖον ἐκτιμᾶ-
ται καθ' ἣν ἔχει ἀξίαν ἐν τῷ χρόνῳ καὶ τόπῳ ἐνθα

(α) Ἄρθρον 424 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

(β) " 418 αὐτόθι.

κανονίζεται ἡ συνεισφορά, ὁ δὲ ναῦλος ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ναυλωτικῶν ἢ φορτωτικῶν καὶ ἄλλων πληροφοριῶν ἀναπληρουσῶν ταῦτα· τοιούτων δὲ μὴ ὑπαρχουσῶν, προσδιορίζεται κατὰ τοὺς προεκτεθέντας κανόνας. Ὁ ὑπὸ τῶν δοκιμαστῶν συντασσόμενος κανονισμὸς τῆς διανομῆς τοῦ συνόλου τῶν ἀπωλειῶν, ἐπὶ τοῦ συνόλου τῶν συνεισφερουσῶν ἀξιῶν συμμέτρως, κηρύττεται ἐκτελεστὸς ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῦ ἐμπορικοῦ δικαστηρίου δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ παρὰ τοῦ ἑλληνικοῦ προξένου, μὴ ὑπάρχοντος δὲ τοιούτου, παρὰ τοῦ ἀρμοδίου τοπικοῦ δικαστηρίου, ἐκτελεῖται δὲ προσωρινῶς καὶ ἐν περιπτώσει ἐκκλήσεως τῆς ἀποφάσεως (α).

294. Μετὰ τὰ προεκτεθέντα, ἐπειδὴ εἶναι δυσκατανόητος ἡ τοιούτου εἴδους ἐργασία, καθίσταται δ' ἐναργυστέρα διὰ παραδειγμάτων, προστίθεται τὸ ἐπόμενον ὑπόδειγμα, ἐν ᾧ ἐνοῦνται ἅπασι σχεδὸν αἱ περιπτώσεις περὶ ὧν προηγουμένως ἐπραγματεύθημεν.

Ὑπόδειγμα κανονισμοῦ συνεισφορᾶς εἰς κοινὰς ἀβαρίας.

Συνταχθέντος συμφώνως πρὸς τὰς σημειώσεις τοῦ πλοιάρχου ἐν τῷ ἡμερολογίῳ αὐτοῦ (Ὅρα ὑποδειγμα 1).

Τὸ ἑλληνικὸν πλοῖον ὁ Μιλτιάδης κομίζον φορτίον ἐμπορευμάτων ἀπέπλευσεν ἐκ Πατρῶν τὴν 16 Μαρτίου

(α) Ἄρθρον 416, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

1862 πρὸς τὴν Σύρον διευθυνόμενον· ἐπειδὴ δὲ τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς κατελήφθη ὑπὸ τρικυμίας, ἠναγκάσθη ὁ πλοίαρχος αὐτοῦ νὰ ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὲρ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἐμπορεύματα καὶ πράγματα εἰς αὐτὸ ἀνήκοντα, ἐκ δὲ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ σκάφους πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χύσεως ὑπέστη ζημίας, πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ὁποίων προσωρμίσθη εἰς Πύλον, ἔνθα διέμεινε μέχρι τῆς 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός, καθ' ἣν ἀπέπλευσε πρὸς τὴν Σύρον.

Τὴν 25 Μαρτίου προσεβλήθη ὑπὸ καταδρομέως (κορσάρου), μετὰ δὲ 2 ὥρων μάχην, καθ' ἣν ἐφονεύθη ὁ Πέτρος ναύτης, καὶ ἐπληρώθη ὑπὸ πυροβόλου ἕτερος ναύτης ὁ Παῦλος ἀποδιώσας μετὰ 10 ἡμέρας, ἀνίκανον πλέον τὸ πλοῖον πρὸς ἄμυναν κατασταθὲν, παρεδόθη εἰς τὸν καταδρομέα, ὅστις τὸ ἀπέλυσε συμβιβασθεὶς μετὰ τοῦ πλοίαρχου, λαβὼν ὡς λύτρα διάφορα πράγματα εἰς τὸ φορτίον ἀνήκοντα.

Τὴν 26 Μαρτίου ἐξακολουθοῦντος τοῦ πλοῦ, διέκριεν ὁ πλοίαρχος ὅτι κατεδιώκετο ὑφ' ἐτέρου καταδρομέως ἔχοντος οὖριον τὸν ἄνεμον· ἀπωλέσας δ' ἐντεῦθεν πᾶσαν σωτηρίας ἐλπίδα, διέταξε νὰ ριφθῇ εἰς τὴν θάλασσαν ἡ μεγάλη λέμβος πρὸς διάσωσιν παντὸς ὅ,τι ἠδύνατο νὰ σωθῇ. Αἴφνης ὅμως μεταβληθέντος τοῦ ἀνέμου, ἤλπισεν ὅτι διὰ νέων θυσιῶν ἤθελε δυνηθῆναι ἀποφύγη τὸν κίνδυνον· ὅθεν ἐγκαταλείψας τὴν λέμβον, διότι ὡς ἐκ τῆς σφοδρότητος τοῦ ἀνέμου ἀπέβαιεν ἀνέφικτος ἡ ἄρσις αὐτῆς, διέταξε ν' ἀνεωχθῶσιν ἅπαντα τὰ ἰστία· διὰ τοῦ μέτρου δὲ τούτου ἀπηλλάγη ἀπὸ τὸν καταδρομέα, ἐσχίσθησαν ὅμως δύο ἰστία, ἐκόπη καὶ εἰς

ἐκ τῶν ἱστών. Μετὰ τοσαῦτα τέλος δυστυχήματα κατέπλευσεν εἰς Σύρον.

Τὸ φορτίον τοῦ Μιλτιάδου ἐσύγκειτο·

Ἐκ 10 σάκκ. καφέ ἀνηκόντων εἰς τὸν φορτωτὴν Θωμᾶν.

» 4 κάδων οἴνου » » » Ματθαῖον.

» 5 δεμ. ὑφασμάτων » » » Μάρκον.

» 20 κάδων ζαχάρ. » » » Ἰωάννην.

» 6 δεμ. ἐριούχων » » » Ἀνδρέαν.

» 2 κάδων ζαχάρ. » » » Σίμωνα.

» 3 » καπνοῦ » » » Ἰάκωβον

φορτωθέντων ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

» 7 κάδων οἴνου ἀνηκόντ. εἰς τὸν φορτωτ. Φίλιππον.

» 2 κιβωτίων περιεχόντων χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη, καὶ ἀδαμάντινα κοσμήματα ἀνηκόντων εἰς τὸν Νικόλαον.

» 6 δεμάτων ὑφασμάτων ἀνηκόντων εἰς τὸν Δημήτριον.

Ἐξ αὐτῶν ἐρρίφθησαν εἰς τὴν θάλασσαν κατὰ τὴν τριχυμίαν τῆς 18 Μαρτίου·

1. Οἱ 10 σάκκοι καφέ οἱ εἰς τὸν Θωμᾶν ἀνήκοντες.

2. 1 κάδος οἴνου ἐκ τῶν 4 ἀνηκόντων εἰς τὸν Ματθαῖον.

3. 1 δέμα ὑφασμάτων ἐκ τῶν 5 ἀνηκόντων εἰς τὸν Μάρκον.

4. 2 δέματα ἐριούχων ἐκ τῶν 6 ἀνηκόντων εἰς τὸν Ἀνδρέαν.

5. 1 κάδος ζαχάρεως ἐκ τῶν 2 ἀνηκόντων εἰς τὸν Σίμωνα.

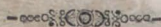
6. 1 κάδος καπνοῦ ἐκ τῶν 3 ἀνηχόντων εἰς τὸν Ἰάκωβον.

Ἐκ τῶν αὐτῶν ἐμπορευμάτων ἐδόθησαν τὴν 25 Μαρτίου εἰς τὸν καταδρομέα, συνεπεία τοῦ μετ' αὐτοῦ καὶ τοῦ πλοιάρχου συνομολογηθέντος συμβιβασμοῦ,

7. Οἱ 7 κάδοι οἴνου τοῦ Φιλίππου.

8. Τὰ 2 κιβώτια τὰ περιέχοντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη καὶ ἀδαμάντινα κοσμήματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Νικόλαον.

9. Ἐβλάβθησαν δ' ἐξ ἀβαριῶν προξενηθεισῶν ἐκ τῆς χύσεως τῆς 18 Μαρτίου, τὰ 6 δέματα ὑφάσματα ἀνήκοντα εἰς τὸν Δημήτριον.

Τὸ πλοῖον ὑπέστη τὰς ἐξῆς ζημίας.

10. Ἐκ τῆς χύσεως εἰς τὴν θάλασσαν τῆς 18 Μαρτίου διαφόρων σκευῶν καὶ ἐπίπλων αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῆς βλάβης τοῦ σκάφους του προξενηθείσης ἐκ τοῦ ἀνοίγματος πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χύσεως.

11. Ἐκ τῆς εὐθήμερὸν χύσεως πολεμεφοδίων καὶ τροφῶν.

12. Ἐκ τοῦ κοπέντος ἰστοῦ τὴν 26 Μαρτίου.

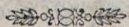
13. Ἐκ τοῦ αὐθήμερὸν ξεσχίσματος τῶν δύο ἰστιῶν.

14. Ἐκ τῆς αὐθήμερὸν ἐγκαταλείψεως καὶ ἀπωλείας τῆς λέμβου.

15. Ἐκ τῶν μισθῶν καὶ τροφῶν τῶν ναυτῶν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐν Πύλῳ διαμονῆς τοῦ πλοίου.

16. Ἐκ τοῦ μισθοῦ καὶ τροφῆς τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν φορτυλέντα ναύτην Πέτρον.

17. Ἐκ τῆς Θεραπείας καὶ τροφῆς τοῦ ναύτου Παύλου ἀποβιώσαντος ἐκ τῶν πληγῶν του, καὶ μὴ ἀντικατασταθέντος.

Κατάλογος τῆς ἀξίας τῶν παραγουσῶν συνεισφορᾶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν.

1. Ἡ ἀξία τῶν ριφθέντων εἰς τὴν θάλασσαν 10 σάκκων καφὲ ἀνηκόντων εἰς τὸν Θωμᾶν, ἐκτιμηθέντων μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ναύλου Δρ. 1000 —
2. Ἡ τοῦ 1 κάδου οἴνου ἐκ τῶν 4 τοῦ Μαθαίου, ἐκτιμηθέντος ὡσαύτως . . . » 900 —
3. Ἡ τοῦ 1 δέματος ὑφασμάτων ἐκ τῶν 5 τοῦ Μάρκου, ἐκτιμηθέντος ὡσαύτως. » 450 —
4. Ἡ τῶν 2 δεμάτων ἐριούχων ἐκ τῶν 6 τοῦ Ἀνδρέου, ἅτινα καίτοι ἀξίζοντα κατὰ τὴν ἀγοραίαν τιμὴν καὶ τὴν ἀληθῆ ποιότητα αὐτῶν δραχμ. 3000.—ἐξετιμήθησαν κατὰ τὴν ἐν τῷ φορτωτικῷ ψευδῶς δεδηλωμένην ποιότητα αὐτῶν μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ναύλου » 2500 —
5. Ἡ τοῦ ἐνὸς κάδου ζαχάρους ἐκ τῶν 2 τοῦ Σίμωνος, οἱ ὅποιοι καίτοι φαινόμενοι κατὰ τὴν ἐν τῷ φορτωτικῷ ψευδῶς δεδηλωμένην ποιότητα ὡς ἀξίζοντες δραχ.

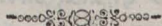
Μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα Δρ. 4850 —

- Μεταφέρονται ἐκ τῆς προηγουμένης σελ. Δρ. 4850 —
 1500 ἐξετιμῆθησαν κατὰ τὴν πραγματι-
 κὴν ἀγοραίαν ἀξίαν των, μετὰ τὴν ἔκπτω-
 σιν τοῦ ναύλου. » 1000 —
6. Ἡ τοῦ ἐνὸς κάδου καπνοῦ τοῦ Ἰακώδου
 μὴ ἀποζημιουμένου, διότι κατὰ σύμβασιν
 αὐτοῦ μετὰ τοῦ πλοιάρχου ἐφορτώθη
 ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.
7. Ἡ τῶν 7 κάδων οἴνου τοῦ Φιλίππου,
 ἐκτιμηθέντων κατὰ τὴν ποιότητα αὐτῶν
 τὴν ἐν τῷ φορτωτικῷ δεδηλωμένην, με-
 τὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ναύλου » 7500 —
8. Ἡ τῶν 2 κιβωτίων περιεχόντων χρυ-
 σᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη καὶ λοιπὰ τοῦ Νι-
 κολάου, ἐκτιμηθέντων κατὰ τὰ τιμολόγι-
 ον αὐτῶν, μετὰ τὴν ἔκπτωσιν τοῦ ναύλου. » 12500 —
9. Ἡ ζημία ἐξ ἀβαριῶν ἃς ἔνεκα τῆς χύ-
 σεως ὑπέστησαν τὰ 6 δέματα ὑφάσμα-
 τα τοῦ Δημητρίου, ἐκτιμηθεῖσα ὡσαύτως. » 250 —
10. Αἱ ἐκ τῆς χύσεως διαφόρων σκευῶν
 τοῦ πλοίου καὶ τοῦ ἀνοίγματος τοῦ σκά-
 φους προξενηθεῖσαι εἰς αὐτὸ ζημίαι, ἐκ-
 τιμηθεῖσαι » 500 —
11. Ἡ ἐκ τῆς χύσεως πολεμεφοδίων καὶ
 τροφῶν τοῦ πλοίου ζημία, ἐκτιμηθεῖσα. » 100 —
12. Ἡ ἀξία τοῦ ἴστοῦ, ὅστις συντετριμ-
 μένος ἐκ τῆς τριχυμίας, ἐκόπη καὶ ἐρρί-
 φθη εἰς τὴν θάλασσαν, ἐκτιμηθέντος. » 100 —
-
- Μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην σελίδα Δρ. 26800 —

Μεταφέρονται ἐκ τῆς προηγουμένης σελ. Δρ. 26800 —

13. Ἡ τῶν ξεσχισθέντων 2 ἰστιῶν, ἐκτιμηθεῖσα κατὰ τὴν κατάστασιν των ἐκ τῆς τριβῆς αὐτῶν πρὶν ξεσχισθῶσιν, ἐκτιμηθεῖσα. » 100 —
14. Ἡ τῆς ἐγκαταλειφθείσης λέμβου, ἐκτιμηθεῖσα ὡσαύτως » 200 —
15. Ἡ τῶν μισθῶν καὶ τροφῶν τῶν ναυτῶν ἐν τῷ διαστήματι τῆς ἐν Πύλῳ διαμονῆς τοῦ πλοίου, ἐκτιμηθεῖσα . . . » 100 —
16. Ἡ τοῦ μισθοῦ τοῦ ἀντικαταστήσαντος τὸν φονευθέντα ναύτην Πέτρον . . . » 22.50
17. Ἡ τῆς δαπάνης πρὸς θεραπείαν τοῦ πληγωθέντος καὶ ἀποβιώσαντος Παύλου ναύτου » 20 —
18. Προστίθεται καὶ ἡ διὰ τὴν ἐργασίαν τῶν δοκιμαστῶν δαπάνη ἐκ . . . » 57.50

Σύνολον τῶν ἀπωλειῶν, ζημιῶν ἔ δαπανῶν δρ. 27300 —

Κατάλογος τῶν ὑποκειμένων εἰς συνεισφοράν ἀξιών.

1. Τὸ ἥμισυ τῆς ἀξίας τοῦ πλοίου ἐκτιμηθέντος δρ. 11000 Δρ. 5500 —
 2. Τὸ ἥμισυ δλοκλήρου τοῦ ναύλου, ὑπολογισθέντος κατὰ τὰ προσαχθέντα ναυλωτικά καὶ φορτωτικά εἰς δρ. 5760 » 2880 —
 3. Τὸ σύνολον τῆς ἐκτιμήσεως μόνων τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν ἃς ὑπέστη τὸ πλοῖον, μνημονευομένων ἐν τοῖς ἀριθ. 10, 12, 13, 14 καὶ 17 τοῦ προηγουμένου καταλόγου, διότι αἱ ἐν τοῖς ἀριθ. 11, 15 καὶ 16 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου μνημονευόμεναι δὲν ὀφείλουν νὰ συνεισφέρωσιν . . . » 920 —
 4. Οἱ 10 σάκκοι καφέ τοῦ Θωμᾶ οἱ μνημονευόμενοι ἐν τῷ ἀριθμῷ 1. τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἐκτιμηθέντες . . . Δρ. 4000 —
 5. Οἱ διασωθέντες 3 κάδοι οἴνου τοῦ Ματθαίου ἐκ τῶν 4, ἐκτιμηθέντες ὡσαύτως . Δρ. 2250 —
- Ἔτι δὲ καὶ ὁ ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν μνημονευόμενος ἐν τῷ ἀριθ. 2 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἐκτιμηθεὶς . . . » 900 —

9300 —

3450 —

Μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην σελ. Δρ. 13450 —

Μεταφέρονται ἐκ τῆς προηγουμένης σελ. Δρ. 43450 —

6. Τὰ διασωθέντα 4 δέματα ὑφασμάτων τοῦ Μάρκου ἐκ τῶν 5, ἐκτιμηθέντα ὡσαύτως . . . Δρ. 1800 —
- Ἔτι δὲ καὶ τὸ ριφθὲν εἰς τὴν θάλασσαν μνημονευόμενον ἐν ἀριθ. 4 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἐκτιμηθέν . . . » 450 —
7. Τὰ διασωθέντα 4 δέματα ἐριούχα τοῦ Ἀνδρέου ἐκ τῶν 6, ἐκτιμηθέντα ὡσαύτως Δρ. 2500 —
- Ἔτι δὲ καὶ τὰ ριφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν 2 μνημονευόμενα ἐν ἀριθ. 4 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, ἐκτιμηθέντα . . . » 5300 —
8. Ὁ διασωθεὶς 1 κάδος ζαχάρως τοῦ Σίμωνος ἐκ τῶν 2, ἐκτιμηθεὶς ὡσαύτως . . . Δρ. 1500 —
- Ἔτι δὲ καὶ ὁ ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν μνημονευόμενος ἐν ἀριθ. 5 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου . . . » 1000 —
9. Οἱ διασωθέντες 2 κάδοι καπνοῦ τοῦ Ἰακώβου ἐκ τῶν 3, ἐκτιμηθέντες ὡσαύτως . . . » 750 —

Μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην σελ. Δρ. 26750 —

Μεταφέρονται ἐκ τῆς προηγουμένης σελ. Δρ. 26750 —

10. Οἱ 7 κάδοι οἴνου τοῦ Φιλίππου οἱ δο-
θέντες εἰς τὸν καταδρομέα, ἐκτιμηθέντες
ὡσαύτως Δρ. 7500 —

11. Τὰ 2 κιβώτια τὰ περιέχοντα χρυσᾶ καὶ
ἀργυρᾶ σκεύη καὶ ἀδαμάντινα κοσμή-
ματα τοῦ Νικολάου τὰ δοθέντα εἰς τὸν
καταδρομέα, ἐκτιμηθέντα ὡσαύτως . » 12500 —

12. Οἱ 20 κάδοι ζαχάρως τοῦ
Ἰωάννου, ἐκτιμηθέντες ὡσαύ-
τως Δρ. 1600 —

Ἐτι δὲ καὶ ἡ ἐκτίμησις τῆς
ἀβαρίας ἣν ὑπέστησαν » 250 — } 1850 —

13. Τὰ 6 δέματα ὑφάσματα τοῦ Δημητρί-
ου ἐκτιμηθέντα ὡσαύτως . . . » 6000 —

Σύνολον τῶν ὑποκειμένων εἰς συνεισφο-
ρὰν ἀξιών Δρ. 54600 —

Ἐπειδὴ τὸ σύνολον τῆς ἀξίας τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζη-
μιῶν, ἃς ὑπέστη τὸ πλοῖον ὁ Μιλτιάδης καὶ τὸ φορτίον
αὐτοῦ, συμποσοῦται εἰς δραχ. 27300, τὸ δὲ τῶν πρὸς
συνεισφορὰν ὑποκειμένων ἀξιών συμποσοῦται εἰς δραχ.
54600, συνάγεται ὅτι ἕκαστος τῶν εἰς συνεισφορὰν ὑ-
ποκειμένων ὀφείλει γὰ πληρώσῃ 50 τοῖς ἑκατον ἐπὶ τῆς
ἀξίας τῶν πραγμάτων του. Ὅθεν ὀφείλουσι.

Τὸ πλοῖον 50 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ δρ. 9300 Δρ. 4650 —

Ὁ Θωμᾶς » » » 1000 » 500 —

Ὁ Ματθαῖος » » » 3150 » 1575 —

Ὁ Μάρκος » » » 2250 » 1125 —

Μεταφέρονται Δρ. 15700 » 7850 —

	Μεταφέρονται Δρ.	15700	»	7850	—
‘Ο Ἀνδρέας »	»	»	»	7800	» 3900 —
‘Ο Σίμων »	»	»	»	2500	» 1250 —
‘Ο Ἰωάκωβος »	»	»	»	750	» 375 —
‘Ο Φίλιππος »	»	»	»	7500	» 3750 —
‘Ο Νικόλαος »	»	»	»	12500	» 6250 —
‘Ο Ἰωάννης »	»	»	»	1850	» 925 —
‘Ο Δημήτριος »	»	»	»	6000	» 3000 —
				<hr/>	
	Δρ.	54600	Δρ.	27300	—

Οἱ μὴ ὑποστάντας οὐδέμιαν ἀπώλειαν ἢ ζημίαν, καὶ ὅμως ὑποχρεούμενοι νὰ συνεισφέρωσιν, ὀφείλουν νὰ πληρώσωσιν εἰς τὴν συνεισφορὰν ὀλόκληρον τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτοὺς μέρος ἄνευ ἐκπτώσεώς τινος· διὰ δὲ τοὺς ὑποστάντας ἀπωλείας καὶ ζημίας, προκύπτει ἡ νομικὴ Σύγχυσις (confusion) μεταξὺ τῶν ὅσα ὀφείλουν νὰ πληρώσωσι εἰς τὴν συνεισφορὰν, καὶ τῶν ὅσα δικαιοῦνται νὰ λάβωσι παρ’ αὐτῆς, ὥστε πληρόνουσι μὲν τὰ ὀφειλόμενα καθ’ ὑπέρβασιν, λαμβάνουσι δὲ ὅσα τοῖς ὀφείλονται ἐπίσης καθ’ ὑπέρβασιν, ὅθεν.

Τὸ πλοῖον τὸ ὁποῖον δικαιοῦται μὲν νὰ λάβῃ δραχμὰς 920 κατὰ τὰ ἄρθρα 10, 12, 13, 14, καὶ 17 τοῦ καταλόγου τῶν ἀπωλειῶν καὶ ζημιῶν, ἐκπίπτει τὸ ῥηθὲν ποσὸν ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν δραχ. 4650 τὰς ὁποίας ὀφείλει νὰ δώσῃ εἰς τὴν συνεισφορὰν διὰ τὸ ἐπιβάλλον εἰς αὐτὸ μέρος, καὶ πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 3730.

‘Ο Θωμᾶς ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφορὰν δραχ. 500. δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ’ αὐτῆς δραχ. 1000, λαμβάνει τὰς ὑπολοίπους δραχ. 500.

‘Ο Ματθαῖος ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συ-

νεισφοράν δραχ. 1575—, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 900 πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 675.

Ὁ Μάρκος ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δρ. 1125, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 450, πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 675.

Ὁ Ἀνδρέας ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 3900, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 2500, πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 1400.

Ὁ Σίμων ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 1250, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 1000, πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 250.

Ὁ Ἰάκωβος ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 375, μὴ δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ μηδὲν παρ' αὐτῆς, πληρόνει αὐτὰς καθολοκληρίαν.

Ὁ Φίλιππος ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 3750, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 7500, λαμβάνει τὰς ὑπολοίπους δραχ. 3750.

Ὁ Νικόλαος ὀφείλων μὲν εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 6250, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 12500, λαμβάνει τὰς περιπλέον δραχ. 6250.

Ὁ Ἰωάννης ὀφείλων μὲν νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 3125, δικαιούμενος δὲ νὰ λάβῃ παρ' αὐτῆς δραχ. 250, πληρόνει τὰς περιπλέον δραχ. 2875.

Ὁ Δημήτριος ὀφείλων νὰ πληρώσῃ εἰς τὴν συνεισφοράν δραχ. 800, πληρόνει αὐτὰς καθολοκληρίαν.

Ἡ ἀξία τῶν ἀπωλειῶν τῶν μὴ ὑποκειμένων εἰς συ-

νεισφορὰν πληρόνεται καθ' ὄλοκληρίαν ἐκ τοῦ συνόλου τῶν συνεισφορῶν. Ὅθεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου πληρόνεται ἐξ αὐτῶν δραχ. 100 διὰ τὴν ἀπώλειαν τῶν πολεμεφοδίων καὶ τροφῶν τοῦ πλοίου μνημονευομένων ἐν ἀριθμῷ 11 τοῦ καταλόγου τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν, ἕτεραι δραχ. 122. 50 διὰ τοὺς μισθοὺς τοῦ πληρώματος μνημονευομένους ὡσαύτως ἐν ἀριθμοῖς 15 καὶ 16 τοῦ αὐτοῦ καταλόγου, καὶ τελευταῖον ἡ δαπάνη τῆς δοκιμασίας ἐκ δραχ. 57.60. ὅθεν

Οἱ πραγματικῶς πληρόνοντες εἰσὶ.

Τὸ πλοῖον.	. . .	Δραχ. 3730 —
Ὁ Ματθαῖος	. . .	» 675 —
Ὁ Μάρκος.	. . .	» 675 —
Ὁ Ἀνδρέας	. . .	» 1400 —
Ὁ Σίμων.	. . .	» 250 —
Ὁ Ἰωάκωβος	. . .	» 375 —
Ὁ Ἰωάννης	. . .	» 2875 —
Ὁ Δημήτριος	. . .	» 800 —

Δρ. 10780 —

Οἱ δὲ πραγματικῶς λαμβάνοντες εἰσὶν.

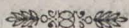
Ὁ Θωμᾶς	. . .	» 500 —
Ὁ Φίλιππος	. . .	» 3750 —
Ὁ Νικόλαος	. . .	» 6250 —
Τὰ πολεμεφόδια καὶ τροφαί.	»	100 —
Οἱ μισθοὶ τῶν ναυτῶν	»	122.50
Ἡ δαπάνη τῆς δοκιμασίας.	»	57.50

Δρ. 40780 —

Ἡ ἀκρίβεια τῶν προηγουμένων ἐργασιῶν καταφαίνεται ἐκ τῆς ἐξισώσεως τῶν πραγματικῶν συνεισφορῶν, πρὸς τὰς πραγματικὰς λήψεις.

§ Δ'.

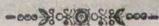
Περὶ τῶν μετὰ τὸν κανονισμόν τῆς συνει-
σφορᾶς δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων
τοῦ πλοιάρχου.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

295. Ὁ πλοίαρχος προκαλεῖ τὴν σύνταξιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς διανομῆς ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ἐνδιαφερομένων, ἀπολαύει δὲ προνόμιον διὰ τὴν πληρωμὴν πρὸς αὐτὸν τοῦ ἐπιβάλλοντος ἐκάστῳ ἐκ τῶν ὀφειλόντων νὰ συνεισφέρωσι. Παραγραφὴ τοῦ προνομίου τούτου. Εὐθύνη τοῦ πλοιάρχου πρὸς τοὺς δικαιουμένους νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς διανομῆς.

296. Τὴς διανομῆς γίνεται ὡςάκις μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ κανονισμοῦ τῆς συνεισφορᾶς διασωθῶσι πράγματα θυσιασθέντα.

295. Ἐπειδὴ ὁ πλοίαρχος θεωρεῖται ὡς ἀντιπρόσωπος τῶν ναυλωτῶν καὶ τοῦ πληρώματος, διὰ νὰ ἐνεργῇ ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ συμφέροντος τὰς προεκτεθείσας ἐργασίας, οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ προσβάλη τὸν κανονισμόν τῆς διανομῆς ἐπὶ προφάσει ὅτι ἐγένετο χωρὶς νὰ προσκληθῇ ἅπαντες δὲ οὔτοι ἔχουσι δικαίωμα ἀμέσου κατὰ τοῦ πλοιάρχου ἀγωγῆς, διὰ πᾶν τὸ εἰς αὐτοὺς ἀνήκον. Ὅθεν ὁ πλοίαρχος δύναται νὰ καταδιώξῃ ἐνώπιον τοῦ ἐλληνικοῦ δικαστηρίου τοῦ τόπου

ἐνθα ἐγένετο ὁ κανονισμὸς τῆς διανομῆς ἕκαστον τῶν ὀφειλόντων νὰ συνεισφέρωσι πρὸς ἀπότισιν τοῦ ὀφειλομένου ποσοῦ· ἀπολαύει προσέτι προνόμιον διὰ πᾶν τὸ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενον παρ' ἑκάστου τῶν φορτωτῶν ἐπὶ τῶν ἐμπορευμάτων των, καὶ ἐπὶ τῶν ποσοτήτων ἃς δικαιοῦνται νὰ λάβωσιν ἐκ τῆς συνεισφορᾶς. Ἀφοῦ ὅμως παραδώσῃ τὰ ἐμπορεύματα καὶ λάβῃ τὸν ναῦλον ἄνευ διαμαρτυρήσεως αὐτοῦ κοινοποιηθείσης εἰς ἕκαστον τῶν πρὸς συνεισφορὰν ὑποκειμένων, εἶτα δὲ καὶ ἄνευ ἀγωγῆς του ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου δικαστηρίου ἐντὸς ἐνὸς μηνὸς κινουμένης ἀπὸ τὴν χρονολογίαν τῆς διαμαρτυρήσεώς του, παραγράφεται ἡ πρὸς συνεισφορὰν τῶν δυνάμει τοῦ κανονισμοῦ τῆς διανομῆς ἐπιδικασθέντων ποσοτήτων ἀγωγή αὐτοῦ (α). Καὶ αὐτῶν δὲ τῶν ἐνδιαφερομένων ἡ ἀγωγή καθίσταται ἀπαράδεκτος, ἐὰν ἐνάξωσι τοὺς συμφορτωτάς των, πρὸς οὓς παρέδωκεν ὁ πλοίαρχος τὰ ἐμπορεύματά των ἄνευ ἀπαιτήσεώς τινος, κατὰ τὴν νομικὴν ἀρχὴν ὅτι ὁ πλοίαρχος εἶναι ἐπίτροπος ἑκάστου αὐτῶν, καὶ ὅτι διὰ πᾶν ὅ,τι ἐνεργεῖ θεωροῦνται οὗτοι ὡς δι' αὐτοῦ ἐνεργοῦντες· φυλαττομένου ὅμως τοῦ κατ' αὐτοῦ δικαιώματός των περὶ ἀποζημιώσεως αὐτῶν, ἂν ἐξ ἐλλείψεως αὐτοῦ δὲν ἐπληρώθησαν.

296. Συμβαίνει ἐνίοτε ἀφοῦ τελεσθῇ ἡ συνεισφορὰ καὶ γίνῃ ἡ πληρωμὴ τοῦ εἰς ἕκαστον ἐπιβάλλοντος μέρους, νὰ διασωθῶσιν ὑπὸ τῶν κυρίων των πράγματα

(α) Ἄρθρον 435 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

Ὑσιασθέντα (α). Οἱ κύριοι αὐτῶν ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλουν νὰ ἐπιφέρωσι πᾶν ὅ,τι ἔλαβον ἐκ τῆς συνεισφορᾶς παρ' ἐκάστου τῶν ὅσοι συνεισέφερον, ἐκπιπτομένων τῶν δαπανῶν τῆς διασώσεως καὶ ἀπασῶν τῶν ζημιῶν ἃς ὑπέστησαν τὰ οὕτω διασωθέντα πράγματα, καὶ πᾶν ὅ,τι ἤθελον συνεισφέρει κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς διανομῆς.

Ὑποθετίσθω λοιπὸν ὅτι ἀφοῦ ἡ συνεισφορά, τῆς ὁποίας ὑπάρχει ὑπόδειγμα ἐν σελίδι 228 καὶ ἐπομένοις τοῦ παρόντος, ἐπεραιώθη καὶ ἐξωρλήθη, διασώζει ὁ Θωμᾶς τὰ ριφθέντα εἰς τὴν θάλασσαν ἐμπορεύματά του, ἅτινα, μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς διασώσεως αὐτῶν καὶ τῆς ὑποτιμῆσεως τῆς ἀξίας των, ἀξίζουσιν εἰς ἣν εὐρίσκονται κατάστασιν δραχ. 819. Τούτου δολέντος, ὀφείλει ν' ἀποδώτῃ τὸ ρηθὲν ποσὸν ὅπως διανεμηθῇ συμμέτρως πρὸς πάντας ὅσοι συνεισέφερον. Εἶδομεν ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἀβαριῶν αἵτινες ἔπρεπε νὰ ἐπανορθωθῶσι διὰ τῆς συνεισφορᾶς, ἐσυμποσοῦτο εἰς δραχ. 273,00, ἐξ ὧν ἀροῦ διανεμηθῶσιν αἱ δραχμαὶ 819, ἕκαστος θέλει λάβει ἐκ τῆς ἀποδόσεως ταύτης τρία τοῖς ἑκατὸν ἐκ τῶν ὅσα συνεισέφερον. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐκ τῶν ὅσοι συνεισέφερον εἶναι καὶ ὁ Θωμᾶς, δίκαιον εἶναι νὰ μεθέξῃ καὶ αὐτὸς εἰς τὴν διανομὴν ταύτην, ἦτοι νὰ λάβῃ καὶ αὐτὸς δραχ. 30. Ὅθεν ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ δραχμὰς 789 μόνον.

(α) Ἄρθρον 429, τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ζ΄.

Περὶ τῶν πρὸς μετακόμισιν ἐπιβατῶν
συμβάσεων.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ.

297 Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐπιβάτην νὰ ἐπιβιβασθῆ εἰς πλοῖον ἄνευ συμβάσεως μετὰ τοῦ ναυλοῦντος. Τὶ ὀφείλει εἰς ἐναντίαν περίπτωσιν. Νήπιον ἐντὸς πλοίου γεννηθὲν δὲν ὑποχρεοῦται εἰς ἀπότισιν ναύλου.

298. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον νὰ δεχθῆ ἐπιβάτην μὴ φέροντα διαβατήριον. Τίνας πληροφορίας ὀφείλει νὰ λαμβάνῃ ὁ πλοίαρχος περὶ τῶν ἐπιβατῶν. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς τὸν ἐπιβάτην νὰ ἐξέλθῃ τοῦ πρὸς ἀπόπλουν ἐτοιμοῦ πλοίου. Ἐκαστος ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ ἐφοδιάζηται μὲ τὰ πρὸς τροφήν του ἀναγκαῖα. Ἐξαιρέσεις. Δικαίωμα τῶν ἐπιβατῶν πρὸς τροφήν των.

299. Κατ' αἴτησιν ἐπιβάτου δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ προσορμισθῆ εἰς λιμένα ὅστις δὲν εἶναι ὁ τοῦ προσδιορισμοῦ του. Τί πρέπει νὰ γίνηται ἂν προσβληθῆ ἐπιβάτης ὑπὸ λοιμώδους ἀσθενείας.

300. Εἰς τί ὑπόκειται ὁ ἐπιβάτης ὁ μὴ δηλῶν εἰς τὸν πλοίαρχον τὰ ἐντὸς τοῦ πλοίου τιθέμενα πράγματα του.

301. Οἱ ἐπιβάται ὀφείλουσιν ὑποταγῆν εἰς τὸν πλοίαρχον. Τιμωροῦνται παρ' αὐτοῦ. Διὰ τίνας πράξεις των.

297. Τὰ πλοῖα μετακομίζουσι συνήθως καὶ ἐπιβάτας· ἐξαιρουμένων δὲ τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ὑπο-

χρεοῦνται ὑπὸ τῆς ἐξουσίας νὰ μετακομίζωσι τοιούτους (Ἔρα ἐν ἀριθμῷ 124 τοῦ παρόντος), αἱ μεταξὺ τοῦ πλοιάρχου καὶ αὐτῶν ὑποχρεώσεις, ἐξαρτῶνται ἐκ τῶν μετ' ἀλλήλων συμβάσεων, ἀποδεικνυομένων διὰ τῶν αὐτῶν μέσων, δι' ὧν ἀποδεικνύεται καὶ ἡ ναύλωσις. Ἐὰν ὁμως εἰσέλθῃ ἐπιβάτης εἰς πλοῖον ἄνευ προῦπαρχούσης συμβάσεως, δικαιοῦται ὁ πλοίαρχος ν' ἀπαιτήσῃ παρ' αὐτοῦ τὸν ἀνώτερον ναῦλον τὸν ὑπὸ ἄλλων ἐπιβατῶν διὰ τὸν αὐτὸν πλοῦν πληρονόμενον. Μὴ ὑπαρχόντων δ' ἄλλων ἐπιβατῶν, προσδιορίζεται ὁ ναῦλος ὑπὸ πραγματοποιημένων ἢ ὑπὸ τοῦ δικαστηρίου, δὲν ὀφείλεται δὲ ναῦλος διὰ νήπιον ἐντὸς πλοίου γεννηθέν.

298. Δὲν ἐπιτρέπεται εἰς πλοίαρχον νὰ δεχθῇ ἐπιβάτην μὴ φέροντα διαβατήριον, ὀφείλει προσέτι νὰ βεβαιουῖται περὶ τῆς ιδιότητος αὐτοῦ, καὶ ὅτι δὲν θέλει ἐκθέσει τὸ πλοῖον εἰς ἐρεύνας, κρατήσεις ἢ ἄλωσιν εἰς τοὺς διαμέσους λιμένας εἰς οὓς ἤθελε καταπλεύσει. Ὁ ἐπιβάτης ὀφείλει νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὸ πλοῖον ἅμα προσκληθεὶς παρὰ τοῦ πλοιάρχου· τὴν στιγμὴν δὲ καθ' ἣν εἶναι ἕτοιμον τὸ πλοῖον πρὸς ἀπόπλουν, δὲν ἐπιτρέπεται εἰς ἐπιβάτην νὰ ἐξέλθῃ εἰς τὴν ξηρὰν μήτε στιγμιαίως, ἄνευ ἀδείας τοῦ πλοιάρχου· διότι ἂν ἀποπλεύσῃ τὸ πλοῖον χωρὶς νὰ τὸν περιμεΐνῃ, ὑποχρεοῦται ν' ἀπολέσῃ τὸν ναῦλον ὃν ἐπλήρωσεν ἢ ὑπεσχέθη ὅτι θέλει πληρώσει. Ὄφείλει προσέτι νὰ προβλέπῃ ὁ ἴδιος τὴν τροφήν του. Ὅσακις ὁμως προτεθῇ νὰ τρέφῃται ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου, ἀπαιτεῖται ῥητὴ περὶ τούτου σύμβασις· ὡς πρὸς τ' ἀποτελέσματα δὲ, καὶ τὸ εἶδος τῆς ὑποχρεώ-

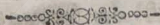
σεως ταύτης χρησιμεύει ὡς ὁδηγὸς ἢ ἐπιτόπιος συνήθεια ἐν ἑλλείψει ῥητῆς συμβάσεως, ἢ κανονίζονται ταῦτα κατὰ τὰς περιστάσεις. Ἐὰν ὅμως δὲν συνομολογηθῇ σύμβασις περὶ τούτου, ἕνεκα δ' ἀπροβλέπτων συμβάντων ἑλλείψωσιν αἱ τροφαὶ τῶν ἐπιβατῶν τῶν ἀφ' ἑαυτῶν τρεφομένων, δικαιοῦνται οὗτοι ν' ἀπαιτήσωσι παρὰ τοῦ πλοίαρχου τὴν αὐτὴν τροφήν ἣν λαμβάνουσιν ἄλλοι ὅμοιοι αὐτῶν, πληρόνοντες αὐτὴν εἰς δικαίαν τιμὴν. Τοῦτο εἶναι συνέπεια τῆς ὑποχρέωσης, εἰς τὴν ὁποίαν ὑπόκεινται καὶ οἱ ἐπιβάται νὰ καταθέτωσιν εἰς τὴν κοινότητα τὰ τρόφιμά των, ὡς ἄν τις ἤθελε συμβῆ εἰς τὸ πλοῖον ἑλλείψις τοιούτων.

299. Δὲν ὑποχρεοῦται ὁ πλοίαρχος νὰ προσορμισθῇ εἰς λιμένα ἢ λιμένας, κατ' αἴτησι ἐπιβατῶν, ἄλλους παρὰ τοὺς τοῦ προσδιορισμοῦ του, ἢ εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους αἱ ὁδηγίαι του, ἢ αἱ προηγουμένως μνημονευθεῖσαι περιπτώσεις ὑποχρεοῦσιν αὐτὸν νὰ εἰσέλθῃ. Ἐὰν δὲ τὸ εἶδος τῆς ἀποστολῆς τοῦ πλοίου ἐπιφέρῃ τὴν ἀναγκὴν τῆς εἰς πολλοὺς λιμένας προσορμίσεώς του, ὁ ἐπιβάτης δὲν δύναται ν' ἀντισταθῇ λόγῳ ὅτι βραδύνει ἢ εἰς τὸν προσδιορισμὸν του ἀρξίξῃ αὐτοῦ. Ὅσῳκις ὅμως προσβάλλεται ἐπιβάτης ὑπὸ ἀσθενείας λοιμώδους, δικαιοῦται ὁ πλοίαρχος, ὀφείλει μάλιστα νὰ τὸν παραιτήσῃ καὶ ἄκοντα εἰς τὸν πρῶτον τόπον, ἔνθα εἶναι δυνατόν νὰ τῷ δοθῇ βοήθεια.

300. Ὁ ἐπιβάτης ὁ ἐμπιστευθεὶς εἰς τὸν πλοίαρχον ὅσα πράγματα φέρει μεθ' ἑαυτοῦ, θεωρεῖται κατὰ τοῦτο ὡς φορτωτής. Ἐὰν ὅμως δὲν δηλώσῃ ταῦτα, δὲν ἀπολαύει δικαίωμα ἀποζημιώσεως ἐν περιπτώσει ἀπωλείας

ἢ ἀβαρίας αὐτῶν, ἐκτὸς ἂν δύναται ν' ἀποδοθῆ εἰς τὸν πλοίαρχον ἢ εἰς τὸ πλήρωμα ἢ αἰτία τῆς ἀπωλείας ἢ ζημίας αὐτῶν.

301. Οἱ ἐπιβάται ὀφείλουν νὰ ὑπακούωσι κατὰ πάντα εἰς τὰς προσκλήσεις τοῦ πλοίαρχου ὑπὲρ διατηρήσεως τῆς εὐταξίας, καὶ τῆς ὑπερασπίσεως ἢ τῆς συντηρήσεως τοῦ πλοίου καὶ φορτίου, οὗτος δὲ δικαιούται ἂν πράξωσιν ἐγκλήματα, νὰ ἐπιβάλη κατ' αὐτῶν ὅσας ποινὰς δύναται νὰ ἐπιβάλη καὶ εἰς τοὺς ναύτας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Η΄.

Περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πλοίαρχου μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλοῦ.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

302. Ὁ πλοίαρχος ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν ἰδιοκτῆτην ἢ τὸν ἐφοπλιστὴν αὐτοῦ ὡς τὸ παρέλαβεν. Ὄφείλει προσέτι νὰ δώσῃ τὸν λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του.

303. Ὁ ἰδιοκτῆτης ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς τοῦ πλοίου δικαιούται νὰ διαφιλονεικῆσῃ τὸν παρὰ τοῦ πλοίαρχου διδόμενον λογαριασμὸν, καὶ ν' ἀποδείξῃ τὸ ἐναντίον τῶν εἰς τὸ ἡμερολόγιον σημειουμένων δαπανῶν, ζημιῶν ἢ ἀπωλειῶν τοῦ πλοίου.

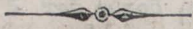
302. Ἀφοῦ μετὰ τὸ τέλος τοῦ πλοῦ καταπλεύσῃ ὁ πλοίαρχος εἰς τὸν λιμένα ὅθεν ἀπέπλευσεν, ὀφείλει

μετὰ τὴν ἐκφόρτωσιν τοῦ φορτίου νὰ παραδώσῃ τὸ πλοῖον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἐφοπλιστὴν αὐτοῦ μεθ' ὅλης τῆς ἐξαρτύσεώς του κατὰ τὴν ἀπογραφὴν καθ' ἣν τὸ παρέλαβεν, ἐκτὸς ἂν ἐκ θαλασσίων δυστυχημάτων μνημονευομένων ἐν τῷ ἡμερολογίῳ του, ἐβλάβη ἢ ἀπωλέσθῃ μέρος αὐτῆς. Ὅφείλει προσέτι νὰ δώσῃ συγχρόνως καὶ λογαριασμὸν τῆς διαχειρίσεώς του διαλαμβάνοντα τὰς τοῦ πλοίου προσόδους καὶ δαπάνας, αἵτινες πρέπει νὰ ἦναι σύμφωνοι πρὸς τὰς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ σημειώσεις του, (α) καὶ πρὸς τὰ διάφορα ἀποδεικτικὰ ἔγγραφα μεθ' ὧν ὑποχρεοῦται νὰ ἦναι ἐφωδιασμένος, τούτέστι τὰ ναυλωτικὰ τὰ φορτωτικὰ, τὰς ἐκθέσεις καὶ πρωτόκολλα τὰ εἰς διαφόρους περιπτώσεις συντασσόμενα, καὶ τέλος πρὸς τὰς ἀποδείξεις τῶν δαπανῶν ὅσας ἠδύνατο νὰ ἔχη ἐγγράφους, τούτέστι τὰ τῶν λιμενικῶν, ὑγειονομικῶν προξενικῶν τελῶν καὶ ἄλλων τοιούτων· δικαιούται δὲ ν' ἀπαιτήσῃ καὶ λάβῃ συγχρόνως τὸν ὀφειλόμενον εἰς αὐτὸν μισθὸν τῆς ὑπηρεσίας του.

303. Μολονότι ὡς ἐν ἀριθμῷ 97 τοῦ παρόντος ἐπραγματεύθημεν αἰ ἐν τῷ ἡμερολογίῳ σημειώσεις τοῦ πλοιάρχου ἐν τάξει διαχειριζομένων τεκμαίρονται ὡς ἀληθεῖς, μολοντοῦτο ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ πλοίου ἢ ὁ ἐφοπλιστὴς δικαιούται νὰ διαφιλονεικήσῃ δικαστικῶς τὴν ἀλήθειαν αὐτῶν, δεκτὸς γινόμενος νὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐναντίαν ἀπόδειξιν, διὰ παντὸς νομίμου μέσου, καὶ ἰδίως διὰ μαρτύρων καὶ πραγματογνωμόνων, καὶ ν' ἀπαι-

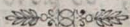
(α) Ἄρθρον 224 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου.

τήση κατὰ τοῦ πλοιάρχου πᾶσαν δικαίαν καὶ νόμιμον ἀποζημιώσιν του, ὁ δὲ πλοίαρχος, ἀπδεικνυομένης τῆς κακῆς αὐτοῦ πίστεως, οὐ μόνον εὐθύνεται πολιτικῶς εἰς τὰς ἀποζημιώσεις τοῦ ἰδιοκτήτου τοῦ πλοίου ἢ τοῦ ἐφοπλιστοῦ, ἀλλὰ καταδιωκόμενος ἔδικαστικῶς τιμωρεῖται κατὰ τὸν ποινικὸν νόμον, δι' ὅλα τὰ πταίσματα, πλημμελήματα ἢ κακουργήματά του.

ΤΕΛΟΣ.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΑ

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 1ον ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ

— Έν Σύρω. —

— Τὴν 1 Μαρτίου 1862. —

Ἐμισθώθην σήμερον ὁ Ἀριστείδης Δημητριάδης παρὰ τοῦ Νικολάου Νικολαΐδου ἰδιοκτῆτου καὶ ἐφοπλιστοῦ τοῦ ἐνταῦθα ἠγχυρωμένου ἑλληνικοῦ βρικήου ὁ Μιλτιάδης, ὅπως τὸ διευθύνῃ εἰς τὸν μέλλοντα πλοῦν του ἐντεῦθεν διὰ Πάτρας καὶ ἐπάνοδόν του, ἐκμισθωθέντος ἐπὶ τούτῳ παρὰ τοῦ ῥηθέντος ἰδιοκτῆτου ναυτολογήσαντος καὶ ὀλόκληρον τὸ πλήρωμα αὐτοῦ· ἔλαβον δὲ παρὰ τοῦ ἰδίου προκαταβολὴν τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ μου πρὸς δραχ. 150 κατὰ μῆνα δρ. 120.

— Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Παρέλαβον ἐντὸς τοῦ πλοίου 500 καδίσκους πυρίτιδος ἀνήκοντας εἰς τὸν φορτωτὴν (δεῖνα) μὲ σημεῖον Α. Β. ἐν καλῇ καταστάσει. Παρέλαβον προσέτι 20 δέματα περιέχοντα διάφορα ὑφάσματα ἀνήκοντα εἰς τὸν φορτωτὴν (δεῖνα) μὲ σημεῖον Γ. Δ. ἐπίσης ἐν καλῇ καταστάσει.

— Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Μοὶ ἐμέτρησεν ὁ τοῦ πλοίου ὁ ἰδιοκτῆτης Νικόλαος Νικολαΐδης δραχμὰς 1000, διὰ νὰ μοὶ χρισιμεύσωσιν εἰς τὰς κατὰ τὸν πλοῦν ἀνάγκας του πλοίου.

— Τὴν 4 Μαρτίου. —

Παραλαβὼν τὴν τῆς ἀναχωρήσεως ἄδειαν, ὡς καὶ ἅπαντα τ' ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἐγγραφα, ἀπέπλευσα πρὸς τὸν προσδιορισμὸν μου κατ' ὥραν 4 μετὰ μεσημβρίας μὲ οὖριον βόρειοανατολικὸν (γρεγολεβάντε) ἄνεμον.

— Τὴν 5 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Καθ' ὄλην τὴν παρελθοῦσαν νύκτα καὶ σήμερον ἔπνεεν ὁ αὐτὸς βορειοανατολικὸς ἄνεμος, πρὸς δὲ τὴν ἑσπέραν περιεπλέομεν πλησίον τῶν Κυθῆρων. Ἐπειδὴ ὅμως περὶ τὸ μεσονύκτιον κατελήφθημεν ὑπὸ τριχυμίας, ἤναγκάσθημεν νὰ προσηρμισθῶμεν εἰς ὄρμητήριον τῆς νήσου ταύτης.

— Ἐν Κυθήροις. —

— Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἐπειδὴ διαρκεῖ ἡ τριχυμία διαμένομεν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας εἰς τὸ αὐτὸ ὄρμητήριον.

— Τὴν 7 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ὡς ἐκ τῆς τριχυμίας σφοδρωτέρας κατασάσης διαμένομεν καὶ σήμερον εἰς τὸ αὐτὸ ὄρμητήριον. Ἐπειδὴ δὲ ὁ ναύτης (δεῖνα), ἐδείξεν ἀπειθειαν εἰς δοθεῖσαν αὐτῷ διαταγὴν μου, ἵνα μετ' ἄλλων ναυτῶν ἐξέλη μετὰ τὴν λέμβον διὰ νὰ δέσῃ πρυμνήσιον (παλαμάριον) εἰς τὴν ξηρὰν πρὸς πλείονα τοῦ πλοίου ἀσφάλειαν, ἐτιμώρησα αὐτὸν πειθαρχικῶς, περιορίσας τὴν τροφήν του εἰς μόνον ἄρτον καὶ ὕδωρ, ἀφοῦ συνετάχθη ἡ περὶ τούτου κατὰ τὸν νόμον ἐκθεσίς διασκέψεως (Ἔρα ὑπόδειγμα 2).

1862.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

— Τὴν 8 Μαρτίου. —

Πνεύσαντος νοτιοανατολικοῦ (σιρόκολεβάντε) ἀνέμου, ἀπεπλεύσαμεν καθ' ὥραν 6 περί μεσημβρίας, διεπλέοντες δὲ διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου δι' ὅλης τῆς ἡμέρας, καθ' ὥραν δὲ 10 μετὰ μεσημβρίας εὐρέθημεν πλησίον τῆς Ζακύνθου.

— Τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Διαπλέοντες διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου δι' ὅλης τῆς παρελθούσης νυκτὸς καὶ σήμερον, προσωρμίσθημεν εἰς Πάτρας καθ' ὥραν 11 μετὰ μεσημβρίας.

— Ἐν Πάτραις. —

— Τὴν 10 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἐπαρουσιάσθη καθ' ὥραν 8 πρὸ μεσημβρίας εἰς τὸ λιμεναρχεῖον, καὶ ἔκαμα ἐνώπιον τοῦ λιμεναρχοῦ τὴν ἐκθεσιν ἀπάντων τῶν κατὰ τὸν πλοῦν συμβάντων μοι (Ἔρα ὑπόδειγμα 5).

— Τὴν 11 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἠγόρασα 20 ἄρτους καὶ 30 ὀκάδες εἶνον δαπανήσας δι' ἀμφοτέρα ταῦτα δραχ. 20· αὐθημερόν δ' ἀπεβίβασα εἰς τὴν πυριτιδαποθήκην τοὺς 500 καδίσκους πυρίτιδος.

— Τὴν 12 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἀπεβίβασα εἰς τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τὰ 20 δέματα ὑφάσματα.

— Τὴν 13 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Εἰσέπραξα παρὰ τοῦ παραλήπτου (δεῖνος) τὸν ναῦλον τῶν 500 καδίσκων πυρίτιδος συμποσούμενον εἰς δραχ.

1862.

525, παρά δὲ τοῦ παραλήπτου (δεῖνος) τὸν ναῦλον τῶν 20 δεμάτων ὑφασμάτων συμποσούμενον εἰς δραχ. 150.

— Τὴν 14 Μαρτίου. —

Ἐκαμα ἑναρξιν τῆς φορτώσεως τοῦ διὰ Σύρον φορτίου μου, καὶ παρέλαβον παρά τοῦ Θωμᾶ 10 σάκκους καφέ, παρά τοῦ Ματθαίου 4 κάδους οἴνου, καὶ παρά τοῦ Μάρκου 5 δέματα ὑφάσματα ἅπαντα ἐν καλῇ καταστάσει.

— Τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Παρέλαβον εἰς τὸ πλοῖον 20 κάδους ζαχάρεως τοῦ Ἰωάννου, 6 δέματα ἐριουῆα τοῦ Ἀδρέου, 2 κάδους ζαχάρεως τοῦ Σίμωνος, 3 κάδους καπνοῦ τοῦ Ἰακώβου φορτωθέντας ἐπὶ τοῦ καταστρώματος κατὰ σύμβασιν μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ, 7 κάδους οἴνου τοῦ Φιλίππου, 2 κιβώτια περιέχοντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη καὶ ἀδαμάντινα κοσμήματα τοῦ Νικολάου, καὶ 6 δέματα ὑφάσματα τοῦ Δημητρίου.

— Τὴν 16 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἐπέγραφα ἅπαντα τὰ φορτωτικὰ τοῦ φορτίου τὸ ὅποιον παρέλαβον, ἐπλήρωσα δὲ καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη ἐκ δραχ. 17, ἠγόρασα καὶ διὰ τρόφιμα τοῦ πλοίου 20 ὀκάδας κρέας, 2 καντάρια παξιμαδίου, 30 ὀκάδας ἐλαίας καὶ 20 ὀκάδας οἴνον δαπανήσας δι' ἅπαντα ταῦτα δραχ. 80, λαβὼν δ' ἐπομένως τὴν ἄδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, ἀπέπλευσα πρὸς τὴν Σύρον καθ' ὥραν 5 μετὰ μεσημβρίας, μὲ οὔριον ἀνατολικὸν (λεβάντε) ἀνεμὸν, λαβὼν καὶ ἓνα ἐπιβάτην διὰ Σύρον.

1862.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

— Τὴν 17 Μαρτίου. —

Διεπλέομεν δι' ὅλης τῆς παρελθούσης νυκτὸς καὶ σήμερον δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἰονίῳ πελάγει, διὰ τοῦ αὐτοῦ ἀνέμου.

— Τὴν 18 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Χθὲς μετὰ τὸ μεσονύχτιον διεπλέομεν ἐν τριχυμῖα, σήμερον δὲ καθ' ὥραν 10 πρὸ μεσημβρίας κατέστη τοσοῦτον σφοδρὰ αὕτη, ὥστε προφανοῦς ὄντος τοῦ κινδύνου τῆς ἀπωλείας μας, συνεκάλεσα εἰς διάσκεψιν τοὺς ἐπισημοτέρους τοῦ πληρώματός μου καὶ ἀπεφασίσθη πᾶμψηφει, κατὰ τὴν συνταχθεῖσαν ἔχθεσιν, ἵνα πρὸς σωτηρίαν μας κάμωμεν χύσιν εἰς τὴν θάλασσαν ὅπως ἐλαφρύνωμεν τὸ πλοῖον. Ἀμέσως οὖν διέταξα τοὺς ναύτας καὶ ἔρριψαν κατὰ πρῶτον εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἐν τῷ καταστρώματι εὐρεθέντα ἐκ τῆςσκευῆς τοῦ πλοίου, τοῦτέστι τὸ μαγειρεῖον, μίαν ἄγχυραν, 2 κάδους ὕδατος καὶ ἓνα κάδον καπνοῦ ἐκ τῶν 3 τοῦ Ἰακώβου, ὡς καὶ διάφορα τρόφιμα καὶ πολεμεφόδια. Διέταξα ἐπομένως ν' ἀνεωχθῶσι διάφορα του σκάφους μέρη πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χύσεως μέρους τοῦ φορτίου, διότι ἡ θάλασσα εἰσῆρχετο πανταχόθεν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ὥστε ἂν ἠθέλαμεν ἀνοίξει τὸ ἀμπάριον, ἐπέχειτο κίνδυνος τοῦ νὰ καταποντισθῶμεν, καὶ οὕτως ἔρρίψαμεν καὶ ἐκ τοῦ φορτίου εἰς τὴν θάλασσαν τοὺς 10 σάκκους καφέ τοῦ Θωμᾶ, ἓνα κάδον οἴνου ἐκ τῶν 4 τοῦ Ματθαίου, ἐν δέμα ὑφασμάτων ἐκ τῶν 5 τοῦ Μάρκου, 2 δέματα ἐριοῦχα ἐκ τῶν 6 τοῦ Ἀιδρέου, ἓνα κά-

1862.

δον ζαχάρεως ἐκ τῶν 2 τοῦ Σίμωνος. Ἐκ τῆς χύσεως δὲ ἐλαφρυνθέντος τοῦ πλοίου, καὶ ἀπαλλαγέντες τοῦ κινδύνου ἐξηκολουθήσαμεν τὴν πορείαν μας. Ἐπειδὴ ὁμως τὸ σκάφος εἶχεν ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπισκευῆς, ὑπῆρχε προσέτι καὶ ἀνάγκη προμηθείας ὕδατος, τροφῶν, πολεμεφοδίων καὶ ἀγκύρας, καὶ ἐπειδὴ εὐρισκόμεθα πλησίον τῆς Πύλου ἀπεφασίσθη, μετὰ νέαν διάσκεψιν, νὰ προσορμισθῶμεν ἐκεῖ, ὅπερ καὶ ἐξετελέσαμεν καθ' ὥραν 6 μετὰ μεσημβρίας (Ὁρα ὑπόδειγμα 12).

— Ἐν Πύλῳ. —

— Τὴν 19 Μαρτίου. —

Καθ' ὥραν 7 πρὸ μεσημβρίας ἐπαρουσιάσθη ἐνώπιον τοῦ λιμεναρχοῦ, καὶ ἕκαστα πρὸς αὐτὸν λεπτομερῆ ἐκθέσιν τοῦ χθὲς συμβάντος μοι ἐκ τῆς τρικυμίας δυστυχήματος, καθ' ὥραν δὲ 4 μετὰ μεσημβρίας, ἐπαρουσιάσθη μετὰ τοῦ πληρώματός μου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ καὶ ἐκάμαμεν ἅπαντες ἐνόρκως τὴν αὐτὴν τοῦ δυστυχήματος ἐκθέσιν, προσαγαγὼν καὶ τὸ ἡμερολόγιόν μου καὶ ἀπάσας τὰς σχετικὰς συνταχθεῖσας ἐκθέσεις. Ἄπαντα δὲ ταῦτα τὰ ἔγγραφα ἐπιθεωρηθέντα μοι ἐπεστράφησαν· μοι ἐδόθη προσέτι κατ' αἴτησίν μου καὶ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς συνταχθείσης ἐκθέσεως μου (Ὁρα ὑπόδειγμα 17.)

— τὴν 20 τοῦ αὐτοῦ μηνός —

Ἐνησχολήθη ἐἰς τὴν τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου ἐπισκευήν, ἠγόρασα δὲ καὶ 2 κάδους διὰ τὸ ἀναγκαιοῦν πρὸς χρῆσιν μας ὕδωρ δοῦς δραχ. 30. ἠγόρασα προ-

1862.

σέτι καὶ διάφορα τρόφιμα καὶ πολεμοφόδια πρὸς ἀντι-
κατάστασιν τῶν εἰς τὴν θάλασσαν ριφθέντων δοῦς δρα-
χμὰς 100· τελευταῖον ἠγόρασα μίαν ἀγκυραν δοῦς καὶ
δι' αὐτὴν δραχμὰς 400.

— Τὴν 21 Μαρτίου. —

Ἐπλήρωσα εἰς τὸν ἐργολάβον ναυπηγὸν διὰ τὸ ὑλι-
κὸν τὸ χρησιμεύσαν πρὸς ἐπανόρθωσιν τῶν ἐκ τῆς χύ-
σεως βλαφθέντων μερῶν τοῦ σκάφους τοῦ πλοίου, καὶ
διὰ τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργασθέντων εἰς τὴν ἐπισκευὴν
δραχ. 70.

— Τὴν 22 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἡτοιμάσθην πρὸς ἀπόπλουν, λαβὼν δὲ τὴν ἄδειαν
τῆς ἀναχωρήσεως καὶ τὰ ἀποδημητήρια τοῦ πλοίου ἐγ-
γραφα, πληρώσας δὲ καὶ τὰ λιμενικὰ τέλη ἐκ δραχ. 20,
ἀπέπλευσα πρὸς τὸν προσδιορισμὸν μου καθ' ὥραν 2
μετὰ μεσημβρίας μὲ ἀνεμον βορειοανατολικόν.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

— Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Μεταβληθέντος τοῦ ἀνέμου εἰς νοτιοανατολικόν,
ἐλοξοδρομοῦμεν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἴονίῳ πε-
λάγει.

— Τὴν 24 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἐξακολουθοῦντος τοῦ νοτιοανατολικοῦ ἀνέμου, ἐ-
λοξοδρομοῦμεν δι' ὅλης τῆς ἡμέρας ἐν τῷ Ἴονίῳ πε-
λάγει

— Τὴν 25 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἄνεκαλύψαμεν καθ' ὥραν 10 πρὸ μεσημβρίας πλοῖ-
ον καταδρομικὸν καταδιῶκον τὸ ἰδικόν μας, ὡς ταχύ-

1862.

πλουν δὲ μᾶς ἐπλησίασε· συνεκάλεσα οὖν τὸ πλήρωμά μου πρὸς διάσκεψιν περὶ τοῦ ληπτέου μέτρου, καὶ κατὰ τὴν σύλητησιν ἐπειδὴ ἐθεωρήσαμεν τὸ ἡμέτερον πλοῖον ἀρκούντως ἰσχυρὸν πρὸς ἀντίστασιν, ἀπεφασίσθη ν' ἀντισταθῶμεν ἐνόπλιως κατ' αὐτοῦ· μάχης δὲ συγκροτηθείσης, καθ' ἣν ἐφονεύθη εἷς ἐκ τῶν ναυτῶν ὁ Πέτρος, καὶ ἐπληγώθη βαρέως ἕτερος ὁ Παῦλος, ἠναγκάσθημεν νὰ παραδοθῶμεν εἰς τὸν καταδρομέα. Τοῦτου γενομένου, συνεβιδάσθην μετ' αὐτοῦ δοῦς αὐτῷ διὰ λύτρα πρὸς ἀπελευθέρωσίν μας τοὺς 7 κάδους οἴνου τοῦ Φιλίππου, καὶ τὰ 2 κιβώτια τοῦ Νικολάου τὰ περιέχοντα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ σκεύη καὶ ἀδαμάντινα κοσμήματα, ἀντεκατέστησα δὲ ἀντὶ τοῦ φονευθέντος Πέτρου ναύτου, τὸν ἐπιβάτην τὸν ὁποῖον εἶχον λάθει ἐκ Πατρῶν (Ὅρα ὑπόδειγμα 6.).

— Τὴν 26 Μαρτίου. —

Διαπλέοντες μὲ οὐριον δυτικὸν ἄνεμον καθ' ὥραν 10 πρὸ μεσημβρίας παρὰ τὴν Μῆλον, συνηντήθημεν μ' ἕτερον καταδρομικὸν πλοῖον διαπλὸν καθ' ἡμῶν μὲ οὐριον ἄνεμον· ἐπειδὴ δὲ ἡ ἄλωσις μας καθίστατο ἀναπόφευκτος, διέταξα νὰ ριφθῆ εἰς τὴν θάλασσαν ἡ λέμβος πρὸς σωτηρίαν παντός ὅ,τι ἠδύνατο νὰ σωθῆ. Αἰφνης ὅμως μεταβληθέντος τοῦ ἀνέμου, διέταξα ν' ἀνεωχθῶσιν ὅλα τὰ ἱστία τοῦ πλοίου, καὶ ν' ἀφεθῆ ἡ λέμβος, διότι ἡ ἄρσις αὐτῆς καθίστατο δύσκολος· διὰ τοῦ μέτρου δὲ τούτου ἀπεμακρύνθημεν τοῦ καταδρομέως καὶ προσωρμίσθημεν εἰς Σύρον καθ' ὥραν ὀγδόην μετὰ μεσημβρίας· διὰ τῆς σφοδρότητος ὅμως τοῦ ἀνέμου συνετρίβη εἰς

1862.

ιστός ὅσους εἶχε πάθει ὀπωσοῦν ἐκ τῆς τριχυμίας τῆς 18 τοῦ ἐνεσῶτος μηνός, ἐξεσχίσθησαν δὲ καὶ δύο ἰσία. Ὡς ἐκ τοῦ κινδύνου δὲ ὄν διετρέξαμεν, καὶ ἐπειδὴ εὕρισκόμεθα πλησίον τῆς Σύρου, δὲν ἐλάβομεν πρόνοιαν περὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ φονευθέντος ναύτου Πέτρου, ἀφήσαντες νὰ τὸν θάψωμεν εἰς Σύρον, ἢ νὰ παραδώσω εἰς τὴν ἐκεῖ λιμενικὴν ἀρχὴν τὰ πράγματά του, τὰ ὅποια ἐφύλαξα ἀσφαλῶς, χωρὶς νὰ συνταχθῇ ὅμως ἀπογραφή αὐτῶν.

— Ἐν Σύρῳ. —

— Τὴν 27 Μαρτίου. —

Καθ' ὥραν 8 πρὸ μεσημβρίας ἀπεβίβασα εἰς τὴν ξηρὰν ἐν τῷ λιμεναρχείῳ τὸν νεκρὸν τοῦ φονευθέντος ναύτου Πέτρου πρὸς ἐνταφίασιν αὐτοῦ, ὡς καὶ ἅπαντα τὰ εὑρεθέντα ἐν τῷ πλοίῳ πράγματά του, καὶ παρέδωσα αὐτὰ εἰς τὸν λιμενάρχην, συνταχθείσης ἀπογραφῆς αὐτῶν, διὰ νὰ ἐνεργήσῃ τὰ κατὰ νόμον. Ἐκαμα συγχρόνως πρὸς αὐτὸν καὶ τὴν ἐκθεσιν τῶν κατὰ τὴν διάπλουν μου συμβάντων μοι δυστυχημάτων· καθ' ὥραν δὲ 3 μετὰ μεσημβρίας ἐπαρουσιάσθην μετὰ τοῦ πληρώματος μου ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου καὶ τοῦ γραματέως αὐτοῦ, καὶ ἐκάμαμεν ἅπαντες ἐνόρκως τὴν αὐτὴν τῶν δυστυχημάτων μας ἐκθεσιν, προσήγαγον δὲ καὶ τὸ ἡμερόλόγιόν μου καὶ ἀπάσας τὰς σχετικὰς συνταχθείσας ἐκθέσεις. Ἄπαντα δὲ τὰ ἔγγραφα ταῦτα ἐπιθεωρηθέντα μοι ἐπεσφράγησαν· μοι ἐδόθη προσέτι, κατ' αἰτησίαν μου, καὶ ἐπίσημον ἀντίγραφον τῆς συνταχθείσης ἐκθέσεώς μου. (Ὅρα ὑπόδειγμα 17.)

— Τὴν 28 Μαρτίου. —

Ἀπεβίβασα εἰς τὸ τελωνεῖον ἐν καλῇ καταστάσει, τοὺς 3 κάδους οἴνου τοῦ Ματθαίου, τὰ 4 δέματα ὑφασμάτων τοῦ Μάρκου, τὰ 4 δέματα ἐριούχων τοῦ Ἀνδρέου, τὸν ἓνα κάδον ζαχάρεως τοῦ Σίμωνος καὶ τοὺς 20 κάδους ζαχάρεως τοῦ Ἰωάννου.

— Τὴν 29 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Ἀπεβίβασα εἰς τὸ τελωνεῖον ἐν καλῇ καταστάσει, τοὺς 2 κάδους καπνοῦ τοῦ Ἰακώβου, καὶ τὰ 6 δέματα ὑφάσματα τοῦ Δημητρίου.

— Τὴν 30 τοῦ αὐτοῦ μηνός. —

Εἰσέπραξα τὸν ναῦλον καὶ ἐπίναυλον παρ' ἐκάστου τῶν παραληπτῶν τοῦ φορτίου μου συμφώνως πρὸς τὰ φορτωτικά, ἦτοι.

Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 10 σάκκων κα-	
φέ τοῦ Θωμᾶ	Δρ. 300 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 4 κάδων οἴνου	
τοῦ Ματθαίου	» 250 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 5 δεμάτων ὑ-	
φασμάτων τοῦ Μάρκου.	» 350 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 20 κάδων ζα-	
χάρεως τοῦ Ἰωάννου	» 600 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 6 δεμάτων ἐ-	
ριούχων τοῦ Ἀνδρέου	» 290 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 2 κάδων ζα-	
χάρεως τοῦ Σίμωνος	» 80 —

Μεταφέρονται εἰς τὴν ἐπομένην σελ. Δρ. 1870 —

Μεταφέρονται ἐκ τῆς προηγουμένης σελ. Δρ. 1870 —	
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 3 κάδων κα- πνοῦ τοῦ Ἰακώβου »	70 —
Παρά τοῦ παραγγελιοδόχου τοῦ Φιλίπ- που »	310 —
Παρά τοῦ παραγγελιοδόχου τοῦ Νικο- λάου »	480 —
Παρά τοῦ παραλήπτου τῶν 6 δεμάτων ὑ- φασμάτων τοῦ Δημητρίου »	150 —
	<hr/>
	Δρ. 2880 —
	<hr/>

— Τὴν 31 Μαρτίου. —

Εἰσέπραξα παρὰ τῶν αὐτῶν παραληπτῶν τοῦ φορτί-
ου τὸ ἐπιβάλλον εἰς ἕκαστον αὐτῶν, κατὰ τὸν κανονισ-
μὸν τῆς ἀβαρίας τὸν ὑπὸ τῶν δοκιμαστῶν συνταχθέν-
τα καὶ ἐκτελεστὸν κηρυχθέντα.

Παρά τοῦ παραγγελιοδόχου τοῦ Ματθαίου Δρ.	675—
» « » » Μάρκου »	675—
» » » » Ἀνδρέου »	1400—
» » » » Σίμωνος »	250—
» » » » Ἰακώβου »	375—
» » » » Ἰωάννου »	2875—
» » » » Δημητρίου »	800—
	<hr/>
	Δρ. 7050—
	<hr/>

1862

— Τὴν 1 Ἀπριλίου. —

Ἐπλήρωσα εἰς τοὺς παραλήπτας τοῦ φορτίου τὸ ἐπιβάλλον εἰς ἕκαστον αὐτῶν κατὰ τὸν κανονισμόν τῆς ἀβαρίας τὸν ὑπὸ τῶν δοκιμαστῶν συνταχθέντα.

Εἰς τὸν παραγγελιοδόχον τοῦ Θωμᾶ	Δρ.	500	—
» » » » Φιλίππου	»	3750	—
» » » » Νικολάου	»	6250	—
			<hr/>
			Δρ. 10500 —

Αὐθήμερόν ἐπλήρωσα καὶ τὸν μισθὸν τοῦ ἐπιβάτου ἀντικατασταθέντος ναύτου ἀφοῦ ἐφονεύθη ὁ ναύτης Πέτρος Δρ. 22.50

Περαιωθείσης τῆς ὑπηρεσίας μου, ἔδοσα εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου κύριον Νικόλαον Νικολαΐδην τὸν ἐπόμενον λογαριασμόν τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεώς μου, παραδοῦς εἰς αὐτὸν καὶ τὸ παρὸν βιβλίον καὶ ἀπάσας τὰς συνταχθείσας κατὰ τὸν πλοῦν μου ἐκθέσεις καὶ λοιπὰ τοῦ πλοίου ἔγγραφα.

Λογοδοσία τῆς χρηματικῆς διαχειρίσεώς μου.

Ὁ Κύριος Νικόλαος Νικολαΐδης ἰδιοκτήτης τοῦ ἑλληνικοῦ βρικίου ὁ Μιλτιάδης

Δοῦναι. Λαβεῖν.

Μαρτίου 11 Ἐδαπάνησα ἐν Πάτραις		
διὰ 20 ἄρτους καὶ 30		
οκάδας οἶνον .	Δρ.	20
» 16 ὠσαύτως διὰ διάφο-		
ρα τοῦ πλοίου τρό-		
φιμα	»	80
<hr/>		

Μεταφ. εἰς τὴν ἐπομένην σελ. Δρ. 100

1862

Δοῦναι.

Λαβεῖν.

Μεταφ. ἐκ τῆς προηγουμέν. σελ. Δρ. 100 —

Μαρτίου 16 ὡσαύτως διὰ λιμενι-
νικά τέλη . . . » 17 —

» 20 ὡσαύτως ἐν Πύλῳ
διὰ 2κάδους ὕδατος » 30 —

» » ὡσαύτως ἐν Πύλῳ
διὰ τρόφιμα καὶ πο-
λεμεφόδια . . . » 100 —

» » ὡσαύτως ἐν Πύλῳ
διὰ μίαν ἄγκυραν » 400 —

» 21 ὡσαύτως ἐν Πύλῳ
πρὸς ἐπισκευὴν τοῦ
πλοίου . . . » 70 —

» 22 ὡσαύτως ἐν Πύλῳ
διὰ λιμενικά τέλη . » 20 —

Ἀπριλίου 1 Ἐπλήρωσα εἰς τοὺς
διαφόρους παραλή-
πτας τοῦ ἐκ Πατρῶν
φορτίου τὸ ἐπιβάλλον
ἐκάστω αὐτῶν κατὰ
τὸν κανονισμόν τῆς
συνεισφορᾶς . . . » 10500 —

» » ὡσαύτως τὸν μισθὸν
τοῦ ἐπιβάτου τοῦ ἀν-
τικαταστήσαντος τὸν

Μεταφ. εἰς τὴν ἐπομένην σελ. Δρ. 11237 —

1862 Δοῦναι. Λαβεῖν.

Μεταφ. ἐκ τῆς προηγουμέν. σελ. Δρ. 11237—

φονευθέντα ναύτην

Πέτρον . . . » 22.50

» » Μοὶ ὀφείλει διὰ τὸν
μηνιαῖον μισθόν μου » 150 —

» » Ἐμέτρησα αὐτῷ πρὸς
ἐξόφλησιν τοῦ παρόν-
τος . . . » 323.50

Δρ. 11733 —

1862

Μαρτίου 1 Μοὶ ἐμέτρησεν ἀπέναντι τοῦ μι-
στοῦ μου . . . Δρ. 120—

» 3 ὡσαύτως δι' ἀνάγκας τοῦ πλοίου » 1000—

» 13 Εἰσέπραξα ἐν Πάτραις τὸν ναῦ-
λον τοῦ δι' ἐκεῖ φορτίου . . » 675—

» 30 ὡσαύτως ἐνταῦθα τὸν ναῦλον
τοῦ ἐκ Πατρῶν φορτίου . . » 2888—

» 31 ὡσαύτως παρὰ τῶν παραλη-
πτῶν τοῦ αὐτοῦ φορτίου τὸ ἐ-
πιβάλλον ἐκάστῳ κατὰ τὸν κα-
νονισμόν τῆς συνεισφορᾶς . . » 7050—

Δρ. 11733—

Ἐν Σύρῳ τὴν 1 Ἀπριλίου 1862.

Ὁ πλοίαρχος

Ἀριστείδης Δημητριάδης.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 2 ΕΚΘΕΣΣΕΩΣ.

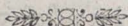
— 'Εν τῷ ὀρμητηρίῳ (δεῖνα). —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) διέταξα τὸν ναύτην (δεῖνα) νὰ ἐξέλθῃ διὰ τῆς λέμβου μετ' ἄλλων δύο ναυτῶν, ὅπως δέσωσι παλαμάριον εἰς τοὺς βράχους πρὸς πλείονα ἐξασφάλισιν τοῦ πλοίου· ἐπειδὴ δ' ἀπειθήσας οὗτος δὲν ἐξῆλθε, συνεκάλεσα τὸν ναύκληρον (δεῖνα) καὶ τὸν πρεσβύτερον ναύτην (δεῖνα) πρὸς διάσκεψιν περὶ τῆς ποινῆς ἣτις πρέπει κατὰ τὸν νόμον νὰ ἐπιβληθῇ εἰς αὐτὸν διὰ τὴν ἀπειθειάν του· ἀπεφασίσθη δὲ παμφηρεῖ νὰ περιορισθῇ διὰ τρεῖς ἡμέρας ἢ τροφή του εἰς μόνον ἄρτον καὶ ὕδωρ.

'Επὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ, καὶ τῶν προμνημονευθέντων δύο ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Ὁ ναύκληρος καὶ ὁ ναύτης (δεῖνα καὶ δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 3 ΠΡΑΞΕΩΣ ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗΣ

— 'Εν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα)· ἐπειδὴ ἀπεβίωσε χθὲς καθ' ὥραν τρίτην μετὰ μεσημβρίας ὁ ναύτης (δεῖνα), ἀσθενήσας πρὸ 6 ἡμερῶν ἐκ γαστρικῆς νόσου, ὡς εἰκάζομεν, μ' ὅλα τὰ ἐφικτὰ τῆς θεραπείας μέσα ὧν ἐκάμαμεν χρῆσιν ὑπὲρ αὐτοῦ, χωρὶς ὅμως νὰ φέρῃ ὁ νεκρὸς του μηδὲν σημεῖον λοιμώδους νόσου, προσεκάλεσα εἰς διάσκεψιν δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος τὸν ναύκληρον (δεῖνα), καὶ τὸν γραμματέα (δεῖνα).

συσχεφθέντες δέ, ἐπειδὴ τὸ πλοῖον εὐρίσκετο μακρὰν πάσης ξηρᾶς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἀνέφικτος καθίστατο ἢ εἰς τὴν ξηρὰν ἀποβίβασις αὐτοῦ πρὸς ἐνταφιάσιν του, ἀπεφασίσθη, παρελθουσῶν ἤδη 24 ὥρων ἀπὸ τῆς ἀποβιώσεώς του, νὰ ἐναποθέσωμεν τὸν νεκρὸν του εἰς σάκκον μεθ' ἱκανοῦ ἔρματος, καὶ νὰ βυθίσωμεν αὐτὸν εἰς τὴν θάλασσαν.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων δύο ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Ὁ ναύκληρος (δεῖνα)

Ὁ γραμματεὺς (δεῖνα)

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 4 ΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

— Ἐν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα), ἐπειδὴ ἀπεβίωσεν ὁ ναύτης (δεῖνα), ἐκ γαστρικῆς, ὡς εἰκάζομεν, νόσου, προσεκάλεσα τέσσαρας ἐκ τῶν πρεσβυτέρων τοῦ πληρώματος ἦτοι τὸν ναύκληρον (δεῖνα), τὸν γραμματέα (δεῖνα), τὸν μάγειρον (δεῖνα), καὶ τὸν ναύτην (δεῖνα), μὴ ὑπαρχόντων ἐπιβατῶν, καὶ συνετάξαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν ἀπογραφῆς τῶν ἐν τῷ πλοίῳ εὐρισκομένων πραγμάτων του, εἰσὶ δὲ τὰ ἐξῆς, (ἐνταῦθα σημειοῦνται λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ἐν πρὸς ἐν τὰ πράγματα

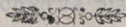
ταῦτα), τὰ ὁποῖα τεθέντα ἐν τῷ κιβωτίῳ του ἐσφραγίσθησαν διὰ τῆς σφραγίδος μου.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εἰς ἐπήκουον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Ὁ ναύκληρος (δεῖνα), ὁ γραμματεὺς (δεῖνα)

Ὁ μάγειρος (δεῖνα), ὁ ναύτης (δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 5 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

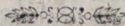
— Ἐν τῇ (δεῖνι) πόλει. —

Πρὸς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν (τῆς δεῖνος πόλεως).

Ὁ ὑποφαινόμενος (δεῖνα) κάτοικος τῆς πόλεως (δεῖνος) πλοίαρχος τοῦ ἐνταῦθα ἤδη ἠγκυρωμένου ἐλληνικοῦ πλοίου (δεῖνος) χωρητικότητος τόνων ἐλληνικῶν (τόσων) ἐγγεγραμμένου εἰς τὸ νηϊολόγιον τοῦ λιμένος τῆς (δεῖνος πόλεως), φέροντος τὸ (δεῖνα φορτίον), καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν (δεῖνα) κάτοικον τῆς (δεῖνος) πόλεως, ἐχθέτω διὰ τῆς παρούσης ὅτι τὴν (δεῖνα) ἡμέραν ἀπέπλευσα ἐκ τῆς (δεῖνος) πόλεως δι' ἐνταῦθα διευθυνόμενος (ἐνταῦθα ἐκτίθενται ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν συμβάντα, καὶ πᾶν περίεργον συναπάντημα ἢ ἀνακάλυψις ἐν τῷ ἡμερολογίῳ σημειούμενα).

Ἐν τῇ (δεῖνι) πόλει τὴν (ἡμερομηνία)

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 6 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

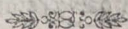
— Ἐν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα), παραπλέοντες ἐν τῷ (δεῖνι) πελάγει, ἀνεκαλύψαμεν πλοῖον καταδρομικὸν καταδιώκον ἡμᾶς· συνεκάλεσα οὖν τὸ πλήρωμά μου δλόκληρον πρὸς διάσκεψιν περὶ τοῦ ληπτεύου μέτρου. Ἐπειδὴ δ' ἐν τῇ συζητήσει ἐθεωρήθη ὡς ἀρκούντως ἰσχυρὸν τὸ ἡμέτερον πλοῖον πρὸς ἄμυναν, ἀπεφασίσθη παμφηρεῖ ν' ἀντισταθῶμεν ἐνθπλῶς κατὰ τοῦ καταδρομέως.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ ἅπαντος τοῦ πληρώματός μου.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ ἁπάντων τῶν ναυτῶν, ἐκτός τινων ἀγραμμάτων περὶ ὧν ἐγένετο μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 7 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

— Ἐν τῷ λιμένι τῆς πόλεως (δεῖνος). —

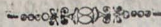
Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα), ἐπειδὴ συνεπέια τοῦ θαλασσίου δυστυχήματος τὸ ὁποῖον ὑπέστη τὸ παρ' ἐμοῦ πλοιαρχούμενον πλοῖον (δεῖνα), δὲν κατέστη μὲν ἀνίκανον πρὸς πλοῦν, ἔχει ὅμως ἀπόλυτον ἀνάγκην ἐπισκευῆς καὶ ἀποσκευῆς, ὅπως δυνηθῇ νὰ ἐξακολουθήσῃ ἀκινδύνως τὸν πλοῦν του πρὸς τὸν (δεῖνα) λιμένα, πρὸς τοῦτο δὲ ἀπαιτοῦνται χρήματα, ἐξ ὧν στεροῦμαι, συνεκάλεσα εἰς διάσκεψιν τέσσαρας ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος (τὸν δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα), καὶ

συνεσκέφθημεν περί τοῦ μέτρου τὸ ὁποῖον ἔπρεπε νὰ προτιμηθῆ ἡ πρός ἐξοικονόμησιν χρημάτων· μετὰ ὄριμον δὲ διάσκεψιν ἀπεφασίσθη παμψηφεί νὰ πωλήσω τόσα ἐμπορεύματα, ὅσων ἡ ἀξία ἤθελεν ἀρκέσει πρὸς τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔχθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ παρὰ τῶν προμνημονευθέντων τεσσάρων ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα).

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν τεσσάρων ναυτῶν.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 8 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

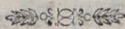
— Ἐν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) ἐπειδὴ ἕνεκα τῆς διαρκείας τοῦ πλοῦ ἡμῶν στερούμεθα τροφῶν, καὶ ἐπειδὴ οἱ ἐπιβάται (δεῖνα καὶ δεῖνα) εἰσὶν ἐφωδιασμένοι μὲ ἀρκετὰς τροφὰς, συνεκάλεσα τέσσαρας ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων ναυτῶν μου τὸν (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα) πρὸς διάσκεψιν περί τοῦ ἐν τοιαύτῃ ἀνάγκῃ ληπτέου μέτρου, ἀπεφασίσθη οὖν παμψηφεί, νὰ ὑποχρεώσω τοὺς ῥηθέντας ἐπιβάτας νὰ καταθέσωσι πρὸς κοινὴν χρῆσιν τὰς ὁποίας ἔχουν τροφὰς, ἐπὶ πληρωμῇ τῆς ἀξίας αὐτῶν.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔχθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ, καὶ τῶν προμνημονευθέντων τεσσάρων ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Οἱ ναῦται (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 9 ΕΚΘΕΣΕΩΣ ΛΗΞΙΑΡΧΙΚΗΣ
ΠΡΑΞΕΩΣ.

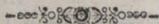
— Ἐν τῷ πελάγει. —

Ὁ ὑποφαινόμενος (δεῖνα) πλοίαρχος τοῦ ἐλληνικοῦ ἐμπορικοῦ βρικήου (δεῖνος) ἀνήκοντος εἰς τὸν λιμένα (δεῖνα) καὶ ἐγγεγραμμένου ὑπ' ἀριθμὸν (δεῖνα), βεβαιῶ ὅτι σήμερον τρίτην τοῦ μηνὸς (δεῖνος) καὶ ἔτους (δεῖνος) καθ' ὥραν 9 πρὸ μεσημβρίας, ἐγεννήθη ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος πλοίου μου ὑπὸ τῆς ἐπιβάτιδος (ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία τῆς μητρὸς) παιδίον (ἄρρεν ἢ θῆλυ), τοῦ ὁποίου ὁ ἐν νομίμῳ γάμῳ πατήρ κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ δηλώσιν, ἢ (ἐν ἐλλείψει τοῦ πατρὸς) τὴν δηλώσιν τῆς μητρὸς ὀνομάζεται (τὸ ὄνομα, ἐπώνυμον, ἡλικία, ἐπάγγελμα καὶ κατοικία τοῦ πατρὸς). Ἡ γέννησις τοῦ παιδὸς ἐσημειώθη εἰς τὸ ναυτολόγιον.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ληξιαρχικὴ ἐκθεσις, ὑπογραφεῖσα παρ' ἐμοῦ καὶ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματος. (δεῖνα καὶ δεῖνα).

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Οἱ ναῦται (δεῖνα καὶ δεῖνα)

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 10 ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΗΣΕΩΣ

Ἐξώδικος διαμαρτύρησις.

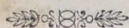
Τοῦ πλοίαρχου (δεῖνος) κατοικοῦντος εἰς τὸν (δεῖνα) τόπον, κατὰ τοῦ (δεῖνος) πλοίαρχου κατοικοῦντος εἰς τὸν (δεῖνα) τόπον.

Ἐπειδὴ ἠγκυρωμένου ὄντος τοῦ πλοίου μου εἰς τὸν ἐνταῦθα λιμένα, ἀποπλεύσαν ἐξ αὐτοῦ τὸ ἐλληνικὸν βρικιον (δεῖνα) πλοιαρχούμενον ὑπὸ τοῦ (δεῖνος) καθ' ὥραν 10 μετὰ μεσημβρίας, ἐν καιρῷ βαλυτάτου σκότους, ἐπέπεσε καὶ συνεχρούσθη πρὸς τὸ ἰδικόν μου ἐκ σφάλματος τοῦ πλοιάρχου αὐτοῦ, ἔθλασε δὲ διὰ τῆς συγχρούσεως τὸ μπομπρέσον καὶ τὰ δεξιὰ παραπέτα αὐτοῦ, διὰ ταῦτα διαμαρτύρομαι κατ' αὐτοῦ ἀπαιτῶν γὰρ ἐπανορθώσῃ δαπάνῃ του τὰς βλάβας ἃς ἐπροξένησεν εἰς τὸ πλοῖον μου, καὶ ἐπιφυλάττω πᾶν κατ' αὐτοῦ δικαιώμα μου.

Εἰς τῶν ἀρμοδίων κλητῆρων παραγγέλλεται γὰρ ἐπίδωσθαι πρὸς αὐτὸν τὴν παροῦσαν.

Ἐν (τῇ δεῖνι) πόλει τὴν τοῦ μηνὸς (δεῖνος) καὶ ἔτους (δεῖνος)

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ ΙΙ ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

Ἐν τῷ λιμένι τῆς (δεῖνος) πόλεως.

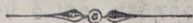
Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα), ἐπειδὴ οἱ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ εὐρισκόμενοι 7 πλοίαρχοι (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα, καὶ δεῖνα,) τῶν (δεῖνα) πλοίων πληροφορούμενοι μετὰ βεβαιότητος, ὅτι ἐν τῷ πελάγῳ διαπλέουσι πειραταὶ συλλαμβάνοντες πάσης ἐθνικότητος πλοία, λεηλατοῦντες αὐτὰ καὶ φονεύοντες τὰ πληρώματα καὶ τοὺς ἐπιβάτας, μοὶ ἐπρότεινον γὰρ συνομολογήσωμεν σύμβασιν συμπλοίας ἀπὸ κοινοῦ διαρ-

κοῦντος τοῦ μέλλοντος ἡμῶν πλοῦ, ὅπως βοηθώμεθα καὶ προστατευώμεθα ἀμοιβαίως, μεχρισότου ἀπομακρυνθῶμεν παντὸς κινδύνου ἀλώσεως, καὶ ἐπειδὴ καίτοι μὴ ἔχων ὁδηγίας περὶ τοιαύτης συμβάσεως παρὰ τοῦ ἰδιοκτῆτου τοῦ πλοίου μου, δικαιοῦμαι νὰ δεχθῶ τὴν πρότασιν ταύτην, πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κινδύνου εἰς ὃν ὑπόκεινται τὸ πλοῖον, τὸ φορτίον καὶ ἡ ζωὴ ἐμοῦ καὶ τοῦ πληρώματος, συνεκάλεσα τέσσαρας ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματός μου (τὸν δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα) εἰς διάσκεψιν περὶ τοῦ πρακτέου, μετὰ δὲ τὴν συζήτησιν ἀπεφασίσθη παμφηφει νὰ συνομολογήσω τὴν προτεινομένην μοι σύμβασιν μετὰ τῶν ῥηθέντων 7 πλοιάρχων.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἣτις ἀναγνωθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων τεσσάρων ναυτῶν μου.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα).

Ἔπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ναυτῶν.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 12 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) διαπλέοντες ἐκ τῆς πόλεως (δεῖνος) πρὸς τὴν πόλιν (δεῖνα), ἐπειδὴ κατελήφθημεν ὑπὸ σφοδρᾶς τρικυμίας ὥστε ἐπέκειτο κίνδυνος παντελοῦς ἀπωλείας, συνεκάλεσα ὀλόκληρον τὸ πλήρωμά μου πρὸς διάσκεψιν περὶ τοῦ ληπτέου πρὸς σωτηρίαν μας μέτρου· μετὰ μακρὰν δὲ συζήτησιν ἀπε-

φασίσθη παμφηφει νὰ ρίψωμεν εἰς τὴν θάλασσαν τὰ ἐν τῷ καταστρώματι εὐρισκόμενα πράγματα καὶ μέρος ἐκ τοῦ φορτίου· ἐπειδὴ δὲ ἡ θάλασσα εἰσήρχετο πανταχόθεν ἐν τῷ καταστρώματι, ὥστε ἂν ἠθέλαμεν ἀνοίξει τὸ ἀμπάριον πρὸς ἐνέργειαν τῆς χύσεως ἠθέλαμεν καταποντισθῆ, ἀπεφασίσθη ὡσαύτως παμφηφει, ν' ἀνοίξωμεν μέρη τινὰ τοῦ σκάφους πρὸς διευκόλυνσιν τῆς χύσεως.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἥτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ, καὶ παρὰ πάντων τῶν ναυτῶν μου.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Ἐπονται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ναυτῶν.

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 13 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

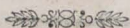
Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) ἐπειδὴ εἰς τῶν ναυτῶν μου μ' ἐπληροφόρησεν ὅτι ὁ ναύτης (δεῖνα) ἀποπειρᾶται νὰ διαφθείρῃ εἰς ἐπανάστασιν κατ' ἐμοῦ τὸ ὑπόλοιπον πλήρωμα, ὅπως μὲ φονεύσῃ, κυριεῦον δὲ τὸ πλοῖον νὰ μετέλθῃ πειρατείαν, συνεχάλεσα ἀμέσως τὸν ναύκληρον (δεῖνα), καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων ναυτῶν μου τὸν (δεῖνα) πρὸς διάσκεψιν περὶ τοῦ ληπτέου μέτρου πρὸς ἀσφάλειαν ἀτομικὴν μου καὶ τοῦ πλοίου· αὐστηρᾶς δ' ἀνακρίσεως γενομένης ἐνώπιον τοῦ κατηγορουμένου καὶ δύο ἐκ τῶν ναυτῶν τοῦ (δεῖνος καὶ δεῖνος), τοὺς ὀποίους ὁ κατηγορούμενος ἀπεπειράσθη νὰ διαφθείρῃ,

πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ κακουργήματός του, καὶ βεβαιωθείσης τῆς ἐνοχῆς του, ἀπεφασίσθη παμψηφεί ἢ διὰ δεσμών φύλαξίς του.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παρούσα ἐκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Οἱ ναῦται (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 14 ΕΚΘΕΣΕΩΣ

— Ἐν τῷ πελάγει.

Σήμερον (ἡμερομ. ἔώρα) διαπλέοντες ἐν τῷ (δεῖνα) πελάγει, συνηγήσαμεν πλοῖον ἐγκαταλειμμένον ὑπὸ τοῦ πληρώματός του, ὡς τοῦτο ἀνεκαλύψαμεν ἐκ τῆς ἀτάκτου πορείας του, καὶ διότι πλησιάσαντες δὲν εἶδομεν οὐδὲν πρόσωπον ἐπὶ τοῦ καταστρώματος αὐτοῦ, μήτε τέλος φωνῆς ἠκούσθη ἐξερχομένη ἀπ' αὐτοῦ, ἀφοῦ μεγαλοφώνως καὶ διὰ σάλπιγγος ἐκραυγάσαμεν. Εἰσελθόντων δ' ἐντὸς αὐτοῦ 3 ναυτῶν μου τοὺς ὁποίους διέταξα νὰ τὸ ἐπισκεφθῶσιν, ἐβεβαιώθη παρ' αὐτῶν ἐπανελθόντων ὅτι ἦτο ἀληθῶς ἐγκαταλειμμένον καὶ πλήρες θαλασσίων ὑδάτων, δὲν ἐβυθίζετο δὲ ὡς φέρον φορτίον ἐλαίου εἰς κάδους. Μετὰ τὰς πληροφορίας ταύτας συνεχάλεσα τοὺς ἐπισημοτέρους τοῦ πληρώματός μου (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα) εἰς διάσκεψιν περὶ τοῦ ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει ληπτέου μέτρου, καὶ ἀπεφασίσθη παμψηφεί νὰ τὸ ρυμουλκήσωμεν εἰς τὸν (δεῖνα) λιμένα ὡς πλησιέστερον.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἔκθεσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων 4 ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Οἱ ναῦται (δεῖνα, δεῖνα, δεῖνα καὶ δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 15 ΠΡΑΞΕΩΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

— Ἐν τῷ πελάγει. —

Αὐθιμερόν μετέβην ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ πλοίου μετὰ δύο ἐκ τῶν ἐπισημοτέρων τοῦ πληρώματός μου τοῦ (δεῖνος καὶ δεῖνος) ὅπως συντάξωμεν ἀπογραφὴν τῶν ἐντός αὐτοῦ εὐρισκομένων πραγμάτων, εὔρομεν δὲ τὰ ἐξῆς (ἐνταῦθα καταγράφονται λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς ἅπαντα τὰ ἐν τῷ πλοίῳ εὐρεθέντα πράγματα τοῦ πλοίου καὶ φορτίου).

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πρᾶξις ἀπογραφῆς, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων δύο ναυτῶν.

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα)

Οἱ ναῦται (δεῖνα καὶ δεῖνα)

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 16 ΠΡΑΞΕΩΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ.

— Ἐν τῷ πελάγει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) ἐπειδὴ εἰς τῶν ἐπιβατῶν μου ὁ (δεῖνα) ἀσθενῶν, ἀλλὰ σώως ἔχων τὰς

φρένας του προσκαλέσας με μοι ἐδήλωσεν ὅτι ἐπεθύμει νὰ κάμῃ διαθήκην· προσκληθέντων δὲ παρ' ἐμοῦ τοῦ γραμματέως (δεῖνος) καὶ δύο ἐκ τῶν λειπῶν ἐπιβατῶν ὁ (δεῖνα καὶ δεῖνα) μὴ ἐξαιρούμενοι ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ περὶ διαθηκῶν ψηφίσματος, συνετάχθη παρὰ τοῦ γραμματέως μου ἐνώπιον πάντων ἡμῶν ἡ διαθήκη του ὡς ἐξῆς, καθ' ὑπαγόρευσιν τοῦ διαθέτου (ἐνταῦθα σημειῶνται ἅπασαι αἱ τοῦ διαθέτου διατάξεις λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς).

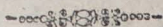
Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα πράξις διεθήκης, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρὰ τοῦ διαθέτου, παρὰ τοῦ γραμματέως μου, παρ' ἐμοῦ καὶ τῶν προμνημονευθέντων δύο ἐπιβατῶν ὡς μαρτύρων.

ἽΟ διαθέτης (δεῖνα)

ἽΟ γραμματεὺς (δεῖνα).

ἽΟ πλοίαρχος (δεῖνα).

Οἱ μάρτυρες (δεῖνα καὶ δεῖνα).

ΥΠΟΔΕΙΓΜΑ 17 ΕΚΘΕΣΕΩΣ.

— Ἐν τῇ (δεῖνι) πόλει. —

Σήμερον (ἡμερομηνία καὶ ὥρα) ἐπαρουσιάσθην μεθ' ἅπαντος τοῦ πληρώματος τοῦ παρ' ἐμοῦ πλοιαρχουμένου πλοίου (δεῖνος) ἐνώπιον τοῦ προέδρου τοῦ ἐμποροδικείου καὶ τοῦ γραμματέως αὐτοῦ συνελθόντων κατ' αἴτησίν μου εἰς τὸ κατάστημα αὐτοῦ, καὶ ἐξεθέσαμεν ἐνῆρκως ἅπαντα τὰ κατὰ τὸν πλοῦν μας συμβάντα ἡ-

μῖν (ἐνταῦθα σημειοῦνται ἅπαντα τὰ συμβάντα δυστυχήματα, αἱ ἀπώλειαι καὶ ζημίαι τοῦ πλοίου καὶ φορτίου ὡς καὶ πᾶν ἄλλο ἄξιον λόγου ἀπάντημα λεπτομερῶς καὶ ἀκριβῶς, κατὰ τὰς ἐν τῷ ἡμερολογίῳ ἡμερουσίους σημειώσεις τοῦ πλοίαρχου). Προσήγαγον δὲ καὶ ἀπάσας τὰς κατὰ τὸν πλοῦν μου συνταχθείσας ἐκθέσεις καὶ πράξεις πρὸς ἐπιθεώρησιν.

Ἐπὶ τούτῳ συνετάχθη ἡ παροῦσα ἐκθέσις, ἣτις ἀναγνωσθεῖσα εὐκρινῶς εἰς ἐπήκοον πάντων, ὑπεγράφη παρ' ἐμοῦ, τῶν ναυτῶν μου, καὶ παρὰ τοῦ Προέδρου καὶ γραμματέως τοῦ δικαστηρίου· ἐπιθεωρηθέντος δὲ τοῦ ἡμερολογίου μου ὡς καὶ τῶν προσαχθεῖσων ἐκθέσεων, μοὶ ἐπεστράφησαν.

Ὁ Πρόεδρος (δεῖνα)

Ὁ πλοίαρχος (δεῖνα).

Ὁ γραμματεὺς (δεῖνα).

Ἄπαντες οἱ ναῦται κατ' ὄνομα, παρεκτὸς τῶν ἀγραμμάτων, περιῶν πρέπει νὰ γίνηται μνεῖα ἐν τῇ ἐκθέσει.

NOMOS XA.

Περὶ προξενικῶν τελῶν.

Ψηφισάμενοι κτλ.

Ἄρθρον 1. Ἐφ' ὄλων τῶν πράξεων τὰς ὁποίας αἱ Προξενικαὶ Ἄρχαι καὶ οἱ ὑπάλληλοι αὐτῶν, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν Προξενικῶν Πρακτόρων, ἐπιχειροῦσιν ἢ ἐκτελοῦσιν, εἴτε ὡς ληξίαρχοι, εἴτε ὡς Συμβολαιογράφοι, ἢ κατ' ἐξάσκησιν τῶν διοικητικῶν αὐτῶν καθηκόντων, ἢ κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς πολιτικῆς

αὐτῶν δικαιοδοσίας, πληρόνεται προξενικὸν τέλος.

Τὸ προξενικὸν τοῦτο τέλος ὑπολογίζεται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν περὶ χαρτοσήμου νόμων· εἶναι δὲ ἴσον μὲ τὸ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ πληρωτέον τέλος σημάτων, πλέον ἐνὸς δεκάτου, ἐφ' ὧλων τῶν περιπτώσεων, καθ' ἃς τὸ τέλος τοῦτο εἶναι τῆς ἀξίας· μὲ τὸ διπλάσιον δὲ, πλέον ἐνὸς δεκάτου τοῦ διπλασίου, ἐὰν ᾖ τῆς τάξεως.

Ἄρθρον 2. Τὸ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ ἄρθρῳ εἰσπραττόμενον δέκατον δὲν καταλογίζεται μετὰ τῶν λοιπῶν τελῶν, ἀλλὰ διατίθεται, ὡς καὶ τὰ ὑπὸ τῶν Προξένων ἢ τῶν Προξενικῶν Δικαστηρίων εἰσπραττόμενα πρόστιμα, πρὸς ἀγαθοεργούς σκοπούς, κατὰ τρόπον κανονισθησόμενον διὰ Βασιλικῆς Διατάγματος.

Ἄρθρον 3. Αἱ πράξεις γράφονται ἐπὶ ἀπλοῦ χάρτου, καὶ τὸ τέλος ὑπολογίζεται ἐπ' ἐκάστου φύλλου.

Τὸ φύλλον περιέχει τέσσαρας σελίδας, ἢ σελὶς τοῦλάχιστον εἴκοσι στίχους καὶ ὁ στίχος δέκα ἕξ ἕως δέκα ὀκτὼ τοῦλάχιστον συλλαβᾶς.

Τὸ τέλος ὀφείλεται ἀκέραιον ἐπ' ἐκάστου φύλλου ἀρξαμένου.

Ἄρθρον 4 Δὲν ὑπόκεινται εἰς προξενικὸν τέλος τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ τέλος τῆς σημάτων ἐν Ἑλλάδι, καὶ τ' ἀνάπαλιν δὲν ὑπόκεινται ἐν Ἑλλάδι εἰς τέλος σημάτων τὰ ἔγγραφα ἐπὶ τῶν ὁποίων ἐπληρώθη τὸ προξενικὸν τέλος.

Ἄρθρον 5. Πᾶν προξενικὸν τέλος εἰσπραττόμενον σημειοῦται ἐπὶ τοῦ ἐγγράφου διὰ τῶν λέξεων· « Ἐπληρώθη τέλος ἐκ δραχμῶν . . . σύμφωνα μὲ τὸ ἐκδοθὲν ὑπ' ἀριθ. . . . διπλότυπον ».

Παρά τῶν κατὰ τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τῶν ἐμ-
μίσθων ἢ ἐπιχορηγουμένων ἐν Εὐρώπῃ Προξενικῶν ἀρ-
χῶν θέλει ἐκδίδεσθαι διπλότυπον διὰ πᾶσαν εἰσπρα-
ξιν προξενικῶν τελῶν· προσέτι δὲ θέλουν ἐκδίδεσθαι τοι-
αῦτα διπλότυπα καὶ παρὰ τῶν ἀμίσθων Πρόξενικῶν ἀρ-
χῶν, εἰς ἃς τὸ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτε-
ρικῶν σχέσεων ὑπουργεῖον ἤθελεν ἐπιβάλλει τὴν ὑπο-
χρέωσιν ταύτην.

Διὰ πᾶσαν παράβασιν τῶν ἄνωτέρω διατάξεων δύνα-
ται νὰ ἐπιβληθῇ πειθαρχικὸν πρόστιμον πεντήκοντα μέ-
χρι ἑκατὸν δραχμῶν (50 — 100) παρὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ
Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων ὑπουρ-
γοῦ. Ἐὰν δὲ ἡ παράβασις αὕτη προέρχεται ἐξ ἰδιοτε-
λείας, καταδιώκεται ποινικῶς.

Ἄρθρον 6. Τέλος προξενικὸν δρεῖλεται ἐπὶ παντὸς
ἐγγράφου προσαγομένου ἐνώπιον οἰασδῆποτε προξενικῆς
ἀρχῆς, ἐὰν ἐπ' αὐτοῦ δὲν ᾔηται προπληρωμένον τὸ ἀνή-
κον τέλος.

Ἄρθρον 7. Διὰ τὰ διαβατήρια λαμβάνεται τέλος ἐκ
δραχμῶν πέντε (5), διὰ δὲ τὰς ἐπιθεωρήσεις δραχμὴ
μία καὶ λεπτὰ πενήκοντα (1. 50).

Διὰ τὰς ἐπιθεωρήσεις ὁμοῦ τῶν διαβατηρίων τῶν
ἐργατῶν καὶ τεχνιτῶν Ἴονίων, μεταβαινόντων εἰς τὴν
Ἑλλάδα, λαμβάνονται λεπτὰ μόνον ἑβδομήκοντα πέν-
τε (75).

Ἐπὶ πάσης πράξεως παρακαταλήκης πληρόνονται
δραχμαὶ τρεῖς καὶ τέλος ἐν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 0/0).

Ἄρθρον 8. Τὰ δικαιώματα τῶν ἐκτὸς τοῦ προξενι-
κοῦ καταστήματος ἐνασχολήσεων, τῆς μὲν ἡμέρας

προσδιορίζονται εἰς δραχμὰς δέκα (10), δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν τοῦ προϊσταμένου τοῦ προξενείου, τοῦ δὲ γραμματέως καὶ τῶν ἄλλων ὑπαλλήλων, ὡς καὶ τῶν προξενικῶν πρακτόρων εἰς δραχμὰς ἕξ (6). τῆς δὲ νυκτός, εἰς δραχμὰς δεκαπέντε (15), διὰ τοὺς προϊσταμένους τῶν προξενείων, καὶ εἰς δραχμὰς ὀκτώ (8) διὰ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἄλλους ὑπαλλήλους καὶ τοὺς προξενικοὺς πράκτορας.

Οἱ πραγματογνώμονες εἴτε ἐμπειροτέχναι, ὁσάκις ἀπαιτοῦνται τοιοῦτοι, λαμβάνουν δραχμὰς πέντε (5) μέχρι δώδεκα (12), δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν.

Τρεῖς ὥραι λογίζονται δι' ἐκάστην ἐνασχόλησιν, καὶ ἐν διαστήματι εἰκοσιτεσσάρων ὥρῶν δὲν δύνανται νὰ λογισθῶσιν εἰμὴ δύο ἐνασχολήσεις τῆς ἡμέρας καὶ μία τῆς νυκτός.

Ἄρθρον 9. Ὡς ἐξοδα πορείας πληρόνονται ὁ ναῦλος καὶ τὸ ἀγώγιον μόνον.

Οἱ κατάλογοι τῶν τοιούτων ἐξόδων, ὡς καὶ τῶν δικαστικῶν ἐνασχολήσεων κηρύττονται ἐκτελεστοὶ ὑπὸ τοῦ Προξένου· ἀλλὰ δύναται νὰ γίνῃ προσφυγὴ κατ' αὐτῶν ἐνώπιον τῆς προϊσταμένης ἐκάστου Προξενείου ἀρχῆς, ἥτις ἀποφασίζει περὶ αὐτῶν ἀνεκκλήτως. Τὰ περιπλέον ἐπιστρέφονται εἰς τὸν προκαταβαλόντα αὐτά.

Ἄρθρον 10. Οἱ εἰς τὸ ὀθωμανικὸν κράτος καὶ τὰς μὴ χριστιανικὰς χώρας μονίμως παρεπιδημοῦντες ἔλληνες πληρόνουσιν ἐτήσιον τέλος διαμονητηρίου κατὰ τὰς ἐξῆς διαιρέσεις.

α.) Οἱ κτηματῖαι, τραπεζῖται, μισῖται καὶ ἔμποροι οἱ μὴ διατηροῦντες ἐργαστήριον, ἀλλ' ἐμπορικὸν κατά-

στημα, καὶ οἱ δικηγόροι καὶ ἰατροὶ οἱ ἐξασκοῦντες τὸ ἐπάγγελμά των, δραχμὰς εἴκοσι (20)

β'.) Οἱ μεταπράται καὶ οἱ μετερχόμενοι μὲν οἰονδήποτε ἐπάγγελμα ἢ ἀσχολούμενοι εἰς βιομηχανικὰ ἔργα (euvrages d'industrie), κρατοῦντες δ' ἐπὶ τούτῳ ἐργαστήριον δραχμὰς ὀκτώ (8).

γ'.) Οἱ τεχνῖται καὶ χειρῶνακτες καὶ ἐργάται δραχμὴν μίαν (1).

Διὰ τὸ διαμονητήριον δὲν πληρόνεται τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 11. Ἐν ταῖς Ἡγεμονίαις Βλαχίας καὶ Μολδαυίας, τὸ τέλος τῶν διαμονητηρίων ὀρίζεται, διὰ μὲν τὴν πρώτην τάξιν τοῦ παραγράφου πρώτου, τοῦ ἄρθρου δεκάτου, εἰς δραχμὰς εἰκοσιπέντε (25), διὰ δὲ τὴν δευτέραν, εἰς εἴκοσι (20), καὶ διὰ τὴν τρίτην εἰς ἕξ (6).

Ἄρθρον 12. Τὸ τέλος τοῦ διαμονητηρίου ὀφείλεται μόνον διὰ τὰ ἔτη ἐν οἷς τὰ διαμονητήρια ἐκδίδονται. Εἶναι δὲ ἀπαιτητὸν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει τοῦ διαμονητηρίου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἐνάρξεως τῆς μονίμου διαμονῆς ἐκάστου. Ἄν δὲ ἡ μόνιμος διαμονὴ ἄρχεται μετὰ τοὺς πρώτους ἕξ μῆνας τοῦ ἔτους, δὲν πληρόνεται τὸ τέλος διὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο. Ὁ πληρῶσας τέλη διαμονητηρίου εἰς ἓν τῶν προξενείων ἀπαλλάττεται αὐτοῦ εἰς ὅλα τὰ λοιπὰ προξενεῖα ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 13. Ἡ ἄρνησις τῆς παραδοχῆς τοῦ διαμονητηρίου δὲν ἀπαλλάττει τὸν ἀρνούμενον τῆς πληρωμῆς τοῦ τέλους.

Ἡ εἰσπραξις δὲ δύναται νὰ ἐκβιασθῇ, περιαιπτομένου

τοῦ τύπου τῆς ἐκτελέσεως ἐπὶ τοῦ διαμονητηρίου, διὰ παντός νομίμου μέσου, μὴ ἐξαιρουμένης οὔτε τῆς προσωπικῆς κρατήσεως.

Ἄρθρον 14. Οἱ πένητες ἀπαλλάττονται τῶν τελῶν καὶ δικαιωμάτων ὅσα ἀπαιτοῦνται κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς πολιτικῆς δίκης αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται ὁ τὴν ἀπόλαυσιν τῶν δικαιωμάτων πενίας ἐξαιτούμενος

α.) Νὰ ᾔηται ἐφωδιασμένος μὲ ἀποδεικτικὸν πενίας ὑπογεγραμμένον ὑπὸ πέντε, τὸ πολὺ, ἢ ὑπὸ τριῶν, τοῦλάχιστον, διὰ τὰ μέρη ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι πολλοὶ Ἕλληνες, ἐκ τῶν ἐν τῷ καταλόγῳ τῶν ἐγκριτοτέρων πολιτῶν ἑλλήνων, τῶν διαμενόντων ἐντὸς τῆς ἑδρας τῆς προξενικῆς ἀρχῆς.

β.) Νὰ ὁμόσῃ ἐνώπιον τοῦ προξενικοῦ δικαστηρίου, ὅτι ἡ κατάστασις καὶ ἡ πρόσοδός του δὲν ἀρκοῦσιν ὥστε νὰ πληρώσῃ τὰ δικαστικὰ ἐξόδα, χωρὶς ἐκ τούτου νὰ περιορισθῶσι τὰ πρὸς διατροφήν αὐτοῦ καὶ τῆς οἰογενείας του ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα, νὰ ὑποσχεθῇ δὲ ὅτι θελεῖ πληρῶσει αὐτὰ μετέπειτα, ἅμα βελτιωθείσης τῆς καταστάσεώς του.

Οἱ ὑπογράφοντες τ' ἀνωτέρω πιστοποιητικὰ ὑπόκεινται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ νόμου ὀριζομένας ποινάς, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ἤθελον ἀποδειχθῇ βεβαιώσαντες ἐν γνώσει ψευδῆ γεγονότα ὡς ἀληθῆ.

Ἄρθρον 15. Τὰ τέλη τῆς ἐπιδόσεως τῶν δικογράφων καὶ ἀποφάσεων, καθὼς καὶ ἐκεῖνα τῆς ἐκτελέσεως τῶν δικαστικῶν πράξεων ἀνήκουσιν ἐξ ἡμισείας εἰς τοὺς κλητῆρας τοὺς ἐνεργοῦντας τὰς τοιαύτας πράξεις.

λαμβάνουσι δὲ οὗτοι προσέτι καὶ τὰ τῆς πορείας των ἔξοδα κατὰ τὸ ἄρθρον 9.

Ἄρθρον 16. Οἱ πρόξενοι διορίζουσι, κατ' ἔγκρισιν τοῦ ἐπὶ τοῦ Βασιλικοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐξωτερικῶν σχέσεων Ἰπουργείου, κλητῆρας δικαστικούς παρα τοῖς προξενικοῖς δικαστηρίοις.

Οἱ τοιοῦτοι κλητῆρες δὲν μισθοδοτοῦνται, ἀλλὰ λαμβάνουσι τὰ τέλη τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἄρθρον 17. Ἐπὶ τῶν ἐπιθεωρήσεων τῶν διαβατηρίων καὶ τῶν ἐγγράφων τῶν παρουσιαζομένων εἰς ἐπιθεώρησιν ὑπὸ ξένων ὑπηκόων, δύναται νὰ εἰσπραχθῇ τέλος ἀνώτερον, τοῦ ἐν τοῖς προηγουμένοις ἄρθροις ὀριζομένου, καὶ ἴσον μὲ τὸ ὑπὸ τῶν ἐλλήνων πληρονόμενον εἰς τὰ προξενικὰ γραφεῖα τῆς Δυνάμεως ἐκείνης, τῆς ὁποίας ὁ ἐπιζητῶν τὴν ἐπιθεώρησιν εἶναι ὑπῆκοος, ὅπότεν ἄλλως δὲν ὀρίζωσιν αἱ ὑφιστάμεναι συνθῆκαι.

Ἐπιτρέπεται καὶ μὴ εἰσπραξίς τελῶν ἐπὶ τῇ ἐκδόσει καὶ ἐπιθεωρήσει διαβατηρίων.

α.) Ἀπὸ τοὺς προισταμένους τῶν Πρεσβειῶν καὶ τοὺς ὑπαλλήλους αὐτῶν.

β.) Ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ὑπαλλήλους τοῦ προξενικοῦ σώματος καὶ ἄλλα διάστημα πρόσωπα.

Ἄρθρον 18. Ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1860 αἱ διατάξεις τῆς ὑπαρχούσης διατιμῆσεως καταργοῦνται, καὶ ἄρχεται ἡ ἰσχὺς τῶν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς δημοσιευ-

Θήτω διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, καὶ ἐκτε-
λεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις τὴν 3 Μαΐου 1861.

ΝΟΜΟΣ ΧΟ΄.

Περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ψηφισάμενοι κλπ.

Ἄρθρον 1.

Τὰ ἀπὸ ξένας ἐπικρατείας προερχόμενα ἑλληνικὰ ἢ ξένα ἐμπορικὰ πλοῖα καταπλέοντα εἰς λιμένας τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, ἐνθα εἶναι ἐπιτετραμμένη ἡ εἰσαγωγή τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπο-
ρευμάτων, ὑποβάλλονται κατὰ λόγον τῆς χωρητικότη-
τος αὐτῶν εἰς τὰ ἐξῆς λιμενικὰ δικαιώματα.

α.) Ἐὰν οὔτε ἀποβιβάσωσιν οὔτε παραλάβωσιν φορ-
τίον, λεπτὰ 5 δι' ἕκαστον τόνον.

β.) Ἐὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ δὲν παραλάβωσιν ἄλλο ἢ τ' ἀνάπαλιν, λεπτὰ 10.

γ.) Ἐὰν ἀποβιβάσωσι φορτίον καὶ παραλάβωσιν ἄλλο λ. 15.

Τὰ ἀπὸ ἄλλους λιμένας τοῦ Βασιλείου προερχόμενα πλοῖα πληρόνουσι τὸ ἥμισυ τῶν ἀνωτέρω δικαιωμάτων.

Ὅπου ὑπάρχει φάρος, προστίθενται περιπλέον 2 λεπτὰ δι' ἕκαστον τόνον.

Τὰ κατωτέρας τῶν 5 τόνων χωρητικότητος πλοῖα εἶναι ἐλεύθερα παντὸς λιμενικοῦ δικαιώματος.

Ἄρθρον 2.

Πλοῖα προσορμιζόμενα εἰς ἑλληνικοὺς λιμένας καὶ

μη ἀποβιβάζοντα οὔτε παραλαμβάνοντα φορτίον, ἀπαλλάττονται τῆς πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων, εἰάν δὲν μείνωσι πλέον τῶν ὀκτῶ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς προσορμίσεως.

Εἰς τὰ πλοῖα ταῦτα ἐπιτρέπεται νὰ παραδίδωσι καὶ νὰ παραλαμβάνωσι χρήματα, γράμματα ἢ ἐπιβάτας καὶ νὰ προμηθεύωνται ζωοτροφίας, ἐφόδια καὶ ἄλλα ἀναγκαῖα διὰ μικρὰς ἐπιδιορθώσεις εἶδη.

Ἄρθρον 3.

Εἰς λιμένας καὶ ὄρμους, ἐνθα δὲν εἶναι ἐπιτετραμμένα ἢ εἰσαγωγὴ τῶν ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς κομιζομένων ἐμπορευμάτων, δὲν ἐπιβάλλεται οὐδεμία πληρωμὴ λιμενικῶν ἢ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 4.

Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης ἐμπορικῆς πλοίου ὀφείλει ἐντὸς εἰκοσιτεσσάρων ὥρων ἀπὸ τῆς προσορμίσεώς του εἰς τινὰ τῶν λιμένων τοῦ Βασιλείου, καὶ πρὶν ἐνεργήσῃ οἰανδήποτε ἐκφόρτωσιν ἢ φόρτωσιν, νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν καὶ ν' ἀναγγέλλῃ τοὺς λόγους τῆς προσορμίσεώς του, παραδίδων εἰς αὐτὴν τὰ ναυτιλιακά του ἔγγραφα.

Οἱ παραβάται τῆς παρουσίας διατάξεως ὑποβάλλονται εἰς πρόστιμον δρ. 5—100.

Ἄρθρον 5.

Τὰ πληρωτέα λιμενικὰ δικαιώματα ἐκκαθαρίζονται ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν, ἢ δὲ εἰσπραξίς αὐτῶν ἐνεργεῖται ἀπὸ τὴν Τελωνιακὴν.

Ἄρθρον 6.

Οὐδὲν ἐμπορικὸν πλοῖον δύναται ν' ἀναχωρήσῃ ἄνευ

ἐγγράφου ἀδείας τῆς λιμενικῆς ἀρχῆς· ἡ ἀδεια τῆς ἀναχωρήσεως ἐκδίδεται, ἀφοῦ παρουσιασθῆ εἰς τὴν λιμενικὴν ἢ ἀπόδειξις τῆς τελωνιακῆς ἀρχῆς περὶ πληρωμῆς τῶν λιμενικῶν δικαιωμάτων.

Ἄρθρον 7.

Ὁ πλοίαρχος ἢ ὁ κυβερνήτης ἐμπορικοῦ πλοίου, ὅστις ἤθελεν ἐκπλεύσει ἀνευ ἀδείας ἀναχωρήσεως, ὑποβάλλεται εἰς πρόστιμον ἴσον μὲ τὸ εἰκοσαπλάσιον τῶν πληρωτέων λιμενικῶν καὶ ὑγειονομικῶν δικαιωμάτων, καὶ ἐν περιπτώσει ἀναξιοχρέου τῶν φορτωτῶν, θεωρεῖται ἀλληλεγγύως μετ' αὐτῶν ὑπεύθυνος διὰ τὴν πληραμὴν τῶν τυχόν ὀφειλομένων τελωνιακῶν καὶ ἄλλων οἰωνδῆποτε δασμῶν διὰ τὰ φορτωθέντα ἐπὶ τοῦ πλοίου του ἐμπιρεύματα. Ἐὰν τὸ πλοῖον δὲν ὑπόκηται εἰς πληρωμὴν ὑγειονομικῶν ἢ λιμενικῶν δικαιωμάτων, ἐπιβάλλεται πρόστιμον 1—100 δραχμῶν.

Ἄρθρον 8.

Τὰ ἀπὸ ἄλλουσι λιμένας τοῦ Βασιλείου καταπλέοντα πλοῖα ὀφείλουσιν, ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ 4 διαλαμβανομένων ἐγγράφων, νὰ παρουσιάξωσι καὶ τὴν ἀδειαν τῆς ἀναχωρήσεως, μὲ τὴν ὁποίαν ἐφωδιάσθησαν ἀπὸ τὴν λιμενικὴν ἀρχὴν τοῦ λιμένος, ἐξ οὗ προέρχονται.

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαλαμβανόμεναι ποιναὶ ἐπιβάλλονται ἀπὸ τὰς τελωνιακὰς ἀρχάς, φυλαττομένων τῶν περὶ τελωνιακῶν παραβάσεων ὀρισμῶν.

Ἄρθρον 10.

Τὰ ναυτολόγια γράφονται ἐπὶ χαρτοσήμου τάξεως 1 δραχμῆς. Τὰ δὲ μέχρι τοῦδε κατὰ τὸ ἀπὸ 6 Αὐγού-

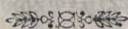
στου 1834 Β. Διάταγμα εισπραττόμενα τέλη διὰ τὴν ἔκδοσιν καὶ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν ναυτολογίων καταργοῦνται.

Ἄρθρον 11.

Ἀκυροῦνται τὰ ἀπὸ 8 Φεβρουαρίου 1834 καὶ ἀπὸ 12 Ἰουνίου 1839 Β. Διατάγματα περὶ λιμενικῶν δικαιοματίων, τὸ ἄρθρον 4 τοῦ ἀπὸ 6 Αὐγούστου 1834 Β. Διατάγματος περὶ ναυτολογίου, καὶ ὅλαι αἱ ἀντιβαίνουσαι εἰς τὸν παρόντα νόμον διατάξεις.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέλει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 7 Αὐγούστου 1861.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ ναυταπάτης.

Ψηφισάμενοι κτλ.

ΚΕΦΑΛ. Α΄.

Περὶ ναυταπάτης.

Ἄρθρ. 1.

Καταδιώκεται καὶ δικάζεται ἔνεκα ναυταπάτης.

1. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους ἀμέσως ἢ ἐμμέσως βυθίζει, ἐγκαταλείπει, προσαράσσει (καθίζει), ρίπτει εἰς τὴν ξηρὰν τὸ ὑπὸ τὴν κυβερνήσιν του πλοίου ἀνήκον εἰς ἄλλον ὄλον ἢ ἐν μέρει ἢ ἐνεργεῖ τὴν παντελεῖ ναυαγίαν ἢ ὁποιαδήποτε ἄλλην καταστροφὴν αὐτοῦ.

2. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις σφετερισθῆ ἢ ἀπαλλοτριώσῃ τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ἢ ἐν μέρει, καὶ διὰ νὰ καλύψῃ τὸν σφετερισμὸν ἢ τὴν ἀπαλλοτριώσιν, παραστήσῃ πλαστὴν ναυαγίαν ἢ ἄλλην πλαστὴν ἀπώλειαν ἢ βλάβην τοῦ πλοίου.

3. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ ἀθεμίτου κέρδους καὶ ἄνευ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ παραγράφῳ διαλαμβανομένης ἀπάτης, σφετερίζεται ἢ παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ 237 ἄρθρου τοῦ ἐμπορικοῦ Νόμου ἀπαλλοτριώνει τὸ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοῖον, ἀνῆκον εἰς ἄλλον ὅλον ἢ ἐν μέρει.

4. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις θέλων νὰ πράξῃ ἢ νὰ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν τοῦ ὑπὸ τὴν κυβέρνησίν του πλοίου, τῶν φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, παριστᾷ ἐν γνώσει πλαστὴν καταστροφὴν ἢ πλαστὸν δυστύχημα τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου, ἢ ἐνεργεῖ τῶνόντι τὴν καταστροφὴν ἢ τὸ δυστύχημα καὶ ἐντεῦθεν προξενεῖ βλάβην εἰς αὐτοὺς ἢ περιποιεῖται εἰς ἑαυτὸν ἢ εἰς ἄλλον ἀθέμιτον ὠφέλειαν.

5. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ἐπὶ σκοπῷ νὰ πράξῃ ἢ νὰ καλύψῃ ἀπάτην πρὸς βλάβην τῶν ἐφοπλιστῶν, φορτωτῶν, ἀσφαλιστῶν, ἢ παντὸς ἄλλου ἔχοντος συμφέρον, ρίψῃ εἰς τὴν θάλασσαν ἢ καταστρέψῃ ἄνευ ἀνάγκης τὸ φορτίον, τὰς τροφὰς, τὰ σκεύη τοῦ πλοίου ἢ μέρος αὐτῶν, ἢ γεῖνη παραίτιος τῆς δημεύσεως τοῦ πλοίου ἢ τοῦ φορτίου.

6. Πᾶς πλοίαρχος ἢ κυβερνήτης πλοίου, ὅστις ὑ-

πεξαιρέση ἢ νοθεύση τὸ ἐπὶ τοῦ πλοίου, τὸ ὁποῖον κυβερνᾷ, φορτίον ἢ μέρος αὐτοῦ.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἔνοχος ναυταπάτης τιμωρεῖται.

1. Μὲ θάνατον, ἐὰν ἐκ τῆς ναυαγίας ἢ ἄλλης καταστροφῆς ἢ βλάβης τοῦ πλοίου, προξενηθείσης ἐπίτηδες, ἐστερήθη ἄνθρωπος τῆς ζωῆς, ἢ ἐβλάβηται καιρίως, καθ' ὅσον ὁ ἔνοχος τῆς πράξεως ἠδύνατο νὰ προῖδῃ τοῦτο.

2. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν κατὰ τὴν περίπτωσιν τῶν ἐδαφίων 1, 2, 4 καὶ 5 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ ζημία ἢ ὠφέλεια ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμᾶς, ἄλλως δὲ μὲ εἰρκτὴν.

3. Μὲ δεσμὰ πρόσκαιρα, ἐὰν ἐν τῇ περιπτώσει τῶν ἐδαφίων 3 καὶ 6 τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἢ ἀξία τοῦ σφετερισθέντος ἢ ἀπαλλοτριωθέντος πλοίου ἢ τοῦ μέρους αὐτοῦ, ἢ τῶν ὑπεξαιρεθέντων ἢ νοθευθέντων ἐμπορευμάτων ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμᾶς· ἐὰν ἡ ἀξία αὕτη δὲν ὑπερβαίῃ τὰς χιλίας δραχμᾶς ἀλλ' εἶναι ἀνωτέρα τῶν τετρακοσίων, μὲ εἰρκτὴν, καὶ μὲ φυλάκισιν ἐνὸς ἔτους τοῦλάχιστον, ἐὰν ἡ ἀξία, μὴ ὑπερβαίῃ τὰς 400 δραχμᾶς ἦναι ἀνωτέρα τῶν 20.

Ἄρθρον 3.

Τὰ ἐν τῷ διβλίῳ Α'. κεφαλαίῳ Δ'. τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ὠρισμένα ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τοὺς συναιτίους καὶ συνεργοὺς τῆς ναυταπάτης, ἀλλὰ τὸ δικαστήριον δύναται νὰ ἐπιβάλλῃ εἰς τοὺς ἐν τῷ πλοίῳ συναυτουργοὺς ναύτας ἢ ἐπιβάτας ποινὴν καθ' ἓνα βαθμὸν μικροτέραν, καὶ ἂν οὗτοι ἢ οἱ συνεργοὶ καὶ συναίτιοι αὐ-

Θόρυμοι ἀνήγγειλαν εἰς τὴν ἀρχὴν τὴν γενομένην ναυταπάτην, πρὶν ἔτι λάβῃ γνώσιν αὐτῆς, κατὰ δύο βαθμοὺς μικροτέραν.

Ἄρθρον 4.

Ἡ διάταξις τοῦ ἄρθρου 386 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου ἐφαρμόζεται καὶ εἰς τὰς περιπτώσεις τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 1. §. 3. καὶ 6.

Ἄρθρον 5.

Τὸ ἄρθρον 51 τοῦ ἀπὸ 15 Δεκεμβρίου 1836 Διατάγματος περὶ ἐμπορικῆς ναυτιλίας καταργεῖται.

ΝΟΜΟΣ ΡΗΔ.

Περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libreto).

Ψηφισάμενοι κ. τ. λ.

Ἄρθρον 1. Πᾶν πλοῖον ὑπὸ σημαίαν Ἑλληνικὴν χωρητικότητος πλέον τῶν δέκα τόνων ὀφείλει νὰ ᾔται ἐφωδιασμένον μὲ βιβλίον, ἐν ᾧ θέλουν καταχωρίζεσθαι ἐπιμελεία τῶν δανειστῶν, α) τὰ προνοούμενα ἀπὸ τῶν § Η. περίπτωσιν β' τοῦ ἄρθρου 191 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἢτοι τὰ πρὸ τοῦ ἀπόπλου ὀφειλόμενα διὰ προμήθειαν, (fourniture) ἐργασίαν ἢ ἡμερομισθία, δι' ἐπισκευήν, τροφὰς, ἐφοπλισμὸν, καὶ ἐξάρτησιν τοῦ πλοίου· καὶ β) καὶ κατὰ χρονολογικὴν σειρὰν, τὰ μεταξὺ τῶν δανειστῶν καὶ τοῦ πλοιάρχου, ἢ τοῦ ἰδιοκτῆτου συνο-

μολογούμενα ναυτικά δάνεια, άλλως στεροῦνται ἀμφοτέροι τῶν παρὰ τοῦ νόμου χορηγουμένων προνομίων.

Ἄρθρον 2. Ἡ πρὸς τὸν μὴ ἰδιοκτήτην πλοίαρχον χορηγητέα ἄδεια τῶν ἰδιοκτητῶν τοῦ πλοίου πρὸς τὸ ναυτοδανείζεσθαι, ἐπισημως συντεταγμένη, καταχωρίζεται εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου· ἡ ἄδεια αὕτη δὲν ἀπαιτεῖται, ὡσάκις ὁ πλοίαρχος εὐρίσκεται εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου προβλεπομένης περιπτώσεις τῆς ἀνάγκης· ἀλλὰ καὶ τὰ οὕτω λαμβανόμενα δάνεια δὲν χαίρουσι προνόμιον, ἂν ἡ περὶ δανείου διαταττομένη ὑπὸ τοῦ μνησθέντος ἄρθρου ἄδεια τῆς ἀρχῆς δὲν καταχωρισθῇ ὑπ' αὐτῆς εἰς τὸ βιβλίον, ὁμοῦ μὲ τὸ συμβόλαιον τοῦ ναυτικοῦ δανείου.

Ἄρθρον 3. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον χορηγητέα ἄδεια τῆς ἀρχῆς θέλει στηρίζεσθαι, οὐχὶ μόνον εἰς τὴν παρὰ τοῦ ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου διαγραφομένην ἔκθεσιν τοῦ πληρώματος, ἀλλὰ καὶ εἰς γνωμοδότησιν πραγματογνωμόνων, διοριζομένων ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρχῆς, πρὸς βεβαίωσιν τῆς ἀνάγκης καὶ τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ.

Ἐν τῇ ἀδείᾳ ταύτῃ γίνεται ῥητῶς μνεῖα τῆς τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τούτων.

Ἄρθρον 4. Ἐὰν κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ μνησθέντος ἄρθρου 234 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου ἐγκριθῇ ἀντὶ ναυτοδανείου, ἡ πώλησις πραγματειῶν, ὀφείλει ἢ χορηγοῦσα τὴν πρὸς τοῦτο ἄδειαν ἀρχὴ νὰ καταχωρίσῃ εἰς τὸ βιβλίον τὴν περὶ τοῦ μέτρου τούτου ἄδειαν ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 50—500.

Ἄρθρ. 5. Τῶν ναυτικῶν δανείων ἡ τε κατάταξις καὶ

πληρωμή γίνεται κατὰ τὴν ἐν τῷ βιβλίῳ τοῦ πλοίου χρονολογικὴν τάξιν τῆς ἐγγραφῆς των· ἀλλὰ τὰ κατὰ τὸν τελευταῖον διάπλουν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πλοίου ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ἢ ἀλλοδαπῇ συνομολογούμενα ναυτοδάνεια προτιμῶνται τῶν προεγγεγραμμένων, πρὸς ἀλληλα δὲ προτιμῶνται τὰ νεώτερα τῶν προγενεστέρων. Ἐὰν δὲ τὸ πλοῖον φθάσῃ εἰς τὸν τόπον, πρὸς ὃν διευθύνεται, καὶ ἐπιχειρήσῃ νέον πλοῦν, χωρὶς ταῦτα νὰ ἐξοφληθῶσιν, ἀποβάλλουν τὸ ἐξαιρετικὸν τοῦτο προνόμιον καὶ κατατάσσονται κατὰ τὴν σειρὰν τῆς ἐγγραφῆς των.

Ἄλλ' ἐὰν δὲν φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἢ ἂν δὲν προσδιωρίσθῃ ἐξ ἀρχῆς τοιοῦτον, τὰ τοιαῦτα δάνεια διατηροῦσι τὸ προνόμιόν των ἐπὶ τῶν προγενεστέρων δανείων, ἔξ μὲν μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ πλοίου ἀπὸ τοῦ τόπου, ἐνθα ἐγένετο τὸ ἔνεχα ἀνάγκης ναυτοδάνειον, ἐὰν τὸ πλοῖον ταξειδεύσῃ κατὰ τὴν Μεσόγειον, τὸν Εὐξείνιον Πόντον, τὴν Μαιώτιδα Λίμνην καὶ τὸν Δανούβιον, ἐννέα δὲ μῆνας ὅπου ἄλλοθι.

Οἱ τόκοι δὲν χαίρουν προνόμιον, εἰμὴ ἐπὶ ἐν ἔτος μετὰ τὴν καταχώρισιν τῶν δανείων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου, ἐὰν εἰς τὸ συμβόλαιον δὲν ὀρισθῇ βραχυτέρα προθεσμία.

Ἄρθρ. 6. Ἡ καταχώρισις τῶν ἐν τῷ πρώτῳ ἄρθρῳ ἀναφερομένων δανείων, ὡς καὶ ἡ ἐξόφλησις αὐτῶν, πρέπει νὰ ἐνεργῆται ἐν μὲν τῇ Ἑλλάδι ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, ἢ ὅπου τοιοῦτος δὲν ὑπάρχει ὑπὸ τοῦ ἄρμοδίου εἰρηνοδίκου, ἐν δὲ τῇ ἀλλοδαπῇ, ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς προξενικῆς ἀρχῆς, ἢ ἐν ἐλλείψει

αὐτῆς, ὑπὸ τῆς προξενικῆς ἢ τῆς τοπικῆς ἀρχῆς ἀλλοίας δυνάμεως, προσλαμβάνομένων ἐκάστοτε καὶ δύο γνωστῶν μαρτύρων, βεβαιούντων τὴν ταυτότητα τοῦ δανειστοῦ, ἢ τοῦ νομίμου πληρεξουσίου του, καὶ προσυπογραφομένων εἰς τὸ βιβλίον τοῦ πλοίου μετὰ τοῦ δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἀντίγραφον τοῦ ναυτοδανείου συμβολαίου ἐπικυρωμένον παρὰ τῶν ἀνωτέρω ἀρχῶν, μὲ περίληψιν τῶν πρὸ αὐτοῦ ἐγγεγραμμένων καὶ μὴ ἐξοφληθέντων δανείων, δίδεται ἐκάστοτε παρὰ τῶν ἰδίων ἀρχῶν εἰς τὸν δανειστήν κατ' αἴτησίν του· ἐντὸς δ' ἐνὸς μηνὸς στέλλουσιν εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ ἐμποροδικείου τῆς περιφέρειας, εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ ὑπέγγυον πλοῖον ἀντίγραφον, οἱ μὲν δανεισταὶ τοῦ δανειακοῦ συμβολαίου μετὰ τῆς μνημονεύσεως περιλήψεως, οἱ δὲ πλοίαρχοι, τοῦ τῆς ἐξοφλήσεως, ἐπικυρωμένα προσηκόντως.

Ἡᾶσα δὲ περὶ τὴν ἀποστολὴν τῶν ἀντιγράφων τούτων ἔκ μέρους τῶν τε δανειστῶν ἢ πλοιάρχων ἀμέλεια, καθιστᾷ ἐν περιπτώσει ἀπωλείας τοῦ βιβλίου, τὸν μὲν πρῶτον ἔκπτωτον τῶν ἔκ τῆς ἐγγραφῆς προνομίων του ὡς πρὸς τὰ δάνεια, τὰ συνομολογηθέντα καὶ ἐγγραφέντα μετὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ βιβλίου, τὸν δὲ τελευταῖον τιμωρητέον μὲ πρόστιμον δραχ. 10—200.

Ὁ πρόεδρος τῶν ἐμποροδικῶν ὀφείλει νὰ καταχωρίῃ ἄμέσως τ' ἀνωτέρω ἀντίγραφα εἰς ἐπὶ τούτῳ βιβλίον, διατηρούμενον ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ ἐμποροδικείου καὶ χρησιμεῦον ὡς εὐρετήριον, ἐπιδεικνύμενον εἰς πάντα ἔχοντα συμφέρον.

Ἄρθρ. 7. Τὰ βιβλία ἠριθμημένα μονογραφημένα καὶ

ἐσφραγισμένα ὑπὸ τοῦ προέδρου τῶν ἐμποροδικῶν, κατὰ τὸν ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῆς Δικαιοσύνης δοθησόμενον τύπον, στέλλονται παρὰ τοῦ αὐτοῦ προέδρου πρὸς τὸν ἀρμόδιον κεντρικὸν λιμενάρχην, ὅστις κατὰ τὰς ἐκδοθησομένας ὁδηγίας, τὰ διανέμει εἰς τοὺς ὑπ' αὐτὸν ἀξιωματικοὺς τῶν λιμένων.

Ἐκάστη δὲ λιμενικὴ ἀρχή, πρὶν ἢ παραδώτῃ πρὸς τὸν πλοίαρχον τὸ βιβλίον, ὀφείλει ἐπὶ προστίμῳ δραχμῶν 20—200 νὰ καταχωρίσῃ εἰς αὐτό. α.) τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 ἐγγραρον πληρεξουσιότητος, ἐὰν τοιοῦτον ὑπάρχῃ, καὶ β.) περίληψιν τοῦ ἐγγράφου τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ πλοίου, περιέχουσαν τὰ ὀνόματα καὶ τὰ μερίδια τῶν ἰδιοκτητῶν, τὴν κατὰ τόνον χωρητικότητα καὶ τὴν ἡλικίαν τοῦ πλοίου. ἂν δ' ἡ ἡλικία τοῦ πλοίου ᾖ ἀγνωστος, προσδιορίζεται ἐπιμελείᾳ τῆς αὐτῆς ἀρχῆς διὰ πραγματογνωμόνων ὑπὸ τῆς ἰδίας διοριζομένων.

Εἰς τὸ βιβλίον τοῦτο σημειοῦται ἐκάττοτε καὶ πᾶσα μεταβολὴ τῆς ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρ. 8. Τὰ βιβλία πληρόνονται διὰ μὲν τὰ ἀπὸ 10—30 τόνων πλοῖα ἀνά μίαν δραχμὴν, διὰ δὲ τὰ ἀπὸ 31—100 δραχμᾶς τρεῖς, καὶ διὰ τὰ ἀπὸ 101 καὶ ἐπέκεινα δραχμᾶς ἕξ χωρὶς νὰ ὑπόκηνται εἰς ἄλλο τέλος χαρτοσήμου.

Ἄρθρ. 9. Τὰ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ναυπηγηθέντα πλοῖα ὀφείλου ἀμέσως νὰ ἐφοδιασθῶσι μὲ βιβλίον, τὰ δὲ λοιπὰ, μετὰ παρέλευσιν ἕξ μηνῶν ἀπὸ τῆς εἰρημένης δημοσιεύσεως· εἰς πλοῖον δὲ μὴ ἐφοδιασθὲν μὲ τοιοῦτον βιβλίον, ὅτε καὶ ὅπως ὁ νόμος

δρίζει, δέν χορηγεΐται ή τής αναχωρήσεως άδεια ύπό τής λιμενικής άρχης.

Άρθρ. 10. Τών τελευταίων τούτων οί προνομιούχοι δανεισται όφείλουν έντός τής έξαμήνου προθεσμίας νά δηλώσωσιν εις τόν πρόεδρον τών έμποροδικών τής περιφερείας, εις ήν άνήκει τò πλοΐον, δι' αντίγραφων έπιχυρωμένων παρά τών άρμοδίων άρχών τά δάνεια των, όπως έγγραφωσιν αύτá εις τò βιβλίον.

Τά ούτω δηλωθησόμενα δάνεια διατηροϋν πρòς άλληλα τò κατά τás διατάξεις του έμπορικού νόμου κεκτημένον προνόμιον, προτιμωνται δέ τών μετά τήν παρέλευσιν τής ειρημένης επί έξ μήνας προθεσμίας συνολογουμένων ναυτοδανείων, εκτός τών δι' ανάγκας του πλοΐου κατά τόν τελευταΐον πλοϋν γενομένων· άλλως στεροϋνται του κεκτημένου, ώς ειρήται, προνομίου.

Μετά τήν λήξιν τής έξαμήνου προθεσμίας ό πρόεδρος έγγράφει άμέσως τά ώς άνωτέρω δηλωθέντα αύτῶ δάνεια εις τò άνήκον βιβλίον, και παραπέμπει αύτò εις τόν άρμόδιον λιμενάρχην διά τά περαιτέρω.

Άντίγραφον δέ τών συμβολαίων τών ειρημένων δανείων καταχωρίζει και εις τò κατά τò άρθρον 6 εύρετήριο.

Άρθρ. 11. Τά διά του παρόντος νόμου διαγραφόμενα πρόστιμα επιβάλλονται παρά του επί τής Δικαιοσύνης ύπουργείου.

Άρθρ. 12. Ό παρών νόμος θέλει προσαρτηθη εις τήν άρχήν εκάστου βιβλίου, αντίτυπα δ' αύτου θέλουν έξαποσταλη άνευ αναβολής πρòς τás προξενικás άρ-

χάς, διὰ τὰ δημοσιευθῶσι παρ' αὐτῶν ἀμέσως δι' ἐγγω-
ρίων ἐφημερίδων.

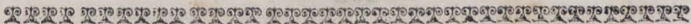
Ἄρθρ. 13. Τὸ ἄρθρον 312 καὶ ὅλαι αἱ εἰς τὸν πα-
ρόντα νόμον ἀντιβαίνουσαι διατάξεις τοῦ ἐμπορικοῦ
νόμου ἀκυροῦνται.

Ὁ παρῶν νόμος ψηφισθεὶς παρά τε τῆς Βουλῆς καὶ
τῆς Γερουσίας, καὶ παρ' Ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, θέ-
λει δημοσιευθῆ διὰ τῆς ἐφημερίδος, τῆς Κυβερνήσεως,
καὶ ἐκτελεσθῆ ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 13 Νοεμβρίου 1851.

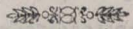

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΠΙΝΑΞ

ΤΩΝ ΕΝ ΤΩ ΠΑΡΟΝΤΙ ΒΙΒΛΙΩΙ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Κεφάλ. Α'. Περί πλοίων ἐν σελ. 1

Τμήμα Α'. Περί ἀποσκευῆς τῶν ἐμπορ. πλοίων » 20

» Β'. Περί ἰδιοκτησίας πλοίου καὶ ἰδιοκτη-
τῶν » 23

» Γ'. Περί συγχυριότητος πλοίων . . . » 25

» Δ'. Περί ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως καὶ
ἀπαλλοτριώσεως πλοίου » 34

Κεφάλ. Β'. Περί κυβερνητῶν καὶ πλοιάρχων » 40

Τμήμα Α'. Περί τῶν ἐν γένει δικαιωμάτων καὶ
καθηκόντων τῶν κυβερνητῶν καὶ
πλοιάρχων » 45

» Β'. Περί καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων
τῶν κυβερνητῶν καὶ πλοιάρχων πρὸ
τοῦ ἀπόπλου τοῦ πλοίου . . . » 46

» Γ'. Περί τῶν κατὰ τὸν πλοῦν δικαιω-
μάτων καὶ καθηκόντων τοῦ πλοιάρ-
χου ἢ κυβερνήτου » 62

» Δ'. Περί συγχρούσεως πλοίων . . . » 104

» Ε'. Περί τῆς συμπλοίας » 111

- Κεφάλ. Γ'.** Περί τῶν συνεπειῶν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ παρεκτροπῶν τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου . . . ἐν σελ. 113
- Τμήμα Α'.** Περί τῶν προσωπικῶν ὑποχρεώσεων τοῦ πλοίαρχου ἢ κυβερνήτου . » 114
- » **Β'.** Περί τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ ἐφοπλιστοῦ πρὸς τὸν πλοίαρχον καὶ τοὺς μετ' αὐτοῦ συναλλαγέντας τρίτους » 119
- Κεφάλ. Δ'.** Περί ναυτῶν . . . » 126
- Τμήμα Α'.** Περί ναυκλήρων . . . » 152
- Κεφάλ. Ε'.** Περί ἰδιαιτέρων καθήκοντων τῶν λιμενικῶν καὶ προξενικῶν ἀρχῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ περὶ ἀστυνομίας τῆς ἐλληνικῆς ἐμπορικῆς ναυτιλίας διατάγματος . . . » 153
- » **ΣΤ'.** Περί τῶν συμβάσεων μισθώσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τῶν διὰ θάλασσης μετακομίσεων . . . » 160
- » **Ζ'.** Περί ἀβαριῶν . . . » 197
- Τμήμα Α'.** Τίνες ἀβαρίαι παράγουσι συνεισφοράν . . . » 198
- § **Α'.** Περί τῶν κατὰ συμβιβασμὸν δοθέντων πραγμάτων . . . » 199
- » **Β'.** Περί τῆς χύσεως καὶ τῶν παρακολουθημάτων αὐτῆς . . . » 201

» Γ'. Περὶ τῶν ζημιῶν καὶ ἀπωλειῶν τοῦ πλοίου	ἐν σελ. 206
» Δ'. Περὶ τῆς θεραπείας, τῶν μισθῶν καὶ ἀποζημιώσεως τῶν πληγωθέντων, φονευθέντων ἢ ἀχμαλωτισθέντων ναυτῶν	» 209
» Ε'. Περὶ τῆς κατὰ τὸν πλοῦν ἐκτάκτου δαπάνης	» 212
Τμῆμα Β'. Περὶ τῆς ὑποχρεώσεως τοῦ συνεισφέρειν εἰς τὰς κοινὰς ἀδαρίας	» 217
» Α'. Περὶ τῶν περιπτώσεων ὅσαι παράγουσι συνεισφορὰν εἰς ἀδαρίας	» 218
» Β'. Τίνα πράγματα ὑπόκεινται εἰς συνεισφορὰν	» 219
» Γ'. Περὶ τοῦ πῶς γίνεται ἡ συνεισφορὰ	» 223
Ἐπόδειγμα κανονισμοῦ συνεισφορᾶς ὑπὸ δοκιμαστῶν συντασσομένου	» 228
§ Δ'. Περὶ τῶν μετὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συνεισφορᾶς δικαιωμάτων καὶ καθηκόντων τοῦ πλοιάρχου	» 241
Κεφάλ. Η'. Περὶ τῶν πρὸς μετακόμισιν ἐπιβατῶν συμβάσεων	» 244
» Θ'. Περὶ καθηκόντων καὶ δικαιωμάτων τοῦ πλοιάρχου μετὰ τὸ πέρας τοῦ πλοῦ	» 247
Ἐπόδειγμα ἡμερολογίου πλοίου	» 250

Περὶ λογοδοσίας τοῦ πλοιάρχου πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην τοῦ πλοίου.	261
Ἔτερα 16 ὑποδείγματα ἐκθέσεων, πρωτοκόλλων καὶ λοιπῶν συντασσομένων παρὰ τοῦ πλοιάρχου εἰς διαφόρους περιπτώσεις τῆς θαλασσοπλοίας ἐν σελ.	264
Νόμος περὶ προξενικῶν τελῶν	» 276
» περὶ λιμενικῶν δικαιωμάτων	» 283
» περὶ ναυταπάτης	» 286
» περὶ βιβλίου ναυτοδανείων (libreto)	» 289

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ

ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ.

Οἱ ἐν Ἐρμουπόλει κύριοι	Γ. Δομεστίνης	1
Ἄδῃμος Ἐρμουπόλ. σώματα 45	Ἰωάννης Α. Κοσμᾶς	1
Ἡ ἑλλην. ἀτμοπλ. ἐταιρία 10	Α. Μ. Ποτοῦς	1
Ἐμμανουήλ Α. Κριαρᾶς	5 Ἀντώνιος Βάτης	1
Ἰωάννης Γεραλόπουλος	3 Ι. Α. Τζίρος	1
Ἰάκωβος Σ. Καγκάδης	3 Ἰωάννης Μ. Φραντζόζας	1
Λεωνίδας Εὐμορφόπουλος	3 Δημήτριος Α. Κοσμᾶς	1
Δημήτριος Λέστος.	3 Α. Ι. Σίνος.	1
Δημήτριος Γ. Καλημέρης	2 Π. Ἀντωνίου	1
Παναγιώτης Π. Σκαμπαβίας	2 Ἰωάννης Α. Ἀποστόλη	1
Α. Ἴσχυρλῆς	2 Ζ. Δ. Χ. Ἀλαζᾶ	1
Ἀνδρέας Ναύτης δικηγόρος	2 Κωνσταντῖνος Δ. Καβίλιας	1
Ἀμβρόσιος Θ. Ράλλης	1 Ἀριστείδης Α. Κοσμᾶς	1
Ἀμβρόσιος Δαμαλᾶς	1 Ν. Γιαννόπουλος	1
Α. Κάζης	1 Ἡλίας Κ. Πλατύς	1
Α. Μαρκαντωνάκης	1 Νικόλαος Ζυγομαλᾶς	1
Ἐλπιδοφόρος Λαδόπουλος	1 Γεώργιος Σαζελῆς	1
Ἡλίας Κεχαγιᾶς	1 Ματθαῖος Ν. Γλυνός	1
Ν. Θ. Παλαιολόγος δικηγόρ.	1 Γ. Μπόμπολας	1
Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐνώσεως	1 Ν. Γ. Χειλᾶς	1
Γεώργιος Κ. Γιαννίτζης	1 Ν. Ἡ. Κεχαγιᾶς	1
Δ. Γ. Παππᾶς	1 Κ. Δ. Στεργίου	1
Γ. Βαλέντης	1 Π. Ι. Ρουσσός	1
Δ. Μάνιαρης	1 Σπυρίδων Ζέρβας	1
Π. Κανισκέρης	1 Παναγιώτης Κ. Κουϊμζέλης	1
Παρχακευᾶς Χ. Ἀνδρέου	1 Κομνηνός Κ. Κουϊμζέλης.	1
Δ. Κατζοῦφρος	1 Ἀθανάσιος Λαδόπουλος	1
Λάζαρος Α. Κοσκορόζης	1 Θ. Καλομενόπουλος	1
Δ. Γ. Παίχος	1 Δ. Σαρῆς	1

Ἰωάννης Ζέχας	σώματα	1	Ἄδελφοὶ Ψύχα	1
Βλάσης Ῥηγόπουλος		1	Σταμάτιος Κ. Πρώϊος	1
N. Κ. Παππᾶς		1	Μιχαὴλ Κ. Σαλβάγος	1
A. Γ. Κυπαρίσης		1	Δημήτριος Παρασχάκης	1
Ἰω. Γ. Βασιλικῆς.		1	Νικόλαος Σαλβάγος	1
Ἰωάννης Κ. Βαλέντης		1	Κωνστ. Α. Ἰωαννόπουλος	1
Γ. Σ. Γεωργαλάς		1	Λουκάς Κορέσης	1
Ἄνδρέας Ὀρφανὸς		1	Παντελῆς Μάσκας	1
Κ. Μ. Κοτζιάς		1	Πέτρος Ῥάλλης	1
Ἰωάννης Μ. Παππᾶς		1	Ἀλέξανδρος Μαυρογορδάτος	1
Παντολέων Ι. Ἀνδριάδης		1	Ἰωάννης Ῥοδοκανάκης	1
Γεώργιος Δ. Κεράνης		1	Περικλῆς Σεβαστόπουλος	1
Κωνσταντῖνος Α. Ἀράπης		1	Νικόλαος Πρξσακάκης	1
Κ. Α. Εὐγενικός		1	Ἰωάννης Δούνιας	1
Κοσμᾶς Σιγαλὸς		1	Ἰωάννης Ἀγκᾶς	1
Γεώργιος Μητᾶρας		2	Ἄδελφοὶ Ζυγομαλά	1
Κωνσταντῖνος Δ. Κυπαρίσης		2	N. Γιασεμολαδάς	1
Γεώργιος Γιαννίκογλου		2	Ζωρζῆς Νεγρεπόντες	1
Δημήτριος Βαφιαδάκης		2	Μιχαὴλ Βεζέρης	1
Ἄγγελος Γρέζος		1	Παντολέων Αὐγερινὸς	1
Ἀλέξανδρος Οἰκονόμου		1	Ἰωάννης Φραντζέζος	1
Γρηγόριος Παῖκος		1	Λύσανδρος Εμ. Κωνσταντίνου	1
Κωνσταντῖνος Πάγκαλος		1	Κάρολος Βοττᾶρος	1
Ἀλέξιος Ξηραδάκης		1	Ζαννῆς Κόρπης	1
Στέργιος Κοντὸς		1	Θεοδώσιος Φακίρης	1
Χρῆστος Νικολαΐδης ἔ ἀδελφ		1	N. Κ. Παπανικολῆς	1
Ἐμ. Εὐστρατίου ἔ συντροφία		1	Γεώργιος Κουτζοδόνης	1
Δημήτριος Καλάρης		1	Γεώργιος Διασάκης	1
Δημήτριος Παππαδάκης		2	Ἀπόστολος Ἀποστολάκης	1
Βασίλειος Παππαδάκης		1	Ἀργύριος Γ. Παππᾶς	1
Ἐμμανουὴλ Χ. Ἀδάμ		1	Νικόλαος Γ. Παππᾶς	1
Θ. Καραγιαννάκης		1	N. Α. Καψόκολος	1
Θεόδωρος Ἰωαννίδης		1	Ἰω. Καψόκολος	1
Σωκράτης Ῥάλλης		1	Ἰωάννης Α. Μητᾶρας	1
Ἐμμανουὴλ Ψύχας		1	Ἐμμανουὴλ Μητᾶρας	1
Εὐστράτιος Νεγρεπόντες		1	Ἰωάννης Διακογιάννης	1

Μ. Ε. Ροΐδης	σώματα	1	Στέφανος Ῥήγας	σωμ.	1
Ἐμμανουὴλ Μπιρῖνος		1	Λάμπρος Χ. Γεωργίου ἢ υἱοὶ		1
Κωνσταντῖνος Χ. Κυριακοῦ		1	Ἀρίσταρχος Πετρόχειλος		1
Ν. Γ. Καλάρης		1	Ἀσφαλῖς. ἐταιρία Καρτερία		5
Ιω. Α. Κεφάλας		1	Οἱ ἐν Τήνῳ κύριοι		
Ν. Τζαπῆς		1	Εὐστράτιος Μ Παρίσης		1
Ἀχιλλεὺς Γ. Χειλάς		1	Ἀλέξανδρος Φιλιππίδης		1
Μιλτιάδης Ν. Παπανικολῆς		1	Ἐπαμινώνδας Ῥαυτάκης		1
Κωνσταντῖνος Γ. Κουτέπας		1	Νικόλαος Καραγιώτης		1
Γ. Ιω. Κοτζιάς		1	Νικόλαος Κολιός		1
Θρασύβουλος Κ. Κανάρης		1	Γεώργιος Μπουρνιάς		1
Ἰωάννης Μαμουῆνης		1	Μιχαὴλ Τζόρας		4
Ἰωάννης Μοναρχίδης		1	Ἀντώνιος Γραβαρίας		1
Μικὲς Φιλίνης		1	Νικόλαος Μπουρνιάς		1
Ἰωάννης Α. Κοῆς		1	Ἰωάννης Π. Γκίζης		1
Νικόλαος Γ. Ἀγγελικάρης		1	Ι. Ζαφεϊρόπουλος		1
Υἱοὶ Δ. Βρούλου		1	Τὸ κατὰς. τῆς Εὐαγγελιστρίας		2
Γεώργιος Βρατζάνας		1	Α. Δρόσος		1
Νικόλαος Μπουρέκας		1	Χαρίλαος Στάης		1
Ἰωάννης Καλημέρης		1	Α. Τριανταφύλλου		1
Λεωνάρδος Βάτης		1	Ν. Ψάθης		1
Ἰωάννης Ζαχαρίας		1	Δῆμος Περαίας		1
Γεώργιος Σαρῆς.		1	Δῆμος Τήνου		1
Ἀριστείδης Γ. Χειλάς		1	Γ. Ματθαῖος		1
Νικόλαος Ιω. Παγίδας		1	Σ. Σέργιος		1
Γεώργιος Ιω. Μίκαρος		1	Α. Σιώτης		1
Ἰωάννης Μπάμπαλος		1	Δημήτριος Β. Ἀντωνάκης		2
Κωνσταντῖνος Σακάς		1	Ν. Σιγάλας		1
Ἰωάννης Κοτζιάς		1	Φ. Μαρκοῦζος		1
Κωνσταντῖνος Ποδάρας		1	Εὐστράτιος Κλήμης		1
Ἀνδρέας Ἐλευθερίου		1	Γ. Σάρδης Δημοδιδάσκαλος		1
Ἀνδρέας Κοτζιάς		1	Σ. Τάσης Δημοδιδάσκαλος		1
Δημήτριος Ιω. Καλημέρης		1	Οἱ ἐν Ἀνδρῶ κύριοι		
Εὐστράτιος Κανταρτζόγλου		1	Ἰωάννης Ἐμ. Κέρτης		1
Γεώργιος Γιάνναρης		1	Δημήτριος Μ. Καίρης		1
Ἀντώνιος Σαλάχας		1	Δ. Γουλανδρῆς		1

Ἄχιλλεύς Ν. Γουλανδρῆς σώμ.	1	Ἰωάννης Ν. Γιαναγᾶς	1
Δημήτριος Ζ. Ντουλμπέρης	1	Μανόλης Γ. Μανολάκης	2
Δημήτριος Ν. Σκαλιάρης	1	Μηνᾶς Ἰωάννου	1
Γιαννούλης Α. Γούναρης	1	Μανόλης Λογοθέτης	1
Δ. Πασχάλης	1	Ἰωάννης Πνευματικός	1
Γ. Οἰκονόμου	1	Ἀνδρέας Ι. Πνευματικός	1
Ν. Γ. Βογιατζίδης	1	Χατζῆ Μαλλιαρὸς	1
Α. Π. Γουλανδρῆς	1	Κωστῆς Διακάκης	4
Ζάννης Δ. Ῥάλλια	1	Γεώργιος Χριστοδούλου	1
Λεονάρδος Καμπανάκης	1	Βασίλειος Ἀντωνίου	1
Νικόλαος Μ. Πασχάλης	1	Γεώργιος Μαλλιαράκης	2
Κ. Ν. Ἐμπειρικός	1	Γεώργιος Πρωτόπαππα	1
Δ. Γ. Τζαβούρης	1	Νικόλαος Α. Γρηγοριάδης	1
Μ. Γουλανδρῆς	1	Βασίλειος Μαυρολέων	1
Γιαννούλης Ν. Γούναρης	1	Μ. Χ. Ἐμανουήλ	1
Α. Γ. Λούκας	1	Ν. Μαλλιαράκης	1
Γ. Καρκάκης	1	Ἀντώνιος Παππαδάκης	1
Α. Κυριαζῆς	1	Θεόδωρος Γ. Κανταρτζῆς	1
Μάρκος Μ. Πασχάλης	1	Χ. Μιχαήλ Διάκαρης	1
		Ἡλίας Ἰωάννου Μανολάκης	1
Οἱ ἐν Κορθίῳ κύριοι		Μηνᾶς Ἰω. Διακάκης	1
Μ. Μπίστης συμβολεογ.	1	Γεώργιος Ἡ. Κουλκουντῆς	1
Ἰωάννης Δ. Δελαγραμμάτικας	1	Μάρκος Α. Ἰωάννου	1
Ι. Καμπιώτης Εἰρηνοδίκης	1	Γεώργιος Φιλάρετος	2
Μ. Ν. Καμπάνης ὑπογραμ.	1	Γεώργιος Λεντίδης	2
Οἱ ἐν Γαυρίῳ κύριοι		Δημήτριος Βαρδῆς	1
Ἰωάννης Μούσνης	1	Μιχαήλ Ν. Μακρῆς	1
Λεονάρδος Α. Γαβαλλιᾶς	1	Ἰωάννης Γ. Γερογιάννης	1
Κωσταντῆνος Ι. Δάρας	1	Μηχαήλ Ι. Πνευματικός	1
Δημήτριος Μαλλιαρὸς	1	Νικόλαος Ι. Λογοθέτης	1
Γεώργιος Ταράσης	1	Γεώργιος Η. Καμπούρης	1
		Μανουήλ Ν. Γιάνναρης	1
Οἱ ἐν Κάσῳ κύριοι		Οἱ ἐν Ῥόδῳ κύριοι	
Ἡλίας Γ. Μανολάκης	3	Μ. Ν. Βουτζίνος	1
Ἰωάννης Ν. Μαυρῆς	1	Μ. Βενετοκλῆς	1

Ἰωάννης Κατζούρης σωμ.	1	Οἱ ἐν Σπέτζαις κύριοι.	
Μ Μαλλιαράκης	1	Δ. Π. Κριεζῆς τελώνης σωμ.	1
Δημοσθένης Δρακίδης	1	Δ. Ματθαίου	1
Ι Βενετοκλῆς	1	Χ. Ἀδριανοῦ	1
Γεώργιος Κατζούρης	1	Θεοδώσιος Α. Πετσάλης	1
Φίλιππος Κωνσταντινίδης	1	Ἀνάργυρος Μπέμπας	1
Κυριάκος [Κάζης]	1	Σωτήριος Ν. Σωτηράκης	1
Οἱ ἐν Σύμῃ κύριοι.		Ἡλίας Μπέμπας	1
Νικόλαος Κ. Κλαδάκης	1	Γεώργιος Ἐμμ. Βουκουβάλας	1
Γεώργιος Πετρίδης	1	Ἐμμανουήλ Γ. Λεμπέσης	1
Γεώργιος Ἀγαπητίδης	1	Ἐμμανουήλ Γ. Γιαννοῦκος	1
Νικόλαος Κουτζουράκης	1	Δ. Ν. Μωριάτης	1
Κωνσταντῖνος Ν. Φαρμάκης	1	Α. Π. Ἡσαίου	1
Γεώργιος Γ. Κλάδου	1	Γκίκας Γ. Κοστοῦρος	1
Ν. Γ. Γεράνης	1	Π. Ἐμμανουήλ Σάντου	1
Γ. Μουστάκης	1	Θεόδωρος Ἴω. Μέξης	1
Ν. Π. Δημητρίου	2	Ἰωάννης Β. Κουφοῦ	1
Σταυρῆς Φιλίππου	1	Σταῦρος Ἰωάννου Μπελέσης	1
Οἱ ἐν Ἑλλησπόντῳ κύριοι.		Κωσταντῖνος Γ. Γιαννοῦκος	1
Παναγ. Φοῖβος ὑποπρόξενος	2	Σπυρίδων Μανοῦσος	1
Περικλῆς Ξανθόπουλος	1	Γεώργιος Δ. Μανούσου	1
Ἰωάννης Κολοζῶφ	1	Οἱ ἐν Κεφαληνία κύριοι	
Οἱ ἐν Τριπόλει κύριοι.		Ἀθ. καὶ ἀνεψιοὶ Μπασιά	2
Κ. Ν. Καραμάνος	1	Εὐστάθιος Μεσσάρης.	2
Ἀθανάσιος Κατζαούνης	1	Ἰωάννης Βουτζινάς,	1
Οἱ ἐν Καρύστῳ κύριοι.		Ν. Βλάχος τοῦ ἱερέως Παναγῆ	1
Γεώργιος Ἀλεξανδρίδης	1	Γερ. Κουρούκλας τοῦ Εὐαγγ.	1
Θεμιστοκλῆς Ἐλευθεριάδης	1	Ἀνδρέας Δρακάτος	1
Ε. Διάγγελης	1	Παναγῆς Παπαδημόπουλος	1
Α. Μπουρῆς	1	Κωνσ. Μακρῆς Παππαδάτος	1
Ε. Α. Στρατῆς	1	Γεράσ. Μακρῆς Θεοδωράτος	1
Δ. Α. Ῥόκας	1	Οἱ ἐν Ἀθήναις κύριοι.	
Κωσ. Γ. Χ, Κωσαντῆς	1	Κ. Π. Πλατῦς	10
Πολ. Χ. Σκότος	1	Α. Πάϊκος	2
Γεώργιος Μιχαήλ	1	Π. Κιάππε	1

A. Ν. Βούλγαρης	σωμ. 1	Δημήτριος Κ. Καμένος σωμ.	1
Δημήτριος Σαρδέλης	1	Παναγιώτης 'Αθ. Μαρουλάς	1
N. 'Ιωαννίδης	1	Κωνσταντ. Γ. Μητρόπουλος	1
A. Μωραϊτίνης	1	Ευστάθιος Ι. 'Ανατοῦσος	1
B. Κουστουρούσης	1	'Αχιλλεύς Κ. Δεδούσης	1
Γ. Δ. 'Ηλιόπουλος	1	Σπυρίδων Κ. Οικονόμου	1
Γ. Α. Παππαθανασόπουλος	1	'Επαμιν. Β. Σκουτεράκης	1
N. Πανταλέων	1	'Ιωάννης Ν. 'Αρβανίτης	1
X. Δουζίνας	1	Μιχαήλ Γ. Κουκουμβράς	1
Π. Μανολίδης	1	Γεώργιος Ν. Σκούρτης	1
Γ. Ξενουδάκης	1	Κυριακός Γ. Τσίπουρας	1
Π. Λαζαρήs	1	Νικόλαος Π. Παππαπέτρος	1
Π. Πετράκης	1	'Αναστάσιος Παππαδάκης	1
A. 'Ράλλης	1	Γεώργιος Μ. Ζαφειρόπουλος	1
Σπυρίδων Νικηφοράκης	1	Χαραλάμπης Ν. Κύρκος	1
Θ. Γανδεάλης	1	Παναγ. Κοντογεωργόπουλος	1
Ι. Παπαρρήγόπουλος	1	Ευστάθιος Κασιδάκης	1
N. Ι. Σαρίπολος.	1	Ζαφείριος 'Ανατοῦτος	1
Δ' Ζέγγελης	1	'Αναστάς. Σ. Μπακογεωργίου	1
'Αθανάσιος Βερνίκης	1	Νικόλαος Α. 'Ραυτόπουλος	1
A. Κιάππε	1	Γεώργιος Πετραντζής	1
Γ. Χριστοφής	1	Νικόλαος 'Ηλία Μούτος	1
A. Μπέτζος	1	Δημήτριος Μάρης	1
'Αλέξ. Λογοθέτης	1	Ευθύμιος Γ. Κατζούλης	1
Γ. Δ. Σταματάρας	1	Δῆμος 'Ηλία Μακρής	1
N. Στεφανίδης	1	Χρήστος Γεωργούλης	1
X. Σούτζος	1	'Ανδρέας Α. 'Ραυτόπουλος	1
M. Καληγᾶς	1	Νικόλαος Δ. Κατζούλης	1
Γ. Α. 'Ράλλης	1	Θεόδωρος Π. Καμμένος	1
Οί ἐν Πειραιεὶ κύριοι		'Ιωάννης Δ. Καμμένος	1
Λουκάς 'Ράλλης	1	Παναγιώτ. Κ. Κοντογιάννης	1
Οί ἐν Γαλαξειδίῳ κύριοι		Οί ἐν Πάτραις κύριοι	
Μῆτρος Ι. Μητρόπουλος	3	Γεώργιος Σ. Πράτζικας	2
Παναγιώτης Στ. 'Αγγελῆς	1	A. Ν. Παπαντωνόπουλος	1
Παναγιώτης Πετμετζᾶς	1	N. Βασιλειάδης	1
Παναγιώτης 'Ανδ. Μαρουλάς	1	Σ. Δ. Παρθενόπουλος	4

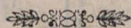
Δ. Δ. Φιλίππου	σωμ. 1	Στ. Βαρονᾶς	σωμ. 1
Κ. Τσάτσος	1	Οἱ ἐν Τεργέστη κύριοι	
Ἄσφαλ. ἑταιρ. ἡ Πελοπόννησος	4	Δημήτριος Καγκάδης	3
Ν. Δάντας	1	Σόλων Κοντουμᾶς	1
Γ. Θ. Παραφιδεὺς	1	Οἱ ἐν Ταϊγανρόκ κύριοι	
Π. Λιανόπουλος	1	Μιλτιάδης Κούμπας	4
Ἄσφαλ. ἑταιρεία ἡ Ἀνατολή	6	Οἱ ἐν Κωνσταντινουπ. κύριοι	
Οἱ ἐν Σπάρτῃ κύριοι		Βασίλειος Μουρόπουλος	4
Π. Χρυσανθόπουλος Πρόεδρος τοῦ Πρωτοδικείου	1	Οἱ ἐν Ὑδρα κύριοι	
Ὁ αὐτὸς διὰ τὴν βιβλιοθήκην τοῦ δικαστηρίου	2	Π. Ἰω. Βούλγαρης	2
Σ. Μανολέας Εἰσαγγελεὺς	1	Σ. Φαρμάκης	2
Φίλιππος Δουσκὸς πρωτοδίκ.	1	Ν. Σ. Μπούχλας	2
Ἰω. Π. Ταμιχτσῆς πρωτοδίκ.	1	Χ. Σ. Μερκούρης	1
Ν. Α. Βαχατώρης πρωτοδίκ.	1	Α. Ἰω. Βασταξῆς	1
Μ. Δ. Διγενῆς πρωτοδίκης	1	Α. Στρομπούλης	1
Γ. Κοντοπλιάπουλος δικηγ.	1	Ἰω. Ν. Μιχαλάκης	1
Μ. Δροσινὸς γραμ. πρωτοδίκ.	1	Ν. Καραγιάνης	1
Οἱ ἐν Σμύρνῃ κύριοι		Κ. Δ. Μπροῦσκος	1
Κ. Χαραλαμπίδης	1	Ἰω. Ν. Φρούτας	1
Γ. Φιλιππίδης	1	Α. Θ. Σαχτούρης	1
Κ. Χ. Ἰορδάνου	1	Β. Ἰω. Καλαράτης	1
Π. Δ. Σκουρτέλης	1	Β. Μερκούρης	1
Χατζῆ Πρόδρομος Ἀναστασίου	1	Ν. Σκόρδος	1
Α. Τριαναταφυλλίδης	1	Ἰω. Θ. Σαχτούρης	1
Α. Ι. Ῥοδοκανάκης	1	Μ. Νεουδάκης	1
Η. Μ. Ἠλιάδης	1	Σ. Ῥέστης	1
Ἐπ. Μάξιμος	1	Οἱ ἐν Κρανιδίῳ κύριοι	
Ι. Κοσμέτος	1	Δαμιανὸς Ἰω. Δαμιανοῦ	1
		Οἱ ἐν Ψαρᾷ κύριοι	
		Θεμιστοκλῆς Ν. Ζαλάμπας	1

Ἐπειδὴ δὲν μοι ἔφθασαν εἰσέτι οἱ κατάλογοι τῶν συνδρομητῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, Γαλαξίου, Σμύρνης, Ἀλεξανδρείας, Καῖρου, Ταϊγανρόκ, Ἐπτανήσου, Λονδίνου, Λιβερόλεως, Τεργέστης καὶ πολλῶν μερῶν τῆς Τουρκίας καὶ Ἑλλάδος, θέλω δημοσιεύσει καὶ αὐτῶν τῶν κυρίων τὰ ἐντιμὰ ὀνόματα εἰς πρόσθετον ἐν τῷ βιβλίῳ κατάλογον.

Ὁ αὐτὸς ἐκδότης.

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ

Παρά τῷ ἐν Ἐρμουπόλει Ἰωσήφ Ἡσαίου δικηγόρῳ καὶ καθηγητῇ ἐν τῷ γυμνασίῳ Σύρου τὰ ἐπόμενα βιβλία παρ' αὐτοῦ φιλοπονηθέντα.

- Μετάφρασις ἐκ τοῦ γαλλικοῦ τῆς περὶ ναυτικοῦ ἐμπορίου πραγματείας τοῦ σοφοῦ γάλλου νομοδιδασκάλου Περδεσσου ἐκ 40 τυπογραφικῶν φύλλων συγκειμένης, πρὸς δραχμὰς τῆς διατιμῆσεως 6
- Διδασκαλία διπλογραφίας εὐμέθοδος, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐντίμων μαθητῶν τοῦ γυμνασίου Σύρου, διηρημένη εἰς 2 τόμους συγκειμένους ὁμοῦ ἐξ 20 τυπογραφικῶν φύλλων. 5
- Ἐγχειρίδιον ἐμπορικῆς καὶ βιομηχανικῆς γεωγραφίας πρὸς τὴν αὐτὴν χρῆσιν ἐκ 16 τυπογραφικῶν φύλλων συγκειμένον 3
- Ἵπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ κυρίων βιβλιοπωλῶν γίνεται ὑποτίμησις, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τὰ ὅποια ἀγοράζουσι τοῖς μετρητοῖς ἢ καὶ ἐπὶ προθεσμία.

Τὸ παρὸν βιβλίον τιμᾶται.

- Διὰ μὲν τοὺς Κ. συνδρομητὰς Δρ. τῆς διατιμῆσεως. 3
- Διὰ δὲ τοὺς μὴ συνδρομητὰς 4

Πωλοῦνται προσέτι εἴτε ἅπαντα ὁμοῦ, εἴτε κεχωρισμένα ὅσα ἐκ τῶν ἀνωτέρω βιβλίων, ὡς καὶ ἐκ τῶν τοῦ παρόντος φιλοπονήματος μένουσιν ἀπώλητα παρὰ τῷ αὐτῷ συγγραφεῖ, μετὰ τοῦ δικαιώματος μιᾶς ἢ πολλῶν ἐπομένων ἐκδόσεων.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ τ' ἀποκτήσωσιν, ἰδίως δὲ οἱ τυπογράφοι Ἕλληνες, ἄς εὐαρεστηθῶσι νὰ κάμωσι πρὸς αὐτὸν εὐλογον προσφορὰν.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΘΗΝΩΝ

007000025107